

El carrer com a espai de relació

**Microetnografia sobre la creació
de comunitat a l'espai públic**

Marta Tàpia Masegosa
Treball Final de Grau
Tutora: Eulàlia Collelldemont
Grau d'Educació Social
Curs 2017/2018

UVIC
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

Resum. Els carrers, places i parcs d'una ciutat, barri o poble poden ser alguns dels llocs on les veïnes i veïns estableixin vincles socials a partir de les relacions informals. Podem considerar aquests elements com a importants per a generar espais educatius i de participació en el si d'una comunitat diversa i organitzada que pugui exercir el seu poder de decisió i d'acció per millorar tots els aspectes que afectin el seu dia a dia i fer de la ciutat un espai més habitable per totes les persones. Per això, aquesta recerca centra l'atenció en diferents aspectes relacionats amb l'espai públic i en la vida social que s'hi dona. Es fa una aproximació als elements que poden afavorir les relacions – a partir de les activitats o la diversitat d'usos – i buscar detectar quins altres elements poden generar desigualtats socials. La investigació es basa en una metodologia qualitativa orientada cap a la comprensió i interpretació a partir del mètode de *microetnografia* que ha consistit en l'observació de tres espais diferents de la ciutat de Vic, l'entrevista a informants clau de cada espai i l'elaboració d'un diari de camp en el qual queden recollides algunes reflexions i interpretacions quotidianes. Amb aquest material, ha sigut possible elaborar unes conclusions encaminades a donar resposta a la pregunta i als objectius que han guiat aquesta recerca.

Paraules clau: Espai públic; Vida social a l'espai públic; Relacions socials informals; Diversitat d'activitats i usos a l'espai públic; Desigualtats socials, Comunitat i Educació.

Abstract. The streets, the squares and the parks of a city, district or town can be places where the neighbourhood makes social links based on informal social relationships. These elements are important to generate educational and participatory spaces in a diverse and organized community with decision and action power to improve the daily questions and make a better city for all the people. Therefore, this research focusses the attention in the elements placed at the public space and at the social life. It is an approach which searches to know which elements are more important to improve the relationship – with the diversity of activities and uses – and it tries to detect which others generate social inequalities. This investigation has been done using a qualitative methodology to understand and to interpret the reality using the *microethnography* method. The method consisted in making observations on three different spaces of Vic city, interviews with key informants and a diary field with quotidian reflections and interpretations. The conclusions develop a possible answer to the initial research question and objectives that guides all the process.

Keywords: Public space; Social life in public space; Informal social relationships, Diversity of activities and uses in the public space; Social inequalities; Community and Education.

Índex

1. Introducció	2
1.1. Motivacions per emprendre la recerca.....	3
2. Pregunta i objectius de recerca.....	5
2.1. Pregunta de recerca	6
2.2. Objectius de la recerca.....	7
3. Marc Teòric	8
3.1. Conceptes.....	11
3.1.1. Espai públic.....	12
3.1.2. Vida social a l'espai públic.....	14
3.1.3. Desigualtats socials	19
• Gènere.....	21
• Edat	22
• Origen sociocultural	23
• Classe social.....	24
4. Metodologia de la recerca	26
4.1. El treball de camp de la recerca	29
5. Aspectes ètics.....	34
6. Anàlisi de dades.....	39
7. Discussió de resultats	45
8. Conclusions	58
Què he après i què em queda per aprendre	63
Bibliografia	66
Annexos.....	68
1. Diari de camp	69
2. Entrevistes.....	130
2.1. Entrevista informant clau de la Plaça Gaudí	130
2.2. Entrevista informant clau del Parc Jaume Balmes	137
2.3. Entrevista informant clau de la Plaça de la Noguera	146
3. Dades categoritzades	155

1. Introducció

*Banys d'estiu a Arsèguel. Agost de 2016
Fotografia: Marta Tàpia*

*Parla ben clar, que el mot és teu
i el pensament ningú no el mana.
Si creus la teva veritat
llança-la al vent
i que s'arbori com la flama.
Parla ben clar, que el mot és teu!*

Joana Raspall (1913-2013)
Endavant! (Ales i camins)

El meu interès es va definir mentre vaig estar realitzant les pràctiques del 3r curs del Grau d'Educació Social a la Universitat de Vic i treballant com a dinamitzadora comunitària als barris del sud de la ciutat de Vic. En aquell moment vaig poder comprovar com es realitzaven actuacions urbanístiques que impedièen les relacions socials (el que es coneix com Urbanisme Preventiu¹) i com aquesta manca de relació entre les veïnes i veïns d'una zona podrien ser un dels motius de l'augment del racisme, el masclisme, el classisme i l'edatisme. En el cas concret del racisme, vaig comprovar com a algunes veïnes i veïns els hi molestava l'apropiació de l'espai públic per part de persones d'origen immigrant però també, pel fet de ser dones. O també, en el cas dels infants, al barri dels Habitatges Montseny, no se'ls deixava jugar a la pista de futbol però tampoc al carrer. Semblaria que l'únic ús que molesta és aquell que es realitza de forma gratuïta (que la fan els "pobres"), ja que les queixes, en aquest cas, no anaven mai enfocades a les terrasses dels bars. Tot això, em va fer pensar en la importància d'oferir respostes ajustades a les necessitats de les persones que utilitzen l'espai públic tenint en compte el punt de vista de totes per millorar les necessitats de la vida quotidiana i afavorir tant la diversitat com la convivència.

Pel que fa a nivell més teòric, m'interessa argumentar la importància d'afavorir els espais de relació, encara que a vegades puguin generar conflictes, per trencar amb la lògica capitalista i patriarcal que marca un model de relació molt individualista i dins de l'esfera privada, que sembla que busqui minvar la força que tenim quan ens organitzem col·lectivament. Per tant, aquesta recerca és d'interès social per plantejar la possibilitat de canviar algunes dinàmiques urbanístiques que poden anar en detriment de la vida social a la ciutat que és imprescindible per crear comunitat.

En aquesta mirada pren importància la meua trajectòria personal en relació als estudis previs. Després d'acabar batxillerat artístic, vaig anar a Barcelona a realitzar un Grau Superior de Realització d'Audiovisuals i Espectacles. Quan vaig començar a treballar en aquest àmbit ho vaig fer en alguns projectes de Teleduca, amb adolescents d'institut i UEC. De seguida, em vaig adonar que m'interessava conèixer més el món de l'educació social i em vaig engrescar a fer la carrera a Girona. Després, vaig haver d'interrompre els estudis fins que vaig poder-los reprendre de nou, aquest cop a Vic. En aquest moment és quan començo a tenir la sensació

¹ Segons el Col·lectiu Punt 6, l'Urbanisme preventiu és tota aquella planificació o disseny que es fa per evitar els problemes socials però a partir de provocar el seu desplaçament. Un exemple podria ser el mobiliari o elements que no permetin el repòs de persones "sense llar" o treure directament els bancs. [Informació extreta de la xerrada inclosa al meu Diari de Camp.] Un exemple a Vic el trobem a la Plaça Major en la qual no hi ha hagut mai bancs amb l'argument que ha de ser una plaça polivalent. A la plaça Francesc Macià i a la plaça Pilarín Bayés hi havia bancs i els han tret.

d'estar aprenent moltes coses noves que, entre d'altres coses, m'ajuden a nodrir aquest Treball Final de Grau. Els continguts que prenen més rellevància són els relacionats amb les assignatures de: *Societat i Cultura* apropant-me a l'antropologia i als orígens de la humanitat per trencar amb la concepció social del concepte raça, *Tècniques d'Expressió i Comunicació* amb la pedagogia del caminar i l'ús de l'espai públic, *Societat i Entorn* en el coneixement dels barris de Vic, *Acció Socioeducativa amb la Comunitat* per entendre que el treball comunitari és una mica de tot i de tothom però sobretot d'humilitat per part nostra, *Pedagogia Social* amb la descoberta d'una autora com la Jane Jacobs i *Educació al Llarg de la Vida* que em va ajudar a posar paraules al pensament crític des de la filosofia, la sociologia i l'educació.

La finalització d'aquest treball suposa el tancament d'una etapa molt important a la meua vida, en la que he estat immersa durant 4 anys molt intensos, vull agrair el suport que he rebut de persones que m'han acompanyat durant tot aquest trajecte: la mare, el pare, el germà, la Laura, l'Alex i especialment, al Rogeret, que ha sigut el meu puntal del dia a dia. Pel que fa al període concret de realització del TFG vull agrair a totes les persones que m'han aportat diferents punts de vista i que m'han ajudat a veure llum en moments on semblava que el final quedava massa lluny. Les escric per l'ordre en el que van anar apareixent en el moment i el lloc que més les necessitava perquè, tot i saber que sempre hi són, és quan les vaig anar a trobar: l'Anna, la Núria, l'altra Núria, l'Ido, l'Alba i sobretot l'Eulàlia, amb qui he compartit més que aquesta iniciació a la recerca.

Finalment dir que una de les preocupacions de futur, en relació al tema del treball, és trobar alternatives a la manera d'entendre la intervenció a l'espai públic des d'una mirada pedagògica que posi al centre a les persones i que porti possibilitats per gestionar els conflictes, evitant invisibilitzar-los. És a dir, que es doni valor als carrers i places com a espais per teixir relacions socials de veïnatge.

1.1. Motivacions per emprendre la recerca

Sempre que vaig a algun lloc nou m'agrada observar com està fet, quines persones el transiten i li donen vida, tot allò que passa i se'n va sense que ningú se n'adoni. Al carrer hi passen sempre moltes coses i les que no passen també ens donen informació. Durant l'estiu de 2017 vaig estar treballant de dinamitzadora comunitària a la ciutat de Vic. Prèviament havia estat fent pràctiques al Pla de Desenvolupament Comunitari del Remei. En ambdós casos vaig poder fer molta observació al carrer, sobretot als barris del sud on hi ha un major nombre de

població nouvinguda (Remei, Habitatges Montseny i Estadi). A aquesta experiència s'hi suma la que ja tenia amb anterioritat pel fet de viure des del 2013 a la zona.

No considero que els barris triats siguin barris a on es produeixi una guetització perquè hi ha elements que els connecten amb la resta de la ciutat i habitants. Per exemple, hi podem trobar algunes oficines o serveis de l'administració però n'hi ha d'altres que estan a altres zones del centre o el nord. Per tant, les persones que vivim al sud ens desplaçem per tota la ciutat. En canvi, quan es tracta de fer coses durant el temps lliure es generalitza la sensació que només hi passegem les persones residents a la zona. És habitual veure com les veïnes i veïns dels barris del sud fan trajectes cap al centre però costa molt de percebre l'efecte a la inversa. Quan estic al barri, només veig persones que hi viuen.

A l'experiència quotidiana s'hi va afegir el fet que durant el mes d'agost vaig tenir l'oportunitat de treballar amb casos de veïnes i veïns que tenien algun conflicte relacionat amb l'ús del carrer, plaça o parc de davant de casa seva. Dic oportunitat perquè vaig poder veure allò que no és veu o que no passa i que no per això deixa d'existir. Vaig veure com la por, la desconfiança i el desconeixement envers tot allò que les veïnes i veïns consideraven com a diferent generava uns prejudicis cap a les persones que fan ús de l'espai públic. També vaig veure com s'intentava "resoldre" el conflicte amb mesures per evitar-lo, invisibilitzant-lo, amb tècniques d'urbanisme preventiu ("allò que no es veu no existeix") que demostren poca agència dels organismes encarregats de realitzar aquestes accions per aportar una solució educativa enfocada en accions comunitàries concretes.

Vaig buscar espais on l'aspecte dels elements urbans estigués resolt i a on la participació comunitària d'entitats de barri hi tingués protagonisme. Per això, vaig decidir que faria les meves observacions a la plaça Gaudí o de La Vella (barri del Seminari Vell), a la plaça de la Noguera (barri del Remei) i al parc Jaume Balmes (zona de pas d'un barri a l'altre). Als dos barris hi tinc una familiarització similar, ja que es tracta de llocs on hi he fet molta vida: a un perquè hi visc el meu dia a dia i a l'altre perquè participo en activitats d'associacions de lleure cultural. El parc Jaume Balmes, en canvi, tot i ser un espai verd amb bancs i al centre de Vic, no té el suport directe de cap entitat.

2. Pregunta i objectius de recerca

*Dinar popular a les festes del carrer de la Riera
Fotografia: Marta Tàpia. Maig 2015*

*M'agrada veure'm reflectida en
els ulls de l'altra gent, en el mirall
de les coses, en el contacte directe
amb les mans de les persones, per
això tinc una idea molt col·lectiva
de la intimitat, per això, per parlar
de mi he de parlar dels altres.*

Maria Aurèlia Capmany
Dietari de prudències. Barcelona: Hogar del Libro, 1982.

2.1. Pregunta de recerca

La meua recerca parteix de la necessitat d'aportar una visió crítica que contribueixi al canvi i millora de l'espai públic com a lloc de socialització i participació comunitària. Per això, vull donar importància als espais de relació que ajudin a trencar amb un model individualista que pot generar prejudicis envers la diversitat social. Per fer-ho em plantejo la pregunta de recerca següent:

Quins elements urbans i/o característiques personals poden facilitar o limitar les relacions socials a l'espai públic?

Altres preguntes que m'he plantejat i que estan relacionades amb aquesta pregunta marc són:

- Sobre la dimensió educativa de l'espai
 - Com podem relacionar l'ús de l'espai públic amb el treball comunitari i l'educació?
 - Quin paper té l'espai públic en l'educació informal de la comunitat?
- Sobre la dimensió comunitària de l'espai públic
 - Les relacions quotidianes són imprescindibles per crear comunitat? On s'esdevenen? És més fàcil crear comunitat en barris amb una major vida social al carrer?
 - Com l'espai públic pot ser un element facilitador de les relacions socials? Com l'espai públic pot facilitar o limitar les relacions socials? Amb quines limitacions ens podem trobar quan volem fer vida a l'espai públic?
- Sobre la dimensió comunitària de l'espai públic a Vic
 - A Vic, l'espai públic és un element facilitador o limitador de les relacions socials?
 - Com els elements urbans de les places modifiquen i influeixen en les activitats i/o relacions socials a Vic?
 - Quin paper juguen els elements urbans de tres places de Vic en la facilitació o limitació de les relacions socials entre persones amb característiques diverses?
 - Els elements de l'espai públic presents en tres places de Vic responen a les necessitats de la diversitat social? Quines desigualtats es donen a l'espai públic?

2.2. Objectius de la recerca

Tenint en compte la pregunta de recerca, les dimensions d'educació i comunitat de les altres preguntes i els conceptes sobre espai públic i desigualtats socials que m'he plantejat abans d'emprendre la investigació, els objectius que han orientat la meva recerca són:

- Conèixer com es viuen les característiques de la morfologia urbana i de diversitat social que hi ha a tres espais públics de tres barris de la ciutat de Vic.
- Relacionar el treball comunitari i l'educació amb l'ús de l'espai públic, partint de la idea de carrer com espai de trobada, participació, intercanvi i convivència.
- Analitzar si algunes característiques personals (gènere, edat, origen sociocultural i origen socioeconòmic) es traslladen a l'espai públic com a desigualtats socials en els elements urbans i en els elements de relació comunitària.

3. Marc Teòric

Foto: Culturplaza a l'article "El costum valencià que s'acaba a la tardor" de Vicent Marco (setembre 2017).

(...)

*Que fort que bufa el vent
aquesta nit suau.
Quines coses més estranyes
Que passen prop de mi.
¿Què passa ací on sóc,
que tinc regust de res?*

*Vaig i anem passant,
anem i vaig passant.
Vaig i anem compartint
sense cap novetat,
poc a poc els minuts.
Poc a poquet l'hivern.*

*Tots passant un camí
Havent-ne tants i tants,
i tantes coses més
que neixen cada instant.
Ah!, la vida...*

(...)

*La sang em puja al cap.
I el cor em diu que sí.
El cervell diu que sí.
I tot en mi és un sí.
Que mai no acabarà.
Canto a la vida sí..*

Ovidi Montllor
"A la vida", Ovidi Montllor a l'Olympia (París, 27 d'Abril del 1975).

L'historiador francès Marc Bloch va dir que els homes no són tan fills dels seus pares com del seu temps. Una sentència que es pot arrodonir afegint que les persones som, també, filles de la geografia urbana i humana que ens envolta. La història, els fets històrics, són els que són. Els podem interpretar de formes diferents o contraposades. Fins i tot es pot amagar, la història. Evoluciona, però sempre és la que és. Per contra, i precisament amb el pas del temps, la geografia pot canviar. I quan això passa de forma significativa ens pot deixar desorientats. En terra de ningú. (Andreu, 2016: 47).

Començo el marc teòric amb aquesta cita perquè penso que resumeix alguna de les meves inquietuds per tractar aquest tema. Les nostres vides estan plenes de canvis i sembla que estem disposades a afrontar-los dia a dia amb un somriure perquè, malgrat tot – com diria l'Ovidi – volem viure. Però què passa amb aquelles persones que viuen els canvis amb malenconia cap al passat, amb desesperança cap al futur o, fins i tot, com una amenaça en el present? Jo mateixa enyoro els vespres d'estiu quan les veïnes i veïns del poble treien les cadires de casa a la vorera de davant per prendre la fresca i petar la xerrada. El problema es dóna quan les relacions que es produïen al carrer no es substitueixen per altres maneres en que les veïnes i veïns puguin continuar o establir de nou coneixences amb persones de l'entorn on conviuen. Aquestes veïnes i veïns que han perdut els lligams als barris també formen part de la nostra quotidianitat i, sovint, es poden sentir que viuen en "terra de ningú": "[...] la terra de ningú sempre ha estat d'algú: obrers, desposseïts o propietaris industrials i immobiliaris (sobretot d'aquests darrers)" (Andreu, 2016: 68).

I per què hi ha persones que se senten amenaçades? Segons Bauman (2009:10) hi ha una sensació d'inseguretat generalitzada perquè s'han produït dues novetats. Una fa referència al canvi de model social en el que les persones s'han volgut deslliurar d'un teixit de vincles relacionals, és a dir, s'ha afavorit l'individualisme sota la idea que aquest model de vida et permet ser més "lliure", sense controls informals de la comunitat. L'altra novetat és que aquesta "llibertat", que molta gent pensa que aporta l'individualisme, té un preu: la manca d'un teixit social que faciliti l'ajuda mútua en el sí de la comunitat.

[...] El desarrollo del Estado moderno condujo implacablemente a un Estado social cuyo núcleo era la protección en sentido estricto (es decir, la prevención colectiva para evitar el daño particular) y no la redistribución de la riqueza, como sostenía la creencia general. Para las personas carentes de fortuna, de cultura o de influencias (o de cualquier otro capital aparte de la capacidad de trabajo) "la protección será colectiva o no será". (Bauman, 2009:11).

Per aquest motiu, aquest Estat social del que parla Bauman (2009) està cada cop més lluny de la protecció que dóna el teixit social i cada cop més a prop dels interessos del neoliberalisme. En aquest sentit, la desprotecció de les persones encara es fa més punyent. En aquesta radiografia és important recuperar la paraula a la que em referia al principi, el sentiment

d'amença. Cap a qui va dirigit aquest sentiment? Cap als dirigents? Cap als alts càrrecs dels oligopolis o les multinacionals? Cap als directius dels bancs? No. En un moment de pèrdua del sentiment de comunitat i del sistema de protecció social, el sentiment d'amença es dirigeix cap a les persones més dèbils. Persones que són com tu i com jo, amb les mateixes pors, les mateixes inseguretats i les mateixes ganes de viure.

Si ens fixem en la radiografia humana d'una gran ciutat el que hi trobem són moltes persones desconegudes. "Las ciudades son lugares repletos de desconocidos que conviven en estrecha proximidad." (Bauman, 2009: 26). Si aquesta manca de coneixences va lligada amb una pèrdua del teixit social és quan es poden donar els conflictes perquè aquest fet genera molta incertesa a algunes veïnes i veïns que es deriva en una sensació d'inseguretat. Sense voler justificar el que motiva aquestes actituds, semblaria que busquen la manera de sentir-se protegides carregant contra certs col·lectius socials. La por és irracional i avui és pot traslladar cap a les persones amb orígens socioculturals diferents, demà cap als joves i així, fins a arribar a nivells d'intolerància malaltissos. Com diria Bauman, la incertesa ve donada per la modernitat líquida i els discursos de la por s'alimenten d'allò que és desconegut i incompreensible: "Puesto que han olvidado o no han querido desarrollar las habilidades necesarias para vivir en medio de la diversidad, no es de extrañar que a tales personas les horrorice cada vez más la perspectiva de toparse cara a cara con los extranjeros". (Bauman, 2009:35).

En conseqüència, hi pot haver persones que busquen l'aïllament i si no s'actua afavorint la diversitat en tots els sentits, es poden arribar a pràctiques de segregació territorial. És a dir, a tenir barris on només hi hagi persones que compleixin amb unes característiques concretes i altres barris amb persones amb altres característiques.

[...] Como indica Nan Ellin, "sin lugar a dudas, el miedo [en la construcción y reconstrucción de las ciudades] se ha agudizado, como sugiere el aumento de casas y vehículos cerrados con llave, la abundancia de alarmas, la gran aceptación de barrios cercados y seguros entre personas de todas las edades y salarios, y la vigilancia cada vez mayor de los lugares públicos, además de las interminables noticias alarmantes que difunden los medios de comunicación". (Bauman, 2009:30)

D'aquest aïllament –reclusió– que es reproduïx en la fisonomia de les ciutats també en parla Manuel Delgado al pròleg de Jacobs (2013 [1961]):

Son esas casas unifamiliares aisladas o adosadas en que tiene lugar una vida privada que desprecia la calle como lugar de encuentro, que depreda masivamente territorio, que abusa del automóvil y para la que los únicos espacios públicos son poco más que los shoppings y las áreas

de servicio de las autopistas²; morfologías residenciales segregadas y repetitivas que vemos extenderse en las periferias metropolitanas o en núcleos atractores aislados consagrados a la práctica desconflictivizada del consumo y del ocio de masas (p.19).

Quan ja no hi ha res ni ningú que pugui accedir al teu món, després apareix una altra sensació, la soledat. Però els mitjans de comunicació i les xarxes socials sí que hi tenen accés. Uns reforcen el missatge de la por i els altres satisfan les necessitats socials de forma virtual. Per tant, és una roda que costa molt aturar.

La vida urbana es un asunto que provoca, intrínseca e irremediabilmente, emociones opuestas. Cuanto más grande y heterogénea es una ciudad, más atractivos puede contener y ofrecer. La concentración masiva de desconocidos es un repelente y, a la vez, un imán potentísimo que atrae a legiones de Hombres y mujeres cansados de la monotonía de la vida rural o provinciana, hartos de la uniformidad cotidiana, y aburridos de la escasez de expectativas que conlleva. (Bauman, 2009:36).

Tornant a la idea del discurs de la por que criminalitza a les persones desconegudes –aquestes que són diferents o fan coses diferents-, i que fa que algunes persones ho visquin amb una sensació d'inseguretat, també cal remarcar l'emoció oposada que pot aparèixer i que es pot reforçar amb l'educació. El fet de conviure amb la diversitat pot ser utilitzada com un reclam per a algunes persones que busquen un augment en les seves expectatives i vivències. És a dir, el que genera inseguretat a algunes persones és el mateix que fa que un lloc sigui atractiu per a altres gràcies a la gran varietat que hi ha. I aquesta part més positiva és la que cal reforçar mitjançant la cerca d'un equilibri entre allò nou i antic, promovent la diversitat: "Parece ser, efectivamente, que los arquitectos y urbanistas podrían contribuir enormemente al fomento de la mixofilia, disminuyendo las ocasiones que puedan dar pie a reacciones mixofóbicas ante las dificultades de la vida en la ciudad." (Bauman, 2009: 37). En aquest sentit, Jacobs (2013 [1961]) també és mostra com una gran defensora de la diversitat per promoure la vitalitat de les ciutats.

3.1. Conceptes

Hi ha alguns conceptes que és imprescindible descriure per afavorir que s'entengui des de quines idees parteixo per parlar sobre el tema d'espai públic i relacions socials. A més, tenint en compte que per a l'anàlisi m'interessa veure si a l'espai públic es donen desigualtats, també m'he fixat en alguns aspectes com el gènere, l'edat, l'origen sociocultural i la classe social.

² Augé (1992) parla d'aquests espais com a "no lugares" perquè són espais sense vida prèvia, que apareixen del no res, sense una biografia teixida de vivències. Són espais artificials que amaguen un sistema de control social i marquen una manera d'actuar determinada. No hi ha espai ni per a l'anonimat ni per a la improvisació.

3.1.1. Espai públic

Quan parlo d'espai públic em refereixo a tots els llocs (i no-llocs³) que estan oberts a l'ús de totes les persones que es troben en un determinat territori. Per això, em centro principalment en els carrers, les places i parcs d'un poble, una ciutat o un barri que no són d'ús privat.

Una de les primeres coses en que ens podem fixar quan comencem a interessar-nos per aquest tema és la part més d'arquitectura o disseny de l'espai públic, el que s'anomena *planificació urbana*. Aquesta acció de planificar la ciutat la solen fer persones professionals dels àmbits de l'arquitectura o l'enginyeria i des d'àrees d'urbanisme dels respectius ajuntaments. Podem pensar que, de fet, si es tracta de temes tan tècnics és lògic que els encarregats siguin especialistes en aquestes disciplines. Tanmateix, a l'hora de pensar les ciutats hi ha un punt de vista que s'acaba obviant, el de les persones que habitaran aquell espai:

[...] Las elegantes propuestas de ordenación de las ciudades, y los contrastes bruscos de que hacen gala sus artificios, pueden proporcionar una gran satisfacción intelectual a los teóricos, pero muy poca orientación práctica a los urbanistas; tampoco servirán de mucho a los habitantes de las ciudades en su lucha diaria contra las dificultades de la vida urbana. (Bauman, 2009:21).

Aquesta planificació es fa seguint uns interessos lligats a l'esfera productiva d'un sistema capitalista dominant que evoca un control social cap a la població. Aquesta idea de control social la vam tractar a l'assignatura d'*Educació al Llarg de la Vida* quan parlàvem precisament de l'espai públic i la fragmentació social i quan parlàvem del sistema educatiu com una institució que busca l'homogeneïtzació de les persones. Aquests dos dispositius de control social: la fragmentació i l'homogeneïtzació social, s'encarreguen de reproduir els interessos de l'ordre simbòlic dominant. En relació a aquests conceptes hi ha una entrevista a Zaida Muxí (març 2010), que vam treballar a classe i que resulta molt interessant a nivell de resum conceptual per la meva recerca. En relació a aquesta fragmentació física (barris aïllats) diu que es viu com "una societat segregada que té por d'allò que és diferent" i que la diversitat és quelcom que no interessa als poders dominants "perquè no hi ha un únic interlocutor amb qui negociar i això els molesta".

Extrapolant aquests conceptes a l'espai públic, concretament als barris o zones, podem dir que hi ha aspectes de la vida diria que promouen la fragmentació (física i relacional) per evitar que les persones ens agrupem i es determinen uns estils de vida que han de ser compartits per tots els habitants (homogeneïtzació). Com el Consejo Nocturno explica a "Un habitar más fuerte que la metrópoli" (2018), la distribució urbana es materialitza "como una demostración de que

³ "No-lugares" de Augé (1992).

la dominación puede obrar sin necesidad de dominadores y de que toda potencialidad de sabotaje de la maquina económica ha quedado disuelta.” (p.19). És a dir, que aquests mecanismes actuen sense la necessitat de presència de cap persona que pertanyi directament a l'ordre simbòlic dominant que opera.

És en raó d'aquest control social via demografia que es pot donar el fet que les persones que viuen a la zona, quan ja no comparteixen unes característiques o condicions necessàries per viure al barri, siguin expulsades d'una forma lenta i discreta (el que es coneix com a *gentrificació*). En aquest procés també hi té un paper important la distribució urbana, “basta con implementar unos pocos programas de desarrollo: un puñado de galerías de arte por aquí, unas cuantas inmobiliarias por allá, bares *cool* con terrazas y hoteles *low cost* por toda la zona” (Consejo nocturno, 2018:18). Per tant, si la planificació urbana no es fa pensant en les persones i afavorint la diversitat és quan es poden produir trencaments del teixit social.

Durant el dia a dia de les persones, a l'espai públic entren en joc els *elements urbans*. Si fins ara he parlat, a grans trets, del disseny i la distribució dels carrers i els habitatges, és necessari parlar d'aspectes més concrets amb els que podem (o no) interactuar quan fem vida als carrers. Per fer les observacions, la descripció d'aquests elements ajuda a entendre les possibilitats d'ús que hi ha perquè segons el lloc en el que es troben, l'orientació i, fins i tot, el material del que estan fets influeixen en el desenvolupament de les activitats i de les relacions, encara que pugui semblar que no és l'aspecte més important.

Quan parlo d'elements urbans em refereixo als bancs, als arbres, als punts d'aigua, als elements de joc, als fanals, a les papereres, etc. També parlo del material que estan fets i de l'orientació o agrupació de com estan situats. Una característica que comparteixen és el fet que la majoria són elements que poden ser reubicats si és necessari. També hi ha elements estètics amb els que no s'interactua directament però que donen personalitat a un espai o són una mostra de la intervenció de la gent a l'espai: murals, pintades, escultures, accions artístiques o polítiques puntuals, etc.

Tot aquest conjunt és molt important per afavorir o limitar que les persones puguin fer ús de l'espai o, fins i tot, puguin interaccionar entre elles.

[...] els joves han d'enfilarse a les jardineres de formigó mentre els avis seuen a terra, en qualsevol graó. No lluny d'aquí, el carrer Juan Valera s'enfila amb una vorera on sí que hi ha bancs per descansar, però individuals, no fos cas que l'àvia de bata blava i amb un gosset volgués fer petar la xerrada amb la dona subsahariana que carrega la compra en una bossa de Ghana. (Andreu, 2016: 21).

Un dels aspectes que, segons Jacobs (2013 [1961]: 195), pot ajudar al fet que hi hagi vitalitat als barris és la varietat d'usos⁴: comerços, serveis i equipaments variats que ofereixin un tracte pròxim a les persones (quedarien excloses les grans empreses). Aquesta diversitat ajuda que hi hagi un gran nombre d'activitats i usos perquè, per un cantó promou que les persones del barri facin vida en aquest anant a peu als llocs de proximitat i, per altra banda, pot afavorir que hi hagi persones d'altres zones que es sentin atretes per aquesta vitalitat.

3.1.2. Vida social a l'espai públic

Per vida social entenc totes les activitats, usos i participació social que es realitzen a l'espai públic. Així, per a la meua recerca pren importància, per una banda, la idea de vitalitat o vida al carrer. Per altra banda, em centro en la idea de relacions o interaccions socials que es poden donar entre aquestes persones que fan ús de l'espai. Les explico una darrera de l'altra perquè entenc que sense ús no hi pot haver relacions.

Quina és però la visibilització de les persones que fan vida social en l'espai públic? Una de les preocupacions que tenia quan treballava de dinamitzadora era el fet que només ens demanaven que intervinguéssim en els col·lectius que són visibles a l'espai públic, com si fossin aquests els problemàtics, com si només haguéssim de cuidar les aparences. Precisament, a mi em generava més incertesa els que no estaven al carrer perquè, si no eren allà, on eren? És la mateixa concepció que es té respecte a les persones "sense sostre", com que no es veuen, es diu que no n'hi ha. Per tant, això és molt més perillós perquè si no podem arribar al col·lectiu perquè no es visible a l'espai o si hi ha la creença que si no estan al carrer és que no hi ha cap problema, serà molt difícil poder treballar educativament amb aquests. De nou, no veure el problema no permet resoldre'l.

A les ciutats, com he apuntat abans, hi ha moltes persones desconegudes tot i que "cuando alguien ve un desconocido más de tres veces empieza a saludarle con la cabeza. Es casi un conocido, un conocido público por supuesto" (Jacobs, 2013 [1961]: 81). L'ús del carrer, tot i ser imprescindible, no sol ser una finalitat directa a les nostres vides. Per això, un dels conceptes més adients per parlar d'aquestes relacions que es donen al carrer és el de *relacions informals*. Jacobs reforça aquesta idea de la següent manera:

⁴ Jacobs utilitza el concepte *diversitat funcional* però no l'utilitzo perquè pot portar a confusió a les persones de l'àmbit social, ja que el fem servir per referir-nos a les persones amb alguna discapacitat física.

La suma de todos estos contactos casuales y públicos en un nivel local, la mayoría de ellos fortuitos, la mayoría propiciados por recados que la gente hace para sí misma, no por encargo, es un sentimiento de identidad pública de la gente, una red de respeto público y de confianza, y un recurso en los momentos de necesidad personal o vecinal. La ausencia de esta confianza es un desastre para las calles de una ciudad. Su cultivo no puede institucionalizarse. Y, por encima de todo, no implica ningún compromiso privado. (p. 84).

És més, l'ús de l'espai públic i les relacions informals que s'hi donen són imprescindibles per crear un sentiment de comunitat i una responsabilitat social que no es pot generar amb accions des de les institucions, sinó que és una tasca diària que es va teixint entre els habitants de la zona i que afavoreix uns vincles de solidaritat veïnal.

El teixit social funciona com un element de poder popular i autoorganització, en definitiva de governança, entesa com una forma d'organització col·lectiva que afavoreix la participació de la comunitat en la presa de decisions (Feu, Simó, Serra, i Canimas, 2016), en aquest cas, de les veïnes i veïns d'una zona o barri. Per poder mantenir aquests vincles és imprescindible que hi hagi un certa continuïtat de l'estructura social del barri, en aquest cas, de les coneixences entre persones: "Estas redes son un capital social insustituible. Si se pierde este capital, por la causa que fuere, las rentas del mismo desaparecen; y nunca más vuelven hasta que lenta y azarosamente se acumule nuevo capital". Quan és destrueix un barri sencer (aquí tenim l'exemple de Can Tunis), quan es produeixen processos de gentrificació (com al Raval de Barcelona) o quan es construeixen barris totalment nous (com és el cas de polígons d'habitatge en format d'urbanitzacions) disminueix la possibilitat que hi hagi aquest teixit social: "estos incrementos o desplazamientos han de ser graduables. Para que las estructuras de autogobierno funcionen, tiene que haber, por debajo de la población flotante, una continuidad de la gente que ha forjado las redes de la vecindad" (Jacobs, 2013 [1961]: 168-169).

Potser aquest trencament del teixit social pot respondre a interessos econòmics i polítics promoguts per evitar precisament aquesta autoorganització i governança del veïnatge, afavorint també la por cap als desconeguts i la sensació d'inseguretat. Els darrers anys s'ha vist un augment de mecanismes de seguretat com si aquests servissin per dissuadir possibles accions en detriment de les persones, però sobretot amb la intenció de generar una falsa sensació de protecció. Jacobs ja en parlava l'any 1961, dient que la millor manera d'afavorir que un barri sigui segur és precisament la vitalitat en equilibri amb el sentiment de comunitat. Aquesta seguretat informal es pot materialitzar a partir d'activitats o usos d'àmbit privat o públic que generen una vigilància informal (comerços o serveis a peu de carrer, finestres que donen directament al carrer, vitalitat durant tot el dia amb diversitat d'activitats, infants jugant

al carrer i adults que els vetllen, etc.). En general, aquest tipus de seguretat és més efectiva que les càmeres o els cossos de vigilància, tal com apunten Zaida Muxí i Blanca Gutiérrez a Jacobs (2013 [1961]):

Jane Jacobs defiende un modelo de seguridad basado en la confianza en el vecindario, en el conocimiento mutuo. Donde la existencia de espacios de socialización y encuentro ayudan a la creación de vínculos entre las personas. Es este sentimiento de comunidad, de responsabilidad social, el que hace que la gente se sienta segura, ya que en un vecindario cohesionado es posible reconocerse en los otros y otras, hallar un amigo en cada esquina, personas que se saluden, en definitiva, personas que puedan ir sonriendo por la ciudad (p. 8-9).

Fent èmfasi en un d'aquests elements que ajuden a generar aquesta seguretat informal, trobo interessant reforçar la idea de la presència d'infants a l'espai públic. Durant l'estiu del 2017 vaig estar atenent a queixes de veïnes i veïns en relació al soroll que feien els infants jugant al carrer. A vegades, teníem la possibilitat de reflexionar amb elles i ells sobre la funció que realitzava la presència d'aquest col·lectiu en aquell lloc en concret i, més endavant, llegint a Jacobs vaig trobar una anècdota molt exemplificadora dels aspectes positius que pot tenir aquesta activitat al carrer:

Frank Havey, director del centro comunal del North End de Boston, dice que los padres de los chicos le visitan una y otra vez para plantearle el mismo problema: "A mis hijos les digo que después de cenar jueguen en la acera pero he oído que los niños no deben jugar en las acera... ¿Hago bien o mal?". Havey les dice que hacen muy bien. Atribuye el bajo índice de delincuencia del North End a la muy excelente vigilancia comunitaria que se ejerce sobre los niños, que juegan donde más potente es la comunidad, en las aceras. (Jacobs, 2013 [1961]: 108).

Un dels elements importants a la ciutat de Vic pel que fa a la governança de determinades zones o barris són les entitats que prenen importància en la representació de la comunitat i la vehiculació de les demandes veïnals. Es tracta de les diferents associacions de veïnes i veïns de barri. Les accions que porten a terme aquestes entitats són compartides entre diferents persones que en formen part però sempre n'hi ha alguna que compleix més amb una funció de relació social amb altres persones i entitats, com a portaveu de la comunitat. Jacobs parla de *persona pública o referent* com aquella persona que està molt temps a l'espai públic d'una zona en concret i s'acaba convertint en la persona de referència de les veïnes i veïns. En el cas de la meva recerca aquestes persones són les que he triat per fer les entrevistes.

Un altre dels conceptes que pren rellevància és el de *comunitat*, ja que fa referència al conjunt de relacions entre persones d'un espai o territori en concret i al qual tenen, en major o menor grau, un sentiment de pertinença. Aquesta idea va molt lligada als conceptes d'espai públic i relacions socials perquè són dues de les característiques més importants per millorar el vincle

entre veïnes i veïns. La pèrdua d'aquest sentiment de comunitat ha afavorit l'individualisme i la inseguretat, tal com apunta Bauman (2009):

[...] Predomina la desconfianza en los demás y en sus intenciones, así como también una actitud que niega o considera imposible tener fe en la constancia y en la fiabilidad del compañerismo humano. Castel atribuye esta situación al individualismo contemporáneo; sugiere que la sociedad de hoy, al suprimir las comunidades y corporaciones estrechamente unidas, que antes las leyes delimitaban y velaban por su cumplimiento, y sustituirlas por el deber de ocuparse cada uno de sí mismo y de sus asuntos, se ha edificado sobre el terreno pantanoso de la incertidumbre (p.9).

La creació de comunitat és l'element principal en la construcció del teixit social d'un barri, convertint-se en característiques complementàries. Quan s'ha aconseguit aquest teixit social i hi ha un sentiment de comunitat la protecció de les persones ve marcat per la solidaritat i l'autoorganització que, com explica Metha (2017) pot ajudar a superar qualsevol entrebanc. Ho fa posant d'exemple una situació tan extrema com el Katrina a New Orleans o les inundacions a Mumbai per posar en relleu la importància que pren la comunitat en una societat on el medi urbà en forma de metròpoli està cada cop més estès:

Mientras escribía el libro comprendí que Bombay sobrevive gracias a diversas redes de solidaridad entre los pobres. El 27 de julio de 2005, Mumbai alcanzó un nuevo récord histórico de precipitaciones (...). La inundación sacó a la luz lo mejor y lo peor de la ciudad. (...) a diferencia de lo ocurrido después de que el Katrina azotara Nueva Orleans, la ciudad no se sumió en el caos; incluso a pesar de la ausencia de la policía, los delitos no aumentaron. Y fue porque los bombayitas estaban ocupados ayudándose unos a otros. (...) Los bombayitas se ayudan entre ellos porque han perdido la fe en que el gobierno los ayude (p. 124-125).

Jacobs (2013 [1961]) també posa de manifest que existeix el sentiment de comunitat perquè hi ha una responsabilitat social o pública que es va teixint amb accions diàries entre les persones que formen part d'un "nosaltres": "Todo el mundo ha de aceptar un canon de responsabilidad pública mínima y recíproca, aun en el caso de que nada en principio les una" (p. 112). En la cohesió de la comunitat aquest "nosaltres" és imprescindible per a la "vida en comú" que, com diu Garcés (2013) no pot dependre d'una relació homogènia sinó que parteix del jo en relació als altres:

Hablar de "vida en común" no es sinónimo de identidad cultural o política, así como tampoco de la sumisión de la singularidad al uno, a la homogeneidad del todo. "Vida en común" es algo mucho más básico: el conjunto de relaciones tanto materiales como simbólicas que hacen posible una vida humana. (...) El ser humano es algo más que un ser social, su condición es relacional en un sentido que va mucho más allá de lo circunstancial: el ser humano no puede decir yo sin que resuene, al mismo tiempo un nosotros. (Garcés, 2013:29).

Un nosaltres que per esdevenir comunitat no es pot construir des de l'homogeneïtzació perquè el que construeix un món comú és la capacitat de relacionar-nos amb la diferència.

Quan les relacions no es basen en l'acceptació de la singularitat de les persones és molt difícil que hi pugui haver un "nosaltres" que fonamenti la convivència en la diversitat:

Como sugiere Richard Sennet <<el sentimiento de "nosotros", que expresa el deseo de parecerse a los demás, es una excusa para que no tengamos que calar más hondo los unos en los otros>>. Podríamos decir que promete cierto consuelo espiritual: la posibilidad de hacer más tolerable la vida en común eliminando el esfuerzo de comprender, negociar y pactar que comporta la convivencia en medio de la diversidad (Bauman, 2009:33).

Per tant, la comunitat no es pot crear des de la idea que tots som iguals i que ens hem d'unir segons uns interessos uniformes sinó que s'ha de fer des de la pregunta que planteja Garcés a l'article *Lectura i desig de comunitat* (maig 2013): "Com volem viure junts? Com viure junts, de tal manera que aquest viure sigui digne i just per tots?".

En aquesta relació és quan, també, podem parlar del concepte d'educació, entès com la pràctica, el diàleg i la reflexió que planteja Freire (2015 [1970]) i que es dona entre dues o més persones que estan en relació. Perquè es produeixi cal una predisposició per ambdues parts d'aprendre, sense que aquest fet sigui donat per una imposició:

De este modo, el educador ya no es sólo el que educa sino aquel que, en tanto educa, es educado a través del dialogo con el educando, quien, al ser educado, también educa. Así, ambos se transforman en sujetos del proceso en el que crecen juntos y en el cual "los argumentos de la autoridad" ya no rigen. Proceso en el que ser funcionalmente autoridad requiere el *estar siendo con* las libertades y no *contra* ellas. Ahora, ya nadie educa a nadie, así como tampoco nadie se educa a sí mismo, los Hombres se educan en comunión, mediatizados por el mundo. Mediatizados por los objetos cognoscibles que, en la práctica "bancaria", pertenecen al educador, quien los describe o los deposita en los pasivos educandos (Freire, 2015 [1970]:72).

Aquesta acció es produeix amb una intencionalitat educativa, encara que com planteja Jacobs (2013 [1961]) amb la idea de responsabilitat social, que dins de la comunitat es pot produir de forma inconscient però que perquè suposi un aprenentatge significatiu ha de ser una acció compartida per una ampla part de la comunitat:

Cuando el Sr. Lacey, el cerrajero, amonesta seriamente a uno de mis hijos por haber correteado por la calzada y más tarde informa de la transgresión a mi esposo cuando éste pasa frente a la cerrajería, mi hijo aprende algo más que una lección explícita de Seguridad y obediencia. Indirectamente, aprende también que el Sr. Lacey, con quien solo nos unen unos vínculos de relación de calle, se siente en cierto modo responsable de él (p.112).

Aquest aprenentatge de responsabilitat social es fa palès quan els infants o joves que juguen al carrer al cap d'un temps són ells els que, per exemple, ajuden a un desconegut a trobar una adreça abans que els hi demani o avisen a algú que no aparqui allà perquè li podrien posar una multa. És a dir, quan han incorporat la seva manera d'entendre allò comú com una ajuda

mútua entre les persones: “Se aprende de la experiencia, al comprobar que otras personas, con las cuales no nos une un particular vinculo, amistad o responsabilidad formal, aceptan y practican contigo un mínimo de responsabilidad pública”(Jacobs, 2013 [1961]:12).

Aquesta responsabilitat social té molt a veure també amb la *participació*, que representa un pas més en el fet educatiu que es dóna a la comunitat. Té a veure amb la praxi o acció comuna i, a Catalunya, tenim moltes experiències veïnals que han contribuït en la millora de molts barris i ciutats però sobretot, que han significat un testimoni de l’ajuda mútua entre persones, com Marc Andreu (2016) narra:

“¡Sí, se puede!”, és el que va cridar Manuel Vital, el sindicalista comunista i dirigent veïnal de Torre Baró, quan el 7 de maig de 1978 va segrestar l’autobús articulat de la línia 47 que conduïa per endur-se’l fins als carrers costeruts i sense asfaltar del seu barri. Va demostrar que la reivindicació de transport públic a la Zona Nord no era ni una entelèquia ni una utopia. (p. 58).

Accions que a Vic, amb l’herència dels diferents moviments veïnals, trobem en forma de lluita pels drets socials de totes les persones que es materialitza en col·lectius com la PAH, Unitat contra el Feixisme i el Racisme o Càrnies en Lluita. També es dóna a altres ciutats i barris a partir de persones “anònimes” com la Isabel de Montcada que diu: “En el sofá no se consigue nada, por eso estuve el otro día con los de Parrico y estoy también en la movida para que nos reabran las urgencias ambulatorias en Montcada” i que Marc Andreu reforça dient:

Tots són de la mateixa tribu. La que tan aviat atura desnonaments com crida “¡Sí, se puede! Tanquem la cimentera!” en un bilingüisme perfecte però poc normatiu per a les càmeres de TV3. Indis de Barcelona que lluiten en terra de frontera i puguen al tren sense pagar –a Bifurca costa trobar màquines expenedores de bitllets- mentre concreten una nova acció, contra l’augment tarifari del transport públic, al crit de guerra de “¡Sí, se puede!”. (Andreu, 2016: 63).

3.1.3. Desigualtats socials

Per fixar-me en algunes característiques de les persones que em puc trobar a l’espai públic és necessari parlar de les desigualtats que es poden donar. Per això, concretos aspectes com el gènere, l’edat, l’origen socioeconòmic i la classe social que, per una banda, em permetin situar a què em refereixo quan utilitzo aquests conceptes i, per l’altra, justificar que les característiques de les quals parlo no són desigualtats en si mateixes sinó que n’esdevenen en relació a un context social. És a dir, si partim del fet que vivim en un entorn on allò normatiu que es reproduïx és tot el que té a veure amb una classe social dominant, heteropatriarcal (masculina i heterosexual), blanca i d’edat adulta, tot el que sigui diferent d’aquest model serà susceptible de viure algun tipus de desigualtat.

La següent cita d'Augé (2000 [1992]) m'ajuda a justificar la tria dels conceptes que poden associar-se a les possibles desigualtats a l'espai públic, ja que tenint en compte que totes les persones som diferents i que l'agrupació per característiques pot semblar una manera de simplificar la singularitat o, fins i tot, un intent d'homogeneïtzar, en cap cas, aquesta és la meva intenció. L'autor parla de l'etnografia i diu que és inevitable fer classificacions des del jo que, en un procés d'observació al camp, ens ajudi a entendre als altres:

Trata de todos los otros: el otro exótico que se define con respecto a un "nosotros" que se supone idéntico (nosotros franceses, europeos, occidentales); el otro de los otros, el otro étnico o cultural, que se define con respecto a un conjunto de otros que se suponen idénticos, un "ellos" generalmente resumido por un nombre de etnia; el otro social: el otro interno con referencia al cual se instituye un sistema de diferencias que comienza por la división de los sexos pero que define también, en términos familiares, políticos, económicos, los lugares respectivos de los unos y los otros, de suerte que no es posible hablar de una posición en el sistema (mayor, menor, segundo, patrón, cliente, cautivo...) sin referencia a un cierto número de otros; el otro íntimo, por último, que no se confunde con el anterior, que está presente en el corazón de todos los sistemas de pensamiento, y cuya representación, universal, responde al hecho de que la individualidad absoluta es impensable: la transmisión hereditaria, la herencia, la filiación, el parecido, la influencia, son otras tantas categorías mediante las cuales puede aprehenderse una alteridad complementaria, y más aún, constitutiva de toda individualidad (p.13-14).

Sobre cultura i identitat Augé (2000 [1992]) diu que les definicions ens ajuden a contextualitzar i a entendre una determinada situació, però sempre hem de tenir en compte que no són categories tancades i definides:

El hecho de que, bajo ciertos aspectos y en ciertos contextos, cultura e individualidad puedan definirse como expresiones recíprocas es una trivialidad, en todo caso, un lugar común, del que nos servimos, por ejemplo, para decir que tal o cual persona es un bretón, un inglés, un auvernés o un alemán. Tampoco nos sorprende que las reacciones de las individualidades pretendidamente libres puedan captarse y aun preverse a partir de muestras estadísticamente significativas. Simplemente, hemos aprendido paralelamente a dudar de las identidades absolutas, simples y sustanciales, tanto en el plano colectivo como en el individual. Las culturas "trabajan" como la madera verde y no constituyen nunca totalidades acabadas (por razones intrínsecas y extrínsecas); y los individuos, por simples que se los imagine, no lo son nunca lo bastante como para no situarse con respecto al orden que les asigna un lugar: no expresan la totalidad sino bajo un cierto ángulo. (p. 15).

Partint de la idea que les categories actuen com una manera de facilitar una posterior anàlisi en la recerca, a continuació plantejo una definició de 4 característiques (gènere, edat, origen sociocultural i classe social) en les que puc incloure algunes de les persones que observo però tenint molt clar que, no són definitives ni excloents l'una de l'altra o de diferents maneres d'entendre la individualitat i el nosaltres però que ens marquen camins per poder analitzar la realitat.

- **Gènere**

Construcció sociocultural que, dins d'una normativitat⁵, s'associa al sexe biològic i determina uns rols binaris atribuïts al subjecte dona o home. La performativitat del gènere pot venir donada per uns estereotips en la manera de vestir o actuar (aparences). Per això, en un context d'observació de la realitat, la descripció estarà marcada per la subjectivitat de les nostres percepcions (què veiem) i la interpretació que en fem (significats) de manera que acabem atribuint una persona com a subjecte dona o subjecte home. "El género aparece de tal o cual forma, y a continuación se elabora un juicio normativo sobre esas apariencias y sobre la base de lo que parece" (Butler, 2017:25).

Tanmateix, aquesta manera d'interpretar el gènere no té per què estar en harmonia amb la realitat individual del subjecte que s'observa. És a dir, podem estar veient una persona a qui li atribuïm un gènere al qual ella no se sent identificada, bé perquè sigui el contrari o no-binari (queer, intersexual, transgènere, transsexual, etc.). Un exemple d'aquest darrer cas, el fa Butler (2017) centrant-se en l'exemple del transvestisme quan diu que aquest "tiene por objeto establecer que la realidad no es tan rígida como creemos; con este ejemplo me propongo exponer lo tenue de la realidad del género para contrarrestar la violencia que ejercen las normas de género" (p. 28).

En relació a l'espai públic, es parla de gènere per posar en evidència les desigualtats socials entre homes i dones que es materialitzen en planificacions urbanístiques que no tenen en compte les activitats de la vida diària relacionades amb els treballs de cura o les tasques domèstiques (anar a comprar, anar al metge, anar a l'escola, etc.) i que acaben limitant la conciliació familiar i/o social de les persones que habiten un territori. Zaida Muxí (2011), arquitecta especialitzada en temes d'espai públic i gènere planteja les següents qüestions:

¿Qué significa un urbanismo con perspectiva de género? ¿Cómo hacer planificación urbanística y proyectos urbanos que tengan en cuenta la perspectiva de género? Habitar es mucho más que la sumatoria de la residencia, el trabajo, las tareas del hogar, el ocio, el transporte, la educación, la cultura, los deportes y la sanidad. Habitar es poder desarrollar las diferentes esferas de la vida en igualdad de oportunidades, con intensidad e integridad. Por ello consideramos necesario pensar y, sobre todo, repensar las ciudades y los barrios guiados por esta idea. Poner en primer plano la vida y las necesidades de las personas es una tarea compleja, no exenta de complicaciones. (Muxí et al., 2011:3)

⁵ Segons Butler (2007[1997]): Suelo utilizar "normativo" de una forma que es sinónima de "concerniente a las normas que rigen el género. (p.25).

En aquest sentit, encara és habitual veure com aquestes tasques domèstiques són portades a terme per les dones. Sovint, es segueix creient que les dones no haurien de formar part de la vida pública, ja que, es considera que només han de portar a terme activitats de l'esfera reproductiva i privada. En canvi, tradicionalment als homes se'ls ha associat a totes les tasques incloses a l'esfera productiva, és a dir pública.

La universalidad esconde el sujeto real de derecho, que es quien ha conformado con sus necesidades la falsa neutralidad. Según Cristina Carrasco el universalismo es una forma de enmascarar que el sujeto de los derechos de ciudadanía es masculino. El problema de fondo es que la ciudadanía, y por lo tanto el derecho a la ciudad y las prioridades en la definición de esta, se ha construido tomando como referencia el mundo público, la participación en el mercado y los espacios asignados a los hombres. El espacio doméstico-femenino no está incluido en la categoría de ciudadanía (Muxí et al., 2011:4).

El fet que les persones que dissenyen la ciutat ho facin des d'aquesta mirada androcèntrica reforça aquesta manca de sensibilitat pels trajectes quotidians associats a les dones, encara que al final siguin homes els que també els facin. De nou, Muxí (2011) ens planteja preguntes com “¿qué significa repensar un barrio con perspectiva de género? ¿Significa trabajarla sólo para las mujeres, es decir, en oposición a la de los hombres?” i respon explicant que es tracta de repensar els espais tenint en compte la diversitat per evitar així, que es reproduïxin desigualtats de gènere, classe, ètnia o edat (p. 3).

Per tant, l'urbanisme feminista que defensa Muxí planteja que es tingui en compte aquesta diversitat per garantir que ciutats inclusives i obertes a la diferència des d'un punt de vista positiu, és a dir, que no generi desigualtats. Per fer-ho parla del “dret a la ciutat” com a espai col·lectiu que pertany a tothom i que, per tant, ha de permetre trobar les condicions per la realització de totes les esferes de la vida de les persones.

- **Edat**

Aquesta característica per si sola costa molt vincular-la a la derivació d'una possible desigualtat. Per això, parlo del concepte d'*edatisme* en el que es pot percebre més clarament aquesta connotació. Quan parlo d'edatisme em refereixo a la desigualtat o discriminació que es dona cap a les persones que no estan incloses en el grup d'edat adulta o que no compleixen amb la característica de ser productives. Per exemple: infants, joves, gent gran o persones aturades de llarga durada. Aquest concepte també va molt lligat al context, ja que, per exemple, una persona adulta també pot viure discriminació quan utilitza espais que no són atribuïts a la seva edat: una persona gran anant amb bici o a la discoteca, joves jugant en parcs infantils i, fora d'aquests, infants jugant sense adults de referència. Per tant, diríem que, en

general, es poden generar conflictes o sentiments d'intolerància quan no es compleix amb la lògica tradicional d'apropiació dels espais o delimitació d'ús segons edat.

En el cas de les persones que no es troben en la franja acceptada dins del sistema socioeconòmic, segons Gil de San Vicente (2001), la figura de l'adult actua com un element de control i assistència d'aquelles persones a les quals "cuida", siguin infants, joves o gent gran. Per això, es demana que responguin de forma obedient i disciplinada. En el cas específic dels infants i joves, s'actua amb l'intent de domesticació per garantir la futura obediència a la classe dominant mitjançant el sistema familiar i l'educatiu que actuen de forma directa però també de forma indirecta a través d'altres institucions com la sanitat, els mitjans de comunicació, el sistema repressiu, etc. "Es decir, la totalidad de personas e instituciones adultas que de una u otra manera influyen, condicionan o determinan la vida y el futuro de la infancia y de la juventud" (p.5).

Per tant, com en el cas del gènere, l'edatisme es materialitza a l'espai públic perquè la ciutat està pensada des d'una mirada adulta que no té en compte els usos i trajectes que fan les persones que no es troben a l'esfera productiva, com poden ser els infants, els joves, els avis i àvies.

- **Origen sociocultural**

Aquesta característica és la que em va costar més de determinar, ja que vaig estar dubtant en quin era el concepte més respectuós per referir-me a les persones nouvingudes. Tenint en compte que hi ha persones que poden compartir característiques socioculturals amb persones del col·lectiu de migrants però ser nascudes aquí no em semblava correcte incloure-les totes a la mateixa categoria.

En el marc de la meua investigació, entenc com a origen sociocultural la vinculació de persones a un grup, col·lectiu o comunitat segons el país o poble de procedència i/o la comunitat religiosa o ètnia a la qual pertany de forma directa o indirecta, és a dir per afiliació voluntària o per herència familiar. Tenint en compte que amb l'observació no participant és molt difícil poder determinar aquests aspectes, he tingut en compte dades demogràfiques de Vic i característiques estètiques com poden ser complements de caràcter religiós (hijab, dastar, etc.)⁶. Aquest concepte és important per poder analitzar les situacions de discriminació a l'espai públic per raons de procedència o pertinença cultural (xenofòbia i racisme).

⁶ Informació més detallada al "Diari de Camp".

Sovint, la visibilització d'aquelles persones amb trets socioculturals diferents dels considerats com a occidentals pot generar un sentiment d'intolerància cap a allò desconegut que és rebut com una amenaça, tal com diu Bauman (2009): "La ansiedad acumulada tiende a descargar-se contra determinados forasteros, elegidos para que personifiquen lo raro, lo inquietante, lo impenetrable de algunas costumbres, la vaguedad de ciertos peligros y amenazas"(p. 27). En aquest sentit, Andreu ens torna a exemplificar un cas que es dona a un barri de Badalona però que podria extrapolar-se a qualsevol altre lloc:

Fins a les sales d'espera del CAP ha arribat també la tensió xenòfoba que va esclatar a la Salut, el 3 de febrer de 2007, pel col·lapse d'una canonada fecal del número 90 del carrer de Pau Piferrer, detonant del rebuig contra les famílies de gitanos romanesos. A la consulta del metge i al despatx parroquial del jesuïta Isidre Ferraté, responsable de la capella de la Salut Alta i ànima de la fundació del mateix nom, escolten les mateixes lletanies: "Us preocupeu més dels immigrants que de la gent d'aquí". I es fa difícil de fer entendre que no hi ha prioritat pels estrangers en ajuts socials, però que no hi ha recursos per a tothom i sovint, barems en mà, els nous immigrants (en un barri d'immigració principalment andalusa) són els més necessitats. Ferraté, que va arribar a la Salut el 1993, coincideix amb altres veus a dir que la xenofòbia estava latent i va explotar amb l'arribada de la nova immigració però reconeix que "ha estat atada pel PP" i el seu discurs que identifica delinqüència i marginalitat amb nouvinguts. Darrerament la tensió ha baixat i al barri hi ha "coexistència pacífica". (Andreu, 2016: 20).

Dic que podria produir-se en qualsevol altre lloc perquè és el sistema que li interessa aquest enfrontament entre persones, és el sistema el que és racista. Per això, a les meves observacions pel que fa a aquesta característica em centro, sobretot en les relacions entre persones de diferents orígens perquè penso que conèixer a les persones que ens envolten és una de les maneres de trencar amb els prejudicis i la por derivats del desconeixement.

En relació a l'espai públic, Jacobs (2013 [1961]:169-170) diu que per evitar la segregació per motius d'ètnia, el que s'ha de fer és el mateix que en qualsevol cas, és a dir, promoure la diversitat i vitalitat de tots els barris que garanteixi la creació de vincles entre el veïnatge.

- **Classe social**

Les classes socials són un sistema o classificació de l'estructura socioeconòmica en la qual es diferencien com a mínim dues situacions o grups, segons si el nivell socioeconòmic de les persones és baix o alt, segons si les persones són explotadores o explotades o, com diu Freire (2015 [1970]), segons si pertanyen a una classe dominant (opressora) o a una d'oprimida: "Es por esto que, para los opresores, el valor máximo radica en el *tener más* y cada vez *más*, a costa, incluso, del hecho del *tener menos* o simplemente no *tener nada* de los oprimidos. *Ser*, para ellos, es equivalente a *tener* y tener como clase poseedora". (p. 47).

El concepte de classe dominant/oprimida està molt lligat a la desigualtat econòmica, és a dir, a la pobresa en contraposició a la riquesa. A vegades, també es parla d'una classe mitjana en referència a les persones que no només són treballadores sinó que també tenen algunes propietats. Aquesta situació, segons Freire (2015 [1970]), no deixa de ser una manera de voler assimilar-se a la figura opressora en un intent irreal per deixar de viure com a figura oprimida o, fins i tot, per deixar de pensar que t'estan oprimint. Aquesta posició també li va molt bé a la classe dominant per reforçar els seus privilegis i evitar que hi hagi un intent de trencar amb la situació d'injustícia per part dels subjectes oprimits que no es reconeixen en aquesta posició.

De ahí la afirmación anterior de que la superación auténtica de la contradicción opresores-oprimidos no está en el mero cambio de lugares, ni en el paso de un polo a otro. Más aún: no radica en el hecho de que los oprimidos de hoy, en nombre de la liberación, pasen a ser los nuevos opresores (Freire, 2015 [1970]:46).

Si parlem en termes d'exclusió, encara trobaríem un altre grup de persones que està totalment als marges del sistema, com podrien ser les persones que viuen en situació de desemparament total. A les persones "sense sostre" se les veu com a excloses, ja que semblaria que no encaixen en el sistema perquè no realitzen res del que és considerat com a "normal" dins d'un esquema d'utilitat social marcat pel neoliberalisme. A aquestes persones Bauman (2017) també les anomena "desechos humanos", no perquè consideri que ho són sinó per exposar la manera com els tracta el sistema:

[...] Es un ineludible efecto secundario de la *construcción del orden* (cada orden asigna a ciertas partes de la población existente el papel de "fuera de lugar", "no aptas" o "indeseables") y del *progreso económico* (incapaz de proceder sin degradar y devaluar los modos de "ganarse la vida" antaño efectivas y que, por consiguiente, no puede sino privar de su sustento a quienes ejercen dichas ocupaciones). (p. 16).

Tanmateix, en aquest punt, i tal com apunta Freire, cal plantejar-se si són les persones excloses les que han de canviar per assimilar-se al sistema o és aquest darrer el que ho ha de fer per no excloure a ningú:

(...) los llamados marginados, que no son otros sino los oprimidos, jamás estuvieron *fuera de*. Siempre estuvieron *dentro de*. Dentro de la estructura que los transforma en "seres para otros". Su solución, pues, no está en el hecho de "integrarse", de "incorporarse" a esta estructura que los oprime, sino transformarla para que puedan convertirse en "seres para sí" (Freire, 2015 [1970]:65).

4. Metodologia de la recerca

Descampat de l'antiga caserna de la guàrdia civil al Remei-Estadi. Fotografia: Marta Tàpia

*La Pau no és només l'absència de la guerra;
mentre hi hagi pobresa, racisme, discriminació
i exclusió difícilment podrem assolir un món de Pau.*

Rigoberta Menchú

Premi Nobel de la Pau 1992

La metodologia d'aquesta investigació és *qualitativa orientada cap a la comprensió i interpretació* perquè busco descriure, entendre i reflexionar al voltant d'un fenomen en concret, com és el tema de les relacions socials a l'espai públic.

El mètode triat per a la meva recerca és l'etnografia perquè és una manera d'apropar-te a la realitat o al camp que permet observar l'espai i les conductes socials per conèixer i comprendre la relació entre grups o persones en un context concret, és a dir, entendre els processos socials (Murillo i Martínez-Garrido, 2010:2). Vaig decidir que no faria estudi de cas perquè uns dels aspectes que prenen importància en la meva recerca són el disseny d'espai i els elements urbans. Per tant, quan observo a les persones ho faig en relació a un context concret, fixant-me en els comportaments per entendre com es construeixen els significats socials, l'ús dels elements urbans, la relació entre diferents persones i la participació social en els espais concrets. Per fer-ho, realitzo un treball de camp sistemàtic en el qual utilitzo eines de recollida d'informació com l'observació, el diari de camp i les entrevistes a informants clau o referents de cada espai.

L'estudi etnogràfic parteix de dues figures principals: etnògrafa i informants clau. La primera figura és la que s'encarrega de recollir la informació al camp d'estudi i, segons Murillo i Martínez-Garrido (2010) ha de complir amb dues qualitats: la capacitat de fascinar-se amb allò que observa posant en dubte els punts de vista etnocèntrics i convertir-se en una persona més del grup observat, per apropar-se a allò que desconeix i per posar en dubte tot allò que li resulti familiar. Aquesta figura és la que ocupo jo com a investigadora principal i única del projecte. Pel que fa a la figura d'informants clau són persones del context que s'investiga que poden aportar informació rellevant per a la recerca.

Una de les complicacions del mètode etnogràfic és la gran inversió de temps que requereix la recollida de dades. En aquest sentit, he vist que hi ha alguns elements que durant el procés han influenciat en el mètode. Un és el poc temps de treball de camp del qual disposava i l'altre és l'època de l'any (hivern), amb una climatologia que limita la vida al carrer i, per tant, la possibilitat de trobar gent als espais. D'aquesta manera, he fet tres observacions aprofundides de cada espai i, tenint en compte que el nombre és baix, considero més apropiat dir que la meva recerca està basada en el *mètode de microetnografia*.

També hi ha un altre risc amb aquest mètode: "que el etnògrafo tome parte y se involucre en el ambiente, o con las personas que está investigando de manera que se manipulen los resultados." (Murillo i Martínez-Garrido, 2010: 4). Tenint en compte que el camp de la meva

recerca és l'espai públic i, concretament, tres espais amb els quals estic familiaritzada des de fa temps, en alguns moments no he pogut evitar interactuar amb persones conegudes que em trobava. Tot i així, considerant que no sóc un element estrany a l'espai he tingut en compte alguns d'aquests moments com a observació participant perquè també puc extreure dades rellevants.

Tot això, ho he fet a uns espais prèviament seleccionats per a la meva investigació i, com he dit, l'observació dels subjectes està directament vinculada a l'ús que fan d'aquells espais, és a dir, aquestes persones fora d'aquest context no tenen interès per a la meva recerca. Per això, la tria dels espais em va generar dificultats perquè segons quins triava, la investigació prenia un sentit o un altre. Finalment, la tria va ser de tres espais concrets de la ciutat de Vic que han actuat com a unitats d'investigació del meu treball de camp: la plaça Gaudí, el parc Jaume Balmes i la plaça de la Noguera. Els motius d'aquesta tria és la voluntat de conèixer diferents espais de la ciutat de Vic en els que és fàcil que es puguin produir relacions socials, ja que, a simple vista sembla que els aspectes urbans estan resolts i que hi ha molta vida al carrer. Per tant, m'he pogut centrar en els aspectes més lligats a l'ús, les relacions i la participació.

La tria també l'he fet per poder trobar informació contrastada de diferents espais de la ciutat tenint en compte que pertanyen a barris diferents i que la realitat, per tant, també serà diferent. Per exemple, El Remei, barri al qual pertany la plaça de la Noguera, és un dels barris de sud de Vic i, en canvi, la plaça Gaudí es troba al barri del Seminari Vell, situat al centre històric. El parc Balmes és un espai fronterer o de vinculació entre un barri i l'altre. Amb això, no vull comparar un barri amb l'altre sinó que vull recollir evidències que m'ajudin a respondre els objectius però també percebre si hi ha punts en comú amb altres zones de la ciutat.

L'observació prèvia a l'inici del meu treball de camp em va ajudar a determinar els aspectes en els quals em volia fixar. Com he apuntat abans, tot i haver fet poques observacions, el fet de tenir una trajectòria de vida molt vinculada a aquests espais fa que parteixi d'uns coneixements previs que és necessari que contextualitzi. Vaig venir a viure a Vic l'any 2013 a un piset de l'Estadi, barri enganxat al Remei. Val a dir que la realitat del conjunt de pisos en el que visc és molt semblant a la del Remei pel que fa a la diversitat d'òrgens socioculturals de les veïnes i veïns. Al principi de viure-hi, vaig participar en la creació d'un agrupament escolta al barri del Remei, el *Collformic*. Durant el curs de 2n d'Educació Social, en el marc de l'assignatura de "Societat i Entorn" vaig participar en un petit treball de recerca sobre el barri del Remei que va consistir en l'observació del barri, la realització de fotografies i la recollida d'informació històrica per fer una entrada a la *Viquipèdia*. També, el curs passat, vaig realitzar

les pràctiques de 3r al Pla de Desenvolupament Comunitari del Remei que pren forma a la zona d'Habitatges Montseny. Després, vaig treballar a l'ajuntament, durant els mesos d'abril a setembre de 2017, per fer de dinamitzadora comunitària dels barris del sud de Vic. Pel que fa a la meua vinculació amb la plaça Gaudí (o popularment, de la Vella) també ha sigut rellevant perquè, des del principi de viure a Vic, ha sigut un lloc recurrent arran de la meua participació en la Colla gegantera del carrer de la Riera, abans amb major implicació que ara, que té el local a la mateixa plaça. En aquesta plaça també hi he participat organitzant actes a través de la Colla de La Vella de Festa Major, de la Comissió de Festa Major Jove i de l'Ateneu Popular La Buixarda, totes entitats en què he format part activa durant dos o tres anys.

4.1. El treball de camp de la recerca

Les eines de recollida de dades que he utilitzat, tenint en compte el tipus d'investigació juntament amb la finalitat i tal com he explicat a l'inici de l'apartat, són les observacions, el diari de camp i les entrevistes. A la taula següent especifico l'objectiu, el tipus de dades que he obtingut, el rigor metodològic i les problemàtiques que m'he trobat amb cadascuna de les tècniques emprades:

Eina de recollida	Objectiu	Tipus de dades	Rigor metodològic	Problemàtiques
Observacions no participants	Conèixer tots els aspectes observables: característiques de l'espai, característiques de les persones, ambient, ús, relacions, conductes, diàlegs, interaccions, activitats, etc.	A partir de notes amb descripcions i evidències de camp. Algunes fotografies que reforcin les notes però sense que aparegui cap persona.	Observació al camp diferents dies i diferents hores, durant un temps mínim de mitja hora, amb una recollida de la informació de forma sistemàtica i metòdica. Recollida d'evidències garantint la veracitat en la descripció.	El fred i les poques hores de llum fa que hi hagi poques persones a l'espai públic i, per tant, poques coses a observar. Dificultats per passar desapercebuda i incomoditat derivada d'aquesta manca. La recollida amb el mòbil no em funciona bé perquè no puc fer àudios davant de la gent i perquè escriure és massa lent. Opto per anar acompanyada d'algú que em serveixi d'excusa per estar a l'espai i pugui passar més desapercebuda. Les notes d'observació s'han d'incorporar de seguida per poder traslladar tots els detalls que no han quedat recollits, per tant, la planificació per portar-les a terme ha de comptar amb el temps que dedicaré a traslladar-les al diari i tenint en compte que no tinc gaires hores lliures es fa difícil trobar un bon dia per fer-les.
Diari de camp	Interpretar i reflexionar al voltant de les evidències recollides a les observacions i a altres espais (xerrades, activitats, etc.) en relació al tema de la recerca.	Reflexions de les evidències de les observacions i d'altres espais (xerrades, activitats, etc.) en relació al tema de la recerca.	A partir de les evidències i de les reflexions, sense parlar amb afirmacions absolutes i aportant possibles preguntes sense resposta.	La realització del diari necessita constància, periodicitat i un període de temps llarg perquè tingui un sentit. La realització és costosa quant a temps que s'ha d'invertir a escriure i reflexionar. Les reflexions ajuden a posar paraules als pensaments i guiar en la construcció de les conclusions de la recerca però no es poden utilitzar com a evidències en l'anàlisi, per tant, s'han de contrastar amb altres fonts que les reforcin.

Entrevistes semiestructurades a informants clau dels tres espais	Conèixer més a fons aspectes relacionats amb els espais observats a partir de persones que actuen com a "referents" de l'espai per la seva participació en l'espai.	Opinions, vivències o idees sobre aspectes relacionats amb el lloc observat al qual s'associa la persona entrevistada.	Realització d'una entrevista semi oberta que permeti expressar-se lliurement a la persona i sense influenciar en la seva resposta.	La realització de les entrevistes abans d'acabar les observacions i el diari de camp no m'ha permès extreure opinions de les informants clau sobre aspectes clau apareguts més tard. Allò que et diuen els informants clau pot influenciar en la teva manera d'observar l'espai. Per tant, el més interessant hauria sigut fer-les més endavant.
Interpel·lacions teòriques	Posar paraules als pensaments, les situacions i ampliar la mirada, sobretot crítica, davant d'aspectes de la nostra quotidianitat. Reforçar les reflexions derivades d'aspectes observats. Contrastar les dades obtingudes per poder fer una discussió de resultats i unes conclusions sota criteris de validesa teòrica.	Dades teòriques recollides per realitzar la part de marc teòric de la investigació. La tria de les autores també pot ajudar a entendre des de quina línia de pensament parteixo per fer la meva recerca.	Utilització d'autores referents dins de la seva disciplina d'estudi i reconegudes per altres pensadores. Per exemple: Jacobs, Bauman, Freire, Delgado, Garcés i Muxí.	La lectura ininterrompuda abans i durant el procés de recerca i la constant variació del marc teòric que aquest fet fa que sigui una de les parts que més reelaboració necessita.

Taula 1. Eines de recollida. Elaboració pròpia

- **Sobre les observacions**

Per fer les observacions he assignat una lletra a cada espai (figura 1) que em permet fer una codificació de cada una dins del diari de camp (figura 2). Aquesta codificació que em facilita tant el recompte i la posterior ordenació com l'anàlisi. He realitzat un total de 3 observacions narratives de cada espai. En el cas de la plaça Gaudí, també vaig realitzar 2 observacions focalitzades que em van ajudar a delimitar en quins aspectes em podia fixar en les posteriors observacions.

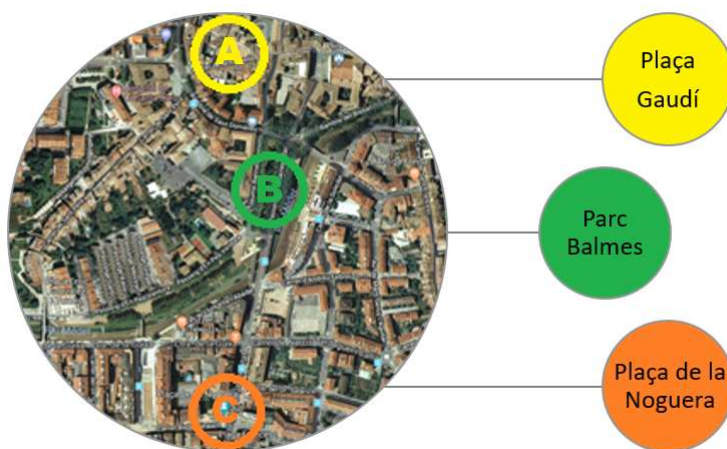

Figura 1. Espais observats. Elaboració pròpia.

Tal com s'exemplifica en aquesta imatge, a part de la codificació, he recollit tres tipus de dades descriptives: les del dia, l'hora, el lloc i el procediment; les dels elements estàtics (aspectes físics) i les dels elements dinàmics (clima i ambient) per a cadascuna de les observacions realitzades.

OBSERVACIÓ 3A
Dia: 19/01/2018
Hora: 16.15h
Lloc: Plaça Gaudí
Procediment: Asseguda a un banc de fusta
<u>Descripció dels elements estàtics</u>
Una de les torratxes de fusta quadrades de davant de la botiga Oikia té un peu trencat i queda torta.
<u>Descripció dels elements dinàmics</u>
Clima: Una mica de fred amb sol.
Ambient: Poca gent i de passada.

Figura 2. Codificació observacions. Elaboració pròpia

En la tria del mètode etnogràfic reconec haver estat influenciada per una imatge poètica dels tipus d'estudis de camp propis de l'antropologia. La tècnica de l'observació depèn de molts factors personals, circumstancial i, fins i tot, casuals que es posen en joc en un moment concret que correspon al present. Per això, els resultats obtinguts també poden variar molt en funció de les diferències i els canvis d'aquests factors. Això es fa evident quan en el retorn a observar al cap d'un temps s'evidencien aquests canvis.

La antropología siempre ha sido una antropología del aquí y el ahora. El etnólogo en ejercicio es aquel que se encuentra en alguna parte (su aquí del momento) y que describe lo que observa o lo que oye en ese mismo momento. Siempre podremos interrogarnos más tarde acerca de la calidad de su observación y acerca de las intenciones, los prejuicios o los otros factores que condicionan la producción de su texto: queda el hecho de que toda etnología supone un testigo directo de una actualidad presente. (Augé, 2000 [1992]: 8)

Aquest fet no fa que l'etnografia no sigui una eina vàlida sinó que li dóna un caràcter no definitori ni absolut que ajuda a entendre la complexitat dels estudis socials. Aquesta manera d'entendre la recerca és una concepció que trenca amb com s'investiga de forma quantitativa que es demostra la validesa i fiabilitat a través de dades exactes mitjançant mesures estadístiques. En canvi, amb el mètode etnogràfic la fiabilitat s'aconsegueix amb una recollida d'evidències i de descripcions que segueixin un patró general coherent i sistemàtic. Pel que fa a la validesa ens la dóna la utilització d'aquestes evidències per demostrar o donar resposta a la pregunta i objectius de la recerca. Però la diferència amb les recerques experimentals, tal com apunten Murillo i Martínez-Garrido (2010), és que "en el caso de la etnografía no se persigue una replicabilidad del estudio, dado que el escenario escogido, sus características, peculiaridades y el momento escogido lo convierten en único". (p.12)

- **Sobre el diari de camp**

Per realitzar el diari de camp utilitzo dos models de recollida⁷: un per a les observacions i un altre per a les activitats (actes, xerrades, viatges, etc.) que realitzo en relació al tema de la meva recerca i que m'ajuden a reflexionar al voltant de les idees que em van apareixent.

<p>Descripció de la situació: (evidències)</p> <p>Són les 5 de la tarda i els infants de l'escola Santa Caterina que queda al final del carrer de Sant Antoni M. Claret van direcció sud pel carrer del parc. Els infants de l'Escola Centre van direcció nord. Per tant, hi ha molt de moviment i no tinc temps de recollir totes les dades. (O_1B_D2_29)</p> <p>Destaco algunes coses que passen: una dona de pell clara d'entre 60-70 anys que camina direcció nord saluda a una nena que va direcció sud en un cotxet que empeny una dona de pell morena i cabells foscos. Va vestida amb roba tradicional de l'Índia. La nena somriu a la dona gran i la saluda. (O_1B_D3_29) Un home de pell fosca d'uns 40 anys li dóna una bufetada a un nen de pell fosca d'uns 8 anys. (O_1B_D6_29) Un nen de pell fosca i dos nens amb faccions asiàtiques d'entre 8-10 anys, els tres van junts direcció sud i parlant. (O_1B_D3_29)</p> <p>Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions</p> <p>Hi ha molt moviment perquè és just l'hora de sortida de les escoles. M'adono que l'excés d'informació no em deixa agafar notes perquè sembla que em perdi coses. Com que hi ha tanta gent sembla que passo més desapercebuda a l'espai.</p> <p>M'agrada que hi hagi aquesta relació entre la dona gran i la nena del cotxet d'origen hindú perquè podem pensar que la relació entre les persones de diferents orígens potser són distants pel fet de tractar-se de persones adultes però que amb els infants les coses són més fàcils. (D_1B_D3_29)</p>

*Figura 3. Exemple d'observació i reflexió recollida al Diari de camp.
Elaboració pròpia.*

Tal com es veu en aquest exemple per fer la reflexió de les observacions que incloc al meu Diari de camp primer anoto totes les evidències i després, argumento aspectes més subjectius sobre les situacions que he observat, sobre les preguntes que m'he fet, sobre els pensaments i sentiments, intentant buscar la relació o el reforç d'arguments a partir de la teoria.

- **Sobre les entrevistes semiestructurades a informants clau dels tres espais**

La decisió de realitzar entrevistes a informants clau dels espais la vaig prendre amb la idea que a banda de les observacions necessitava poder contrastar idees de les evidències recollides amb alguna persona que tingui un major vincle biogràfic i, per tant, una perspectiva més àmplia de tot el que estigui relacionat amb l'espai i el barri. La meua intenció, en un principi, era poder percebre aquesta persona a l'espai però, de seguida, em vaig adonar que tenint en compte el temps del qual disposava era difícil percebre algú a l'espai amb aquestes característiques. Per això, vaig decidir anar a buscar a persones que, per la seva participació en entitats vinculades a l'espai observat, fossin adients a aquesta funció d'informants clau i amb les que ja havia tingut contacte previ. La relació de persones i espais és la següent:

⁷ Els models apareixen a l'annex del Diari de camp.

- Plaça Gaudí: Roger Albert, cap de colla dels geganters del carrer de la Riera amb local a la plaça i vinculat a l'Associació de veïnes i veïns del Seminari Vell.
- Parc Jaume Balmes: Alexandra Prats, presidenta de l'Associació de veïnes i veïns del carrer Sant Pere.
- Plaça de la Noguera: Carme Vilaregut, presidenta de l'Associació de veïnes i veïns del Remei.

Les preguntes de les entrevistes les vaig realitzar tenint en compte els objectius i la pregunta de la meva recerca. També vaig tenir en compte el perfil dels entrevistats perquè es sentissin còmodes a l'hora de respondre. L'entrevista estava dividida en dues parts, una d'aspectes generals i una altra d'aspectes més personals. A continuació poso un exemple de cada:

- Pregunta general: *Què fan les persones que freqüenten la plaça?*
- Pregunta personal: *Què t'agradaria trobar quan vas pel carrer? És a dir, quin seria el teu ideal o et faria especialment gràcia veure al carrer? No cal que sigui una cosa lògica que existeixi, pot ser una cosa que a tu, a nivell personal, et pugui fer feliç.*

Aquestes entrevistes les vaig portar a terme als espais corresponents amb cadascuna. La transcripció la vaig fer literal tal com es pot veure a l'exemple següent:

I: Quin tipus de persones venen a aquesta plaça? És a dir, són homes, dones, joves, avis, nens... #00:21:57-5#

B: Hi ha nens que juguen en aquesta plaça, moltes vegades són, o bé de l'escola que hi ha al costat, l'Escola Santa Caterina, o bé nens que van aquí a l'espai del Casal Claret (Escola de Pau) que quan entren o quan surten juguen aquí. O molts dies amb les activitats del Casal Claret hi juguen. I gent i veïnat que hi passeja, gent que hi va de pas perquè ha aparcat el vehicle fora del casc antic i entra al cas antic. (E_A_D2_5) Homes i dones, i canalla amb... #00:22:44-5#

Figura 4. Transcripció de l'entrevista a l'informant clau de la plaça Gaudí. Elaboració pròpia.

- **Sobre les interpel·lacions teòriques**

Amb aquestes he realitzat, sobretot, la part del marc teòric de la meva recerca però les lectures també m'han servit per construir una comprensió d'allò que succeeix a l'espai que observo i per establir connexions entre les evidències i els significats. Per últim, els conceptes m'han ajudat a contrastar les idees o reflexions, sobretot en la discussió de resultats i les conclusions de la meva recerca. Tal com apunta Gómez (2017):

Allò literari ofereix al lector un ampli ventall de possibilitats de ser d'una altra manera, de pensar des d'altres punts de vista, de significar de maneres divergents al propi. L'experiència estètica de la lectura obra les portes a altres maneres de comprendre la realitat descrita en l'obra, el que fa pensar que la diversitat de maneres de veure, habitar, significar i representar la realitat indica la naturalesa calidoscòpica de la realitat, empenyent-nos a passar de parlar de *realitat* a parlar de *realitats*.

5. Aspectes ètics

Com viure junts, de tal manera que aquest viure sigui digne i just per tots?

Marina Garcés, "Lectura i comunitat" a Nativa.cat (2013)

*Jocs del món al barri de Santa Anna. Estiu 2017
Fotografia: Marta Tàpia*

Tal com apunto abans de la pregunta de recerca, la finalitat del meu treball parteix de la necessitat d'aportar una visió crítica que contribueixi al canvi i millora de l'espai públic com a lloc de socialització i participació comunitària. Com? Doncs donant importància als espais de relació que ajudin a trencar amb un model individualista que pot generar prejudicis envers la diversitat social. És a dir, reivindicant l'ús de l'espai públic per crear comunitat.

Aquesta manera de veure l'ús de l'espai públic i la importància que dono a la vida en comú està marcada per un posicionament polític que marca la meua manera de veure el món i d'actuar, dins de les incoherències quotidianes. Certament, em trobo situada en un context molt allunyat del meu ideal de trencar amb un sistema capitalista inhumà, que deixa de banda les necessitats de les persones i que promou desigualtats, en nom del desenvolupament econòmic. Sovint, em plantejo si hauria de sortir-ne per poder viure fent realitat el canvi que anhelem. M'aturo i penso que no puc fugir, que seria massa fàcil per al sistema i que, des de fora, no contribuiria al canvi. Després, m'adono que potser és més aviat por a la incertesa d'un món nou. En definitiva, estic en aquest dilema constant entre lluita i praxi, dins d'una roda que no s'atura. De moment, he crescut entre muntanyes només amb el que portava a la motxilla i compartint-ho amb companyes de diferents edats, als escoltes. He participat en entitats culturals i en associacions de veïnes de barri. He ajudat a crear un ateneu popular i he contribuït al fet que la festa major sigui feta entre totes i per a tothom. Per tant, mentre no em decideixo continuaré fent allò que em remogui i m'entusiasmi cada dia.

Lligant la manera com penso que s'han de fer les coses, el tema de la participació en relació a aquesta investigació és quelcom que he tingut molt present perquè m'hagués agradat que pogués ser un procés compartit amb diferents persones interessades per aquest tema, és a dir, fer-ho de forma més col·lectiva. En un principi m'imaginava a mi, passant hores i hores a la terrassa d'un bar i acollint les inquietuds i vivències de diferents veïnes i veïns del barri, com si hagués construït una imatge poètica sobre la figura de l'etnògrafa de carrer. Al final, tenint en compte el temps del qual disposava, ha sigut complicat poder fer aquest tipus de treball més participatiu, tal com m'agradaria.

Aquesta manera ideal de treballar, tal com s'apunta a l'article d'Angeles Parrilla (2010: 170), va molt lligada amb la manera com ens relacionem amb les i els participants i com ens desenvolupem en el camp on hem triat fer la recollida de dades. En el meu cas, es tracta d'un lloc a on em sento còmode, ja que fa molt temps que hi estic familiaritzada, i en el que hi tinc un accés molt fàcil, al tractar-se de l'espai públic. Per tant, tenint en compte que jo mateixa

formo part d'aquest context, no he actuat com a persona externa ni com algú expert sinó que he intentat passar desapercibuda.

Les persones que han tingut un paper més actiu a la investigació són les informants clau a les quals he entrevistat perquè abans els hi vaig explicar el projecte i, de seguida, va ser un tema que els va interessar. Per tant, el seu consentiment va ser informat com també de quina manera volien que enregistrés les entrevistes i com podia tractar la seva identitat al treball que en els tres casos, van considerar que podia utilitzar el seu nom real. Tot això va quedar formalitzat amb la signatura de les autoritzacions. Amb aquestes persones també vam consensuar una manera de fer un retorn del meu treball que es basa a explicar-els-hi les conclusions. Per garantir que la persona entrevistada pogués trobar el sentit de la meua recerca i evitar la seva instrumentalització, li vaig fer preguntes sobre aspectes que podien ser del seu interès com, per exemple, propostes de millora de l'espai. Aquesta manera de treballar els aspectes ètics la vaig conèixer a través de Blaxter (2005: 173-178), llibre que ens va servir de suport a l'assignatura de *Mètodes d'Investigació*.

Durant les observacions, primer havia pensat que seria interessant poder fer fotografies, però després, tenint en compte el tema dels drets d'imatge i la dificultat per demanar autoritzacions a la gent que passa pel carrer, ho vaig descartar. Tot i així, en alguns moments he realitzat alguna fotografia per documentar alguna cosa però mirant que no s'hi reconegués a ningú.

Pel que fa a l'accés al camp, en el meu cas, va ser molt fàcil, ja que, estar observant a l'espai públic no requereix cap permís perquè com el mateix nom indica és públic. Per tant, hi puc anar els dies i les hores que vulgui. Tot i així, la meua presència a l'espai no passa desapercibuda i pot condicionar el que hi passa. Sembla que el fet de veure una dona sola i escrivint en una llibreta sigui una cosa estranya, o si més no, aquesta era la sensació que tenia en molts moments. Per això, per estar més còmode i passar més desapercibuda vaig provar diferents estratègies. Una va ser utilitzar el mòbil per prendre notes però no em resultava gens pràctic perquè no tenia temps d'escriure-ho tot i vaig optar per anar-hi acompanyada amb algú, de manera que semblés que estàvem conversant mentre escrivia les meves notes. Pel que fa al tema d'aturar l'observació quan em trobava a algú conegut per evitar no ser una part participant en l'observació, em vaig adonar que no calia obviar-ho sinó explicar i tenir en compte que la meua presència podia modificar el que passava al lloc i que quan em passaven coses en primera persona també era una dada interessant pel que fa al tema d'estudi. Tant en

les observacions com en el diari de camp he respectat l'anonimat d'aquestes persones conegudes.

El meu interès per no influenciar a l'escena i lligant-ho al tema del consentiment informat em genera una mica de dilema. L'acte d'observar es pot interpretar com vigilar a les persones que passen pel carrer i, tot i que, jo ho faig per un ús que no va en contra dels seus interessos, sí que penso que elles s'ho poden prendre com que sóc un dispositiu de control. Per altra banda, la meua presència a l'espai s'accepta perquè hi estic relativament poca estona i no faig res que sobresurti de la norma. Però, què passa amb aquelles persones que fan coses que sobresurten com podria ser seure amb una cadira de càmping al mig d'una plaça?

Una altra de les dificultats amb què em vaig trobar durant l'observació va ser la utilització de paraules que m'ajudessin a descriure a les persones amb "etiquetes" que fossin el més respectuoses i allunyades de prejudicis possible. Per això, vaig optar per utilitzar característiques físiques i estètiques evidents. En el cas del gènere he tingut en compte els conceptes de subjectivitat i normativitat de gènere, intentant resoldre la meua manera de categoritzar amb el binari home-dona, sent conscient que en aquesta acció estic fent una interpretació de la realitat que emet un judici i que, per tant, pot estar equivocada en la realitat individual de com la persona viu la seva performativitat de gènere en relació al sexe. Sóc conscient del fet que hi pot haver persones que no es sentin còmodes en aquesta categoria estereotipada d'home-dona, ja que el gènere no és quelcom definit i tancat. Més enllà del que és normatiu, cal entendre que els models de masculinitat i feminitat no tenen per què atribuir-se a un sexe o gènere en concret però que per poder avançar en la meua investigació he hagut de fer servir unes categories que em facilitin la descripció de la realitat que observo.

Quando tales categorías se ponen en tela de juicio, también se pone en duda la *realidad* del género: la frontera que separa lo real de lo irreal se desdibuja. Y es en ese momento cuando nos damos cuenta de que lo que consideramos "real", lo que invocamos como conocimiento naturalizado del género, es, de hecho, una realidad que puede cambiar y que es posible replantear, llámese subversiva o llámese de otra forma (Butler, 2017:28).

Pel que fa a l'edat, he assignat una franja o una altra a la persona tenint en compte aspectes interioritzats que suposo haver adquirit a partir de totes les persones que conec. Per tant, en aquesta categoria també hi juga un paper important la meua subjectivitat. Els canvis que he incorporat, per recomanació de la meua tutora, és no referir-me a les persones amb la categoria noi o noia en la recollida d'evidències perquè ens vam adonar que utilitzava aquest

concepte tant per persones de la franja dels 16-18 anys com per la dels 30 i que, per tant, podia portar a confusió.

Un dels aspectes que em va generar més dificultats a l'hora de decidir com m'hi referia és el col·lectiu de persones migrades. No vaig trobar correcte destacar només les persones amb característiques que podrien ser interpretades com que són d'origen immigrant, anomenant-les com a "negres" o "magrebins" o, igualment, d'origen immigrant perquè en aquests conceptes ja hi estem atribuint un prejudici: hi poden haver persones de pell clara d'origen immigrant, persones de pell fosca nascudes aquí o infants amb característiques que ens poden semblar d'origen immigrant però haver nascut aquí. Per tant, a la part descriptiva de les observacions m'he centrat únicament en característiques físiques, estètiques (roba característica o trets culturals) o de llengua, i a la part de reflexió, he apuntat possibles interpretacions d'aquestes característiques en relació a l'origen sociocultural. Pel que fa a la classe social, durant la part descriptiva de les observacions, no m'hi he referit en cap moment perquè és difícil poder saber a quina pertany una persona, però en casos molt evidents com és el cas de les persones "sense llar" sí que n'he parlat a la part de la reflexió.

Un altre aspecte ètic que va aparèixer des de l'inici era la presència de les meves preconcepcions en el moment de seleccionar els parcs. En el diari de camp recollia:

Al principi, la tria dels meus espais estava condicionada per unes preconcepcions relacionades amb el nivell socioeconòmic i les característiques socioculturals d'una part dels habitants (la més visible) de cadascun d'aquests llocs. Vaig començar amb la idea de contraposar dos barris amb aquestes característiques molt contrastades amb la intenció de poder demostrar que les relacions socials que es donen en barris amb l'etiqueta de "pobres" són molt més riques pel que fa a vitalitat que les que es donen als que tenen l'etiqueta de zona "rica". No obstant això, la idea de comparar no em va semblar adequada ni a nivell ètic ni a nivell sociològic. També pensava que partir d'una estigmatització no era procedent per desenvolupar una recerca que, justament, el que busca és trencar estigmes. Per això, vaig decidir triar tres barris que no tinguessin aquest binomi tan marcat.

Com he esmentat abans, aquesta problemàtica la vaig resoldre acceptant i explicitant la meua relació amb els parcs seleccionats, entenent que la proximitat i el veïnatge no eren un dèficit sinó una oportunitat de mirar diferent.

6. Anàlisi de dades

*Passeig de la Generalitat, davant de la plaça de la Noguera, al barri del Remei.
Fotografia: Marta Tàpia. Agost 2017*

Para construir una gran ciudad, una ciudad justa, tenemos que considerar a quién incluye y a quién excluye. Después deberíamos seguir tres principios: no excluir a nadie de la ley. No excluir a nadie de la celebración. Y no excluir a nadie de la conversación.

Suketu Mehta
La vida secreta de las ciudades

Per fer l'anàlisi de la meua recerca m'he basat en un procés de categorització en el que he triat les dades que més rellevància prenen per a la meua recerca. Amb aquestes dades he posat en contrast les diferents eines utilitzades mitjançant un procés de triangulació.

- **La categorització**

Per fer la *categorització* he definit 7 dimensions d'anàlisi:

- D1. Elements i espais utilitzats: tots aquells elements o zones de l'espai que les persones utilitzen, les posicions i la direcció en la qual s'enfoquen o cap a on caminen. En aquesta també hi incloc aquells llocs que són compartits.
- D2. Activitats i usos: totes les accions que porten a terme les persones i la utilitat que donen als elements o zones de l'espai.
- D3. Relació entre persones: totes les interaccions que es donen a l'espai públic entre diferents persones, posant especial atenció en aquelles que es donin entre persones aparentment desconegudes.
- D4. Gènere: totes aquelles situacions, característiques i/o diferències que puguin estar condicionades pel fet de ser home o dona.
- D5. Edat: totes aquelles situacions o característiques de les quals es pugui interpretar aspectes relacionats amb d'edat o amb l'edatisme.
- D6. Origen sociocultural: totes aquelles situacions, característiques i/o diferències que puguin estar condicionades pel fet de ser d'una cultura, una comunitat o d'un país en concret. També s'inclouen aquells aspectes lligats amb el fet de ser "autòcton" o migrant.
- D7. Classe social: totes aquelles situacions o característiques de les quals es pugui interpretar aspectes relacionats amb la classe social.

Per fer-ho més visual he assignat diferents colors a cada dimensió amb el que he seleccionat els fragments corresponents:

Dimensions	
Elements i espais	D1
Activitats i usos	D2
Relació entre persones	D3
Gènere	D4
Edat	D5
Origen sociocultural	D6
Classe social	D7

*Taula 2. Dimensions d'anàlisi.
Elaboració pròpia.*

Per realitzar la categorització de les *observacions focalitzades* he utilitzat els següents temes clau com a unitats d'anàlisi, als que vaig associar un color diferent:

- **Usos o espais utilitzats:** els espais de la plaça que s'utilitzen i amb quina finalitat.
- **Activitats necessàries:** tipus d'activitat que, segons Gehl (2006:17), es fan amb una certa obligatorietat per part de les persones implicades (anar a l'escola, anar a la feina, sortir a comprar coses de la vida diària, esperar l'autobús, etc.).
- **Activitats opcionals:** tipus d'activitat que segons Gehl (2006:17-19), es fan sense un nivell d'obligatorietat tant evident com a l'anterior com podria ser passejar o seure en un banc.
- **Activitats socials:** tipus d'activitats que segons Gehl (2006:20) depenen de la presència d'altres persones per poder-les realitzar. Per tant, són activitats en les que hi ha una relació amb els altres persones (jocs infantils, salutacions, converses, etc.).
- **Gènere:** característiques, situacions i/o diferències que puguin estar condicionades pel fet de ser home o dona.
- **Origen sociocultural:** característiques, situacions i/o diferències que puguin estar condicionades pel fet de ser d'una cultura, una comunitat o d'un país en concret. També s'inclouen aquells aspectes lligats amb el fet de ser "autòcton" o migrant.

Taula 3. Dimensions observacions focalitzades. Elaboració pròpia.

- **La triangulació**

Pel que fa a la *triangulació* de totes les dades recollides a partir de les diferents eines, a banda de les recomanacions de la professora de *Mètodes d'Investigació* i de la meua tutora de TFG, m'he guiat a partir del que diuen Murillo i Martínez (2010) sobre com s'aconsegueix la validesa en el mètode etnogràfic. Els autors apunten que es fa a partir de 4 aspectes: contextualització, saturació, negociació i triangulació. Pel que fa a la contextualització s'aconsegueix a partir de la informació recollida que permet entendre el marc des del qual emprenc la recerca. La saturació té a veure amb recollir dades que contrastin un aspecte en concret des de diferents punts de vista. La negociació amb els implicats en la recerca s'aconsegueix quan els subjectes donen per vàlids els resultats. La triangulació és la posada en comú i contrast de les dades des de diferents punts de vista. N'hi ha de 4 tipus: de mètodes, de subjectes i d'espais-temps. En relació a la meua recerca, la més adient és la primera, *triangulació de mètodes*, perquè és la que em permet contrastar la informació obtinguda a través de diferents tècniques (observació, diari de camp i entrevista) buscant les possibles semblances o diferències que m'ajuden a reforçar a descartar una idea.

En el meu cas, ho faig a partir de les observacions, el diari de camp i les entrevistes. He optat per fer cada espai per separat. Ho faig d'aquesta manera perquè no vull comparar espais. És a dir, primer faig totes les observacions, el diari de camp i l'entrevista de l'informant clau de

l'espai A, després del B i després del C. En total, tindrà 3 triangulacions, que cadascuna correspondrà a un espai diferent. La correspondència dels espais és la següent: **A:** Plaça Gaudí; **B:** Parc Jaume Balmes; **C:** Plaça de la Noguera.

La codificació segons l'eina de recollida és la següent:

Material	Codi	Descripció
Observacions	O_1A_D1_1	Observació_1A(Plaça Gaudí)_Dimensió1_pàgina
Diari de camp	D_1A_D1_1	Diari de camp_1A(Plaça Gaudí)_Dimensió1_pàgina
Entrevistes	E_A_D1_1	Entrevista_A(Plaça Gaudí)_Dimensió1_pàgina
<i>Nota: Si en algun cas el codi es repeteix, afegir la lletra b/c/... darrere del número de pàgina.</i>		

Taula 4. Codificació anàlisi segons material. Elaboració pròpia.

Per fer l'anàlisi de les dades, he dissenyat un model de graella que em serveix per diferenciar les idees corresponents a cada dimensió d'anàlisi segons les eines de recollida i amb una columna amb les interpel·lacions que em suggereix cadascuna de les idees. Concretament, el model que he seguit és el següent:⁸

Dimensió	Observacions	Diari de camp	Entrevista	Interpel·lacions
D1. Espais utilitzats				
D2. Activitats i usos				
D3. Relació entre persones				
D4. Gènere				
D5. Edat				
D6. Origen sociocultural				
D7. Classe social				

Taula 5. Graella de triangulació. Elaboració pròpia.

⁸ La graella completa, amb la categorització i les interpel·lacions, es pot consultar als annexes de triangulació.

Seguint el model de la taula 5 he anat inclouent els fragments prèviament categoritzats tal com podem veure als següents exemples:

Espai A: Plaça Gaudí

<p>D2. Activitats i usos</p>	<p>El tema del mural és la cultura popular catalana de festes tradicionals a Vic (castells, gegants, bestiar, grallers, etc.). Destaca una bandera estelada que sembla que han hagut de repintar més d'una vegada per les marques negres que s'entreveuen (O_1A_D1_14b). En el marc del 25-N, dia contra la violència masculista, el Casal Claret sol fer alguna activitat a la plaça. Aquest cop han fet el que semblaria un mural efímer a terra a partir de sorra de colors, on hi diu "Mima's" amb lletres vermelles a sobre d'un cor gegant multicolor i unes lletres als costats que diuen "NO-VIOLENCIA". També hi ha un fil que va d'un arbre a l'altre amb tot de coloms de paper pintats (O_1A_D1_14b). Hi ha molt moviment de persones</p>	<p>alguns infants tornen cap a l'Escola Santa Caterina després de dinar, hi ha algunes dones que els acompanyen. Concretament passa una dona, que sembla d'origen magrebí perquè porta mocador, amb un carret de nen/a petit. Al seu voltant, hi ha dos nens d'uns 8 anys, dos nens d'uns 6 anys i 1 nena d'uns 7 anys que van en la mateixa direcció (Focalitzada 1) passen un parell de dones de pell clara i d'uns 30 anys. Surten de l'oficina de la regidoria d'Educació. (Focalitzada 1) Surt una altra dona de pell clara més gran, d'uns 50 anys (Focalitzada 1). Hi ha una furgoneta aparcada de cul al local del costat del dels geganters. Un noi d'uns 18 anys i un home d'uns 40, ambdós de pell clara, surten de la furgoneta i agafen material del darrere.</p>	<p>L'home que corre em fa pensar en una cosa que va dir un professor-antropòleg una vegada sobre el fet que aquesta activitat és impensable que ningú la volgués fer en èpoques anteriors perquè no té cap sentit per ningú córrer si no tens pressa per anar enllac. Em fa pensar en la societat de la immediatesa i que, fins i tot, al temps lliure es fan coses relacionades amb la rapidesa. En general, sembla que hi ha poca intona per passejar, per seure tranquil·lament a un banc, fer coses que ajudin a l'acte de pensar i reflexionar en l'ara. Una mica com la idea de la pedagogia lenta. Pot ser que aquesta manera de fer, d'entendre la vida estigui mal vista? Pot ser que ens sentim culpables de fer coses que no</p>	<p>En realitat és al barri en general, no? Però aquí a la Plaça Gaudí doncs, hi passo moltes més hores perquè tenim el local de l'associació al carrer d'aquí davant (Carrer de les Basses) i tota la feina que fem neix i surt de... o totes les idees, si més no, neixen i surten d'aquí dintre d'aquest local però aquí a la plaça hi desenvolupem moltes activitats i molts actes públics que, "bueno", m'hi ha moltíssims... una... llista inabarcable (E_A_D1_1) M'agrada doncs l'activitat que nosaltres i la vida que nosaltres hi intentem donar. Hi... Doncs, el que m'agrada d'aquesta plaça és tota l'activitat que s'hi porta a terme i bé, no sé... l'activitat et refereixes a tot el que</p>	<p>Hi ha dues entitats que tenen protagonisme a l'espai perquè hi fan moltes activitats que donen vida a la plaça: Colla Geganteria del Carrer de la Riera i el Casal Claret. Entitats fan murals, organitzen activitats, s'ajuden entre elles amb el material, s'autofinancen amb parada de menjar i barra, són les que dignifiquen l'espai</p>
-------------------------------------	---	--	---	--	--

Taula 6. Graella triangulació plaça Gaudí. Elaboració pròpia.

En el cas d'aquest espai he inclòs una columna per a les dades extretes de les observacions focalitzades. En totes les graelles podem veure que hi ha colors diferents per a una mateixa dimensió perquè hi ha fragments que he pogut utilitzar per a més d'una categoria.

Espai B: Parc Jaume Balmes

Dimensió	Observació	Diari de camp	Entrevista	Interpel·lacions
<p>D1. Espais utilitzats</p>	<p>asseguda al banc de fusta 1 (O_1B_D1_29) Em situo al segon banc (el número 9) venint del sud, que queda enfocat cap a la façana de la residència del bisbat. (O_2B_D1_30) Hi ha un home assegut a uns dels bancs de la placeta interior mirant el mòbil que passa molt desapercebut. (O_2B_D2_30d) + (O_2B_D4_30b, home sol assegut) + (O_2B_D1_30b) Asseguda al banc de fusta 11 que està a dins la placeta. (O_3B_D1_31) Només camina que hi ha una tovallola de color blau estesa al banc 14 (O_3B_D1_31b) Aval, la posició que he adoptat em permet fixar-me més en les persones que passen pel cantó de la carretera. M'adono que la majoria de persones que passen per aquest cantó sol de pell clara i amb una intencionalitat més de passejar.</p>	<p>Hi ha molts bancs però en desús perquè és una zona massa de pas. En canvi, a davant de l'escola que és on les famílies i els infants es podrien relacionar entre ells abans d'entrar-hi i sortir, no m'hi ha. Potser no en calen tants al lloc de pas i repartir-los a zones que puguin fer un major ús. (O_3B_D1_35)</p>	<p>Doncs jo diria que parlar entre elles mentre estan assegudes al banc i mirar la gent com passa. És que realment allà no hi ha allò que pagus fer una activitat, si no, hi ha els bancs i, després, si gortes lo que sigui de casa, com un llibre o un amic per parlar, no hi ha una activitat per fer, o sigui, és com... o estàs assegut mirant o parlant amb el del costat o llegint, pirant però no tens com més opcions de fer una altra cosa (E_8_D1_3) si fa bon temps, tens molts bancs i hi ha molta gent pues et convidava molt a estar-hi. A més, sentint un lloc de pas no és allò que sembla un lloc com desèrtic o que no convidi a anar-hi. Vull dir, jo, a mi em convidava molt. Si que és veritat que jo abans, per exemple, m'estiraria a l'herba que assentat-me en un banc. Perquè a més, aquí, si que hi ha bancs, ja estan bé els bancs que hi ha però per exemple, molts són quan ja hi ha el ciment al terra, i jo, per exemple, m'agrada molt més ficar-me a l'herba</p>	<p>Hi ha moltes persones de pas. Sembla que el carrer més perpendicular a la carretera està menys transitat i qui hi passa sembla que sigui més per passejar. Els bancs estan en desús perquè tot i ser un lloc amb molta gent de pas, sempre estan buits.</p>

Taula 7. Graella triangulació parc Jaume Balmes. Elaboració pròpia.

Em situo al segon banc (el número 9) venint del sud, que queda enfocat cap a la façana de la residència del bisbat. (O_2B_D1_30)
Hi ha un home assegut a uns dels bancs de la placeta interior mirant el mòbil que passa molt desapercebut. (O_2B_D2_30d) + (O_2B_D4_30b, home sol assegut) + (O_2B_D1_30b)

Figura 3. Exemple de codificació i categorització. Elaboració pròpia

Espai C: Plaça de la Noguera

Taula 8. Graella triangulació plaça de la Noguera. Elaboració pròpia.

<p>D6. Origen sociocultural</p>	<p>Ara al gronxador hi ha una nena de pell clara i amb cabells rossos que es gronxa tota sola. Al voltant no hi ha cap adult i desuejo mentre la persona referent d'ella està comprant al mercat, la deixa que es gronxi. No veig quan marxa però tampoc cap adult amb ella en cap moment. (O_2C_D6_4) (O_2C_D6_4)</p>	<p>No hi ha cap relació entre persones de diferents orígens i tampoc entre homes i dones. (D_1C_D6_45) Ens sorprèn que vagin amb un gos perquè és la primera vegada que veiem persones d'origen subafricanà al barri que en tenen. (D_1C_D4_45) Ens sorprèn veure una nena petita de pell clara i rossa jugant sola. Sembla que hem assumit que els nens amb orígens socioculturals de països africans o asiàtics és "normal" que juguin sols al carrer però que si és una nena petita (de menys de 8 anys) sola i d'origen "autòcton", no és tan "normal". (D_2C_D6_49) En cap moment es dona relació entre persones de diferents orígens. (D_3C_D6_52, lligat a relacions socials)</p>	<p>D'origens culturals i generacionals, eh? Les senyores grans que venen amb el gosset, o que venen allà a prendre el sol o que s'assenten a parlar, o a esperar a la canal·la. I vénen gent... jo he vist gent marroquina... "Buena", hindús. He vist gent de Ghana. (E_C_D6_4) Els nens, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "buena" que facilita la cohesió que és important. (E_C_D6_5) I aquí al barri, és un barri que amb el temps hi ha una població adulta important tant, a vegades, doncs els costa sortir perquè hi ha pocs espais, perquè són grans, perquè tenen dificultats. I la població jove que és de fora, són els nens, els nens estan molt al carrer, sobretot la població marroquina estan molt al carrer. Llavors, són nens que estan sols que juguen, que orden, que a vegades molesten, però que clar, si que es veu, sí. L... no sé, no dic pas que sigui l'únic barri perquè segurament a la perifèria hi ha més bars on es visualitza això, però sí que veig que hi ha diferència perquè clar, l'origen, la cultura, les expectatives de futur, la... el nivell d'estudis que tenen les famílies, tot això, clar, configura un barri, configura una manera de fer, segur eh? (E_C_D6_7) quan veig els nens sols, quan estan sols ja veig aquesta desigualtat. O quan veig, per exemple, que les dones marroquines, "buena" ara ja van a comprar però, per exemple, quan tant molt temps eren els marits que hi jugaven. Clar, és una... (E_C_D6_7)</p>	<p>Hem associat que els infants d'origen autòcton no poden estar sols a l'espai públic i que els d'origen immigrant no passa res si hi estan tot sols. A uns se'ls sobreprotegeix i carrega d'activitats extraescolars i els altres semblaria que no tenen accés a activitats extraescolars. La realitat dels pares i mares sol ser la mateixa per ambdós casos: manca de conciliació entre la vida laboral i la familiar, però en un cas els avis i avies assumeixen aquesta tasca de cura dels infants i en l'altra no. També hi ha un component cultural en el que uns han perdut la confiança en la comunitat i els altres encara tenen un fort lligam amb aquesta concepció i amb aquesta acció ajuden a promoure la responsabilitat social de la comunitat, és a dir, l'enforteixen. El joc lliure entre infants de diferents orígens socioculturals fa que es relacionin entre ells i que, per tant, hi hagi una major cohesió social en un futur. El fet que els infants juguin al carrer o que el Remei sigui un barri amb molta població nouvinguda no és un problema però sí que és una</p>
--	--	---	---	--

Ara al gronxador hi ha una nena de pell clara i amb cabells rossos que es gronxa tota sola. Al voltant no hi ha cap adult

Figura 4. Exemple de fragment observació. Elaboració pròpia

els xinesos, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "buena" que facilita la cohesió que és important. (E_C_D6_5)

Figura 5. Exemple fragment entrevista. Elaboració pròpia.

7. Discussió de resultats

Foto: Marta Tàpia

Descampat de darrere "Mobles la Fàbrica" al Carrer de Joan Maragall (barri de l'Estadi, Vic). Setembre 2017.

*Jo
jo sols
jo sols vull*

*jo sols vull
l'alegria*

*jo sols vull
l'alegria
quotidiana*

*jo sols vull
l'alegria
quotidiana
de viure*

*Jo sols vull
l'alegria
quotidiana
de veure't*

Maria Arnal i Marcel Bagés
de l'àlbum "45 cerebros y un corazón" (2017)
Lletra: Marc Sempere Moya

En aquest apartat sobre discussió de resultats poso en relleu aquelles idees que han pres importància a partir de la triangulació de l'apartat anterior i en relació amb interpretacions i reflexions reforçades pel marc teòric. Per fer-ho, diferencio de nou els tres espais. Cal tenir en compte que aquesta anàlisi està influenciada per la subjectivitat de les observacions concretes d'un dia i una hora. Per tant, els resultats no són quelcom definitori sinó que estan relacionats a un moment, un lloc i una manera de veure les coses que estan en constant canvi i evolució.

- **Plaça Gaudí**

Els dies que he fet observació a la plaça Gaudí he pogut veure que els elements més utilitzats són els bancs de fusta que hi ha a un cantó i l'altre de la plaça. Tot i així, durant l'època i les hores en les que jo he estat fent observació l'activitat més generalitzada ha sigut l'ús de l'espai com a lloc de pas de persones diverses: mares i infants que van o venen de l'escola, persones que surten de treballar, persones que van als restaurants, persones que van cap al centre, etc. En aquests trajectes el carrer que més s'utilitzava és el de la Ramada, ja que és el que porta fins a l'escola. Per tant, allò que ha pres més rellevància, no han estat els elements fixes sinó els usos de l'espai no moblat.

També és un lloc on hi ha persones que porten els gossos a passejar pel fet que el paviment és de sauló però no observo que hi hagi cap incompatibilitat d'usos ni un excés d'aquesta activitat que pugui desplaçar-ne d'altres. En canvi, aquesta activitat afavoreix les relacions entre persones del barri perquè facilita les trobades informals. És a dir, en relació a l'individualisme i el trencament del teixit social que Bauman apunta com dos dels aspectes de les societats actuals, sembla que el fet de tenir gos i treure'l a passejar serveix per trencar amb l'aïllament i fomenta les relacions informals a l'espai públic.

En general, entre setmana hi ha poca gent fent activitats que no siguin productives o obligatòries com pot ser passejar, conversar o seure tranquil·lament. En aquest aspecte cal tenir en compte que l'època de l'any, hivern, amb fred i poques hores de sol, pot influenciar en aquesta manca d'activitats més personals.

Una excepció és el fet que he pogut observar persones que fan ús de l'espai en activitats que no són ni productives, ni reproductives, ni consumistes, és a dir, més lúdiques i gratuïtes. Per exemple, he vist homes d'origen subsaharià asseguts tranquil·lament als bancs. En canvi, les dones que fan activitats lúdiques a l'espai públic és perquè estan dinant a un restaurant. Per tant, no és només que les dones que fan ús de l'espai ho fan per complir amb una obligació (infants, feina, compra, etc.) sinó que en els casos que no és així, va lligat a un consum

econòmic. Tornant al tema de l'origen sociocultural i el consum, em pregunto si el fet de no veure mai a persones d'origen subsaharià als restaurants i bars del centre (són molt cars) és degut a un aspecte de classe social (manca de recursos econòmics) o cultural?

Hi ha molt teixit associatiu que organitza moltes activitats a la plaça i li donen vida, sobretot a l'estiu, i quan es fan activitats la plaça està plena de gent per tot arreu. En canvi, quan no hi ha activitat programada i no hi ha les terrasses dels bars, costa veure vida social, que no sigui de pas. Per tant, la vida social, fora de les activitats organitzades per les entitats, està marcada per l'ús dels bars o dels restaurants que són activitats a les quals no tothom hi té accés perquè estan vinculades a un consum econòmic.

En l'organització habitual d'activitats a la plaça, hi ha dues entitats que tenen un major protagonisme: la Colla Gegantera del carrer de la Riera i el Casal Claret. Per tant, aquestes dues entitats són dos dels elements més potents en la promoció de la vida social a l'espai. Aquestes entitats, juntament amb la Comissió de Festes i l'AVV del Seminari Vell, són espais de participació que contribueixen al fet que hi hagi una democratització de la presa de decisions que afecten el barri.

Un dels aspectes estètics de la plaça que li dona personalitat i que visualitza l'activitat que porten a terme des de la Colla gegantera és el mural sobre les tradicions i festes populars catalanes de la ciutat. A banda d'organitzar activitats a l'espai, aquestes dues entitats s'ajuden entre elles cedint-se material. Ambdues participen en altres activitats, sigui a la mateixa plaça o fora, per donar-se a conèixer i autofinçar-se. Un exemple el trobem amb la parada de menjar i barra que munten la Colla gegantera durant el Mercat Medieval. Aquesta entitat, conjuntament amb la de l'AVV del Seminari Vell, són les que dignifiquen l'espai demanant elements urbans que afavoreixin la vida social (bancs, papereres, arbres, torratxes, escultura de la Vella, enllumenat, etc.). Hi ha elements que afavoreixen que la gent utilitzi la plaça i que sigui un lloc de referència, com per exemple, l'escultura de la Vella. De fet, molta gent la coneix com a plaça de la Vella. A més, l'associació de veïnes i veïns està reclamant la diversificació d'usos a partir de fer dos tipus de paviment a la plaça.

Aquests elements ajuden al fet que hi pugui haver vida però no la generen per si sols, sinó que és el conjunt el que ho garanteix: bars amb terrassa, activitats diverses, lloc de pas, estètica cuidada. En definitiva, tot allò que promogui que hi hagi vida a la plaça i al barri. L'afluència constant de persones i el fet d'estar rodejada de pisos amb finestres a la plaça fa que es percebi com un lloc segur a qualsevol hora del dia.

Pel que fa al tema del gènere, durant les meves observacions coincideix que els cotxes que fan la volta a la plaça són d'homes i que qui acompanya i va a buscar als infants a peu són dones. Això, tal com apunta Muxí (2011) posa de relleu, per una banda, que quan es dóna protagonisme al vehicle privat en la planificació urbana es fa pensant en l'esfera productiva i, per l'altra que hi ha certes tasques que encara que es facin a l'espai públic si estan relacionades amb la cura o l'àmbit domèstic, la fan les dones. Per tant, potser sí que hi ha una utilització de l'espai públic per part de les dones però per realitzar activitats de l'esfera reproductiva.

Tota aquesta diversitat d'usos que ja podem percebre fa que sigui una plaça amb persones de diferents característiques socioculturals i d'edats. A més, la mateixa activitat de les entitats més actives (la Colla gegantera i el Casal Claret) afavoreixen molt la relació entre persones de diferents edats i orígens. Sense aquestes entitats es fa difícil veure aquest tipus de relacions. Per exemple, els joves que fan ús de l'espai públic ho fan a través d'alguna de les entitats o activitats que s'organitzen i les persones novingudes es relacionen amb "autòctones" i a la inversa. Per tant, estariem parlant que promouen la inclusió social i afavoreixen el teixit social del barri a partir de garantir l'accés de totes les persones a les activitats.

Hi ha un aspecte que s'ha perdut al barri que és el corresponent al petit comerç. Aquest ajudaria molt a què la relació entre veïnes i veïns sigui més fluida en el dia a dia, sense la necessitat d'activitats programades, evitant alhora, una expulsió lenta i invisible que suposa el fet de no tenir accés a una de les necessitats bàsiques: el comerç de proximitat. La pèrdua de petits establiments de productes de primera necessitat com menjar i productes de la llar és un aspecte visible d'una gentrificació que, amb la turistificació del centre històric, en el que només s'obren bars i restaurants, i l'augment de grans superfícies comercials a les perifèries, va en detriment de la vida quotidiana en aquests barris i afavoreix l'ús del vehicle privat. L'antropòleg Manuel Delgado (desembre 2009) parla de ciutats postisses posant èmfasi en aquesta manca de possibilitats de la vida quotidiana dels habitants d'aquestes zones:

Así nos encontramos ante políticas públicas y privadas –unas y otras actuando de manera coordinada– destinadas a satisfacer las crecientes demandas de consumo cultural, por parte de un público turistizado, que no sólo está constituido por los turistas propiamente dichos, sino por los propios habitantes, que son considerados y tratados como si fueran turistas en su propia ciudad.

Buscant la recuperació d'aquests petits comerços que afavoreixin la vida al barri per part de les persones que hi viuen però que també incentivi l'apropament de persones d'altres zones, al barri de la plaça Gaudí, hi ha un projecte sorgit per la iniciativa de dues dones amb inquietuds

artístiques i socials (*BB intervencions*) que a partir de la revitalització com a zona comercial de proximitat volen retornar aquesta vitalitat al barri que defensa Jacobs (2013 [1961]). Tot i així, l'augment dels lloguers dels locals fa molt difícil que s'hi estableixin negocis d'aquestes característiques de l'economia social i solidària que representen una aproximació al model d'ecologia social.

La plaça Gaudí, en ser un lloc de pas i de referència per algunes persones pel fet que hi ha entitats molt actives, s'afavoreix la trobada entre persones conegudes. En aquest sentit, les persones que es relacionen entre elles a la plaça és perquè ja es coneixen prèviament: feina, entitats, escola, restaurant, etc.

Els edificis envellits i amb poca accessibilitat ha fet que al barri hi hagi una barreja entre persones d'origen nouvingut i "autòcton", és a dir hi ha molta diversitat. Per això, a la plaça s'hi pot veure jugar infants de diferents orígens, fet que afavoreix la relació i la cohesió al barri des de ben petits. Alguns d'aquests infants estan vinculats amb les entitats esmentades que fan una gran tasca en aquesta relació intercultural.

- **Parc Jaume Balmes**

Al parc Jaume Balmes hi ha sempre moltes persones i molt diverses de pas, sobretot pel carrer que rep el mateix nom que el parc. En canvi, pel camí que hi ha a l'altre costat de la zona enjardinada que va en perpendicular al Passeig de la Generalitat hi passa menys gent i qui hi passa sembla que sigui més per passejar. El perfil de persones coincideix que són d'origen "autòcton". Algunes són grans i altres de mitjana edat que passegen gossos.

És un parc amb molts elements que conviden a passar-hi una estona tranquil·la: zones amb gespa, molts bancs de fusta, una font d'aigua circular, etc. Però els bancs solen estar en desús perquè semblaria que no estan enfocats o posicionats aprofitant aquesta característica més lúdica de l'espai que seria la zona enjardinada i estan enfocats cap al lloc de més trànsit de persones. Aquest fet pot incomodar a la persona que vol seure-hi tranquil·lament una estona perquè queda exposada al pas accelerat i les mirades de la gent. Aquests bancs en desús queden allunyats de l'entrada de l'escola, fet que fa pensar que amb l'obertura no es van adaptar els elements urbans a la nova realitat, ja que uns quants d'aquests bancs a davant anirien molt bé perquè les famílies hi seguïn a esperar, facilitant les relacions informals entre aquestes.

Tot i que la part de gespa, de la placeta i del sortidor són més tranquils, fet pel qual semblaria que s'hi poden donar més usos sense la mirada directa dels vianants, durant les meves

observacions tampoc he vist gaires persones utilitzant aquests espais. Per tant, tenint en compte el que em va dir la informant clau a l'entrevista, dedueixo que quan hi ha més usos, a banda del de passada, és quan fa més bon temps, durant el cap de setmana i quan s'hi fan activitats organitzades.

Vinculat a la realització d'activitats, hi ha algunes entitats i el mateix ajuntament que durant l'any n'organitzen però de forma molt puntual. En ser un lloc de pas es converteix en una ubicació ideal per facilitar-ne la participació de les persones que hi passen. Aquesta condició de ser un lloc de pas és de la característica que té més potencial, ja que no hi ha pisos que donin al parc, per tant, és molt important que aquesta s'afavoreixi perquè les persones que hi passen són els ulls de la comunitat a l'espai. A banda de la seguretat informal que defensa Jacobs (2013 [1961]), aquestes persones de passada també practiquen una certa responsabilitat comunitària o social quan algú fa alguna cosa que no ha de fer o quan algú necessita ajuda. Un exemple que explico al diari de camp és el d'uns infants que agafen un ocell i com una dona els crida l'atenció. També durant aquest temps he pogut veure com, per exemple, un home que estava estirat dormint a la gespa diferents persones es van preocupar per saber si estava bé.

Les relacions més rellevants a l'espai són precisament les que hi ha entre les persones que passen per anar d'un barri a l'altre, ja que sobretot es donen entre persones conegudes que van juntes caminant o que es creuen. Per tant, la majoria de vegades que he vist relacions ha sigut entre grups d'iguals: companys d'escola que tornen junts cap a casa, companys de feina, veïnes que es saluden, famílies del mateix origen sociocultural que conversen, etc. Els casos en què he vist relació entre persones de diferents orígens ha sigut entre dones de diferents edats, com per exemple una dona gran "autòctona" saludant a una nena d'origen hindú o una dona de mitjana edat "autòctona" caminant de costat i parlant amb una dona d'origen magrebí. Entre infants companys d'escola també he vist aquesta relació de diferents orígens, fet que demostra la importància de l'escola en la construcció d'una societat inclusiva.

També hi ha infants que de passada o a mig jugar volen beure aigua a la font potable que hi ha a la placeta i no poden perquè no funciona. Aquesta necessitat, tan fàcil de solucionar tenint en compte que l'element ja hi és, hauria d'estar coberta durant tot l'any. Aquest descuit pot actuar com un element discriminatori cap a persones que fan ús de l'espai i que no tenen accés a consumir a un establiment privat com podria ser un bar, és a dir, estem parlant d'una discriminació per edat (edatisme) però també de classe (classisme). Aquestes desigualtats també les trobem en la manca de lavabos públics perquè a la zona no hi ha edificis públics. En

aquest cas, vaig veure com un home gran va haver d'orinar darrere d'un arbre. A banda de la gent gran, es tracta d'un servei que dona resposta a necessitats de la vida quotidiana de persones que no es troben a l'esfera productiva o que han de realitzar molts trajectes a peu, fet que sol afectar més a les dones que són les que segueixen complint més amb aquestes tasques domèstiques i de cura a l'espai públic amb trajectes complexos i diversos. Tenint en compte la planificació d'un servei públic a la zona com serà la futura biblioteca comarcal que estarà situada a l'antiga caserna de la guàrdia civil (ara convertit en un pàrquing de sorra) potser aquesta mancança quedarà solucionada.

L'activitat de passejar gossos es converteix en una manera d'utilitzar l'espai que afavoreix les relacions informals entre persones, que es troben i parlen. Tot i que al parc està prohibit que hi vagin gossos la gent hi passeja pel costat sense deixar-los anar. És a dir, sembla que són conscients d'aquesta prohibició i la respecten, tenint en compte que és un espai en el qual la gent s'asseu directament a la gespa i, per tant, hi podria haver una incompatibilitat d'usos.

Deixant de banda l'ús dels vianants per moure's entre una zona i l'altra, no hi ha una activitat ni un ús gaire accentuat de l'espai, per tant, tampoc hi he percebut cap apropiació de l'espai per part de cap col·lectiu, potser per aquesta mateixa característica de ser un lloc de pas i massa visible?

Pel que fa al gènere, un aspecte que em crida l'atenció, i que lliga amb el que comento sobre que són les dones les que realitzen més trajectes quotidians a peu, és que la majoria de dones van soles, amb bosses a les mans i clarament estan de pas per l'espai. A més n'hi ha moltes que utilitzen més les perifèries del carrer, és a dir, eviten passar pel centre. Penso que sembla que vulguin evitar la interacció amb altres persones que vinguin de cara. L'ús de les perifèries a l'espai pot estar vinculat amb voler passar desapercebudes i que ningú (normalment homes) no et miri ni et digui res. Aquesta incomoditat inconscient sembla que és fàcil d'entendre quan parlem d'assetjament verbal, ja que moltes dones, independentment de l'edat, el físic i la manera de vestir, ens hi hem trobat algun moment o altre anant tranquil·lament pel carrer.

Una cosa curiosa és que l'espai tampoc és un lloc objectiu per a les persones d'origen subsaharià, ja que moltes passen caminant però cap s'atura a seure als bancs, és més un lloc de pas. En canvi, a les altres places que he fet observació sí que hi he trobat persones d'aquest origen. Pel que fa als trajectes, se'm fa difícil determinar quins tipus de recorreguts fan les persones. És a dir, si realment són d'un barri i van a un altre o a la inversa. Tot i així, el fet que aquest espai sigui un dels llocs que connecta el Remei amb el centre fa que hi hagi moltes persones de diferents orígens de passada. Tanmateix, hi poden haver persones d'origen

nouvingut que visquin al centre i tinguin interès per anar a passejar al Remei. Realment és una cosa que seria interessant d'estudiar per saber quins trajectes fan les persones entre diferents barris.

Una de les situacions amb què m'he trobat al parc Jaume Balmes durant la recerca és la de les persones "sense llar". Aquesta és una problemàtica que he anat veient en diferents moments des que visc a Vic i que està directament lligada al concepte d'exclusió social. La fotografia que utilitzo per al títol d'aquest apartat és una evidència d'un d'aquests moments. Tot i que no és cap dels tres espais observats en aquesta recerca, la trobo d'un fort valor simbòlic per explicar el fenomen. El fet que la persona no hi fos em va permetre captar la imatge ja que, com he esmentat anteriorment, no sóc partidària de fer fotografies a persones desconegudes sense el seu consentiment. Durant una de les meves observacions al parc Jaume Balmes vaig coincidir amb dues persones en aquesta situació. A la ciutat de Vic, des de l'administració, semblaria que no es treballa amb aquest col·lectiu i, fins i tot, sembla que hi hagi un intent d'invisibilitzar el problema. És a dir, de promoure intervencions d'urbanisme preventiu, o com s'exposa a un article de l'Observatori d'Antropologia del conflicte Urbà (Rude, març 2015) que també l'anomena com a "urbanisme antipersones", per evitar que hi hagi persones que s'hi refugïin. Un exemple el trobem a la plaça de la Pilarín Bayés, que està situada dins del centre comercial del Vic2, i de la qual van treure els bancs que hi havia fa uns mesos. Sí que hi ha diferents entitats privades que actuen i que reben ajudes econòmiques de l'administració per donar resposta al col·lectiu de persones "sense llar". Tot i així, és important que hi hagi una posició clara des dels serveis socials perquè, en aquest cas, no importa si són moltes o poques les persones afectades, per tenir la responsabilitat d'actuar. En relació a aquest tema recupero un fragment del meu diari de camp en el qual reflexiono exposant el següent⁹:

El sistema expulsa a les persones que no són productives però perquè les deixen viure al carrer? Penso que se les deixa malviure com a visualització d'allò que et pot passar si no compleixes amb la llei de l'esforç i el sacrifici que exigeix el mercat laboral. A més, les fa sentir que estan soles i que si ha arribat a aquella situació, és únicament per culpa seva. Aquestes persones no se les considera com a tal, com diria Bauman (2005:16)¹⁰, són tractades com a "residuos humanos".

- **Plaça de la Noguera**

El barri del Remei ha sigut sempre un lloc d'acollida de persones nouvingudes. Primer de diferents parts de l'estat espanyol i, després, de persones de països extracomunitaris. Un fet que han compartit totes les persones és que eren de classe treballadora. Un dels fenòmens

⁹ Pàgina 39.

¹⁰ Bauman, Zygmunt (2005). *Vidas desperdiciadas. La modernidad y sus parias*. Barcelona: Paidós

que sol donar-se en aquests barris és que quan els fills i filles ascendeixen en l'escala social i s'independitzen marxen cap a altres llocs on els habitatges estan en millors condicions o on el nivell socioeconòmic és més alt, fins i tot, podríem considerar la possibilitat que es donés per un racisme o classisme "inconscient". Al Remei, la majoria de pisos han quedat envellits i no s'han remodelat o adaptat en termes d'accessibilitat (manca d'ascensors, distribució dels espais reduïts, espais comuns, zones verdes, etc.). Per tant, es tracta d'un barri amb molta població flotant i hi ha un envelliment de la població fixa que pot dificultar un relleu generacional en les estructures d'autogovern del barri si no s'aconsegueix un arrelament de les persones novingudes, com apunta Jacobs (2013 [1961]: 168-169). Per això, també s'han de tenir en compte les noves formes d'autogovern que es van generant amb l'arribada de persones amb orígens socioculturals molt diferents, com poden ser entitats culturals i religioses. Tenir en compte aquesta diversitat també és una manera d'evitar l'homogeneïtzació dels espais que poden acabar exclouent de la participació a les persones de diferents orígens socioculturals.

Aquest envelliment de la població fixa també podria explicar un dels aspectes que més m'ha sorprès durant les meves observacions a la plaça de la Noguera: he vist poca aflluència d'infants i joves establerts en el barri. És a dir, hi pot haver una dificultat de relació de les futures generacions entre persones de diferents orígens socioculturals perquè hi ha una fragmentació simbòlica entre els infants i joves d'un barri o un altre que, a banda de l'espai públic, es fa visible en la composició dels centres educatius, tal com apunta la presidenta de l'AVV del Remei i com ho han fet altres persones de l'àmbit educatiu, en aquest cas una mestra de l'escola Centre de Vic amb l'article "Mare i mestra de dues escoles que no existeixen" (López, març 2017).

A la plaça de la Noguera els darrers mesos s'hi han fet un seguit d'intervencions proposades per l'AVV del Remei que han consistit a afegir elements urbans com: bancs de fusta, un escenari, elements de joc, torretes de fusta enjardinades, arbres i papereres. Sembla que aquestes actuacions han tingut una bona acceptació perquè permeten una major diversitat d'usos a l'espai, que juntament amb la diversitat d'establiments que hi ha al voltant, fa que sigui una zona amb molta vitalitat. Tanmateix, pel que fa a dos dels bancs que queden d'esquena a l'escenari i de cara a la paret, semblaria que no s'han col·locat de la millor manera, ja que no hi he vist mai cap persona asseguda.

Els elements defineixen una mica l'ús que es pot fer de la plaça però cal tenir en compte que la situació de la plaça, al mig d'una arteria principal del barri, ajuda al fet que sigui un lloc molt

concorregut. Per tant, abans de posar-hi els darrers elements ja era un espai en el qual hi havia vida social. La informant clau de la plaça de la Noguera a qui vaig fer l'entrevista, la Carme Vilaregut de l'AVV del Remei, deia el següent:

(...) és un barri que hi ha pocs espais oberts perquè és molt vertical i és molt poblat i hi ha molta diversitat, i al tirar les parets a terra dels edificis que hi havia ens van descobrir doncs aquest espai amb una gran noguera al mig, no?! I amb uns quants arbres que també feien una mica d'ombra i de manera natural, la gent, a l'haver-hi l'espai obert, hi va començar a passejar i a ser-hi. I la gent que és de fora i que viuen en espais més reduïts hi feien doncs moltes estones de trobada i la gent més autòctona sí que hi passejava i s'hi trobava sovint. (E_C_D2_1b)

En aquest sentit, els elements reforcen i diversifiquen la vida social a l'espai però no la generen. En aquesta millora de l'espai també s'hi ha produït un element de dignificació, juntament amb una personalització feta a partir dels murals, que pot ajudar al fet que més gent hi vulgui anar i se la senti seva. Per exemple, aquesta plaça és un dels llocs que trien les organitzacions i moviments socials i polítics per realitzar alguns dels seus actes. Aquesta realitat, juntament amb la dinamització que porten a terme algunes entitats del barri, fa que sigui un lloc important de participació comunitària.

L'element que dona nom a la plaça, la gran noguera, i que feia ombra a l'estiu, no ha estat substituït per cap altre element que tingui aquesta finalitat. Per tant, durant els mesos d'estiu no serà un espai habitable en les hores de més calor. Aquest és un aspecte que no es té gaire en compte a nivell de ciutat, ja que les darreres actuacions sembla que no ho contemplin i, on fins i tot, s'han tallat alguns dels arbres més grans, que són els que poden fer ombra. Un altre aspecte que es repeteix és el fet d'utilitzar sempre el mateix tipus de paviment: ciment o sauló, afavorint un "efecte illa de calor"¹¹ durant l'estiu.

Els elements de joc que s'han instal·lat a la plaça són un reclam per a les famílies i els infants de tots els orígens socioculturals. L'escenari s'utilitza quan hi ha alguna activitat organitzada però també per seure als cantons. Tanmateix, falten elements que ajudin a marcar més els espais, a diversificar-ne els usos i a millorar-lo estèticament perquè encara hi ha gent que veu l'espai com un solar, com un espai que no cal respectar. Un exemple el vaig presenciar quan un home va passar amb la moto pel mig. Hi ha llocs de la plaça que realment sembla que ho sigui perquè estan molt buits. La informant clau ja apunta a aquesta millora a partir d'elements naturals que permetin el joc lliure i un ambient distès per qui hi reposi. Per exemple, fer un

¹¹ Segons article de Garavaglia (març 2018): "El efecto isla de calor es una consecuencia directa de la urbanización de la tierra y consiste en una diferencia positiva de temperatura entre una ciudad y su entorno. Este fenómeno se produce como consecuencia de las moles de hormigón, cemento o asfalto que acumulan calor durante el día y lo liberan durante la noche, los sistemas de refrigeración que expulsan el calor hacia el exterior y la falta de espacios verdes entre otras causas."

túnel de branques, posar pedres grans que marquin un camí, més espai verd, etc. Però tenint en compte que el terreny és una multipropietat privada pot dificultar aquestes millores.

Abans, a la part del parc Jaume Balmes, ja he parlat sobre un cas d'una persona que viu al carrer que es va fer visible mentre feia observació. Observant aquesta plaça també he vist elements que podrien estar vinculats amb el "sense llarisme", sobretot si tenim en compte que aquest no només afecta les persones "sense sostre" sinó que també inclou a aquelles persones que no tenen assegurat un espai personal íntim, exclusiu i mínimament digne. Per exemple, em vaig trobar un home d'origen subsaharià que es tallava les ungles a la plaça. Pot ser un indicatiu que aquesta persona no té una llar o un espai personal on poder portar a terme activitats de l'esfera privada? O, al contrari, aquest fet pot estar vinculat a una manera diferent d'entendre el que correspon a una esfera o a una altra i, per tant, estariem parlant d'un aspecte cultural?

Anar a aquesta plaça és un objectiu en si mateix, és a dir, no és només un lloc de pas. Molta gent s'asseu als bancs, tant en grup com individualment. Els bancs individuals que hi ha estan posats de manera que afavoreixen la relació. Per tant, en aquest cas, la col·locació de bancs individuals, pràctica habitual en l'urbanisme preventiu o antipersones, no es fa per minvar les possibilitats que es donin relacions informals sinó que s'utilitzen per reforçar els bancs comunitaris que acompanyen. Un exemple és que persones que aparentment no es coneixen acaben intercanviant algunes paraules.

A aquesta plaça també hi porten a passejar gossos perquè, com a la plaça Gaudí, el terra és de sauló. Aquesta activitat es converteix en una excusa per utilitzar l'espai que, tot i que teòricament no està pensat per a això, esdevé un lloc de trobada de moltes persones que fan el mateix: persones de diferents edats, gènere i origen. Però un dels perfils que destaca és el de dones grans de pell clara. Per tant, sortir a passejar el gos per a aquestes persones que han anat veient com el seu entorn canvia ràpidament, pot suposar trencar amb l'individualisme i aïllament en què es poden trobar, afavorint la relació amb les persones que ara conformen el barri, encara que només sigui de passada, i trencar amb possibles estigmatismes cap a les persones nouvingudes.

Tot i que a la plaça hi ha gossos molt sovint, en cap moment dóna la sensació que sigui en excés i totes les persones són molt respectuoses perquè recullen les femtes dels seus animals. Hi ha un cas que em crida l'atenció perquè un home, abans de recollir la que havia fet el seu gos al mig de la plaça, tira la colilla del cigarro a terra. Aquell mateix dia, també hi ha llaunes i envasos a terra i, en general, la plaça es veu descuidada. Per tant, sembla que s'ha fet una

bona campanya de responsabilitat cap als gossos però s'ha descuidat altres aspectes com les colilles i els plàstics. El tema del reciclatge i de les andròmines al carrer, tot i que tinc constància que s'havia fet, actualment no sembla que es treballi adequadament perquè sempre hi ha coses fora del contenidor. Tanmateix, no hi ha informació clara sobre el funcionament de la recollida i no es llegeix bé per què serveix cada contenidor. Aquesta tasca de manteniment i renovació l'han d'assumir des de l'ajuntament i després, ja es generarà una responsabilitat comunitària per reforçar la finalitat educativament. Però si ni tan sols hi ha uns mínims és difícil que les veïnes i veïns prenguin consciència.

Tornant al tema dels gossos, no sembla que hi hagi una apropiació de l'espai per part d'aquesta activitat. Tanmateix, la informant clau comenta que és un problema, tot i que, sembla que ho diu més com a postura de reivindicació o demanda d'ampliar el nombre d'espais verds al barri, ja que és un dels barris més densament poblats, amb menys espais verds i en el que es fa més vida al carrer per part de les veïnes i veïns. A la llarga, si no es soluciona aquest tema, sí que hi pot haver una incompatibilitat amb la finalitat d'ús familiar perquè, per exemple, els infants no podran jugar a la sorra.

La plaça de la Noguera, per una banda, és un lloc de relació entre grups d'iguals per origen, fet que contribueix a millorar el suport, sobretot en les primeres etapes del dol migratori i, per tant, que les persones es sentin acollides al territori i vulguin arrelar-s'hi. També pot ser un símptoma que hi ha una manca de relació entre persones de diferents orígens i que, per tant, no s'està treballant per trencar aquesta fragmentació i aconseguir una societat realment inclusiva. Tot i haver observat poca relació entre persones de diferents orígens, quan s'ha donat la resposta ha sigut positiva per ambdues parts. Pel que fa a les dones d'origen subsaharià, magrebí o hindú, pràcticament no he vist que utilitzin l'espai, fet que contrasta amb l'ús que en fan els homes del mateix origen.

El gronxador és un element que convida a estar una estona a la plaça, tant a infants sols com a famílies. En el cas de les famílies les que jo observo són totes d'origen nouvingut però la informant clau assegura que els diumenges amb el mercat i altres dies del cap de setmana a l'ETC (sala de teatre del barri) hi ha moviment de persones "autòctones" que vénen d'altres zones de Vic. Comenta que aquestes famílies vindrien més si s'hi fessin més coses. La manca de programació al barri denota una manca de compromís amb la diversitat de la ciutat per part de l'ajuntament. Que s'hi facin coses com a la resta de la ciutat fa que el barri sigui vist com una part més d'aquesta i ajuda a trencar amb l'estigmatització que pateix. Un exemple que ja s'està fent és posar elements temàtics compartits amb la resta de la ciutat (tió gegant, panells

informatius, etc.) o activitats lúdiques obertes a tothom com seria el cicle de concerts d'estiu *Art de Pas*. Entitats com l'AVV del Remei o la colla de festa major de La Vella també organitzen activitats que promouen la participació de tota la ciutat, tot i que, la crida perquè vinguin persones d'altres punts de la ciutat és menor que quan es fan actes més grans i amb més tradició a la ciutat. En aquest sentit, l'ajuntament té un paper rellevant quan programa activitats potents en començar a tenir en compte altres barris de la ciutat a banda del centre, per exemple, en activitats de ciutat com el Mercat de Música Viva de Vic, el Mercat Medieval, la Festa Major, el Mercat del Ram, etc. És a dir, s'hauria de promoure un major ús d'aquests barris estigmatitzats que del centre, que per si sol ja funciona i ja s'hi apropa tothom.

El tema dels infants que juguen al carrer sense la figura d'un referent adult és recurrent a alguns barris de Vic, sobretot al Remei on la comunitat sembla que no ha perdut aquesta responsabilitat social perquè ja ho feien les passades generacions, per tant, es dona una educació informal dins de la comunitat. A més, jugar al carrer possibilita la relació entre infants de diferents orígens, promou la seva autonomia i que aprenguin a gestionar els petits conflictes sense la intervenció d'un adult. Pel que fa al barri, actuen com un element de seguretat informal per aquesta mirada d'adults que es senten responsables inconscientment. Els elements de joc de la plaça combinats amb altres usos de l'espai fa que no sigui un lloc dirigit només per a infants o per adults, de manera que tant uns com els altres es senten còmodes a l'espai perquè no hi ha una delimitació d'usos ni està dirigit només a un col·lectiu en concret.

Pel que fa al gènere també hi ha una diferenciació entre les relacions segons pertinença a un o a un altre. D'aquesta manera, a la majoria de casos hi ha homes relacionant-se amb homes i dones relacionant-se amb dones. Tot i així, hi ha alguna excepció com el cas d'una dona que va amb un gos i s'asseu amb un grup d'homes del seu mateix origen. Pel que fa a les activitats, a banda de les dones que passegen gossos no n'he vist cap que s'estigui a l'espai, sinó que van de passada d'un cantó a un altre. Aquest fet em fa pensar de nou en la possibilitat que la majoria de dones que estan a l'espai públic sigui per realitzar tasques de la vida quotidiana o de l'àmbit domèstic: anar a comprar, acompanyar els infants a l'escola, etc. Per tant, estan reproduint tasques de l'esfera reproductiva encara que ho facin en l'àmbit públic.

8. Conclusions

*Vista des del campanar de la Pietat, situat al centre de Vic.
Fotografia: Marta Tàpia. Març 2016.*

Somem una altra ciutat, al servei del bé comú. Que no expulsa les classes populars sinó que les acull i transforma, perquè produeix i redistribueix equitativament la riquesa social. Una ciutat que afronta les necessitats econòmiques, socials i culturals dels i les seves habitants. Que suprimeix les desigualtats de classe, gènere, origen, opció sexual o racistes. Una ciutat per la vida: cooperativa, ecològica, solidària, feminista. La Ciutat Comuna.

Iván Miró i Acedo
Ciutats cooperatives. Esbossos d'una altra economia urbana
Barcelona, 2018

Per realitzar les conclusions de la meua recerca intento posar en relació els resultats obtinguts de l'anàlisi i la discussió amb la finalitat, pregunta i objectius que han orientat la meua recerca. D'aquesta manera, exploro sobre quines respostes he obtingut i quines interpel·lacions es posen de relleu. Per fer-ho, començo amb l'element més petit, en aquest cas els objectius, i vaig ampliant el meu angle de visió fins a intentar respondre des d'una mirada més global que em permeti aproximar-me a possibles respostes a la pregunta de recerca.

Als tres espais públics de Vic en els que he centrat la meua observació he pogut conèixer com es viuen les característiques de la morfologia urbana, que es materialitza a partir dels elements urbans. Per una banda, aquests elements contribueixen a afavorir l'ús de l'espai. Concretament, a la plaça Gaudí complementen l'ús derivat d'activitats de l'entorn de la plaça com poden ser les que tenen a veure amb les entitats, els llocs de feina, els establiments i l'escola, tant entre setmana com el cap de setmana amb petites variacions. A la plaça de la Noguera, milloren les condicions d'un espai que ja s'utilitzava abans de la redistribució d'aquests elements urbans. En canvi, al parc Jaume Balmes no hi ha un ús habitual en el dia a dia però sí que és un espai que permet una gran varietat d'activitats més lúdiques durant el cap de setmana que no es deriven de l'entorn social.

Pel que fa a la diversitat social, als tres espais observats hi ha persones amb característiques diferents que poden variar en relació a la composició del barri. Per exemple, la plaça Gaudí, situada al barri històric viu un procés de rehabilitació constant molt positiu per a la millora de l'entorn però que no garanteix l'accés a aquests habitatges remodelats a les classes populars. Amb això, a la llarga ens podem trobar amb un barri en el qual només hi visqui un determinat perfil socioeconòmic de "classe alta". Juntament amb l'aposta per un model turístic i d'oci consumista que promou la desaparició dels petits comerços i no té en compte les necessitats del dia a dia de les veïnes i veïns pot generar un procés de gentrificació que acabi expulsant del barri a les persones de classe treballadora. En canvi, al barri on està situada la plaça de la Noguera, el Remei, passa el contrari. Hi ha una població fixa molt envellida perquè les noves generacions quan s'independitzen marxen a viure a altres zones de la ciutat. La població flotant, majoritàriament d'origen extracomunitari i de classe treballadora, tenen més accés als habitatges d'aquest barri, ja sigui per aquesta fugida de les segones generacions de la població fixa o per l'obsolescència en les condicions dels pisos que fa baixar els preus dels lloguers. Al parc Jaume Balmes no hi ha un perfil social concret perquè és un espai de pas, i per tant, hi ha persones de totes les característiques.

Als tres espais he vist aspectes relacionats amb la comunitat i l'educació que es materialitzen a partir de la responsabilitat comunitària que s'aprèn i s'exerceix amb caràcter informal. A la plaça Gaudí, les entitats donen vida al barri, promouen la millora i fomenten la participació de tothom a partir de les activitats que realitzen. Al parc Jaume Balmes hi ha un gran nombre de persones que hi passen i que responen davant de situacions que demanen una intervenció, com per exemple, uns infants que agafen un ocell de terra o un home que està estirat a l'herba immòbil. A la plaça de la Noguera és on la comunitat és més forta sense que hi hagi una intervenció directa de les entitats perquè hi ha un major ús espontani del carrer, sobretot per infants sense referents adults, de manera la comunitat adopta un paper més actiu en la responsabilitat alhora que es deriva una seguretat informal.

Les desigualtats socials que es donen a l'espai públic tenen relació amb les característiques de cada barri. Hi ha aspectes concrets que un cop els he analitzat considero que podrien ser discriminatoris. En el cas del gènere, destaca el fet que tot i que hi ha dones a l'espai públic els usos que en fan són els que es deriven d'activitats de la vida diària relacionades amb les tasques d'àmbit més domèstic, en canvi, els homes realitzen tasques més productives o de vida pública com pot ser seure a un banc, parlar per telèfon, anar amb vehicle privat, treballar fora de casa, etc. Pel que fa a l'edat, destaca l'ús del carrer per part d'infants sense referents adults que solen ser de famílies d'origen nouvingut en contraposició als infants de famílies "autòctones". Aquesta diferència va més lligada a un canvi en la visió occidental en la manera d'entendre la seguretat de l'espai públic. Pel que fa als joves, sorprèn la poca presència que tenen als espais. Les relacions entre persones de diferents orígens socioculturals són poques. La majoria es relacionen entre grups d'iguals. Aquells casos que poden contribuir a trencar més amb possibles barreres són els que es coneixen a través d'altres activitats com l'escola o la participació en alguna entitat. Aquest fet posa de relleu la importància que compleixen en la inclusió, sobretot de les persones nouvingudes, els projectes d'àmbit comunitari. La classe social té una visualització molt forta i dura a l'espai públic quan es tracta del col·lectiu de persones "sense llar" però també hi ha altres elements com no tenir accés a lavabos públics que actuaria com a forma discriminatòria cap a totes les persones que fan trajectes a peu per la zona, en aquest cas, del parc Jaume Balmes.

Les poques relacions entre persones amb característiques diverses no són un problema si aquestes comparteixen l'espai amb cordialitat. Tot i que no hi ha gaires interaccions entre persones "desconegudes" el fet que es puguin veure cada dia a l'espai públic facilita una possible coneixença i trenca amb els estereotips que es construeixen cap a tot allò que és diferent. Com diu Jacobs (2013[1961]: 81) "cuando alguien ve un desconocido más de tres

veces empieza a saludarle con la cabeza. Es casi un conocido, un conocido público por supuesto". Per tant, totes les accions que es facin per afavorir que les persones utilitzin l'espai públic seran positives per trencar amb l'estigmatisme que provoca la desconeixença de la diferència: major nombre d'espais verds, fires i mercats de ciutat, millora dels espais que ja s'utilitzen, activitats obertes a tothom, etc.

Aquestes relacions quotidianes poden ajudar a crear comunitat però no són imprescindibles en els casos que, com a la plaça Gaudí, hi ha activitats organitzades per entitats que promouen les relacions informals i la participació a l'espai públic. En aquest cas, que es tracta d'un barri situat al centre i que no està estigmatitzat, és important que aquestes activitats siguin organitzades pels mateixos membres de les entitats per enfortir la cohesió i el teixit social del barri afeblit per l'augment de locals d'oci consumista.

Pel que fa a la qüestió de si és més fàcil crear comunitat en barris amb una major vida social al carrer, no m'atreveria a dir ni que sí ni que no perquè no és gaire senzill d'analitzar i no penso haver trobat la resposta amb la meua recerca. Suposo que per aproximar-nos a aquesta hipòtesi és necessari partir de dos barris: un amb molta vida al carrer com podria ser el Remei i l'altre amb poca com podria ser el Seminari Vell. Però hi ha altres factors històrics que poden influir en aquest aspecte. Per exemple, tant a un barri com a l'altre tenen molta tradició d'entitats veïnals. També, els canvis constants en la fisonomia dels barris poden fer que hi hagi noves maneres i espais de relació que no he tingut temps de descobrir o d'accedir-hi.

Els tres espais que he observat són clarament espais facilitadors de relacions socials, tot i que necessiten el suport d'altres factors com les entitats i activitats per generar-les. Tanmateix, en altres espais de la ciutat podem veure com han guanyat espai els locals privats, per exemple, amb les terrasses en zones on no hi ha bancs públics.

A la pregunta quins elements urbans i/o característiques personals poden facilitar o limitar les relacions socials a l'espai públic, tenint en compte les idees anteriors, m'hi aproximo a partir d'alguns aspectes com els elements urbans, les activitats socials i les entitats. El primer aspecte és important per entendre que sense una bona distribució d'aquests elements es fa difícil que es puguin donar relacions socials informals, encara que siguin espais en els quals ja hi hagi vida social prèviament. És a dir, els elements urbans no són imprescindibles per generar relacions socials, ja que hi ha espais molt cuidats a nivell estètic però amb poca vida i a la inversa però sí que poden afavorir-les en els casos que ja n'hi ha. En aquest sentit, pren rellevància fixar-nos en la varietat d'usos que generen aquesta vida social al carrer prèvia: comerços, serveis i activitats. A més, quan les activitats serveixen per promoure la participació de les veïnes i veïns

és quan es poden teixir vincles comunitaris més forts i trencar possibles prejudicis envers la diversitat social.

Finalment, l'espai públic es converteix en el lloc on les persones poden establir relacions informals i trencar amb un model individualista cada cop més estès a les societats occidentals, a partir de l'ús habitual que afavoreix la coneixença de les persones, de la realització d'activitats diverses i accessibles a tothom i, sobretot, de la participació comunitària a través d'entitats del barri.

Què he après i què em queda per aprendre

*Còrcega. Agost 2013
Fotografia: Marta Tàpia*

*Ella está en el horizonte.
Me acerco dos pasos,
ella se aleja dos pasos.
Camino diez pasos y el horizonte
se corre diez pasos más para allá.*

*Por mucho que camine,
nunca la alcanzaré.
¿Para qué sirve la utopía?
Para eso sirve: Para caminar.*

Fernando Birri,
en una xerrada juntament amb Eduardo Galeano a Cartagena de Indias i com a resposta a la
pregunta d'un dels assistents: "¿Para qué sirve la utopía".

La realització d'aquesta recerca m'ha permès conèixer i portar a la pràctica els passos d'un procés d'investigació. Per tant, he pogut concretar una idea inicial que he anat construint i definint a mesura que avançava en el procés, amb alts i baixos pel que fa a les expectatives inicials i les que s'anaven materialitzant. En un principi, la meua intenció era poder realitzar una investigació més participativa de la que es poguessin extreure uns resultats més compartits i de la que es derivessin algunes accions comunes concretes. Al final, tenint en compte el temps del qual disposava, ha sigut complicat poder fer aquest tipus de treball més participatiu. Tot i així, estic oberta a qualsevol acció que pugui sorgir a partir d'aquest treball, encara que sigui fora del període de realització d'aquest perquè entenc que el meu interès pel tema de l'ús comunitari de l'espai públic no finalitza amb aquesta petita recerca, sinó que, més aviat, suposa una porta d'entrada a conèixer, crear i participar en iniciatives d'aquestes característiques. Així, d'entrada se m'acut una possible acció per portar a terme com pot ser agafar un parell de cadires de càmping i sortir al carrer a conversar un vespre d'estiu.

Pel que fa al procés de recollida de dades, a banda d'aquesta participació directa d'altres persones, també m'imagino que hagués sigut positiu haver realitzat algunes observacions participants amb persones anònimes de l'espai públic que em permetés tenir informació més acurada sobre aspectes individuals (gènere, edat, origen, classe social, barri) als que jo m'hi he aproximat mitjançant les meves percepcions i que, com comento en els aspectes ètics, poden estar allunyades de la realitat individual de la persona.

Partint de la idea exposada per Augé (2000[1992]: 11) que el mètode etnològic estudia la realitat a partir del present, per tant: "el etnólogo de campo, si trabaja a conciencia, tiene siempre la posibilidad de ir a ver un poco más lejos si aquello que ha creído poder observar al comienzo sigue siendo válido." En aquest sentit, no considero que els resultats de la meua recerca siguin definitoris ni absoluts perquè en aquest present hi ha molts factors que hi influeixen i que estan en constant canvi.

El que he estudiat és un tastet de moltes coses. Per això, per millorar la rigorositat d'alguns dels resultats caldria fer un estudi centrat només en algun d'aquests aspectes concrets. Per exemple, en el cas de les desigualtats de gènere tot i que hi ha molta informació dels estudis realitzats des del Col·lectiu Punt, considero que per donar major validesa a l'afirmació realitzada a les conclusions de la meua recerca o simplement com a futures línies de recerca, en el context concret de Vic, podria realitzar una major recollida de dades centrant-me només en els trajectes de la vida quotidiana de les dones i els homes i el transport que utilitzen.

Pel que fa a imaginar-nos quin model de ciutat volem trobo interessant tenir en compte que,

segons un article de Shaikh (abril 2016) a *United Nations News*, l'any 2050 el 65% de la població mundial viurà en ciutats. Aquesta dada s'allunya molt de la possibilitat de promoure un model d'ecologia social (sostenibilitat entre el territori i les persones, decreixement econòmic) perquè implica, per una banda, un major abandonament de la vida rural (model que permet una major autosuficiència) i, per altra, un augment del consumisme amb tots els residus que això comporta i de la incertesa de què ens parla Bauman (2009). Tot i així, en aquesta perspectiva de futur i tenint en compte que les metròpolis serà un sistema de vida cada cop més utilitzat, calen urgentment plantejaments que ajudin a millorar la vida social comunitària als espais públics. Per tant, aquest és un camp d'estudi que continuarà sent rellevant dins de molts àmbits científics però sobretot dins de les ciències socials per poder plantejar propostes de millora que posin al centre la vida de les persones.

Les aportacions de la meva recerca a l'Educació Social són la possibilitat de poder observar l'entorn des d'una mirada crítica que s'alimenti de la sociologia, la filosofia i l'antropologia per analitzar allò que observem. Aquesta mirada amplia, ens ha de permetre apostar per unes intervencions que parteixin d'allò global actuant en allò concret, és a dir, tenir un horitzó ampli de transformació social que doni sentit a la nostra tasca i que ens permeti emprendre petites accions quotidianes en aquesta direcció.

Per això, defenso que la figura de l'educadora i l'educador social de carrer pugui percebre les necessitats socials en relació a l'urbanisme, fer propostes de millora i incentivar la participació comunitària en la presa de decisions de la ciutat o barri que volem.

Bibliografia

- Andreu, M. (2016). *Les ciutats invisibles. Viatge a la Catalunya metropolitana*. Barcelona: L'Avenç.
- Augé, Marc (2000 [1992]). Los “no lugares”. Espacios del anonimato. Una antropología de la Sobremodernidad. Barcelona: Gedisa
- Bauman, Zygmunt (2009 [2006]). *Confianza y temor en la Ciudad. Vivir con extranjeros*. Barcelona: Arcadia.
- Bauman, Zygmunt (2017 [2005]). *Vidas desperdiciadas. La modernidad y sus parias*. Barcelona: Paidós.
- Blaxter, L. [et al.] (2005). *Cómo se investiga*. Barcelona: Graó.
- Butler, J. (2017 [2007]). *El género en disputa: el feminismo y la subversión de la identidad*. Barcelona: Paidós.
- Consejo Nocturno (2018). *Un habitar más fuerte que la metrópoli*. Logroño: Pepitas de calabaza.
- Delgado, M. (2011). *El espacio público como ideología*. Madrid: Catarata.
- Delgado, Manuel (deseembre 2009). Ciudades postizas. El “centro histórico” como falsificación. *El cor de les aparences*. Consultat 06 de maig de 2018, des de <http://manueldelgadoruiz.blogspot.com.es/>
- Feu, Jordi, Simó, Núria, Serra, Carles i Canimas, Jordi (2016). Dimensiones, características e indicadores para una escuela democrática. *Estudios pedagógicos*, 42(3), 24. Consultat 22 abril 2018, des de http://mingaonline.uach.cl/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0718-07052016000400024&lng=es&nrm=iso&tlng=es#a1
- Freire, Paulo (2015 [1970]). *Pedagogia del oprimido*. Madrid: Siglo XXI.
- Garavaglia, Christian (març 2018). El efecto de isla de calor en las grandes ciudades argentinas. *Meteored*. Consultat 6 de maig 2018, des de <https://www.meteored.com.ar/noticias/divulgacion/el-efecto-de-isla-de-calor-en-las-grandes-ciudades-argentinas.html>
- Garcés, M. (2013). *Un mundo común*. Edicions Bellaterra.
- Garcés, Marina (maig 2013). *Lectura i desig de comunitat*, Nativa.cat. Consultat el 24 abril 2018, des de <http://www.nativa.cat/2013/05/lectura-i-comunitat/>
- Gehl, Jan. (2006). *La humanización del espacio urbano: la vida social entre los edificios*. Barcelona: Reverté.
- Gil de San Vicente, Iñaki (2001). *Poder adulto, prensa de ocupación e independència juvenil*. Revista Boltxe, 11. Consultat 21 abril 2018, des de <http://arran.cat/wp-content/uploads/2013/12/poder-adulto-prensa-de-ocupacion-e-independencia-juvenil.pdf>

- Gómez Mundó, Anna (2017). La participació de l'art i la literatura en la construcció discursiva d'una història de l'educació. *Historia y Memoria de la Educación* 5: 239-281.
- Instituto Paulo Freire de España (2017). *Rizoma Freirano*. Consultat el 6 octubre 2017, des de <http://rizoma-freireano.org/>
- Jacobs, Jane (2013 [1961]). *Muerte y vida de las grandes ciudades*. Madrid: Península.
- López, Laura (març 2017). Mare i mestra de dues escoles que no existeixen. Vic: naciodigital.cat. Consultat 8 maig 2018, des de <https://www.naciodigital.cat/osona/noticia/53156/mare/mestra/dues/escoles/no/existeix/en>
- Marco, Vicent (setembre 2017). El costum valencià que s'acaba amb la tardor. València: Culturplaza. Consultat el 21 d'abril de 2018, des de <https://valenciaplaza.com/el-costum-valencia-que-sacaba-amb-la-tardor>
- Mehta, Suketu (2017). *La vida secreta de las ciudades*. Barcelona: Random House.
- Murillo, J.; Martínez, C. (2010). Investigación etnográfica. *Universidad Autónoma De Madrid*, 30, 1-15. Consultat 25 abril 2018, des de http://uam.es/personal_pdi/stmaria/jmurillo/InvestigacionEE/Presentaciones/Curso_10/I_Etnografica_Trabajo.pdf
- Muxí Zaida (març 2010). *Totes les ciutats s'assemblen cada cop més*. La indirecta. Barcelona: La Directa.
- Muxí, Zaida, Casanovas, Roser, Ciocoletto, Adriana, Fonseca, Marta, Gutiérrez Valdivia, Blanca (2011). *¿Qué aporta la perspectiva de género al urbanismo?*. Universidad de Alicante. Centro de Estudios sobre la Mujer. Consultat 20 abril 2018, des de https://rua.ua.es/dspace/bitstream/10045/22338/1/Feminismos%2017_06.pdf
- Páramo, Pablo; Burbano Arroyo, Andrea Milena (2014). Los usos y la apropiación del espacio público para el fortalecimiento de la democracia. *Revista de Arquitectura*, vol. 16 (gener-desembre) pp. 6-15. Bogotá: Universidad Católica de Colombia. Consultat 6 novembre 2017, des de <http://www.redalyc.org:9081/articulo.oa?id=125138774002>.
- Parrilla Latas, Angeles (2017). Ética para una investigación inclusiva. *Revista de Educación Inclusiva*, 3.1. Consultat 22 novembre 2017, des de <http://revistaeducacioninclusiva.es/index.php/REI/article/view/218/212>
- Perec, Georges (2012 [1975]). *Tentativa de agotamiento de un lugar parisino*. Barcelona: Gustavo Gili.
- Rude, Marc (març 2015). *Urbanisme antipersones*. Observatori d'Antropologia del conflicte Urbà. Consultat el 26 abril 2018, des de <https://observatoriconflicteurba.org/2015/06/07/urbanisme-antipersones/>
- Shaikh, Alanna (abril 2016). 65% of all human will live in cities by 2050. The UN wants you to be prepared. United Nations News. Consultat 24 abril 2017, des de <https://www.undispatch.com/65-of-all-humans-will-live-in-cities-by-2050-the-un-wants-you-to-be-prepared/>

Annexos

El carrer com a espai de relació

Microetnografia sobre la
creació de comunitat a
l'espai públic

Marta Tàpia Masegosa
Treball Final de Grau
Tutora: Eulàlia Collelldemont
Grau d'Educació Social
Curs 2017/2018
FETCH

UVIC
UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

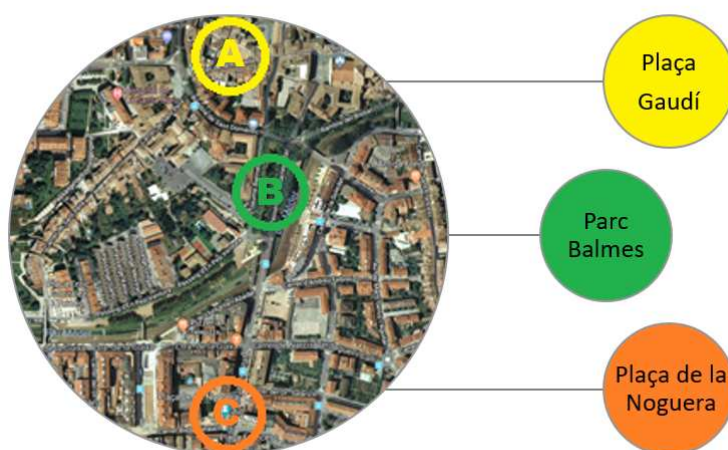
1. Diari de camp

Introducció

Aquest diari de camp està compost per sessions d'observació directa i per anotacions que són resultat d'assistir a xerrades, realitzar lectures i viure situacions des de les quals es deriven reflexions relacionades amb el tema del meu TFG: les relacions socials a l'espai públic.

Sobre les observacions, dir que les faig als tres espais triats de la ciutat de Vic i les enumero de la següent manera per tal de portar un registre més clar per a la posterior anàlisi:

- Plaça Gaudí: A
- Parc Jaume Balmes: B
- Plaça de la Noguera: C

Abans de la lletra les identifico amb un número que m'ajuda a portar un recompte i referenciar les observacions realitzades a cada espai.

Per tenir una visió una mica més ampla de la ciutat i tenint en compte dos espais on la participació comunitària d'entitats de barri hi té molt protagonisme, vaig decidir que faria les meves observacions a la Plaça Gaudí o de La Vella (barri del Seminari Vell), a la Plaça de la Noguera (barri del Remei) i al Parc Jaume Balmes (zona de pas d'un barri a l'altre). La tria dels espais l'he fet pensant que puguin ser places o parcs on hi ha vida de carrer. Per tenir una visió una mica més ampla de la ciutat i tenint en compte dos espais on la participació comunitària d'entitats de barri hi té molt protagonisme. Als dos barris hi tinc una familiarització similar, ja

que es tracta de llocs on hi he fet molta vida, a un perquè hi visc el meu dia a dia i a l'altre perquè participo en activitats d'associacions de lleure sociocultural.

M'interessa conèixer diferents maneres de viure els espais, per això he buscat llocs amb característiques diferents. Una de les diferències que podem trobar és el barri al qual pertanyen cadascun dels espais, tal i com apunto anteriorment.

La Plaça Gaudí que es troba al barri del Seminari Vell, està situada dins del que seria l'antic nucli emmurallat i forma part del centre històric. Aquesta és una zona molt ben conservada per l'interès turístic i comercial que té.

La Plaça de la Noguera forma part del barri del Remei, un barri també històric de la ciutat. Atesa la seva capacitat d'acollida ha viscut molts canvis urbanístics i de demografia durant les darreres dècades. Això s'observa sobretot pel que fa a la densitat i origen sociocultural de la població.

El parc Jaume Balmes es troba molt a prop del Carrer Sant Pere i és una de les zones que uneix el centre històric amb el barri del Remei. Aquest darrer espai es podria considerar com a zona de pas o, fins i tot, zona frontera entre un barri i l'altre.

Al principi, la tria dels meus espais estava condicionada per unes pre-concepcions relacionades amb el nivell socioeconòmic i les característiques socioculturals d'una part dels habitants (la més visible) de cadascun d'aquests llocs. Vaig començar amb la idea de contraposar dos barris amb aquestes característiques molt contrastades amb la intenció de poder demostrar que les relacions socials que es donen en barris amb l'etiqueta de "pobres" són molt més riques pel que fa a vitalitat que les que es donen als que tenen l'etiqueta de zona "rica". No obstant això, la idea de comparar no em va semblar adequada ni a nivell ètic ni a nivell sociològic. També pensava que partir d'una estigmatització no era procedent per desenvolupar una recerca que, justament, el que busca és trencar estigmes. Per això, vaig decidir triar tres barris que no tinguessin aquest binomi tan marcat.

Relacionat amb aquesta idea de trencar amb possibles estigmes, vaig considerar adient fixar-me en aspectes més focalitzats en la quotidianitat, atès que aquests ens permetien recollir evidències de comportaments que podien ser analitzats en funció de diferents dimensions d'anàlisi.

Encara relacionat amb aquest tema, per parlar de les característiques i orígens socioculturals de les persones intento ser el més respectuosa possible. Per evitar fer prejudicis parlo de

característiques físiques com el color de la pell o dels cabells i de les estètiques com les peces de roba que siguin significatives d'una cultura o una altra. Un cop tinc aquesta radiografia m'aproximo al possible origen sociocultural de la persona però tenint en compte que podria estar equivocada perquè són percepcions no contrastades amb la persona observada. Per poder entendre la facilitat que, a vegades, puc tenir per saber els orígens cal tenir en compte la meva experiència prèvia al barri, vivint i treballant amb persones d'una gran diversitat d'orígens, sobretot de països africans. Si ens fixem en dades demogràfiques, podem veure que certes característiques físiques, com el fet de tenir la pell fosca, a Vic hi ha una alta probabilitat que es tracti d'una persona d'origen subsaharià, ja que al municipi hi ha un nombre elevat de persones provinents de països que es troben en aquesta zona de l'Àfrica: Ghana, Nigèria, Senegal, etc. A la graella¹² següent es pot veure més detalladament el nombre de persones empadronades a Vic segons origen.

¹² IDESCAT (2017) *Dades de població estrangera per països a Vic*. Des de <http://www.idescat.cat/poblacioestrangera/?geo=mun:082981&nac=a&b=12>

Població estrangera per països. 2017 Vic			
	Població del país	% respecte el total de la població estrangera al municipi	% respecte el total de la població del país a Catalunya
Marroc →	2.836	26,35	1,37
Ghana →	1.795	16,68	30,98
Índia →	1.283	11,92	5,99
Xina →	667	6,20	1,17
Nigèria →	631	5,86	10,25
Romania →	425	3,95	0,48
Senegal →	401	3,73	1,97
Polònia →	324	3,01	3,30
Equador →	265	2,46	0,99
França →	245	2,28	0,76
Colòmbia →	232	2,16	0,88
Geòrgia →	118	1,10	1,89
Itàlia →	113	1,05	0,22
Bolívia →	101	0,94	0,33
Brasil →	93	0,86	0,53
Hondures →	89	0,83	0,32
Ucraïna →	76	0,71	0,36
Mali →	73	0,68	1,03
Regne Unit →	71	0,66	0,38
Guinea Bissau →	63	0,59	8,58
Perú →	54	0,50	0,30
Pakistan →	50	0,46	0,11
Bulgària →	49	0,46	0,43
Argentina →	46	0,43	0,25
Portugal →	44	0,41	0,37
Alemanya →	43	0,40	0,24
República Dominicana →	41	0,38	0,23
Rússia →	34	0,32	0,14
Veneçuela →	32	0,30	0,25
Mèxic →	31	0,29	0,44
Gàmbia →	29	0,27	0,20
Xile →	27	0,25	0,29

En aquesta graella de dades demogràfiques podem veure com els orígens amb major representació al municipi són: Marroc, Ghana i Índia. Després, amb menys de 1000 habitants ja trobem la Xina, Nigèria, Romania i el Senegal. A banda de les persones de pell fosca, també hi ha altres característiques que ens poden donar informació de l'origen. Per exemple, una dona que porta un hijab és probable que sigui del Magreb o que una dona o un home de pell morena i cabells negres amb algun element estètic de la comunitat sikh sigui de l'Índia o el Panjab, i una persona amb faccions asiàtiques sigui de la Xina. Destacar també que totes aquestes dades són orientatives perquè hi pot haver persones que es trobin en situació irregular i no constin al padró.

Quan parlo d'una persona d'origen magrebí o subsaharià ho faig pensant que és molt difícil

que pugui saber el país exacte del qual és originària. La divisió entre el Magreb (gris) i Àfrica subsahariana (verd) és la que es mostra a la imatge i sol coincidir que les persones de pell més fosca que observo als espais triats provenen dels països marcats en verd.

Font: Africa Foundation

A Vic, quan una dona porta algun tipus de vel considero que és d'origen magrebí perquè, com podem veure a la graella anterior, la majoria de persones amb orígens de països àrabs o musulmans són del Marroc. Els tipus de vel que porten són: shayla, hijab i al-amira. Als barris del sud de Vic, alguna vegada he vist alguna dona amb el khimar i només una vegada he vist una dona amb el niqab que passava per la Zona Universitària. Per tant, no puc saber si l'ús d'alguns tipus de vel s'estan estenent cap a persones d'altres països o que hi ha persones d'altres orígens que no apareixen a la graella de l'IDESCAT. Tampoc sé si hi ha alguna relació amb el tipus de vel que porten les dones amb la zona o comunitat del Marroc de la que són originàries. A la següent imatge es poden veure els diferents tipus de vel i les zones més habituals de portar-los.

Los tipos de velo islámico

Velo, en árabe hijāb, procede de la raíz hājaba, que significa "esconder", "ocultar a la vista".

Qué dice el Corán
 «(O Profeta! Di a tus mujeres y tus hijas y las mujeres de los creyentes que se cubran con sus velos. Será mejor para ellas, así ellas serán reconocidas (como mujeres respetables) para no ser molestadas. Y Allah es siempre el Perdonador, el Más Misericordioso».
 (Corán, 33, 59)

	MENOS RESTRICTIVO					MÁS RESTRICTIVO	
	Shayla	Hiyab	Al-Amira	Khimar	Chador	Niqab	Burka
DESCRIPCIÓN	Velo largo y rectangular que envuelve la cabeza y se echa sobre el hombro. Puede ser de colores.	Considerado por las musulmanas como un símbolo de religión y femineidad. Se utiliza en diferentes colores.	Consiste en un velo de dos piezas, una que se ajusta a la cabeza y un velo ajustado con forma tubular.	Velo en forma de capa que se extiende hasta la cintura. Puede ser de diferentes colores.	Manta que cubre todo el cuerpo. Se suele acompañar de un velo más pequeño en su interior. ● ÚNICAMENTE NEGRO	Cubre completamente el rostro. Se usa conjuntamente con una luneta llamada abaya. ● ÚNICAMENTE NEGRO	Abarca todo el cuerpo. Posee una rejilla en la cara que limita la visión lateral.
ZONAS DE USO							

FUENTE: SEC Y ELABORACIÓN PROPIA

GRAFICO: MÓNICA BERRAÑO

Font: Público

Els models d'observació que he utilitzat són els següents:

- **Model Observació focalitzada**

Finalitat de l'observació:

Objectius de l'observació:

Tipus d'observació:

Taula d'observació:

Dades descriptives

Dia:

Hora:

Lloc:

Ítems a observar	Descripció de les evidències
Descripció de l'espai públic.	
Descripció de les persones que es troben a l'espai segons origen.	
<i>Referent a l'ús de l'espai</i>	
Quins espais i elements ocupen les persones segons orígens.	
Quins espais i elements comparteixen persones d'orígens diferents.	
<i>Referent a les situacions</i>	
Quines relacions hi ha entre persones d'un mateix origen.	
Quines relacions hi ha entre persones de diferent origen.	
<i>Referent a les activitats</i>	
Quines activitats porten a terme les persones d'un mateix origen.	
Quines activitats porten a terme conjuntament les persones de diferents orígens.	
Incidències a destacar	
Notes de camp: Reflexions, incerteses, emocions de l'observador/a	

- **Model Observació narrativa**

Dia:

Hora:

Lloc:

Procediment:

Participants:

Descripció dels elements estàtics

Descripció dels elements dinàmics

Clima:

Ambient:

Descripció de la situació: (evidències)

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

Pel que fa a les experiències diàries relacionades amb el tema de la recerca les he recollit seguint el model següent:

- **Model sense observació directa**

Dia:

Hora i durada:

Lloc:

Finalitats de l'activitat-observació:

Persones implicades en la trobada:

Descripció de la trobada: *(redacció detallada de les evidències que expliquen el que heu fet en la trobada: Aspectes que has observat, frases literals que vols escriure que ha dit algú, etc.)*

Reflexió sobre la trobada: *(impressions que has tingut, emocions que has sentit, reflexions que t'has fet de forma subjectiva. No es tracta de donar l'opinió personal sinó de reflectir com t'has implicat en la trobada, quines preguntes i qüestions t'han sorgit, com vols continuar)*

Espai A: Plaça Gaudí

OBSERVACIÓ 1A

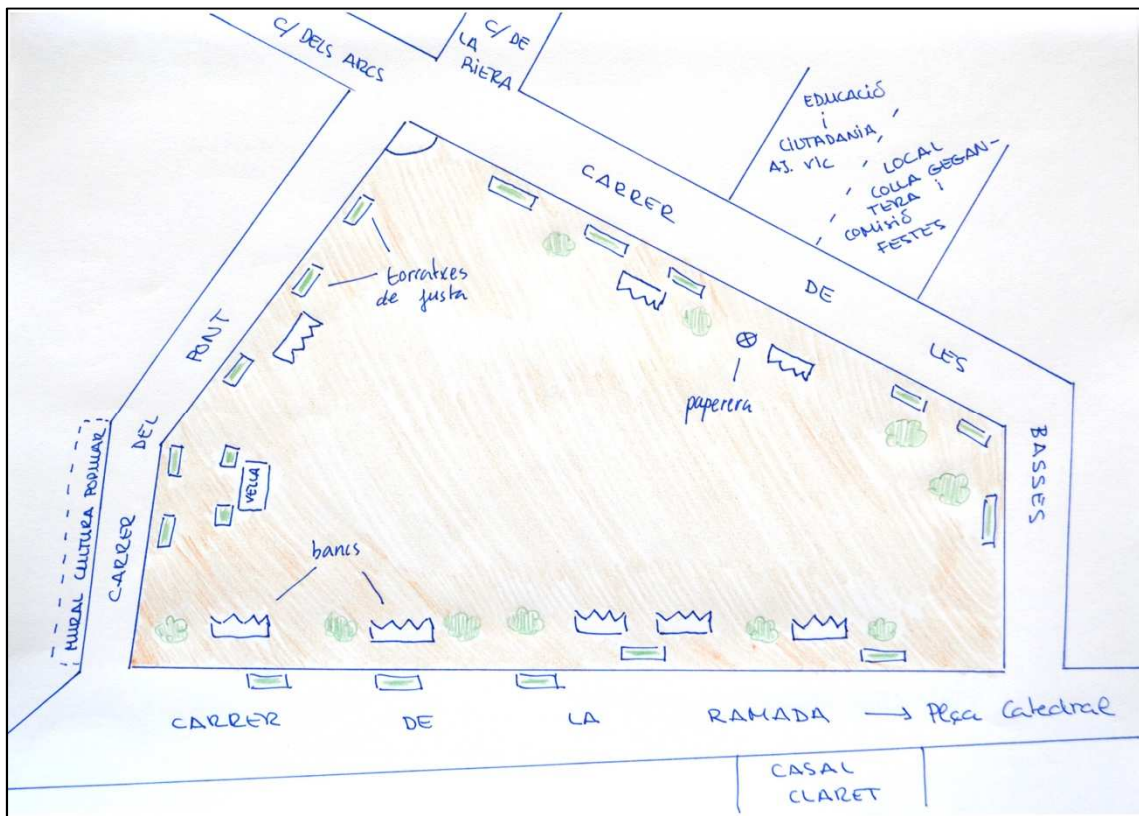
Dia: 23/11/2017

Hora: 16.30h – 17.00h

Lloc: Plaça Gaudí

Procediment: observació subjectiva no participant estant estàtica en un banc

Croquis de l'espai físic

Descripció dels elements estàtics

La plaça té un centre de sauló i està envoltada per carrers: El Carrer de la Ramada, el Carrer de les Basses i el Carrer del Pont. Té tres cantons i està rodejada d'edificis.

Al costat dret hi ha l'oficina del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat i al costat esquerre hi ha un restaurant amb el nom de "Barecu". A l'edifici que queda al davant, a l'altra banda de la plaça, hi ha el local de la Colla Geganterera del Carrer de la Riera i de la Comissió de Festes del Carrer de la Riera i adjacents. Mirant al local a la dreta del mateix edifici i a les plantes de dalt hi ha l'Àrea d'Educació i Ciutadania de l'Ajuntament de Vic.

Foto: Marta Tàpia

*Local Geganters i Departament de ciutadania en un edifici remodelat, al costat d'un edifici en ruïnes.
Abril 2018*

A la cantonada de l'esquerra hi ha un centre de teràpies naturals i a l'altre cantonada del carrer de la Riera amb Carrer dels Arcs hi ha el restaurant "Arròs i Peix". Si continuem el Carrer del Pont a la cantonada amb el Carrer de la Ramada hi trobem una botiga amb el nom "Comestibles M. Carrera" però que fa molt temps que és tancada. Els tres establiments de restauració, quan fa més bon temps, posen terrassa a la plaça.

La part de sauló de la plaça està rodejada per pilones metàl·liques i torretes grans de fusta amb arbustos. També hi ha dues papereres distribuïdes a dos dels cantons de la plaça: una davant del local dels geganters i una al cantó del Carrer del Pont. Al cantó d'aquest mateix carrer també hi ha l'escultura en bronze de la Vella, un dels caps de llúpia representatius de la ciutat de Vic. Hi ha 8 bancs amb respallers fets de fusta repartits per tots els marges de la plaça i de cara al centre d'aquesta. A un cantó i l'altre del monument de la Vella també hi ha uns bancs però de formigó. Als cantons del Carrer de les Basses i de la Ramada hi ha un total de 10 arbres però molt joves, ja que la plaça es va crear fa uns 15 anys. Abans al lloc que ocupa la plaça hi havia un edifici sense cap valor històric, degradat i desocupat. Per tant, quan el van tirar a terra, al barri van guanyar amb llum natural i espai. A davant de l'Arròs i Peix hi ha encara un tros de la cantonada de l'edifici que hi havia hagut, que fa unes mides molt petites (1 metre d'alçada i mig metre d'amplada). També hi ha uns fanals que sobresurten dels edificis i que donen llum sobretot als carrers, ja que és la mateixa il·luminació que hi havia amb l'edifici alçat. Per il·luminar la plaça es van afegir un parell de focus a les façanes dels edificis dirigits cap al centre d'aquesta però sembla que no és suficient perquè algunes zones de la plaça no queden il·luminades.

Els carrers del voltant de la plaça estan pavimentats conservant les rajoles tradicionals. En aquests carrers encara es permet la circulació de vehicles privats. A la paret del Carrer del Pont hi ha un mural molt gran que queda darrere de l'escultura esmentada.

Foto: Marta Tàpia

Escultura de la Vella i mural de les festes i tradicions populars catalanes de Vic

Abril 2018

El tema del mural és la cultura popular catalana de festes i tradicions a Vic (castells, gegants, bestiari, grallers, etc.). Destaca una bandera estelada que sembla que han hagut de repintar més d'una vegada per les marques negres que s'entreveuen (O_1A_D2_14b).

En el marc del 25-N, dia contra la violència masclista, el Casal Claret sol fer alguna activitat a la plaça. Aquest cop han fet el que semblaria un mural efímer a terra a partir de sorra de colors, on hi diu "Mima't" amb lletres vermelles a sobre d'un cor gegant multicolor i unes lletres als costats que diuen "NO-VIOLÈNCIA". També hi ha un fil que va d'un arbre a l'altre amb tot de coloms de paper pintats (O_1A_D2_14b).

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Fa sol i la sensació és de no massa fred.

Ambient: Tranquil, poc moviment de gent.

Descripció de la situació: (evidències)

Arribo a la plaça i m'assec al banc de davant el local dels geganters. Hi ha un home d'uns 30 anys de pell fosca assegut al banc de davant del Casal Claret, per tant, queda just davant del banc on m'he situat jo. Dos bancs més a la dreta de l'home hi ha una dona de pell clara d'entre 18-25 anys asseguda també. Aquesta dona sembla que estigui escrivint en una llibreta i no aixeca la mirada per observar. (O_1A_D6_14) + (O_1A_D1_14). En canvi, l'home del banc està contínuament observant al seu voltant, sobretot cap al carrer de la Ramada i cap allà on estic situada jo, que li queda al davant.

Al banc on estic seient, al costat hi ha una paperera i, a una de les barres de subjecció, hi ha una bossa de brossa penjada, sembla que no hi ha cap contenidor gaire a la vora. Els més propers són a una plaça que hi ha a mig camí del Carrer de la Riera (en pujada), al final del carrer de l'escola Santa Caterina (Carrer Sant Antoni M. Claret) o a la Rambla de l'Hospital.

Hi ha molt moviment de persones que passen caminant de pressa: un home d'uns 20 anys de pell clara, una dona d'uns 20 anys de pell clara amb un casc de moto a la mà, un altre home de pell clara d'uns 40 anys, etc. No hi ha cap moment que no passi algú o altre, poca quantitat però constant, és com un degoteig. Pel que fa als vehicles també, sobretot els que entren des de la Rambla i passen pel carrer de la Ramada. Semblaria que la intenció pot ser anar a l'escola o per trobar lloc per aparcar al Carrer Sant Antoni M. Claret. (O_1A_D2_14c)

L'home del banc de davant comença a parlar en veu molt alta (no entenc el que diu) mirant cap al Carrer de la Ramada direcció l'escola Santa Caterina. No veig amb qui parla encara, queda amagat a la meua vista. Al cap de pocs segons arriba un home de pell fosca que és amb el que estava parlant, i s'asseu amb ell al banc. Continuen parlant però no entenc el que diuen perquè parlen amb una llengua que és desconeguda per mi (O_1A_D6_14b).

Passa un home d'uns 40 anys de pell clara per darrere meu sense fer gens de soroll. Porta una bossa de plàstic plena a la mà sense cap dibuix o marca a la bossa. En direcció contrària, des del Carrer de la Riera i cap al Carrer de la Ramada, passant pel mig de la plaça, passa un home que pels trets físics podria semblar d'origen magrebí (pell morena, barba grisa i llarga) i d'entre 40-50 anys. Quan arriba a l'alçada del banc dels homes de pell fosca, hi passa molt a prop, tant que sembla que els hi vagi a dir alguna cosa. Els homes asseguts callen i se'l queden mirant. L'home que va caminant passa de llarg. (O_1A_D6_15)

Passen dues dones que semblen joves (entre 18-20 anys), per separat (no van juntes). Porten hijab, fet pel qual penso que són d'origen magrebí. Una de les dones porta una carpeta de color taronja a la mà. Els homes del banc continuen observant-ho tot detingudament però a aquestes dues dones no se les miren en cap moment. A mi em miren molt sovint. (O_1A_D4_15a).

Passa una dona de pell clara que conec que va a recollir a la seva filla a l'escola Santa Caterina. Té molta pressa perquè falta poc per les 5 i ha d'anar a recollir la nena. (O_1A_D4_15b).

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

La tria del meu banc ve condicionada pel fet que hi toca el sol però més endavant m'adono que no és una bona tria per passar desapercebuda i que potser, el pròxim dia hauria de triar un banc dels extrems o, fins i tot, un tros de graó d'alguns dels baixos dels edificis.

Pel que fa als elements estàtics podríem dir que la barreja entre edificis restaurats i edificis en males condicions, la barreja de petits comerços antics i de nous establiments dedicats exclusivament a la gastronomia, fa que s'intueixi un procés de gentrificació que, de mica en mica, va expulsant les veïnes i veïns amb nivells socioeconòmics baixos per l'augment dels lloguers o la manca de comerços d'ús habitual com serien els comestibles. Tot i així, aquesta gentrificació es combina amb la coexistència d'espais d'acció social, com veiem, amb els locals del Casal Claret, la Colla gegantera i la Comissió de festes del barri. Val a dir que estic totalment a favor de la restauració d'edificis antics, conservant-ne el seu estil, però caldrien mesures socioeconòmiques per evitar l'encariment dels lloguers i garantir que tothom té accés a un habitatge digne i tenint en compte que hi hagi diversitat.

Em genera molta curiositat saber què està fent la dona del banc però des d'on estic jo és impossible veure-ho. El proper dia que em passi això he de trobar una estratègia per poder

passar a prop per percebre què fa la persona que observo. Aquesta dona sembla que passi més desapercibuda que jo perquè els homes del banc de davant meu no l'observen en cap moment. El fet que es trobi a un banc perpendicular al d'ells hi deu tenir molt a veure ((D_1A_D4_15c).

En el moment que els homes del banc i l'home que travessa la plaça es miren fixament i durant tanta estona em genera una sensació de tensió. Això em fa plantejar si hi pot haver conflictivitat pels seus orígens, ambdós del continent africà però uns de països subsaharians i l'altre del nord. Algunes vegades, he vist aquest enfrontament entre els infants i se'm genera la pregunta: Pot ser que dins del sud hi hagi un nord que situï en desigualtat a les persones que viuen més al sud? És a dir, dins de la població immigrada provinent de països empobrits hi ha també com una jerarquia segons el color de la pell i el nivell socioeconòmic? Pot ser que en el racisme, les persones de pell fosca tinguin un doble opressor (magrebins i europeus) com si es tractés d'una escala social? En cas que existeixi aquest racisme, també es pot donar a la inversa? (de les persones de pell fosca cap a les persones blanques o magrebines). (D_1A_D6_16).

L'home del banc del meu davant sembla encuriós pel que faig. Quan arriba l'altre home encara em miren més. Penso que potser un d'ells em coneix d'un dia que vaig fer un taller del PAC (Pla d'Acció Cultural) a una classe de català del Consorci per la Normalització Lingüística perquè em sona la seva cara.

Decideixo marxar una mica abans de la mitja hora d'observació (temps que m'havia marcat), ja que no em sento massa còmode amb el lloc que he triat per observar. La raó de la incomoditat rau en el fet que em sento observada (ho visc com una incoherència, però ho visc així). Crec que també afecta la meua experiència el fet que els darrers dies he tingut enganxades amb tres homes diferents (d'orígens diversos) a tres llocs diferents de la ciutat per temes d'assetjament masclista verbal. Tot i que les meves respostes són des del respecte i la comunicació no violenta, sempre em genera malestar l'enfrontament i m'adono que, en molts casos, no serveix de res perquè continuen dient-me coses sense escoltar-me. (D_1A_D4_16a).

El fet que els homes del banc no hagin parat gens d'atenció cap a les dones amb hijab i que a mi no m'hagin tret els ulls de sobre també em fa plantejar algunes qüestions: Passen més desapercibudes les dones que utilitzen vel? Pot ser que els homes interpretin que a les dones que van amb aquesta peça de roba se les ha de respectar? Hi pot haver un factor de voler ser lliures al carrer en les dones que trien portar mocador? Si fos així, no seria en definitiva la manca de respecte dels homes cap a les dones el motiu pel qual acabem triant com ens vestim o no? És a dir, som lliures en aquesta elecció realment? Si triem la manera com ens vestim per ser lliures al carrer, no estem deixant de ser lliures en aquesta elecció? No puc saber què en pensen les dones que porten hijab perquè amb les que conec no hi tinc prou vincle per plantejar aquesta idea (que potser és una mica massa filosòfica) però sí que des de la meua experiència, alguna vegada sí que he tingut dilemes a l'hora de triar què em posaria si tenia previst anar molta estona pel carrer sola pensant que aquell dia no tenia ganes d'enfrontar-me amb ningú. Després, m'he adonat que tant és com et vesteixis perquè et pots trobar amb la mateixa situació igualment. (D_1A_D4_16b).

OBSERVACIÓ 2A

Dia: 10/12/2017

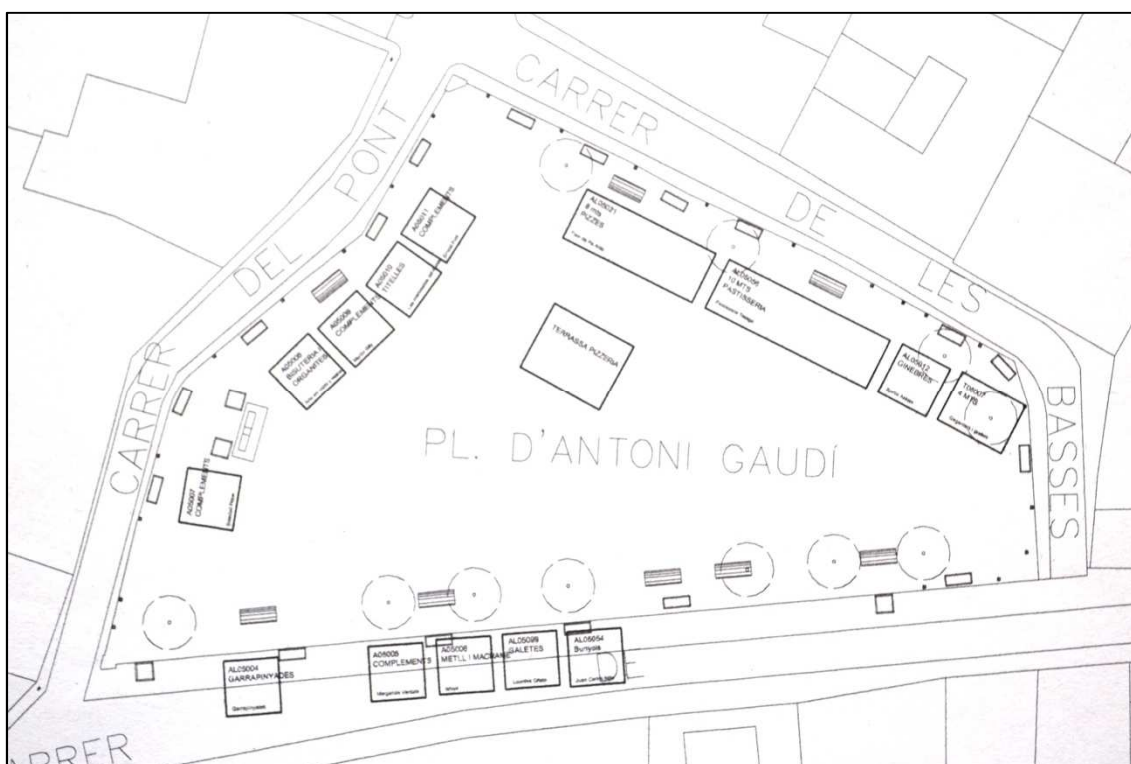
Hora: 18.15h

Lloc: Plaça Gaudí

Procediment: observació subjectiva no participant. Caminant i asseguda a una cadira.

Descripció dels elements estàtics

A la descripció realitzada a l'anterior observació (Observació 1A de 23/11/2017) s'hi ha de sumar tots aquells canvis que suposa el fet que en aquest moment la plaça sigui un dels llocs del Mercat Medieval. L'augment d'elements és molt ampli i, per tant, em centro en aquells més destacables com són les parades. Hi ha diferents parades de menjar: entrepans, garrapinyades, núvols de sucre, pizzes, licors, etc. També hi ha parades d'objectes: bijuteria, titelles, porta-espelmes, etc. Totes intenten seguir una estètica similar utilitzant teles de color neutres i de sac per imitar l'època que volen representar. La parada que destaca més és la dels Geganters del Carrer de la Riera de Vic, ja que està feta amb palets de fusta i és de dimensions més gran. Aquesta parada és l'única de la plaça que la gestiona una entitat sense un objectiu lucratiu. Hi vénen entrepans de botifarra, cansalada, xistorra i formatge; caldo; vi calent i begudes.

Font: Fires i Mercats de Vic

En aquest plànol podem veure la distribució de les parades i les terrasses a la Plaça Gaudí.

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Fred però amb sol.

Ambient: Molta gent, molt soroll i molt dinamisme.

Descripció de la situació: (evidències)

Aquests dies ha sigut el Mercat Medieval de Vic, per tant, l'activitat a la ciutat ha canviat molt i les interaccions també, ja que hi ha una gran afluència de gent.

Avui era l'últim dia de mercat després de 5 dies molt intensos i sembla que el volum de gent ha disminuït. Jo he observat des de la parada que tenen els geganters del Carrer de la Riera. Fa molt temps que hi tinc una vinculació perquè la meua parella és el cap de colla i, de tant en tant, participo en les activitats que organitzen. Com que la parada que organitzen durant la fira medieval és de menjar, al costat hi posen unes taules que els hi cedeix el Casal Claret. (O_2A_D2_18a). Les entitats sempre s'ajuden entre elles i especialment el Casal Claret és una de les que té més relació amb totes perquè tenen moltes taules i cadires que cedeixen gratuïtament. L'ajuntament no disposa d'aquest material i quan el necessiten per actes organitzats des de la institució ho fan llogant tot el material a una empresa externa.

Els geganters fan aquesta parada per fer diners per la colla, és a dir, totes les persones que hi treballen ho fan de forma voluntària. Per fer-ho, s'organitzen per torns durant els dies que dura el mercat. La seva parada sempre està molt ambientada perquè hi ha molta gent col·laborant. (O_2A_D2_18b) Com a exemple, el meu pare avui els hi ha fet dos arrossos, un de vegà i un de carn, i després de tants dies menjant entrepans ho han agraït molt.

Només arribar, una de les dones de pell clara i d'uns 40 anys que estava a la parada dels geganters ja m'ha donat tema de conversa. Després, s'han apropat un parell d'homes de pell clara de la colla i s'han afegit a la conversa. Al cap de poc, unes dones vestides de pageses amb colors vius han començat a fer una representació al mig de la plaça i han reunit a un bon nombre de curiosos. El grup està format per 6 dones d'uns 40 anys i de pell clara. A la boca hi duen un puro que mentre canten se'l van posant i traient amb una mà. Amb l'altra mà s'aixequen un cantó de la faldilla llarga mentre la mouen al ritme de la cançó. La lletra d'aquesta cançó parla sobre dones que es fan dir "Les trementinaires" i que parlen d'ensenyar a fumar als homes. (O_2A_D4_18)

Al cantó on toca el sol, a l'altra banda de la plaça, hi ha molta gent asseguda als peus de les façanes dels edificis i a les torretes gegants. (O_2A_D1_18) Molts d'ells estan menjant entrepans o pizzes. (O_2A_D2_18c) Torno cap a la parada dels geganters per ajudar a preparar coses pel dinar. Mentre dinem estic molta estona parlant amb dues de les noies noves de la colla. Una d'elles és escultora i m'ha ensenyat alguns dels treballs de restauració que està realitzant. Es mostra molt oberta i propera amb tothom. (O_2A_D3_18a)

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

La gent de la colla geganterera és mostra molt oberta i acollidora amb tothom. Em sento molt còmode tota l'estona, tot i que hi ha molta gent nova que no conec. (D_2A_D3_18) Hi ha

molts joves i estan tots molt animats, s'ho passen molt bé junts. (O_2A_D5_18) L'activitat es converteix en una excusa molt bona per relacionar-se amb gent que d'una altra manera no coneixerien. (D_2A_D3_19)

Quan veig l'actuació de les Trementinaires m'adono que estan representant a un perfil de dones que trenquen amb els rols de gènere perquè mostren un caràcter fort i una vida social pública, fet que s'ha associat tradicionalment als homes. Busco informació sobre aquest grup tradicional de dones i m'adono que la simbologia és molt semblant a la que es derivava de les bruixes, ja que eren dones de muntanya (de pagès) que tenien molts coneixements de les herbes remeieres de l'entorn. De fet, aquest era el seu ofici i feien un pelegrinatge de poble en poble per oferir els beneficis del seu ofici a tothom. Per tant, la representació d'aquesta figura és també la d'una dona independent i amb autonomia. El fet que siguin un grup també mostra un element de sororitat que defuig de l'individualisme que es promou des del capitalisme i el patriarcat, ja que socialment se'ns vol imposar un model de relacions entre nosaltres de competitivitat o enfrontament. (D_2A_D4_19)

Font: Museu de les Trementinaires

Aquestes dones, segons la pàgina del Museu de les Trementinaires¹³, eren dones de les zones de muntanya que des del segle XIX i fins a finals del XX es guanyaven la vida collint plantes medicinals i anant de casa en casa a oferir els seus remeis i olis naturals. El nom els ve d'un remei molt popular aleshores, la trementina. Els seus coneixements ancestrals se'ls anaven transmetent de forma oral de generació a generació.

Referent al model de relació que es dona a la colla gegantera, em plantejo si la tipologia de persones que participen en aquests tipus de grups tenen facilitats pel fet de ser persones molt obertes o si és l'ambient que ja hi ha al grup el que fa que es sentin còmodes per mostrar-se així. Suposo que deu ser una barreja d'ambdues coses. En qualsevol cas, m'ajuda a reforçar la idea que és important que existeixin aquests grups de relació units per un objectiu en concret

¹³ Museu de les Trementinaires de la Vall de la Vansa i Tuixent, des de http://www.trementinaires.org/index.php?cont_id=3

però que acaba esdevenint una excusa per poder conèixer i participar col·lectivament a la comunitat. (D_2A_D3_20)

OBSERVACIÓ 3A

Dia: 19/01/2018

Hora: 16.15h

Lloc: Plaça Gaudí

Procediment: Asseguda a un banc de fusta

Descripció dels elements estàtics

Una de les torratxes de fusta quadrades de davant de la botiga Oikia té un peu trencat i queda torta.

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Una mica de fred amb sol.

Ambient: Poca gent i de passada.

Posició: Em situo al banc més proper al Carrer de la Riera.

Descripció de la situació: (evidències)

Hi ha menys moviment que al Parc Balmes. Molta gent de pas, com un degoteig. (O_3A_D2_19).

Hi ha una dona amb el seu gos petit que recull la caca que acaba de fer amb una bossa. La llença a la paperera de davant el local dels geganters. (O_3A_D2_19b) Passa un home de pell clara d'uns 40 anys amb roba esportiva corrents i creua el lloc per un cantó de la plaça direcció a la Catedral. (O_3A_D2_19c).

Un home de pell clara d'entre 60-70 anys amb un bastó i un barret vermell s'asseu al banc que queda davant meu. (O_3A_D1_19) Em mira però no sembla que ho faci amb cap intencionalitat, només perquè es troba davant meu.

Una noia arriba des de Correus i deixa la bici lligada a un arbre de davant del Casal Claret. (O_3A_D2_19e). De seguida es queda mirant cap al lloc on em trobo jo i somriu. Miro enrere i veig una dona de mitjana edat rossa amb un gos que va direcció cap on es troba ella. (O_3A_D2_19f). No sembla que la vegi perquè no fa cap gest. Quan passa per davant de la noia, aquesta la saluda i ella recula per fer-li dos petons. Parlen poca estona i la dona amb el gos marxa. (O_3A_D3_19)

Passa una parella de pell clara mirant-s'ho tot molt, cap a totes direccions i amunt. Van a poc a poc i acaben marxant direcció Correus. (O_3A_D2_21).

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

L'home que corre em fa pensar en una cosa que va dir un professor-antropòleg una vegada sobre el fet que aquesta activitat és impensable que ningú la volgués fer en èpoques anteriors perquè no té cap sentit per ningú córrer si no tens pressa per anar enlloc. Em fa pensar en la societat de la immediatesa i que, fins i tot, el temps lliure es fan coses relacionades amb la rapidesa. En general, sembla que hi ha poca estona per passejar, per seure tranquil·lament a un banc, fer coses que ajudin a l'acte de pensar i reflexionar en l'ara. Una mica com la idea de la pedagogia lenta. Pot ser que aquesta manera de fer i d'entendre la vida estigui mal vista? Pot ser que ens sentim culpables de fer coses que no siguin productives? (D_3A_D2_20).

L'home del barret vermell l'he anat veient habitualment i per qualsevol barri de Vic des d'aquest dia. Em sorprèn molt que vagi vestit sempre igual, amb aquest barret vermell i aquest bastó tan característic. Fins i tot els dies que fa més bon temps va vestit igual. Tinc curiositat per veure com anirà quan faci calor de veritat. Hi ha persones amb les quals et fixes més que amb altres i és curiós que des que comences a fixar-t'hi encara les veus més sovint.

Que les persones que han d'anar a alguna de les entitats de la plaça o que simplement vulguin fer alguna cosa a la plaça mateixa hagin de lligar la bici a un arbre, és un indicatiu clar que en aquesta plaça hi falta algun sistema d'estacionament de bicis, encara que te l'acabin robant al cap de 5 minuts. (D_3A_D1_20 més com una manca d'elements).

La parella que s'ho mira tot tan detingudament sembla que siguin turistes però no sabria dir d'on. El fet que la plaça cridi l'atenció a les persones visitants a la ciutat és un aspecte molt positiu per la feina realitzada des de les entitats que han anat tenint cura de les millores que han donat caràcter a l'espai (bancs, mural, escultura, etc.). (D_3A_D1_20c) elements creats per les entitats).

Observacions focalitzades

En aquest espai A, que va ser el primer que vaig començar a realitzar les observacions, també hi vaig fer dues observacions focalitzades. Aquest tipus d'observació em va ajudar a veure en quins aspectes concrets em podia fixar quan fes la resta d'observacions a altres espais. La realització d'aquestes observacions va ser en el marc de l'assignatura "Mètodes d'Investigació Social" realitzada el primer semestre de 4t amb la professora Núria Simó.

Els aspectes en els quals m'he fixat en aquestes focalitzacions i que després he incorporat a la resta d'observacions és sobretot els que tenen a veure amb la posició o espais que ocupen les persones i les relacions entre elles segons origen, classe social i gènere. La categorització l'he fet seguint uns criteris diferents als generals. Aquesta diferència queda explicada a la part d'anàlisi de l'informe.

Observació focalitzada 1

Finalitat de l'observació: Veure l'ús, les activitats i com es relacionen els homes i les dones a l'espai públic.

Objectius de l'observació:

- Conèixer l'ús que fan de l'espai els homes i les dones.
- Conèixer les relacions entre les dones a l'espai públic.
- Conèixer les relacions entre els homes a l'espai públic.
- Conèixer les relacions entre homes i dones a l'espai públic.
- Conèixer les activitats que porten a terme les dones i els homes a l'espai públic

Tipus d'observació: No participant o participant. Focalitzada.

Taula d'observació: Els ítems de la taula d'observació s'han construït tenint en compte les evidències que he pogut analitzar a partir de les observacions narratives fetes prèviament al mateix lloc.

Dades descriptives

Dia: 11/12/2017

Hora: 14.45h – 15.15h

Lloc: Plaça Gaudí

Ítems a observar	Descripció de les evidències
Descripció de l'espai públic.	Els elements estàtics de la Plaça Gaudí queden especificats a l'observació 1A. L'única diferència observable és que ja no hi ha els coloms de paper i el dibuix amb sorra de color a terra. En canvi, ara hi ha un tió gegant amb dues cares, una a cada extrem del tronc, situat a la part de la plaça més propera al Carrer de la Ramada i a la meitat més propera al Carrer del Pont. També hi ha una bicicleta repenjada a l'arbre més proper al Casal Claret.
Descripció de les dones que hi ha a l'espai públic.	No hi ha cap dona asseguda -ocupant- l'espai públic però tractant-se d'una franja horària en que alguns infants tornen cap a l'Escola Santa Caterina després de dinar, hi ha algunes dones que els acompanyen. Concretament passa una dona, que sembla d'origen magrebí perquè porta mocador, amb un carret de nen/a petit. Al seu voltant, hi ha dos nens d'uns 8 anys, dos nens d'uns 6 anys i 1 nena d'uns 7 anys que van en la mateixa direcció. També passen un parell de dones de pell clara i d'uns 30 anys. Surten de l'oficina de la regidoria d'Educació. Una d'elles quan està al mig de la plaça retrocedeix i torna a entrar a l'oficina, quan surt passa pel carrer de les Basses direcció la Catedral. Surt una altra dona de pell clara més gran, d'uns 50 anys, que passa pel carrer de les Basses direcció el Carrer de la Riera.
Descripció dels homes que hi ha a l'espai públic.	Hi ha una furgoneta aparcada de cul al local del costat dels geganters. Un noi d'uns 18 anys i un home d'uns 40, ambdós de pell clara, surten de la furgoneta i agafen material del darrere. Entren al local i tornen a sortir a recollir més coses. A la furgoneta hi posa "ICM Instal·lacions". Un home de pell clara arriba amb un nen d'uns 12 anys també de pell clara, amb cotxe i aparca el cotxe dins del garatge que hi ha al costat de l'oficina d'Educació.
<i>Referent a l'ús de l'espai</i>	

Quins espais i elements ocupen les dones.	<p>Jo em situo al banc que queda més a prop de l'Arròs i Peix, gairebé davant de l'oficina d'Educació.</p> <p>La dona magrebina va caminant tota l'estona pel carrer de la Ramada.</p> <p>Les dones de l'oficina van un tros per la plaça i una retrocedeix i quan torna a sortir de l'oficina va pel Carrer de les Basses.</p> <p>La dona de 50 anys va pel Carrer de les Basses.</p>
Quins espais i elements ocupen els homes.	<p>Els homes de la furgoneta només ocupen l'espai caminant de la furgoneta al local passant pel carrer de les Basses.</p> <p>L'home del cotxe ocupa l'espai del Carrer de les Basses amb el seu cotxe i després, es situa al respall del banc on joestic asseguda, és a dir, amb els peus al mateix carrer.</p>
Quins espais i elements comparteixen.	<p>L'home del cotxe és un conegut meu i un cop l'ha entrat al garatge es para a parlar amb mi, és a dir, compartim el banc en el qual m'he situat. La conversa gira al voltant d'un dels seus fills que té una discapacitat intel·lectual. Tota la família fa molts anys que formen part de la colla gegantera del Carrer de la Riera i al seu fill li ha anat molt bé poder-ne formar part per a la seva socialització en un entorn normalitzat, en el que pugui ser inclòs a la societat. Critica les associacions específiques per a un col·lectiu en concret perquè diu que no són espais on les persones com el seu fill puguin donar el millor de si, a que diu que no són prou estimulants ni representatives de la societat.</p>
<i>Referent a les situacions</i>	
Quines relacions hi ha entre homes	Els dos homes de la furgoneta interaccionen però sense parlar.
Quines relacions hi ha entre dones	Les dues dones de 30 anys que surten de l'oficina parlen entre elles i s'acomiaden.
Quines relacions hi ha entre dones i homes.	<p>Conversa entre un veí de la plaça i jo.</p> <p>La dona d'uns 50 anys ens saluda a l'home i a mi quan surt de l'oficina però no es para a parlar.</p>
<i>Referent a les activitats</i>	
Quines activitats porten a terme les dones a l'espai públic.	<p>La dona d'origen magrebí acompanya als infants a l'escola (activitat necessària).</p> <p>Les noies i la dona que surten de l'oficina marxen de la feina (activitat necessària).</p>
Quines activitats porten a terme els homes a l'espai públic.	<p>Els homes de la furgoneta estan treballant (activitat necessària).</p> <p>L'home del cotxe torna d'anar a buscar al seu fill a l'institut i se'n van a dinar a casa (activitat necessària).</p>
Quines activitats porten a terme conjuntament.	L'home del cotxe i jo mantenim una conversa informal a un banc (activitat social).

Incidències a destacar
- L'home del cotxe ha estat molta estona parlant amb mi, fet que ha dificultat que pogués portar a terme la meva observació de forma no participant.
Notes de camp: Reflexions, incerteses, emocions de l'observador/a
- La majoria d'activitats són trajectes de la vida diària, és a dir, activitats necessàries.

Observació focalitzada 2

Finalitat de l'observació: Veure l'ús, les activitats i com es relacionen les persones amb orígens socioculturals diferents.

Objectius de l'observació:

- Conèixer l'ús que fan de l'espai segons origen.
- Conèixer les relacions a l'espai públic segons origen.
- Conèixer les relacions entre persones d'orígens diferents.
- Conèixer les activitats que es porten a terme segons origen.

Tipus d'observació: No participant o participant. Focalitzada.

Taula d'observació: Els ítems de la taula d'observació s'han construït tenint en compte les evidències que he pogut analitzar a partir de les observacions narratives fetes prèviament al mateix lloc. Cal tenir en compte que les evidències recollides sobre els orígens estan condicionades per una construcció subjectiva de la realitat i dels coneixements propis previs.

Dades descriptives

Dia: 12/12/2017

Hora: 15.15h – 15.45h

Lloc: Plaça Gaudí

Ítems a observar	Descripció de les evidències
Descripció de l'espai públic.	El mateix que a l'observació focalitzada 1. Em situo al mateix banc que el dia anterior.

<p>Descripció de les persones que es troben a l'espai segons origen.</p>	<p>Noia d'origen magrebí però sense cap signe que ho pugui evidenciar. L'edat és d'uns 15 anys. El motiu pel qual tinc aquesta informació és perquè ens coneixem.</p> <p>Dues dones, també d'origen magrebí, porten mocador al cap. Una porta un cotxet d'infant i l'altra una nena d'uns 4 anys a coll. Poden tenir entre 30 i 40 anys. Parlen i no entenc el que diuen.</p> <p>Dues dones dretes a davant del Barecu. Poden tenir entre 40 i 50 anys. Una gesticula molt i fuma. Sembla que estan dinant al restaurant. Estan conversant.</p> <p>Home d'origen subsaharià amb pell fosca que utilitza paraules que no puc entendre i altres en anglès i castellà. Sembla tenir entre 20 i 30 anys.</p> <p>Noi jove amb faccions indoeuropees. Va amb una motxilla de muntanya. Passa més d'una vegada per la plaça. Sembla tenir entre 16 i 20 anys.</p>
<p><i>Referent a l'ús de l'espai</i></p>	
<p>Quins espais i elements ocupen les persones segons orígens.</p>	<p>La noia d'origen magrebí està de passada i s'atura al banc on em trobo per parlar amb mi i després, davant d'un balcó situat al costat de l'oficina d'Educació, al carrer de les Basses per parlar amb la seva mare.</p> <p>Les 2 dones d'origen magrebí ocupen un tros de la plaça i, després, el Carrer de les Basses.</p> <p>Les 2 dones amb faccions indoeuropees ocupen el Carrer de la Ramada.</p> <p>L'home de pell fosca, ocupa el tros de plaça de davant l'Arròs i Peix".</p> <p>El noi amb faccions indoeuropees, ocupa el Carrer de la Ramada.</p>
<p>Quins espais i elements comparteixen persones d'orígens diferents.</p>	<p>La noia comparteix espai amb mi.</p>
<p><i>Referent a les situacions</i></p>	
<p>Quines relacions hi ha entre persones d'un mateix origen.</p>	<p>Les dues dones amb elements d'origen magrebí parlen i caminen juntes.</p> <p>Les dues dones amb faccions indoeuropees parlen i una fuma.</p>
<p>Quines relacions hi ha entre persones de diferent origen.</p>	<p>Ens relacionem la noia d'origen magrebí i jo, parlant amb cordialitat sobre aspectes de la nostra vida diària.</p>
<p><i>Referent a les activitats</i></p>	

<p>Quines activitats porten a terme les persones d'un mateix origen.</p>	<p>La noia torna de l'institut i va cap a casa a dinar (activitat necessària).</p> <p>Les dues dones amb mocador parlen i caminen juntes, sembla que vénen d'acompanyar altres nens/es a l'escola (activitat necessària i social).</p> <p>Les dues dones de davant Barecu parlen tranquil·lament (activitat opcional i social).</p> <p>El noi de pell fosca està parlant per telèfon i quan acaba, es queda dret al mateix lloc mirant la pantalla (activitat social).</p> <p>El noi jove camina però ho fa sense pressa, sembla que estigui passejant (activitat opcional).</p>
<p>Quines activitats porten a terme conjuntament les persones de diferents orígens.</p>	<p>La noia i jo conversem una mica perquè em trobo situada a un lloc que és de pas per al seu trajecte de l'institut a casa (activitat social).</p>
<p>Incidències a destacar</p>	
<p>Fa molt fred i el sol ja no toca a cap punt de la plaça, fet pel qual potser és complicat trobar a persones fent-ne ús, sobretot pel que fa a activitats opcionals. No hi ha relacions entre persones de diferents orígens, tret de la que tenim la noia d'origen magrebí i jo.</p>	
<p>Notes de camp: Reflexions, incerteses, emocions de l'observador/a</p>	
<p>No tinc clar com he de recollir les observacions en que jo estic implicada. El fet d'estar tan familiaritzada amb l'espai on estic realitzant l'observació pot donar-me molta informació prèvia però, alhora, pot influenciar en la manera de veure les coses.</p> <p>Les dones de pell clara són les úniques que es veu clarament que estan fent una activitat opcional i social, alhora. Estan dinant al Barecu i han sortit a fumar, per tant, podem veure que tenen diners per anar a dinar a un restaurant.</p> <p>El noi de pell fosca també està fent una activitat social però que no depèn d'una activitat privada (no està a cap bar ni restaurant), i tampoc sabem si la trucada que ha realitzat és per motius opcionals o necessaris.</p> <p>Si comparem les dues activitats socials, podem veure que hi ha una diferència socioeconòmica, que pot estar marcada per aspectes culturals o de prioritat, que situen a unes persones per sobre de l'altre, en aquest cas, un noi d'origen subsaharià. A més, en un cas, poden realitzar una activitat social perquè no tenen responsabilitats (activitats necessàries) però en un cas, es fa derivada d'una activitat econòmica i de l'altre no. Potser elles tenen feina i ell no?</p>	

Espai B: Parc Jaume Balmes

OBSERVACIÓ 1B

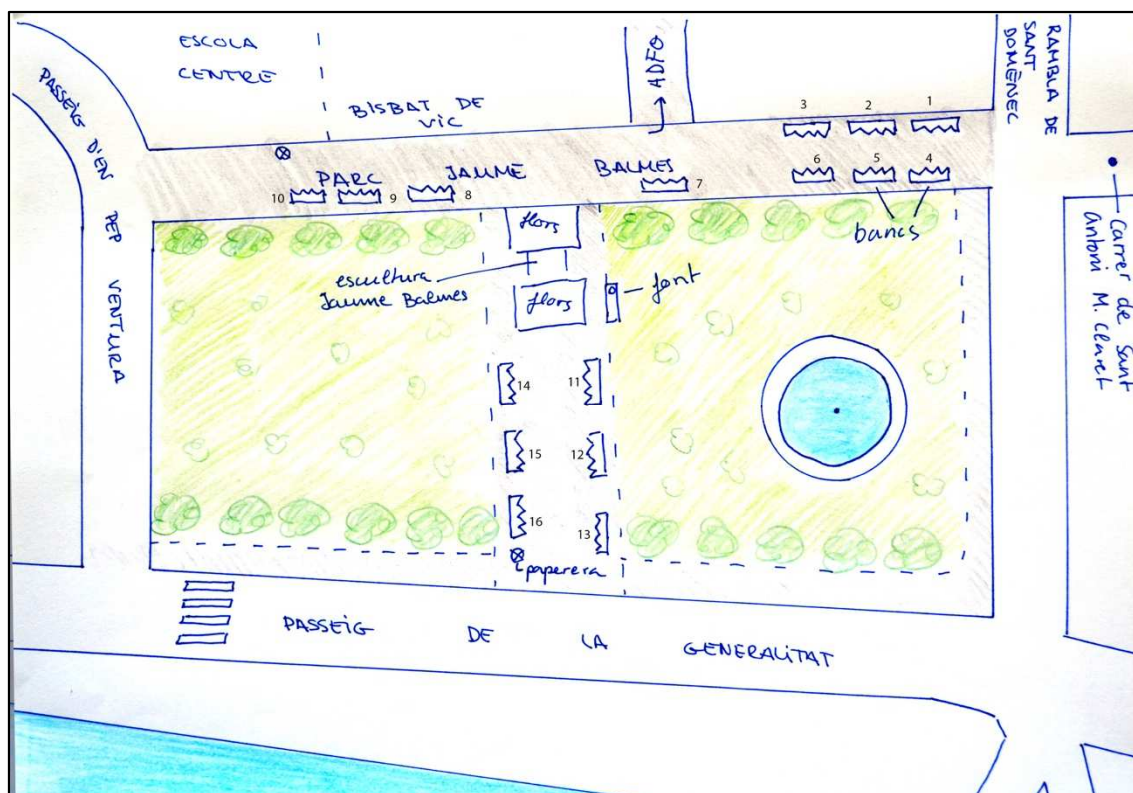
Dia: 23/11/2017

Hora: 17h

Lloc: Parc Balmes

Procediment: asseguda al banc de fusta 1 (O_1B_D1_29)

Croquis de l'espai

Descripció dels elements estàtics

El Parc Balmes és un espai verd de la ciutat de Vic. Consta d'un carrer amb preferència als vianants que connecta el barri del Remei i l'Estadi amb el Centre històric de la ciutat. A aquest carrer hi ha 6 bancs a la zona nord i 3 a la sud. Al mig hi ha un carreró que porta a l'ADFO (Associació de Diversitat Funcional d'Osona) i a l'Hotel d'Entitats i connecta amb l'Orfeó i el Carrer de Sant Pere. Al carrer que rep el mateix nom que el parc hi ha la façana principal d'un edifici del bisbat de Vic que semblaria que s'utilitza com a residència de monges i capellans. Al mateix carrer, després del carreró, direcció nord, hi ha l'edifici de l'Escola d'Art de Vic. La resta de l'espai del parc està format per dues zones amb gespa i arbres. Al mig hi ha una placeta amb una escultura del filòsof que dona nom al parc rodejada de flors grogues.

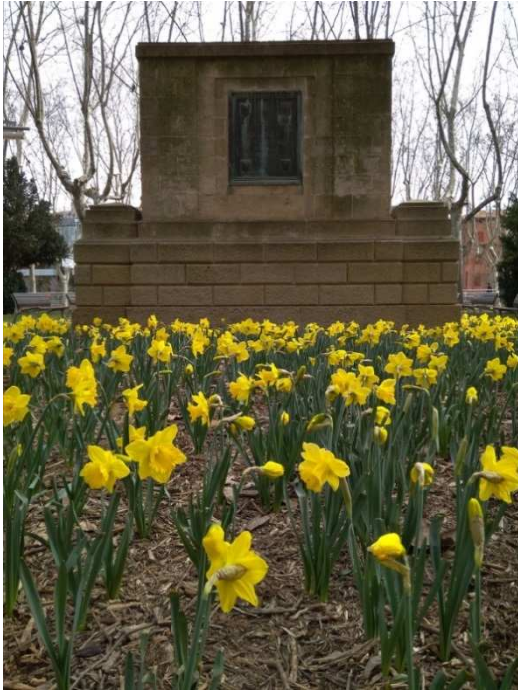

Foto: Marta Tàpia

Escultura de Jaume Balmes per la part de darrere, la que dóna al carrer del parc.

Març 2018

A la placeta, en el tros pavimentat, hi ha 6 bancs i una font. A la zona verda nord hi ha un sortidor d'aigua rodó.

Foto: Marta Tàpia
Abril 2018

*Foto: Marta Tàpia
Placeta del Parc Balmes
Abril 2018*

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Fred però amb sol.

Ambient: Molta gent, molt soroll i molt dinamisme.

Descripció de la situació: (evidències)

Són les 5 de la tarda i els infants de l'escola Santa Caterina que queda al final del carrer de Sant Antoni M. Claret van direcció sud pel carrer del parc. Els infants de l'Escola Centre van direcció nord. Per tant, hi ha molt de moviment i no tinc temps de recollir totes les dades. (O_1B_D2_29)

Destaco algunes coses que passen: una dona de pell clara d'entre 60-70 anys que camina direcció nord saluda a una nena que va direcció sud en un cotxet que empeny una dona de pell morena i cabells foscos. Va vestida amb roba tradicional de l'Índia. La nena somriu a la dona gran i la saluda. (O_1B_D3_29) Un home de pell fosca d'uns 40 anys li dóna una bufetada a un nen de pell fosca d'uns 8 anys. (O_1B_D6_29) Un nen de pell fosca i dos nens amb faccions asiàtiques d'entre 8-10 anys, els tres van junts direcció sud i parlant. (O_1B_D3_29)

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

Hi ha molt moviment perquè és just l'hora de sortida de les escoles. M'adono que l'excés d'informació no em deixa agafar notes perquè sembla que em perdi coses. Com que hi ha tanta gent sembla que passo més desapercebuda a l'espai.

M'agrada que hi hagi aquesta relació entre la dona gran i la nena del cotxet d'origen hindú perquè podem pensar que la relació entre les persones de diferents orígens potser són distants pel fet de tractar-se de persones adultes però que amb els infants les coses són més fàcils. (D_1B_D3_29)

La bufetada que li dóna aquell home al nen em sembla que no té massa sentit perquè no veig que l'infant hagi fet res. En realitat, des del meu punt de vista, aquests mètodes no tenen mai sentit. Em venen al cap aspectes culturals en relació als models educatius perquè el que nosaltres veiem com violència hi ha cultures que ho veuen com educatiu. Em plantejo quina és

la millor manera d'abordar aquest tema amb les famílies des de les escoles o serveis públics però també em plantejo si jo, com a simple veïna hauria d'intervenir dient-li alguna cosa a l'home o no? Potser sense vincle és molt difícil arribar a l'altre però on queda la nostra responsabilitat comunitària, fins a on podem intervenir educativament a l'espai públic i entre persones desconegudes? (D_1B_D6_29 lligat a la responsabilitat comunitària)

OBSERVACIÓ 2B

Dia: 19/01/2018

Hora: 15.50h

Lloc: Parc Balmes

Procediment: Asseguda a un banc de fusta

Descripció dels elements estàtics

Igual que a la primera observació del Parc Balmes.

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Una mica de fred amb sol

Ambient: Poca gent i de passada

Posició: Em situo al segon banc (el número 9) venint del sud, que queda enfocat cap a la façana de la residència del bisbat. (O_2B_D1_30)

Descripció de la situació: (evidències)

Passa un home amb un bastó per a invidents i ulleres de sol. Dedueixo que té alguna disminució visual. Fa un recorregut recte en direcció sud. (O_2B_D2_30)

Passa una dona de mitjana edat amb els cabells rossos, que treballa a la botiga de llanes de la Plaça Tarradellas, direcció sud. (O_2B_D2_30b)

Una dona surt de l'edifici del davant que pertany al bisbat de Vic i pel que em comenta l'informant clau de la Plaça Gaudi, es tracta d'una residència de monges i capellans. La dona puja a una furgoneta blanca aparcada de cara al centre arran de la paret de l'edifici. Engrega el cotxe i se'n va direcció al carreró de l'Orfeó per girar. Marxa direcció sud i gira cap a la dreta. (O_2B_D2_30c) + (O_2B_D4_30 treballadora)

Hi ha un home assegut a uns dels bancs de la placeta interior mirant el mòbil que passa molt desapercebut. (O_2B_D2_30d) + (O_2B_D4_30b, home sol assegut) + (O_2B_D1_30b)

Passa un home de pell clara i d'entre 70-80 anys amb ulleres de sol (o amb vidres que s'enfosqueixen amb la claror) que se'm queda mirant. Va a poc a poc, sembla que passeja.

Passen dos homes d'entre 18-20 anys de pell fosca amb bicicleta direcció sud, sembla que van junts, al passar per davant meu se'm queden mirant. (O_2B_D4_30c, només em miren els homes)

Passa un home de pell clara d'entre 16-18 anys amb la jaqueta al braç i una motxilla direcció sud.

Una dona camina direcció sud mentre busca alguna cosa a la bossa. Passa molt arran de la paret i entre una furgoneta blanca aparcada tot i que l'espai és molt reduït. El que buscava era un mocador de paper que ara utilitza per mocar-se. Continua el carrer arran de paret.

Passen dos homes d'uns 20 anys de pell fosca molt aïllats amb roba esportiva però de carrer. Un dels nois va amb unes botes de color marró clar. Parlen entre ells però no els entenc. (O_2B_D6_30)

Passa una altra dona direcció centre que també va arran de la paret i entremig de la furgoneta. Després en passa una altra direcció sud, també a prop de la paret però no tant i no passa per entremig de la furgoneta i la paret. (O_2B_D4_30d, els homes passen pel mig i ella per l'extrem)

Un home de pell morena d'entre 20-25 anys que acabava de passar direcció centre i que em mirava molt, ha tornat a passar a la inversa però aquest cop més a prop de la paret. Va vestit esportiu però de carrer i de color fosc. Sembla d'origen magrebí. (O_2B_D4_30e)

Una dona gran amb una bossa de la compra amb pocs productes (cafè, etc.) passa pel mig del carrer. Una altra dona, més jove, passa pel mig i se'm queda mirant. (O_2B_D4_30f, trenquen amb la idea d'abans)

Dos homes d'entre 20-25 anys i una dona de la mateixa franja, tots tres de pell morena, van de costat caminen més aviat a poc a poc, sense pressa, i parlen entre ells. Semblarien d'algun lloc de sud-americà per l'accent. (O_2B_D3_30)

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

No estic a un lloc gaire adient per passar desapercebuda, ja que gairebé tothom em mira quan passo. Decideixo que he d'intentar buscar un altre punt d'observació més discret o utilitzar una altra manera de recollir les notes de camp. Potser amb el mòbil?!

Em sorprèn que les dones tinguin tendència a anar arran de la paret. (D_2B_D4_31) També que no hagi passat cap dona d'origen magrebí o subsaharià (D_2B_D6_31). La majoria de persones anaven direcció centre. (D_2B_D2_31)

OBSERVACIÓ 3B

Dia: 16/04/2018

Hora: 18.20h – 18.50h

Lloc: Parc Balmes

Procediment: Asseguda al banc de fusta 11 que està a dins la placeta. (O_3B_D1_31)

Descripció dels elements estàtics

Igual que a la primera observació del Parc Balmes. Només canvia que hi ha una tovallola de color blau estesa al banc 14. (O_3B_D1_31b)

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Cel ennuvolat i fosc de tempesta. No plou però sembla que ho hagi de fer d'un moment a un altre. No fa fred però la jaqueta i el fulard no sobren.

Ambient: Força gent però de passada..

Descripció de la situació: (evidències)

Avui, la posició que he adoptat em permet fixar-me més en les persones que passen pel cantó de la carretera. M'adono que la majoria de persones que passen per aquest cantó són de pell clara i amb una intencionalitat més de passejar. Primer passa un home blanc d'uns 60 anys amb un gos. Passa una dona de pell clara d'uns 80 anys amb cadira de rodes i un home blanc de la mateixa edat que l'arrossega. Passa un home de pell morena amb una bossa de plàstic rosa. (O_3B_D6_31) (O_3B_D1_31c)

Pel cantó interior, en tractar-se més d'un lloc de pas, hi ha molt moviment de vianants i no tinc temps d'apuntar-los a tots. Decideixo apuntar-ho amb aspectes generals i després, només els que facin coses més enllà de caminar. (O_3B_D1_31d) Passa un home de pell clara i d'uns 30 anys conduint una furgoneta d'ADFO, ja que per accedir al local d'aquesta entitat s'ha de passar per aquest carrer peatonal. (O_2B_D4_31) Passen dos homes de pell clara, un d'uns 40 anys i l'altre amb cabells grisos d'uns 60, tots dos porten motxilla a l'esquena i parlen entre ells, sembla que tornin de treballar. (O_2B_D3_31b) Van passant homes de pell fosca, dones de pell clara, homes de pell clara, etc. d'entre 30 i 50 anys. 1 home blanc d'uns 30 anys del barri (el conec perquè hem coincidit a les festes del barri del Remei) que sembla que se'n va cap a casa perquè va direcció sud. (O_3B_D6_32) Em crida l'atenció les persones que van amb caputxa com si es volguessin tapar de la pluja que anuncia el cel però que no ha arribat. Concretament amb la caputxa posada: passa un home d'uns 18 anys de pell morena amb jersei vermell direcció sud i un home de pell fosca d'uns 40 anys amb jersei amb estampat de camuflatge direcció nord. Aquest últim va amb un altre home de pell fosca de la mateixa franja d'edat que va vestit tot de blanc i parla pel mòbil, des d'on sóc no puc sentir el que diu. Passa un home de pell fosca d'entre 30-40 anys amb jersei vermell i groc i gorra vermella direcció nord. Passa una parella de pell clara d'uns 40 anys agafada de la mà direcció nord. (O_3B_D2_32)

En direcció sud, passa una dona de pell clara d'uns 60 anys i amb cabells curts i rossos que va amb una altra dona d'entre 20-30 anys que porta hijab i un bastó blanc per a persones cegues que utilitza arrossegant la punta d'un cantó a un altre, fet pel qual dedueixo que té deficiència visual. Passa una dona de pell clara d'uns 30 anys amb cabells llargs i rossos en direcció contrària i quan ja estan distanciades uns dos metres la dona dels cabells curts la saluda cridant: ¡Adió Anna! La dona es gira i li diu adéu. (O_3B_D3_32) Cap al sud també passa un noi blanc d'uns 16 anys sense treure la mirada de la pantalla del mòbil. (O_3B_D5_32)

Un home de pell clara d'entre 70-80 anys entra a la zona de gespa i es posa a orinar darrere d'un arbre. Ho fa dissimuladament pensant que no el vegin des del carrer més transitat de gent però no s'adona que hi ha gent a la part de placeta. (O_3B_D5_32b) Marxa pel cantó que queda més a prop de la carretera i direcció sud. També hi passen un home i una dona de pell clara d'uns 80 anys però direcció nord. (O_3B_D1_32)

Un home de pell clara d'entre 80-90 anys obre la porta de l'edifici adjacent al parc i entra a dins, dedueixo que es tracta d'algun capellà perquè l'edifici és una residència de capellans i monges. Direcció sud, passa un altre cop la noia de la trena negra llarga que ha passat abans per la Plaça de la Noguera. Ara no va sola, sinó que va amb un nen d'entre 8-10 anys amb patinet i que porta un turbant amb un monyo recollit al davant, peça que porten els nens sikhs i que em fa pensar que els dos pertanyen a la comunitat que hi ha a Vic i que, per tant, tenen orígens hindús. (O_3B_D6_32b)

Un nen de pell clara d'entre 6-8 anys i una nena de pell clara d'uns 12 anys agafen un colom que sembla ferit i se l'emporten direcció a la zona amb gespa. Una dona de pell clara d'entre 60-70 anys els crida l'atenció, va cap a ells i després marxa direcció nord anant-se girant de tant en tant. Els nens continuen direcció sud amb el colom entre les mans. (O_3B_D3_32b) + (O_3B_D5_32c)

A la part que dóna a la carretera es troben una dona i un home de pell clara d'uns 40 anys amb un gos petit cadascú. Semblaria que és habitual que es trobin passejant el gos en aquell lloc. Es saluden i parlen molta estona en català. (O_3B_D3_32c) Mentrestant, un home de pell clara d'entre 30-40 anys que ha passat pel tros de gespa s'asseu al sortidor mentre beu una llauna de cervesa. (O_3B_D2_32b) + (O_3B_D1_32b) Un nen de pell clara d'uns 8 anys s'apropa a la font per veure aigua però no surt res. Al cap d'una estona un altre nen de pell fosca d'uns 8 anys també ho prova. En cap dels casos els hi funciona. (O_3B_D5_33) + (O_3B_D2_33) + (O_3B_D6_33)

Un home seu al banc 9 però des d'on sóc no puc saber què fa ni puc veure cap característica física seva. Em sorprèn que s'assegui algú al banc. (O_3B_D1_33) Al mateix moment, més amunt, dues dones i tres homes que sembla que es troben espontàniament s'aturen per parlar. Per les característiques físiques (pell morena i cabells negres) i per com van vestides les dones, amb vestits de colors i mantells de seda i brillantines, semblen d'origen hindú. (O_3B_D3_33)

Al final de l'observació arriba un home de pell clara, "sense sostre", d'entre 30-40 anys i ens demana si tenim diners o si tenim menjar. Al cap de poc un altre home de pell clara, "sense sostre" d'entre 40-50 anys se'ns apropa i ens demana si tenim tabac. Semblaria que van junts perquè es saluden i parlen. El més jove ens explica que és italià. Li demano perquè va marxar

d'Itàlia. Va molt begut i li costa mantenir-se dret i parlar. Diu que a casa seva hi havia problemes i que busca feina. Diu que la vida és molt dura i es posa a plorar. Diu que ell és el culpable de la seva situació. (O_3B_D7_33)

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

Destacar que les persones que van direcció sud poden anar cap al Remei o cap a una zona de pàrquing gratuït que hi ha just abans del pont o una que hi ha just després, al solar de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. Per tant, es fa difícil saber quines van cap al barri realment. (D_3B_D2_33)

Les persones que passen pel cantó de la carretera semblaria que volen evitar creuar-se amb massa gent i passen més amb un ritme de passeig. La majoria són de pell clara i d'edat avançada, desconec si hi pot haver quelcom relacionat amb el racisme inconscient. (D_3B_D2_33b)

És molt significatiu que passi una dona de pell clara d'uns 60 anys, que deduïm com a veïna "autòctona" del barri pel fet que ha saludat a una altra dona en castellà, amb una dona magrebina perquè hi ha una relació entre dones de diferents orígens socioculturals. Que la dona de pell clara saludi a persones conegudes mentre va amb la dona magrebina és una bona manera de trencar amb prejudicis que puguin tenir algunes persones envers la cultura musulmana i les persones nouvingudes. Si aquesta dona és una persona referent del barri (fet que desconec) aquesta visibilització es converteix en una eina molt potent per trencar també estereotips de gènere que puguin generar desigualtats entre les mateixes dones però de diferents orígens culturals. Un altre dels aspectes que podrien generar alguna desigualtat a la dona magrebina és la seva deficiència visual, que a banda de les dificultats a la seva vida diària, el fet que passegi pel carrer visibilitza una realitat que normalment no apareix a l'imaginari social quan pensem en una persona cega. (D_3B_D3_33) + (D_3B_D4_33) + (D_3B_D6_33)

El fet que passi un noi que va mirant el mòbil sense observar res del que hi ha al seu voltant em fa pensar en les dificultats de relació que aquestes noves tecnologies poden suposar sobretot pel que fa a les espontànies i al carrer. Em passa el mateix quan veig una persona amb casos pel carrer. Puc entendre que t'agradi molt la música però sembla més una manera d'aïllar-te del món que t'envolta. Potser és la manera com ens plantegem la nostra presència a l'espai públic, com un simple tràmit o trajecte d'un lloc a un altre? Si no hi haguessin els mòbils o els aparells d'escoltar música com es refugiarien? Té a veure amb el fet de ser jove i la inseguretat? O és més una cosa que ha anat apareixent a mesura que s'ha anat generalitzant aquesta societat individualista? (D_3B_D5_34) + (D_3B_D3_34, ús de les noves tecnologies com a impediment de relacions, absència-presència)

Passen dones amb la pell clara fent trajectes caminant però no es paren mai a fer res a l'espai, els homes de pell clara tenen menys presència, potser perquè van amb cotxe? (D_3B_D4_34)

Quan veig a un home gran orinant al carrer el primer que em ve al cap és que és un mal educat. Però buscant la manera de dir-li que això no s'ha de fer m'adono que no hi ha gaires opcions. Per tant, al final no els hi dic res i penso en la conclusió següent: que la gent gran hagi

de fer les seves necessitats a un parc denota una manca de lavabos públics. En aquesta zona no hi ha cap edifici públic. La solució acabaria sent anar a un local privat i haver de consumir per justificar-ne l'ús, per tant, en aquest fet hi ha un component de classe: si no tens diners, no pots consumir i no pots utilitzar els serveis però també es produeix una discriminació cap a la gent gran que per necessitats fisiològiques ha d'orinar més sovint. Com que no són persones productives se les deixa de banda a l'hora de dissenyar la ciutat? (edatisme). A la ciutat no hi ha lavabos públics, per tant la ciutat no està pensada per a les persones sense diners, per les persones amb una classe social baixa però tampoc està pensada per a les persones grans, els infants i els joves desocupats. (D_3B_D5_34b) + (D_3B_D7_34). El fet que sempre que ho he vist siguin homes, també podria tenir alguna cosa a analitzar respecte al gènere perquè si ets dona i de classe baixa encara tens més dificultats per poder fer les teves necessitats perquè ni al carrer les pots fer i estem parlant d'aspectes fisiològics. Tenint en compte que les dones són les que realitzen més trajectes de la vida quotidiana a peu podríem concloure que la ciutat no només no està pensada per als homes de classe baixa sinó que tampoc ho està per a les dones de qualsevol classe social que facin trajectes a peu per la ciutat. Recordo la frase de la membre del Col·lectiu Punt 6 a la xerrada que vaig assistir: "En una societat capitalista i patriarcal es prioritza l'esfera productiva". En relació al tema dels lavabos públics ella ens va dir que és necessari tenir-hi accés quan estàs fora de casa i que és una manera de donar suport a les necessitats de la vida quotidiana. (D_3B_D4_34).

Tenint en compte les trobades entre persones amb gos, torno a veure que el gos continua sent una excusa per sortir al carrer i relacionar-se amb la gent. (D_3B_D3_34b).

A Vic, hi ha fonts que quan s'acaba l'estiu les paren. Ho vaig poder comprovar treballant al barri del Sucre de Vic durant l'estiu i principis de tardor, ja que va funcionar perfectament fins al setembre. Tornem al tema de la classe social, ja que hi ha persones que no tenen diners per comprar-se una aigua. En aquest cas, es tracta de nens que juguen moltes hores al carrer sense un referent adult. El fet que al parc hi hagi una sortida d'escola encara li dóna més importància a què el punt d'aigua funcioni. Si no es contempla aquesta qüestió vol dir que no es creu que aquell espai hagi de ser un lloc on es faci vida i no es té gens en compte que s'està produint una discriminació cap a les persones que no tenen diners per comprar-se aigua i cap als infants que juguen al parc (edatisme). De nou, la ciutat no està pensada per a les persones sense recursos econòmics (classe social) i tampoc per a les persones que no són productives (edatisme). (D_3B_D5_35) + (D_3B_D7_35).

Hi ha molts bancs però en desús perquè és una zona massa de pas. En canvi, a davant de l'escola que és on les famílies i els infants es podrien relacionar entre ells abans d'entrar-hi i sortint, no n'hi ha. Potser no en calen tants al lloc de pas i repartir-los a zones que puguin fer un major ús. (D_3B_D1_35) + (D_3B_D2_35).

Veure el grup d'hindús que s'han parat a parlar em fa pensar que és molt positiu que les persones novingudes puguin relacionar-se entre iguals perquè si se senten bé a un lloc també tindran ganes de viure i relacionar-se amb la societat d'allà, indispensable per a la inclusió social. (D_3B_D3_35) + (D_3B_D6_35)

Amb el tema de les persones sense sostre, reflexiono sobre com es tracta aquesta problemàtica a la ciutat de Vic. Una vegada que em vaig trobar amb una professional de

serveis socials de Vic per un tema de les meves pràctiques li vaig demanar quins serveis tenien per a les persones sense sostre i em va contestar que a Vic no hi ha persones en aquesta situació. Això ens pot donar una pista de com es treballa aquest tema a la ciutat: si no veig el problema, no cal que l'abordi. Cal tenir en compte que hi ha entitats religioses que sí que donen resposta (assistencial) a aquest tema. (D_3B_D7_35)

Foto: Marta Tàpia

*Setembre 2017,
Descampat de darrere
"Mobles la Fàbrica" al
Carrer de Joan Maragall
(barri de l'Estadi, Vic)*

El sistema expulsa a les persones que no són productives però perquè les deixen viure al carrer? Penso que se les deixa malviure com a visualització d'allò que et pot passar si no compleixes amb la llei de l'esforç i el sacrifici que exigeix el mercat laboral. A més, les fa sentir que estan soles i que si ha arribat a aquella situació, és únicament per culpa seva. Aquestes persones no se les considera com a tal, com diria Bauman (2005)¹⁴, són "residuos humanos":

La producción de "residuos humanos" o, para ser más exactos, seres humanos residuales (los "excedentes" y "superfluos", es decir, la población de aquellos que o bien no querían ser reconocidos, o bien no se deseaba que lo fuesen o que se les permitiese la permanencia), es una consecuencia inevitable de la modernización y una compañera inseparable de la modernidad. (p. 16).

¹⁴ Bauman, Zygmunt (2005). *Vidas desperdiciadas. La modernidad y sus parias*. Barcelona: Paidós

Espai C: Plaça de la Noguera

OBSERVACIÓ 1C

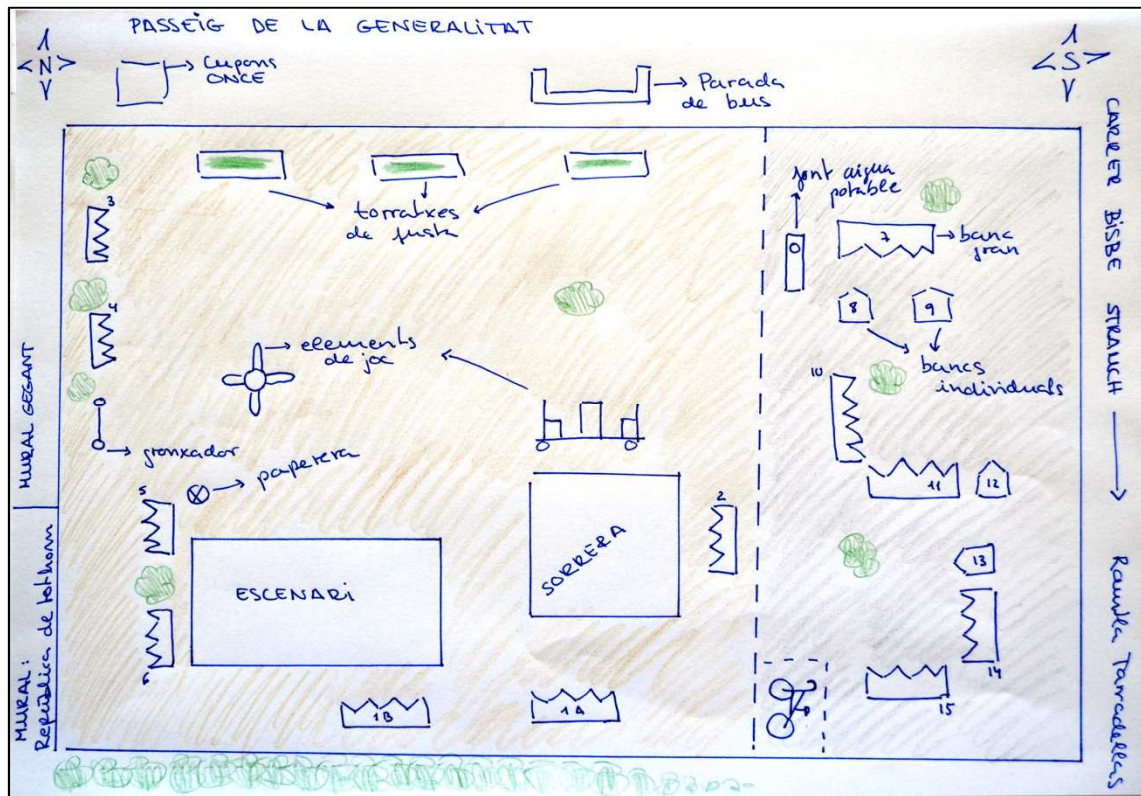
Dia: 07/04/2018

Hora: 20h – 20.20h

Lloc: Plaça de la Noguera

Procediment: Asseguda al banc de fusta 1b acompanyada. (O_1C_D1_38)

Croquis de l'espai físic

Descripció dels elements estàtics

La Plaça de la Noguera és un espai relativament nou al barri. Es va crear amb el soterrament d'uns habitatges que van deixar a la vista una gran noguera al mig del que havia sigut un pati interior. Per tant, al principi, aquest espai era un solar sense gairebé res, tal com afirma la referent de l'AVV del Remei que ha viscut tota la vida al barri. Des de l'Ajuntament de Vic no volien fer-hi gaire cosa perquè l'espai no és de titularitat pública. El 16 de desembre de 2016, a primera hora del matí quan el barri tot just es començava a despertar entre la boira espessa, l'ajuntament va tirar a terra la noguera.

*Foto: Marta Tàpia
Soroll sec, ales voletejant
16 de desembre de 2016*

Feia temps que s'havia mort però la plaça va quedar desolada perquè era l'element que li donava entitat. Després que l'associació veiés la necessitat de millorar l'espai tenint en compte l'alta densitat del barri i els pocs espais públics que hi ha van decidir, donar vida a l'espai. La plaça s'ha convertit en referent per molta gent del barri i de Vic. Després d'un procés participatiu en el qual l'AVV del Remei demanaven a les veïnes i veïns com s'imaginaven l'espai, l'ajuntament va millorar la plaça amb les indicacions de les veïnes i veïns, afegint elements relacionats amb el repòs, el joc i la natura per promoure l'ús familiar de l'espai.

Fotos: Marta Tàpia
Elements de joc fets de fusta
Abril 2018

Font: Google Street View

En aquesta imatge podem veure que ja no hi ha la noguera a la plaça i tampoc hi ha els nous elements de joc. És de l'estiu passat quan van fer uns concerts a la plaça emmarcats en l'activitat "Art de Pas" que s'organitza des de l'ajuntament. Sé que es tracta d'aquesta època perquè hi van posar uns elements en forma de grades amb palets i un panell hexagonal per explicar els actes amb el mateix disseny que el programa del 2017:

Font: Ajuntament de Vic

<p>JUNY</p> <p>3 de juny 19.00h Pl. de la Noguera Xavi Alias (Presenta "Carib")</p> <p>4 de juny 19.00h Pl. del Carbó Eduard Gener (Rhythm'n'blues, campí d'estiu; swing)</p> <p>10 de juny 19.00h Pl. de la Noguera The Jumping Jacks (Tribut als Rolling Stones)</p> <p>11 de juny 19.00h Pl. del Carbó Hola Chica (Pop)</p> <p>17 de juny 19.00h Pl. de la Noguera La Diminuta (Jazz Rural)</p> <p>18 de juny 19.00h Pl. del Carbó Steve Smyth (Cantautor; Austràlia)</p> <p>25 de juny 19.00h Pl. del Carbó Mazoni (en solitari) (Presenta "Carn, os i tot inclòs")</p> <p>JULIOL</p> <p>1 de juliol 19.00h Pl. de la Noguera Trio MJC (Música argentina)</p> <p>2 de juliol 19.00h Pl. del Carbó Lidia Damunt (Cantautora pop)</p> <p>8 de juliol 19.00h Pl. de la Noguera Companyia Homenots (Espectacle d'animació infantil)</p> <p>9 de juliol 19.00h Pl. del Carbó Mr. Sixty (Old school rocking blues)</p> <p>15 de juliol 19.00h Pl. de la Noguera Roger Usart (duo) (Folk, americana)</p> <p>16 de juliol 19.00h Pl. del Carbó Albert Marqués Quartet Feat. Zach O'Farrell (Jazz, Catalunya/ New York)</p> <p>22 de juliol 19.00h Pl. de la Noguera Coriolà (Presenta "Tremolor")</p>	<p>23 de juliol 19.00h Pl. del Carbó Intana (Pop íntim)</p> <p>29 de juliol 19.00h Pl. de la Noguera XY (Música d'autor)</p> <p>30 de juliol 19.00h Pl. del Carbó Gentlemen of a few (Bluegrass, Anglaterra)</p> <p>AGOST</p> <p>5 d'agost 19.00h Pl. de la Noguera David Viñolas trio (Jazz)</p> <p>6 d'agost 19.00h Pl. del Carbó The Mimmigreska Band (Fusió de Mimmisious i Greska versió cant clàssics jamaicans)</p> <p>12 d'agost 19.00h Pl. de la Noguera Silbo Àfrica (Percussió africana) 19.30h Pl. de la Noguera Ju (Presenta "El món es mou")</p> <p>13 d'agost 19.00h Pl. del Carbó Marta Delmont (Americana)</p> <p>19 d'agost 19.00h Pl. de la Noguera Bresca Trio (Jazz)</p> <p>20 d'agost 19.00h Pl. del Carbó Vic Swing (Swing)</p> <p>26 d'agost 19.00h Pl. de la Noguera Maio de Sal (Quartet de música brasilera)</p> <p>27 d'agost 19.00h Pl. del Carbó Gutliem Ramisa (Cantautor i poeta)</p> <p>Organitzat: Ajuntament de Vic</p> <p>Col·labora: Vicjove Vic Bang Cine LABE CÍCL</p>
--	---

La plaça és de sorra, com molts espais de la ciutat de Vic (Plaça Gaudí, Plaça Major, etc.). A sota, hi ha una tela especial per evitar que hi creixin plantes. El problema d'aquesta plaça és que fa una mica de baixada i quan plou queda al descobert la tela. Tot això ho sé perquè m'ho va explicar la referent de l'AVV del Remei. A la part de la vorera del carrer Bisbe Strauch hi ha un paviment en forma de rajoles de ciment. Hi ha bancs tant a la part de sorra com a la pavimentada, un total d'11 de normals i 4 d'individuals. A la part que dóna al Passeig de la Generalitat hi ha tres torretes grans de fusta amb alguns arbustos que separen l'espai de la zona de pas de la vorera. En aquesta mateixa vorera hi ha una parada d'autobusos interurbans i dels que van a Barcelona. A la part de tocar a la paret dels edificis hi ha un escenari de fusta d'un metre d'alçada més o menys i una sorrera pels infants. D'elements de joc n'hi ha tres, tal i com mostro a les fotografies anteriors. A les parets dels edificis que donen a la plaça hi ha tres murals: dos són de l'artista Miquel Ordeig i un fet recentment pel CDR Vic per una noia i un noi grafifers.

Foto: Marta Tàpia
Murals de la Plaça de la Noguera
Abril 2018

Foto: Marta Tàpia
Abril 2018

Aquest mural diu: “La república de tothom” i hi ha punys alçats de totes les tonalitats de pell possible (la groga potser no!). Anteriorment, hi havia un altre mural “Anti-rumors” fet per l’AVV del Remei i Unitat Contra el Feixisme i el Racisme.

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Ennuvolat, amb llum de capvespre i amb intermitències d’algunes gotes de pluja.

Ambient: Poca gent i de passada.

Posició: Em situo al banc número 1a.

Descripció de la situació: (evidències)

Mentre estic fent el croquis de la plaça apareix l’Anna Gómez. De seguida, s’adona que estic fent observació i li demano si és perquè es nota. Em comenta que no, que ella ho ha encertat perquè està al cas del treball que estic fent. Aquesta trobada espontània ens permet parlar d’un tema acadèmic que teníem pendent. (O_1C_D3_44)

Hi ha dues noies de pell fosca d’entre 15 i 20 anys amb un infant i un gos de mida mitjana de color blanc amb taques rosses lligat amb una corretja que subjecta una de les noies. Estan jugant amb l’infant al gronxador. Posen l’infant al cotxet i marxen direcció Rambla Tarradellas. Quan passen a la nostra alçada el gos tiba a la noia que la porta un metre direcció cap a nosaltres. L’altra noia continua caminant i la que porta el gos arrossega també el cotxet anant

ella al davant i el cotxet d'esquena. L'infant mira cap a totes bandes com si busqués algú. (O_1C_D1_45) + (O_1C_D2_45) + (O_1C_D5_45)

Dues dones de pell clara d'entre 60 i 70 anys que van amb un gos petit cadascuna, es troben al mig de la plaça i es posen en parlar. Una porta un mocador groc que dedueixo que té a veure amb el tema polític. Parlen en català i s'hi estan fins que acabo la meva observació. (O_1C_D3_45)

Un home de pell fosca s'asseu al banc 7 quedant de cara cap a nosaltres. Parla pel telèfon i parla amb un idioma que desconec. Dedueixo que és d'origen subsaharià. Al cap de pocs minuts, quan acabar de parlar per telèfon, s'aixeca i marxa. (O_1C_D1_45b) + (O_1C_D2_45b)

Un home de pell clara parla per mòbil mentre va caminant a pas pausat per la plaça. Primer passa per davant nostre i va fent anades i tornades. Després, s'asseu a l'escenari i després, es queda dret davant del mural republicà. No està en cap moment prou a prop perquè pugui sentir en quin idioma parla. (O_1C_D1_45c) + (O_1C_D2_45c)

Passa un home molt tapat i amb unes bosses de plàstic a les mans, pujat a sobre d'una moto de cros que apareix com si vingués de la Rambla Tarradellas (en contra direcció). Entra a la plaça anant lent i la travessa fins a quedar a la punta més propera al banc 3. L'aparca i se'n va direcció el centre de Vic. (O_1C_D1_45d)

Comença a ploure i marxem de pressa sense veure què fan les dones del gos ni l'home que parla per telèfon.

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

Les trobades espontànies amb les persones ens permeten solucionar temes de forma més ràpida i entenedora. (D_1C_D3_45) Aquests espais informals acaben sent molt importants perquè permet entendre molt millor el missatge.

No hi ha cap relació entre persones de diferents orígens i tampoc entre homes i dones. (D_1C_D6_45) + (D_1C_D4_45) Pel tema de l'edat podem destacar el fet que hi hagi dues noies tan joves cuidant del que suposo que és el seu germà petit. (D_1C_D5_45) Ens sorprèn que vagin amb un gos perquè és la primera vegada que veiem persones d'origen subsaharià al barri que en tenen. (D_1C_D4_45) Destaco també el fet que les persones grans tinguin gos perquè es converteix en una excusa per sortir de casa. (D_1C_D2_45) + (D_1C_D3_45) En el cas dels dos homes que parlen per telèfon és curiós perquè no trobem persones soles completament i quan ho estan parlen amb algú a través del mòbil. (D_1C_D2_45b) El fet que jo també estigui més còmode fent observació acompanyada fa que em plantegi aspectes relacionats amb la gestió de la solitud. Ens fa por estar soles o sols? Les noves tecnologies fan que ens sentim sempre acompanyats? Hem oblidat el que és estar soles? Les noves tecnologies poden ser una barrera per les relacions espontànies a l'espai públic? Potser s'han convertit en un refugi que ens aïlla dels altres? Estem informats del que passa a l'altra banda del món però en sabem ben poca cosa de la persona amb la qual ens creuem diàriament pel barri.

OBSERVACIÓ 2C

Dia: 15/04/2018

Hora: 10.20h – 10.45h

Lloc: Plaça de la Noguera

Procediment: Asseguda a un banc de fusta (1b) acompanyada d'una amiga. (O_2C_D1_46)

Descripció dels elements estàtics

Al banc que vaig seure l'últim dia hi ha dues espumes de sofà, com si algú hagués volgut seure còmode i per no mullar-se, ja que el dia abans ha estat plovent molt.

Foto: Marta Tàpia

Al banc on ens situem nosaltres també hi ha dos cartrons posats com si s'hi hagués assegut algú. La meua amiga comenta que potser hi ha dormit alguna persona sense sostre. Quan marxem cap a casa i anem a llençar els cartrons del banc on sèiem veiem que hi ha més espumes al costat del contenidor de rebuig.

Avui hi ha mercat i al davant de la plaça hi ha parades de verdures i de plantes.

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Sol i núvol. Temperatura agradable amb jaqueta i fulard.

Ambient: Hi ha molt moviment de persones que van o vénen del mercat. La majoria van soles i amb bosses a la mà.

Posició: Em situo al banc número 1b (al costat del banc de l'últim dia).

Descripció de la situació: (evidències)

Hi ha un home de pell fosca amb una gorra taronja assegut al banc 11 tot sol. (O_2C_D1_46) Al cap d'una estona canvia de banc i es posa al 7. Es talla les ungles de les mans. (O_2C_D2_46) + (O_2C_D1_46b) Un altre home de pell fosca s'asseu a un dels bancs individuals que hi ha al davant (9), va vestit amb una jaqueta d'arreglar. Un altre home de pell fosca vestit més informal i amb un barret negre esportiu, es recolza amb el cul al reposa-braços del banc

individual del costat (8) quedant d'esquena als que estan asseguts. (O_2C_D1_47) Al cap d'una estona sembla que l'home de la gorra taronja i el que té al davant intercanvien unes paraules però molt poca estona. (O_2C_D3_47)

A una altra reunió de bancs hi ha dos homes al banc 14 i un al banc 15. Tots tres tenen la pell fosca i parlen entre ells sense parar en una llengua que desconec. Arriba un altre home de pell fosca i s'asseu al costat de l'home del banc 15. Crida i mira direcció la Rambla Tarradellas com si parlés amb algú que queda amagat al meu angle de visió. Continuen la conversa entre els quatre. (O_2C_D3_47b) + (O_2C_D1_47b)

Un home de pell clara, major de 65 anys que va amb un gos *Golden* blanc deslligat està fumant i tira la colilla a terra i recull la caca del gos amb una bossa blava petita. (O_2C_D2_47) Marxen junts cap a la parada de verdures del davant de la plaça. El gos s'espera a que l'home compri, estirat al darrere la parada.

Un home i una dona d'uns 40 anys, pell morena i cabells negres que dedueixo que són d'origen pakistanès o hindú perquè la dona va vestida amb roba tradicional d'allà, van amb una nena d'uns 4 anys i un nen d'uns 6 o 7 que juguen al gronxador. L'home va amb crosses i la dona porta a la nena de la mà. Marxen direcció Rambla Tarradellas passant pel mig de la plaça. Suposo que es tracta d'un nucli familiar. (O_2C_D2_47b)

Una dona de pell clara, d'entre 30-40 anys, va amb un gos blanc i negre lligat, van donant voltes per la plaça fins que el gos fa les seves necessitats. (O_2C_D2_47c) Un cop ho fa, la dona ho recull amb una bossa i treu un mocador per netejar el cul del gos.

Ara al gronxador hi ha una nena de pell clara i amb cabells rossos que es gronxa tota sola. Al voltant no hi ha cap adult i dedueixo que mentre la persona referent d'ella està comprant al mercat, la deixa que es gronxi. No veig quan marxa però tampoc a cap adult amb ella en cap moment. (O_2C_D5_47) + (O_2C_D6_47)

Una dona de pell morena, d'entre 50-60 anys, vestida amb una armilla-anorac rosa i les ungles del mateix color, va amb dos gossos petits, un de blanc i un de ros. Porta tres barres de pa i una bossa plena de taronges. Lliga un dels gossos a la bossa de taronges que posa al costat del banc 2 i marxa amb les barres de pa. (O_2C_D1_47c)

Foto: Marta Tàpia

El gos blanc està situat al davant d'un dels elements de joc compost per dues cadires i una tauleta, per això, no és fins que la dona fa una estona que ha marxat que el veig. De seguida, dedueixo que són companys perquè abans ja els he vist passejant deslligats pel mercat tots dos junts. La dona ha marxat direcció Passeig de la Generalitat sud, cap a on mira el gos. Sembla que ha marxat a comprar alguna cosa a algun lloc on no deuen poder entrar els gossos (hi ha botigues que obren el diumenge al matí).

Dos homes de pell clara amb una bossa de mandarines s'asseuen al banc del gos de les taronges. No parlen entre ells, pelen les mandarines i se les mengen. Les peles se les guarden a la mà i després les guarden a la mateixa bossa de les mandarines. (O_2C_D1_48) + (O_2C_D2_48) Penso que potser no les llancen a terra perquè em veuen a mi apuntant en una llibreta. Semblen d'origen immigrant per les faccions, la manera de fer i el fet de trobar-nos a un barri amb tanta diversitat. Com que no parlen entre ells en cap moment es fa difícil poder saber l'origen.

Dins la plaça però a l'extrem on es troben les torratxes gegants de fusta passa una dona amb un gos petit ros que porta un abric de gos pel fred. Fa una caca i la dona la recull amb una bossa petita. La dona té la pell clara i entre 70-80 anys. Sempre passeja el gos deslligat pel barri (ja l'havia vist abans) perquè li fa molt cas i va molt a poc a poc. (O_2C_D2_48b, el gos és una bona manera que els avis surtin al carrer, possibiliten les relacions)

Una altra dona de pell clara, més jove (entre 40 – 50 anys) passeja un gos negre petit lligat amb corretja. Apareixen a la plaça com si vinguessin de Rambla Tarradellas i van direcció Passeig Generalitat nord. (O_2C_D2_48c) Quan es troba amb el gos petit protegit del fred aquest es posa molt content. Es deuen conèixer perquè les dones intercanvien unes paraules i perquè aquesta dona del gos negre també passeja molt amb ell pel barri (l'he vist molts cops). (O_2C_D1_48, gos com a facilitador de relacions)

Passa pel mig de la plaça una dona de pell clara d'entre 20-30 anys que ve del mercat amb dues caixes de maduixes i va direcció Rambla Tarradellas. Seguidament, en direcció contrària passa un home amb faccions asiàtiques amb un anorac que sembla que abrigui molt i les mans a les butxaques, com si tingués molt fred. Va direcció al mercat i un cop al Passeig de la Generalitat va cap al nord. Passa un home de pell clara que fa la mateixa trajectòria que la noia de les maduixes ha fet, sembla que tingui uns 40 anys i va carregat amb bosses de la compra. (O_2C_D2_48d)

Quan la dona del gos de les taronges torna, el gos comença a cridar i plorar d'alegria, el gos blanc s'apropa sense fer gens de soroll. La dona comenta als homes de les mandarines que seuen al banc del costat, que ha de lligar el gos perquè si no la segueix. Parla en castellà amb accent sud-americà, fet pel qual dedueixo que té orígens d'allà. Deixa al gos deslligat i agafa la bossa de taronges. La posa al banc 1, al costat d'on estic situada i agafa les espumes i les tira cap a la dreta. S'asseu mentre els hi diu als mateixos homes que fa calor i li contesten que sí (O_2C_D3_48) (important!!! Relació entre desconeguts de diferent gènere i origen!!!).

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

La plaça s'utilitza molt perquè els gossos facin les necessitats potser això és un indicatiu de la manca d'espais verds al barri. (D_2C_D2_48)

Ens sorprèn veure una nena petita de pell clara i rossa jugant sola. Sembla que hem assumit que els nens amb orígens socioculturals de països africans o asiàtics és "normal" que juguin

sols al carrer però que si és una nena petita (de menys de 8 anys) sola i d'origen "autòcton", no és tan "normal". (D_2C_D6_49) En aquest fet hi veig components racistes, de classe i de gènere. Racista perquè pensem que infants d'origen magrebí, subsaharià o xinès és "normal" que juguin sense adults al carrer per una concepció sociocultural que nosaltres hem perdut en nom de la seguretat. De classe perquè infants amb aquests mateixos trets físics però en comptes de ser de família d'origens socioculturals de països extracomunitaris, són adoptats o de família mixta¹⁵, segurament no es veuen de la mateixa manera perquè s'assumeix que han d'anar acompanyats amb algun adult i que el fet que aquest adult sigui de pell clara voldrà dir que directament es tracta d'una família amb un nivell socioeconòmic més alt. De fet, totes les concepcions racistes tenen un component de classe molt marcat. Pel que fa al fet de considerar que també hi ha una desigualtat de gènere és perquè hi ha la idea que les nenes són més vulnerables i que, en cap cas, siguin d'origen "autòcton" o "al·lòcton", és "normal" que vagin soles enlloc. Sembla que amb la idea que l'espai públic és un lloc perillós per a les dones, se'ns expulsa d'aquest espai. En definitiva, aquesta situació traslladada a un nen de pell fosca no ens hauria generat ni la meitat de dubtes en relació a on és la persona adulta que el vigila.

En relació a aquesta idea que les dones estem sent expulsades de l'espai públic es pot veure en mesures preses per part d'algunes institucions que amb tota la seva bona voluntat acaba reafirmant aquest missatge. Per exemple, fer que els busos de nit puguin parar entre una parada i una altra en cas que una dona ho demani com a mesura per evitar possibles agressions masculistes és una manera de donar a entendre que les dones que vagin caminant de nit pel carrer sense utilitzar aquest servei no es preocupen per la seva integritat física. És a dir, estem dient inconscientment que al carrer de nit les dones hi hem d'estar el mínim per evitar possibles agressions. A mi, aquesta mesura em sembla un pedaç i una victimització cap a les dones. El que s'hauria de fer és situar al centre del debat als homes que pensen que les dones no poden anar soles pel carrer, amb projectes educatius des de ben petits. Entenc que mentrestant necessitem mesures de seguretat perquè jo sóc la primera que ho passo malament quan he d'anar pel carrer de nit però no cal alimentar aquest missatge que els carrers no són nostres sinó que es pot fer dient que és una mesura de seguretat per a tothom qui ho demani. A més, d'aquesta manera també tens en compte a les persones no binàries.

Passejar el gos es converteix en una excusa per sortir de casa, per tant, fer ús de l'espai públic, i relacionar-se amb altres persones. La majoria de persones que han passat amb gos eren dones i totes les persones que han passat amb un gos eren de pell clara. Sembla que aquest individualisme i aïllament al qual el sistema neoliberal ens empeny, algunes persones intenten pal·liar-lo amb la companyia d'un gos. Tenir gos s'ha convertit en un tret molt occidental i sorprèn veure persones d'origen africà o asiàtic que en tinguin. Potser ells no en tenen tanta necessitat pel fet que viuen d'una manera més comunitària o potser perquè és una despesa que consideren innecessària o simplement perquè és una cosa cultural. (D_2C_D2_49) Durant un viatge a Itàlia vam visitar alguns palaus com el "Palazzo Ducale" de Venècia i el "Palazzo Te" a Mantova. Els dos edificis van ser punts amb una concentració de riquesa econòmica i de poder. A les pintures s'hi poden veure gossos i semblaria que eren signe de riquesa.

¹⁵ A Vic, conec casos de dones blanques catalanes que tenen parelles d'origen subsaharià i fills mestisos però que no juguen mai sols, sense la supervisió d'un adult, als parcs.

OBSERVACIÓ 3C

Dia: dilluns 16/04/2018

Hora: 17.45h – 18.10h

Lloc: Plaça de la Noguera

Procediment: Asseguda al banc de fusta número 1a acompanyada d'un amic (O_3C_D1_50).

Descripció dels elements estàtics

Tot està igual que a la descripció de l'espai 1C. Destacaria que després de les pluges d'aquests dies es veu la tela de sota la sorra. També hi ha llaunes de refresc a terra i una de les espumes que hi havia a sobre del banc on em situo avui. Tot plegat fa que la plaça es vegi deixada.

Descripció dels elements dinàmics

Clima: Ennuvolat i cel fosc de tempesta. Temperatura agradable amb jaqueta i fulard.

Ambient: Hi ha molt moviment de persones que van i venen.

Posició: Em situo al banc número 1a (al costat del banc de l'últim dia, observació 2C).

Descripció de la situació: (evidències)

Hi ha tres homes asseguts al banc 4, just al costat del gronxador, i 2 homes drets a davant d'ells. Aquests homes tenen la pell morena i els cabells molt negres però no porten cap peça de roba que em faciliti la identificació del seu origen. Van vestits de carrer: porten camisa, texans i vambes. Parlen en un idioma que desconec. Dedueixo que són originaris de la zona de l'Índia. Arriben tres homes més. Parlen entre ells. Un d'ells marxa pel mig de la plaça, es para a la font a beure aigua i marxa direcció sud. (O_3C_D1_50b) + (O_3C_D3_50)

Un home de pell clara d'entre 50 i 60 anys va amb una bossa de plàstic petita, seu a una punta de l'escenari. Després veig que va amb un gos petit amb corretja però sense agafar-la de manera que el gos pot anar passejant lliurement. Arriba un altre home de pell clara de la mateixa franja d'edat i el saluda en castellà i s'asseu al seu costat. (O_3C_D1_50c) + (O_3C_D3_50b)

Hi ha tres nens d'entre 8 i 12 anys, d'origen magrebí asseguts al banc 14. Al banc 15 hi ha un home de pell fosca d'uns 20 anys assegut que va vestit amb gorra morada, xupa de cuir negra, texans i vambes. No parlen entre ells. Conec l'origen dels nens perquè l'any passat vaig treballar a activitats d'esport al carrer i ells hi participaven. Dos d'ells marxen amb patinet i el tercer, més petit, marxa a peu. Tots van direcció Rambla Tarradellas. No hi ha adults de referència. (O_3C_D5_50)

Al banc 11 hi ha dos homes de pell fosca que parlen entre ells però no reconec la llengua. Dedueixo que són d'origen subsaharià. (O_3C_D1_50d)

Un home de pell clara d'entre 60-70 anys seu al banc 1b que queda al costat esquerre d'on estic situada jo. No el puc veure gaire però sí que veig que va tirant escopits de tant en tant. (O_3C_D1_51)

Hi ha moviment constant de persones que van passant pel mig de la plaça per anar d'un lloc a un altre: un home de pell fosca d'entre 30-40 anys, una dona de pell clara d'uns 80 anys amb bastó i cabells grisos, una dona de pell clara d'entre 60-70 anys amb una bossa de la compra, una nena d'entre 12-14 anys amb faccions asiàtiques i vestida amb el xandall de l'escola Santa Caterina arrossegant un carro de la compra, passa una noia d'entre 15-17 anys de pell morena i cabells negres recollits en una trena llarga. Aquesta mateixa noia la veig després a l'observació que faig al Parc Balmes. Passa una parella de pell clara d'uns 40 anys que després, quan vaig direcció al segon lloc d'observació els trono a veure que tornen amb una bossa de plàstic amb el logo de "Clarel" i dedueixo que tornen de comprar a aquella botiga que es troba al costat de la Plaça de la Noguera. Una dona d'entre 30-40 anys amb carret de la compra i una nena passen pel mig de la plaça, la dona porta hijab i la nena, que deu tenir uns 10 anys, no. Semblen mare i filla. La dona li dóna diners a la nena i marxen juntes direcció Rambla Tarradellas. (O_3C_D1_51b) + (O_3C_D2_51)

Arriba a la plaça un gos marró petit deslligat i el gos de l'home assegut a l'escenari va corrents molt content a saludar-lo. Arriba una dona de pell clara d'entre 40-50 anys, vestida amb un forro polar rosa, jersei vermell, pantalons i sabates negres, mitjons de flors i ulleres. Se'n va cap als homes que hi ha a l'escenari i comencen a parlar, sembla que ja es coneixen. Al cap de poca estona, arriben dos homes de pell clara d'uns 30 anys i s'ajunten amb els dos homes i la dona que ja hi ha a l'escenari. Semblaria que és un lloc de trobada habitual entre ells. Parlen tots cinc en castellà. (O_3C_D3_51)

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

Els homes d'origen hindú es relacionen només entre ells i sembla que hagin quedat per parlar a la plaça. Una manera de viure millor el procés migratori és poder compartir espais entre iguals i, en aquest cas, sembla que ho fan a l'espai públic. (D_3C_D3_51)

El fet que hi hagi tres nens d'origen magrebí a l'espai sense un referent adult no em fa pensar en cap moment que estan sols perquè semblaria que és habitual que sigui així. Un dels nens, el més petit, algun dia de l'any passat em va generar tristesa quan vaig veure que era l'hora de dinar i, després de l'activitat que vam fer al carrer ell va continuar amb nosaltres quan vam anar a la terrassa d'un bar a fer revisió entre les monitores. En aquest fet hi pot tenir a veure els horaris laborals de la família que semblaria que són difícils de conciliar amb la cura dels infants. Pel que fa a qüestionar si els nens han d'estar al carrer sense un referent i comparant-ho amb el cas de la nena de diumenge, en cap moment trobo que sigui alguna cosa negativa. Per tant, em sorprèn la meua mirada en funció de l'origen i gènere. L'acció de jugar al carrer la trobo molt positiva perquè quan hi ha infants en un espai pot ser un símptoma de bona harmonia i seguretat perquè els infants no van a llocs on no es senten segurs i perquè hi ha una responsabilitat inconscient cap a aquests infants dels adults que hi ha a l'espai, com un sentiment de comunitat. (D_3C_D5_51) De petita recordo que sempre estava jugant al carrer, ja que era una cosa habitual. Actualment, les persones "autòctones" sembla que consideren irresponsable deixar jugar al carrer als seus fills i filles per la por a que els hi pugui passar

alguna cosa. Aquesta idea lliga amb la de por, desconfiança i seguretat de la qual ens parla Bauman (2006)¹⁶. Com si s'hagués perdut el sentiment de comunitat i tot és regís per l'individualisme. En canvi, en cultures on aquesta responsabilitat de la comunitat encara és un pilar molt important i encara conserven aquesta confiança amb l'entorn.

Quan la noia de la trena passa tampoc em qüestiono que sigui estrany trobar-la sola, això em dóna una pista que només em passa quan es relaciona el gènere amb l'edat. En el cas d'aquesta noia potser sí que m'hagués generat més preguntes si me l'hagués trobat un dia a la nit sense gaire gent al carrer pel tema de la inseguretat.

La relació que es dóna entre el grup que es troben a l'escenari podria ser donada pel fet de trobar-se passejant el gos. Però semblaria que és un ritual habitual perquè es troben amb persones que no tenen gos. En aquest cas, també trobem que hi ha relació entre persones de diferent gènere però el mateix origen. (D_3C_D4_52, lligat a relacions socials)

En cap moment es dóna relació entre persones de diferents orígens. (D_3C_D6_52, lligat a relacions socials)

¹⁶ Bauman, Zygmunt (2006). *Confianza y temor en la Ciudad. Vivir con extranjeros*. Barcelona: Arcadia.

Experiències diàries

- **Dilluns 11 de desembre**

Dia: 11/12/2017

Hora: 18 – 20h

Lloc: Inici a la biblioteca Joan Triadú i final a la Plaça de l'Orfeó.

Finalitats de l'activitat-observació:

Participants: tècniques del VicDones, 1 membre de la cooperativa Col·lectiu Punt 6, 1 membre del col·lectiu Adona't i 1 membre de l'AVV del Carrer Sant Pere.

Descripció de la trobada i aportacions teòriques:

Al matí m'he trobat amb una noia investigadora de la UAB que està fent una tesi sobre espai públic i desenvolupament comunitari. M'ha explicat algunes coses sobre com podia enfocar la meva recerca. Per exemple, m'ha comentat que dels tres llocs que he triat amb l'anàlisi de dades puc buscar punts en comú però que és millor evitar les comparacions. M'ha donat alguns autors que parlen sobre desenvolupament comunitari: Enric Pol; Tomàs Rodríguez Villasante. Em comenta que al tractar-se d'un treball que necessita molta observació etnogràfica i que la complexitat d'aquesta (pel volum d'informació a recollir) fa que haguem de categoritzar/etiquetar algunes coses i per fer-ho, estem utilitzant un prejudici. Per tant, m'aconsella que al meu informe faci un primer apartat en el qual expliqui la meua postura epistemològica com a observadora perquè això demostra honestedat i posa de rellevància que la meua mirada no és neutre (està condicionada per les meves construccions). També em dóna algunes pistes de quins aspectes he de tenir en compte a l'hora de realitzar l'observació: elements estàtics (edificis, mobiliari, etc.), elements dinàmics (ambient, llum, temperatura, etc.), persones, incidents o actes/elements crítics.

Participo a l'activitat "L'experiència de les dones en l'anàlisi de l'entorn quotidià" realitzada pel Col·lectiu Punt 6 i organitzada pel VicDones en el marc de les activitats del 25 de novembre contra la violència masclista. La S. O., sociòloga doctorada en planificació urbana i cooperativista del Col·lectiu Punt 6, ens fa una petita introducció sobre l'urbanisme amb perspectiva de gènere. Ens parla de la Zaida Muixí, ja que va ser la fundadora de l'organització. Defensa la llei de millora de barris que es va aprovar el 2004 per dignificar zones degradades i des d'una perspectiva més social.

Els 4 pilars de la cooperativa són: la perspectiva de gènere, l'economia social, la participació comunitària i la sostenibilitat de la vida. El model social que es projecta està basat en el capitalisme que defensa l'ideal americà de la casa amb jardí, una urbanització molt allunyada de la vida quotidiana. També remarca la importància que té qui planifica i per a qui planifica. La majoria són homes arquitectes que compleixen una funció d'experts i que planifiquen pensant en l'home de mitjana edat, d'un nivell socioeconòmic mitjà-alt, blanc, sense cap discapacitat i heterosexual.

Alguns dels paradigmes urbanístics són:

- Zonificació: separació d'usos.
- Turistificació: no hi ha usos que responguin a les activitats de la vida quotidiana, fet que provoca un desplaçament de les veïnes i veïns cap a altres zones menys turístiques.
- Smart Cities: són les ciutats intel·ligents però que només beneficien al model capitalista.
- Grans Infraestructures
- Suburbis
- Urbanisme Preventiu: planificació o disseny que es fa per evitar els problemes socials però a partir de provocar el seu desplaçament. Un exemple podria ser el mobiliari o elements que no permetin el repòs de persones sense llar (treure els bancs).

Algunes de les propostes del Col·lectiu Punt 6 són:

- Prioritzar l'experiència quotidiana i la diversitat.
- Desmasculinitzar l'urbanisme i trencar jerarquies socials i entre disciplines: no només els homes, no hi ha una figura d'expert, no només s'ha de pensar la planificació des de l'arquitectura.

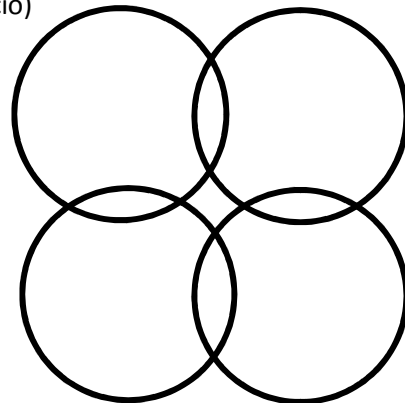
Planteja una fórmula:

Vida quotidiana = activitats + espais + temps

Des de la zonificació/urbanisme funcional es creu que fem moviments lineals, de casa a la feina i parteix d'una visió molt androcèntrica. S'associa als homes l'espai públic i a les dones l'espai privat. Està demostrat que les dones també utilitzen l'espai públic i que fan moviments més complexos amb trajectes més curts i parades entremig. Jane Jacobs parla de les coreografies de la vida quotidiana per referir-se a aquests moviments que es poden produir dins d'un barri, ciutat o comarca.

Segons Cristina Carrasco, en el marc d'una ciutat capitalista i patriarcal es prioritza l'esfera productiva però hi ha diferents esferes que han d'estar equilibrades:

- Esfera productiva
- Esfera reproductiva
- Esfera pròpia (oci i cura personals)
- Esfera comunitària (voluntariat, activisme, participació)

Diferents variables:

- Físiques:
 - Espai públic de relació: accessibilitat, voreres, carrers, elements de socialització i de descans (bancs), representació a l'espai públic que generin estereotips o desigualtats (publicitat) o elements de visibilització de col·lectius estigmatitzats, lavabos públics, etc.
 - Equipaments i serveis: tipus de comerç, biblioteques, escoles, centres de salut, etc. Com són físicament, l'accessibilitat, etc.
 - Mobilitat: en espai i temps, a peu, en bici, amb bus, amb tren, etc. Les dones utilitzen més el transport sostenible i els homes utilitzen més el vehicle privat. També hi juguen aspectes de seguretat, ja que durant la nit les dones canvien el tipus de mobilitat per altres amb les que ens sentim més segures (cotxe).
 - Habitatge: està molt pensat amb la tipologia de família nuclear tradicional (mare, pare i dos fills) i no té en compte els diferents cicles de la vida de les persones. Hauria de ser més flexible i pensar en els diferents cicles de la vida. Cal pensar la construcció o disseny d'interiors en relació als espais comunitaris.
- Socials:
 - Seguretat i autonomia: hi ha 6 principis/aspectes de l'entorn que contribueixen a fer sentir seguretat:
 - Bona senyalització
 - Espais visibles: disseny horitzontal i bona il·luminació
 - Espais que promouen la vigilància informal
 - Espais equipats: bancs, lavabos públics, parades de transport públic, etc.
 - Seguretat
 - Diversitat d'usos i funcions
 - Participació individual i col·lectiva: en processos urbanístics, les veïnes són les expertes, entendre que les persones som diverses (fugir de l'homogeneïtzació), donar més importància a les dades qualitatives que a les quantitatives (no importa el nombre d'agressions sexuals que hagin patit les dones perquè amb una de sola les dones ja tenen por de passar per aquell lloc), empoderament, sentiment de pertinença, espais i horaris adequats per la planificació. Una de les autores sobre aquest tema és l'Ann Michou.

Un cop hem fet aquest repàs teòric, comencem a pensar en quina ruta ens agradaria fer per analitzar les variables de l'espai públic del nostre entorn més quotidià. La S. comenta que la idea era fer els recorreguts pels espais d'oci nocturn de la ciutat. Totes vam coincidir que no ens interessava gaire anar a la zona de discoteques perquè no hi anem mai i la gent que coneixem que hi va, ho fa amb cotxe. Decidim fer un recorregut que estigui més relacionat amb els trajectes de la nostra vida quotidiana. Jo comento que els trajectes que faig més són del Remei al centre i a la inversa. Marquem uns quants punts que ens interessin: Biblioteca Joan Triadú, Plaça Major, Carrer Sant Miquel, Plaça Gaudí, Taverna Social La Nyàmera, Carrer Sant Pere, Plaça d'Enric González i Tornés, Passeig Pep Ventura, Rbla. J. Tarradellas, Plaça de la Noguera, Parc Jaume Balmes i Ptge. Guillem Agulló.

Comencem la ruta parlant sobre l'accés al parc del costat de la biblioteca. N'hi ha un que tot i estar ben il·luminat pot generar inseguretat pels racons que fa. La gent l'utilitza per fer dreuera. Hi ha un altre accés a la biblioteca des d'una plaça on hi ha la figura del Carquinyoli.

Comentem que hi ha un banc que no serveix per res perquè has d'anar expressament fins al final de la plaça per seure-hi, esquivant la terrassa que sol ocupar tota l'amplada d'accés. Continuem cap a la Plaça Major on destaquem el fet que no hi hagi bancs. Molts cops es decideix el disseny d'un espai tenint en compte funcions (concerts, mercat, actes, etc.) que potser només tenen lloc un cop a la setmana o a l'any. Per tant, s'haurien de prioritzar altres coses. Posar bancs a tocar de les columnes seria una bona solució, o posar mobiliari mòbil. Passem pel carrer de la Riera i destaquem el fet que hi faci tanta pujada, que el terra (paviment) sigui tan irregular i que les voreres siguin tan estretes. Comenta que es podria posar alguna barana o algun sistema per facilitar la pujada a la gent gran o amb dificultats de mobilitat (ascensor, escales mecàniques, etc.). Arribem a la Plaça Gaudí i destaquem que ens agrada perquè té bancs i durant el dia sempre hi ha algun moment o altre que hi toca el sol. La S. comenta que els bancs han de ser de fusta per les temperatures (fred i calor) i que el model que hi ha en aquesta plaça és el Barcelona que és un dels més còmodes. Comenta que han de tenir respall i han d'estar posats a una alçada correcta per a facilitar l'ús de la gent gran. Però en aquesta plaça no s'hi fa gaire vida social quotidiana (a banda de les terrasses dels bars = consum capitalista) i que es podrien diversificar els usos (parc infantil, paviments diferents, etc.). Comenta que el fet que el paviment sigui tot de sauló pot generar que se l'apropriïn els gossos. (D_A_D2_57)

Arribem a davant de la Nyàmera i la S. destaca el fet que a moltes actuacions per fer zones de prioritat per vianant es treuen els llocs d'estacionament i es posa a la mateixa alçada el carrer i la vorera. Això fa, per un cantó, que els cotxes corrin més i, per l'altre, que el vianant tingui una major sensació d'inseguretat. Pel que fa al carril bici comenta que l'ús està molt marcat per la sensació de seguretat. El fet de posar-lo separat o diferenciat del carrer dels cotxes augmenta aquesta seguretat.

Quan arribem al Parc Jaume Balmes, comentem que és una zona que, sobretot a l'estiu, convida a estar-s'hi perquè hi ha molta ombra i bancs. Li ensenyem l'Escola Centre i ens comenta que està molt ben situada perquè hi ha molt espai al davant que permet als pares, mares i infants poder-se esperar amb tranquil·litat al davant i, a més, es faciliten les relacions socials entre els que esperen. El fet de posar-hi bancs ajudaria a aquestes relacions socials. L'únic impediment és el fet que es permet el trànsit de vehicles. S'hauria de restringir per a vehicles autoritzats com per exemple la furgoneta d'ADFO. (D_B_D2_57)

Passem per davant del carrer del Remei i comenta que és un clar exemple de dignificació del barri a partir de la Llei de barris. La manera com estan situats els elements estàtics (sense interrupcions visuals) fan que sigui un espai segur, ja que pots veure que hi ha al final del carrer. Al Passeig Pep Ventura ens fixem en els passatges perpendiculars que hi ha. Estan mal il·luminats, les casetes fan entrades amb punts morts (inseguretat), hi ha balles per separar rengleres de cases unifamiliars de pisos de protecció oficial (classisme), no hi ha espais comunitaris, tot i que al davant hi ha un parc.

Reflexions: Preguntes, qüestions, emocions

Les aportacions de la noia investigadora m'ajuden a tornar a creure en la meua recerca. Penso en com d'enriquidor és el fet que em pugui anar nodrint de les aportacions de tantes persones com: Anna, Núria, Isabel, Eulàlia, Núria, Sara, etc.

M'adono que no he fet cap fotografia i em plantejo tornar-hi a anar un altre dia i fer-ne alguna dels aspectes més rellevants: balla que separa les cases dels pisos, carrer del Remei des del pont Gòtic, etc.

- **Dissabte 16 de desembre**

Dia: 16/12/2017

Hora: 18.30h

Lloc: Ateneu de Manlleu

Descripció i reflexió

Avui havia de cuidar les meves nebodes i hem anat a una activitat que organitzen a l'Ateneu de Manlleu amb Joguines Gargamel, jocs de taula per a totes les edats. M'he trobat cares conegudes (de vista) que m'han fet reflexionar sobre el fet de trobar-se amb determinades persones a determinats llocs, ja que molts cops sembla que et trobis sempre la mateixa gent. Una de les persones que m'he trobat, és un noi que havia vist abans a la presentació d'un projecte de l'Eva Marichalar, emmarcat dins de "Deriva Mussol". El noi en qüestió té una malaltia mental, i el que recordo més d'ell és la seva gran sensibilitat i intel·ligència. Quan l'he vist fent vida comunitària a l'Ateneu m'ha fet molta il·lusió perquè demostra que hi ha molts projectes que afavoreixen la inclusió social de les persones.

L'altra persona que he vist, és un alumne d'Educació Social, no sé si fa 2n o 3r. És un noi que sembla més gran, potser ha estudiat el grau d'Integració prèviament? Aquest noi és un dels dinamitzadors dels jocs. Ens ha vingut a demanar si sabíem com funcionaven els jocs i a comentar-nos que si necessitem ajuda, li podem demanar a ell. M'ha fet gràcia veure que altres educadors els hi interessa aquest món dels jocs de taula.

- **Dimarts 23 de gener**

Dia: 23/01/2018

Avui marxem a Dublín 5 estudiants d'Educació Social i un professor per anar a veure un projecte que treballa amb persones sense sostre, Dublin Simon Community. A l'aeroport, un cop passats els controls, parem a esmorzar a una de les tant "econòmiques" cafeteries que hi ha (es noti la ironia). Quan ja hem demanat tot el que volem i pagat, ens ho emportem a una taula. Al cap d'una estona, la S. troba a faltar la seva ampolla d'aigua. Li dic que se la deu haver deixat al taulell i que li vagi a demanar al cambrer que segur que serà comprensiu. Ella diu que li sona que se l'ha posat a sota el braç i la J. diu que no li sona que l'hagi agafat. La S. se'n va cap al taulell i la resta continuem esmorçant. Quan torna al cap de molta estona, ens explica el que ha passat. Li ha demanat al cambrer i li ha dit que no, que ella se l'ha emportat. Es veu que tenen càmeres i ho ha anat a mirar a dins per una pantalla recuperant les imatges i hi surt ella posant-se l'ampolla sota el braç i anant cap a la taula. Al cap de res, miro dins la meva motxilla per mirar que no m'hagi confós i me l'hagi posat a dins. Doncs resulta que sí, que me l'he posat

a dins pensant-me que era la meua. Total, que al final tota la moguda no ens ha servit per res, o potser sí?! Doncs comencem a reflexionar al voltant de l'ús de les càmeres de vigilància. Ens les van vendre com una eina de protecció i resulta que les fan servir en contra dels consumidors, per controlar-nos. On queda la confiança en la paraula de l'altre? On queda la responsabilitat social de la comunitat? Si perdem la confiança en les persones, estem perdent un element indispensable per a la bona convivència.

Al cap d'una estona, quan estem a la porta d'embarcament, la J. se'n va al lavabo. Arriba un home d'uns 60 anys, suposem que irlandès per com parla, i ens demana on és la fila de prioritat. Jo li explico on és i em sorprèn que es quedi darrere meu si el que volia saber és on era la de prioritat. Suposo que ell no hi va. Quan arriba la J. del lavabo el mateix home li comenta que la fila de "Priority" és a l'altra banda. La J. no entén que li està dient l'home. Li explico i li contesto que ella no va a prioritat. Ell, per acabar-ho d'arreglar diu que per com va vestida pensava que havia d'anar a la fila de prioritat. Resulta que si vas arreglat has d'utilitzar l'"enganya tontos" aquest de Ryanair només per remarcar la diferenciació que hi ha entre tu i la gent que no s'arregla, això suposant que es correspon vestir bé amb el fet de tenir un nivell socioeconòmic elevat i, per tant, estaríem parlant d'una pràctica que visibilitza les desigualtats de classe. Tot plegat molt preocupant tenint en compte que aquest "rollo" no té cap mena de sentit perquè tant és entrar abans o després, ja que tant a l'avió com a l'aeroport pots seure, i tant fa si ho fas abans a un lloc que a l'altre. Però sembla que la gent que té una mica de capacitat reflexiva ja va fer aquesta lectura des del principi i per això, els de Ryanair, que tampoc són tontos, s'han inventat això de ficar les maletes, que fins ara podies pujar a l'avió, a sota, amb l'inconvenient que això pot suposar: pèrdua d'equipatge, recorregut fins a recollir la maleta, esperar que surti, etc. Per tant, resulta que d'aquesta manera sí que t'has d'esperar dreta durant l'estona que ells vulguin i acabis associant "Priority" a no perdre temps. Mentre esperem que surtin les maletes vaig llegint un article que es titula: "Hacer esperar a los pobres es un mecanismo de control del poder"¹⁷ i de sobte, tot pren sentit.

- **Dimecres 24 de gener**

Dia: 24/01/2018

A Dublín ens adonem que tots els establiments utilitzen càmeres. Al *hostel*, els del torn del matí es passen molta estona mirant el que han fet els del torn de nit, mirant les imatges a través d'una pantalla que tenen al taulell. A una cafeteria també en tenen i apareixen diferents espais de l'establiment de forma simultània. Fins i tot, al Simon Community en tenen per veure qui hi ha al carrer. Ho trobo delirant i absurd. Treballem per les persones però no confiem en elles? En general, a Vic, no deixem la porta de casa oberta, i tampoc crec que s'hagi de fer, però entre un extrem i l'altre hi deu haver un terme mig. No n'hi ha prou amb demanar a la persona que truca qui és i que vol? Sembla que s'acabin guiant més per les aparences per decidir si obren la porta o no. Amb les companyes parlem del perill que s'amaga darrere d'aquest ús tan generalitzat de les càmeres de vigilància perquè pot ser un símptoma de la manca de confiança cap a les persones i, en conseqüència, de poca responsabilitat comunitària.

¹⁷ Article "Hacer esperar a los pobres es una herramienta de control para el poder", des de <https://es.sott.net/article/55572-Sociologo-Universidad-de-Texas-Hacer-esperar-a-los-pobres-es-una-herramienta-de-control-para-el-poder>

Foto: Marta Tàpia

Càmeres a tot arreu

*Estació de tren a
Howth, gener 2018*

Al vespre realitzem el que és la nostra primera intervenció directa amb les persones “sense sostre” de Dublín amb voluntaris de l’organització Simon Community. L’experiència és xocant. Primer pel fet d’arribar al pis de socialització i veure’l tan abarrotat de persones “sense sostre” i després per les situacions que vivim al carrer. Em presenten els dos homes voluntaris amb qui aniré tota la nit. Ells agafen les motxilles carregades amb els termos de cafè i té, el menjar i alguna peça de roba que repartirem. És una nit freda, humida i fa molt vent. Comencem a caminar cap a l’oest. No trobem a ningú. Fem la ruta dels ponts que consisteix a anar passant d’una banda a l’altra del riu per veure si trobem a alguna persona “sense sostre”. Al principi no trobem a ningú però a mesura que ens apropem més cap al centre comencem a trobar a més persones. La primera és un home de pell morena d’uns 20 anys. Està dret al portal del que semblaria un edifici de l’administració. Em sorprèn que l’hagin associat al col·lectiu de “sense sostres” perquè jo hagués pensat que era una persona esperant-se i prou. De seguida accepta un cafè i roba per abrigar-se. Més endavant, en ple centre, trobem un noi de pell clara, d’uns 18 anys. Està dret embolicat amb un sac de dormir i l’acompanya una noia d’uns 16 anys però que no sembla que sigui “sense sostre”. Sembla que s’estan discutint amb un altre noi “sense sostre” d’uns 20 anys. Quan arribem deixen d’interactuar i accedeixen a un cafè o té amb llet. El noi més jove demana que li posem 7 sucres. M’abraça per donar-me les gràcies. Li dono el cafè i torna a abraçar-me. Sembla que em vulgui dir alguna cosa més però no li surten les paraules. Al principi d’un dels ponts més concorreguts ens trobem a una noia d’uns 16 anys asseguda i amb un got de paper demanant diners. Li oferim un cafè o un té amb llet i accedeix de seguida. Li donem uns guants perquè va molt desabrigada i no té cap sac ni manta. Un altre noi de pell clara d’uns 20 anys assegut a les escales d’un altre pont es mostra molt agraït pel

café amb llet i em sorprèn perquè parla amb molta fluïdesa. A l'altre extrem del mateix pont hi trobem un home de pell morena d'uns 40 anys. Arriba un altre home i li diu "Nsala malekum" fet pel qual dedueixo que és d'origen àrab. Quan arribo al pis de socialització de nou, tinc moltes ganes de plorar.

Reflexiono dient que a Dublín, i a les grans ciutats occidentals, el nombre de persones al carrer ens mostra la cara més dura del neoliberalisme que després de la crisi ha pres més força que mai amb unes desigualtats cada cop més accentuades (els rics són més rics i els pobres més pobres). El perfil de la gran majoria de persones "sense sostre" són joves i trenca el cor veure'ls amb la mirada cap a un futur incert (*No future* que deien els Sex Pistols). L'Estat els deixa morir de fred i de gana. La humanitat ve de la mà de l'autoorganització del veïnatge que es nega a permetre que això passi (*Not in my name*). Tot i així, l'actuació d'algunes entitats (de caritat) ens genera dubtes en les formes. Al final, la sensació és de tristesa pel que està passant en aquest precís moment i de coratge per canviar les coses.

- **Diumenge 4 de febrer**

Dia: 04/02/2018

He recuperat un capítol del Foraster que ha fet al barri de La Mina¹⁸. Trobo interessant que en barris tan estigmatitzats es facin coses de visualització positives. Al programa hi apareixen moltes persones d'ètnia gitana i cap al final, surt el president del Centre Cultural Gitano de La Mina que diu coses molt interessants relacionades amb algunes de les idees que tinc sobre el meu TFG.

Hay un gran desconocimiento de lo que es nuestra cultura, ¿no? Entre payos y gitanos ha habido una distancia tremenda. En principio, porque ha habido un desconocimiento total y absoluto. Precisamente a partir de allí es dónde viene el racismo y el desprecio en muchas ocasiones. Por desconocimiento. Hemos vivido, o nos han dejado vivir, donde los payos han tirado la inmundicia, donde acababan los colectores de la ciudad. Y el gitano ha sido siempre invisibilizado, ¿eh? Hemos sido siempre invisibles. A demás, a nosotros nos ha interesado. Hemos intentado ser invisibles nosotros también. Si, si, por las dos partes. Porque es una forma de autodefensa, es decir, si nosotros tuvimos un gran genocidio en la gran redada en 1739 dónde se nos intentó aniquilar por completo. Cuando los gitanos salimos de aquellas prisiones del siglo XVIII, donde perdimos parte de nuestra cultura, los gitanos intentamos de decir: vamos a intentar por todos los medios de no hacer ver que somos muy gitanos, no vayamos a seguir teniendo problemas. Esto nos ha hecho mucho daño porque no se nos ha reconocido como cultura y somos una cultura viva que hemos vivido aquí, en Catalunya, durante 600 años. (...) Gitano se ha tenido como un sinónimo de ladrón, delincuente, algo sucio, etc. Y bueno, para nosotros, el ser un payo es una persona poco apegada, dónde la familia le importaba poco, dónde a los hijos, pues, no le tenía un cuidado como lo teníamos nosotros, el respeto a los ancianos, etc. Pero nada más lejos de la realidad. Es el desconocimiento. El desconocimiento es lo que verdaderamente hace que haya la discriminación, el racismo, la xenofobia, ... Cuando conoces al otro dices: Joder coño, pues... Nos tenemos que conocer más. Vivimos al lado el uno del otro. (D_4feb_D6_62)

¹⁸ CCMA (2018, gener) El Foraster. *Especial La Mina*, des de <http://www.ccma.cat/tv3/alacarta/el-foraster/especial-la-mina/video/5716686/>

- **Divendres 30 de març**

Lloc: Nuvolato (Nord d'Itàlia)

Finalitats de l'activitat-observació: Viatge amb una persona originària del lloc.

Persones implicades en la trobada: La meua parella, el nostre amic i jo.

Fa molts anys que el nostre amic ens demana que anem amb ell a veure el seu poble natal. Fa més de 40 anys que viu a Vic però sempre que té uns dies lliures torna al seu lloc d'origen, ja que hi té la família i una caseta humil. Des del primer dia, ens van acollir molt bé, tot i que ens va sorprendre que la manera de fer és diferent de com ens havíem imaginat influenciats per tòpics i pel caràcter tan alegre que té el nostre amic. Les persones del poble no són gaire càlides i, a vegades, se'ns queden mirant sense dir res, encara que els saludem amb un "Bon Giorno". Tot i això, el fet d'anar acompanyats per un "autòcton" ens dóna molta tranquil·litat i la seva família és realment encantadora i senzilla.

Durant l'estiu vam estar fent ruta per poblets semblants de França i a tots pensàvem el mateix: és molt difícil poder conèixer realment el lloc sense tenir-hi algun vincle perquè no hi ha espais de relació informal i als bars només hi ha homes que et miren amb cara de pocs amics. Per això, ara que podem entrar a les cases i conèixer a la gent ens sentim que estem vivint una experiència realment enriquidora. Parlen en "dialecte" que encara s'entén més que l'italià perquè tenen expressions semblants al català (al final ja se'ns barrejava tot). Concretament la germana del nostre amic, sempre fa servir aquesta llengua, poc valorada per altres persones del poble. Un dia ens la vam trobar que anava amb una bici de passeig i un mocador al cap. Ens va semblar la dona més autèntica que havíem vist en molt temps. És curiós veure com aquests pobles tan humils gairebé tothom va amb bici encara que, com en el cas de la germana del nostre amic, tinguin més de 60 anys. També sorprèn veure com llocs que sembla que s'hagin aturat en el temps estiguin per davant en aspectes tan importants com la mobilitat i el reciclatge, que ja fa molts anys que és fa seguint el sistema "porta a porta".

Una altra de les coses que ens va sorprendre dels poblets francesos de l'estiu i els poblets del nord d'Itàlia ara, és que no hi ha gaires espais públics i si n'hi ha, no s'hi veu mai ningú. Tothom viu en casetes i quan fa bon temps fan servir els seus jardins per estar a l'aire lliure. Només podem veure espais de relació al bar, la botiga de queviures, al restaurant i a l'església. Per tant, és una manera totalment diferent d'entendre l'espai públic, ja que tothom ho sap tot de tothom però ningú utilitza el carrer per relacionar-se.

Un dels dies el nostre amic ens va voler portar a Venècia. Tot i que ja n'estàvem al cas, ens va sorprendre molt el gran volum de turistes que hi havia. El nostre amic ens va explicar que als llocs més turístics (gairebé tota la zona de canals) no hi viu ningú "autòcton", tot està enfocat al turisme. Em plantejo algunes coses al voltant d'aquest turisme salvatge i mentre ens refugiem a les zones menys turístiques (a la zona de la presó actual) trobo una imatge que defineix molt bé el lloc.

Foto: Marta Tàpia

Turista assegut amb la maleta apunt per marxar (o instal·lar-se), amb els cascos d'aïllament i la pantalla d'abstracció, sota una pintada en contra de la gentrificació: "Take a shit on gentrification".

Venècia, març 2018

Dos punkirrománticas tónicas

Dos perros hermanos, del tipo Milú

Un hombre con una boina del tipo cura

Una mujer con un chal

Una abuela con un cochecito

Un hombre con un chascás (es el mismo de antes, que va de regreso)

Un cura con boina (otro distinto)

Chapas, turbantes, botas, gorras del tipo marinero, bufandas, más cortas o más largas, un agente con quepis, abrigos de piel, maletas, paraguas

Un empleado de telégrafos en bicicleta

Una pareja inglesa (entran en la cafetería hablando su idioma): el abrigo del hombre es tan lago como él

Una chica con trenzas cortas devora un bizcocho (¿es realmente un bizcocho? Eso parece)

Una mujer con una *baguette*. Otra mujer con lo mismo.

Son las cinco menos cuarto. Tengo ganas de cambiar de pensamientos. Leer *Le Monde*. Cambiar de mantequería.

Pausa.

“Tentativa de agotamiento de un lugar parisino”

Georges Perec (2012 [1975])

2. Entrevistes

2.1. Entrevista informant clau de la Plaça Gaudí

Nom: Roger Albert

I: Bona tarda! Ens trobem a la Plaça Gaudí. Però de quin barri ets tu? #00:00:14-4#

B: Jo visc al barri de l'Estadi actualment i és on he viscut gran part de la meua vida. #00:00:26-1#

I: Per quina raó fas vida al barri on ens trobem? És a dir, aquí a la Plaça Gaudí. #00:00:33-3#

B: Jo faig vida aquí, doncs, perquè de petitet vaig entrar a formar part a una de les entitats que hi havia en aquest barri, concretament, la Colla Gegantera del Carrer de la Riera i no me n'he desvinculat mai. Hi faig molta vida i tinc molt vincle en aquest barri a través d'aquesta entitat i s'ha anat desplegant un ventall d'altres vincles que encara m'hi ha arrelat més. I: Quins vincles? B: Per exemple, al cap d'uns quants anys d'estar a la colla gegantera vaig entrar a formar part també de la comissió de festes i al cap d'uns quants anys, o molts anys, es va crear una associació de veïns del qual també en formo part. I: La comissió de festes es diu "Comissió de Festes del Carrer de la Riera i Adjacents" i l'associació de veïns es diu "Associació de Veïns del Seminari Vell". #00:01:48-4#

I: Explica'ns una mica, exactament que hi fas quan vens aquí a aquesta plaça, a la Plaça Gaudí? #00:01:57-4#

B: Bé, aquí a la Plaça Gaudí doncs, eh... **En realitat és al barri en general, no?! Però aquí a la Plaça Gaudí doncs, hi passo moltes més hores perquè tenim el local de l'associació al carrer d'aquí davant (Carrer de les Basses) i tota la feina que fem neix i surt de... o totes les idees, si més no, neixen i surten d'aquí dintre d'aquest local però aquí a la plaça hi desenvolupem moltes activitats i molts actes públics que, "bueno", n'hi ha moltíssims, una llista inacabable.** (E_A_D2_1) #00:02:44-8#

I: Cada quan vens a la plaça? #00:02:49-1#

B: Cada dia. I: Cada dia? B: Segur, sí! Per una cosa o per una altra cada dia he de passar pel barri i pel local. #00:02:57-7#

I: I quan vens t'hi estàs molta estona? o és només de passada per entrar al local... #00:03:01-8#

B: Hi ha dies que de passada i hi ha dies que m'hi estic hores. #00:03:06-8#

I: I des de quan freqüentes tan sovint la plaça Gaudí? #00:03:17-7#

B: Des de que vam aconseguir tindre-hi un local. I: Que això quin any va ser? B: Això, ara fa 7 anys justos, al 2010. Llavors, anteriorment a aquest n'havíem tingut un altre per aquí el carrer (el Carrer de la Riera). Fa uns 10 anys que tenim local per aquí. I: Per aquesta zona?. B: Sí. Entre el Carrer de la Riera i el Carrer de les Basses. #00:03:43-6#

I: Que t'agrada d'aquest barri? #00:03:46-9#

B: Home, l'encant que té per l'antiguitat, és un atractiu molt romàntic i per una persona com jo enamorada de la ciutat i nostàlgica del passat, doncs, això m'agrada molt. I que des de ben petit hi he viscut moltes coses amb molta gent diferent i això t'arrela i això et fa estimar i això et fa voler construir coses pel barri. #00:04:27-5#

I: Val, i d'aquesta plaça en concret, què t'agrada? #00:04:30-9#

B: D'aquesta plaça, ostres, e... **M'agrada doncs l'activitat que nosaltres i la vida que nosaltres hi intentem donar-hi.** A... no prefereixes que et digui que m'agradaria més que hi hagués? I: No, això ja t'ho demanaré més endavant. B: (Riu) Vale. **Doncs, el que m'agrada d'aquesta plaça és tota l'activitat que s'hi porta a terme i bé, no sé... I: Activitat et refereixes a tot el que organitzeu els geganters...** B: Els geganters, la comissió de festes, l'associació del Casal Claret, l'ajuntament per festa major o per fires i mercats, o... sí. El que m'agrada és que és una plaça, **intentem que ho sigui, molt dinàmica i amb molta vida i amb molta relació.** (E_A_D2_2) #00:05:37-5#

I: Coneixes alguna cosa de la història d'aquesta plaça? #00:05:41-5#

B: Es que aquesta plaça és nova d'ara fa 15 anys perquè antigament aquí hi havia un edifici que ocupava tot el que és el perímetre d'aquesta plaça. Sé, per un historiador de la ciutat, que molt antigament... I: Quin historiador? B: Xavier Cervera. Que molt antigament, doncs, a... aquesta plaça hi havia unes basses que, si no vaig errat, servien per regar els horts que eren just aquí a l'altre cantó de la muralla, fora de, diguéssim a la Rambla. Que ja era ben bé fora de la ciutat i que per això, el nom del carrer on tenim el local, que és aquest que toca a la plaça, és Carrer de les Basses. L'altre carrer que també toca a la plaça és Carrer del Pont, perquè hi havia un pont. Perquè just és el carrer que enllaça amb el Carrer de la Riera que era per on baixava tota l'aigua que venia del punt més alt de la ciutat que és la Plaça Major. I: I hi ha el Carrer de... B: I el Carrer de la Ramada, sí que és per on entraven, doncs, era una de les entrades del casc antic, o sigui, de la ciutat antiga perquè hi havia altra ciutat, venint de Barcelona que enllaçava amb el carrer Sant Pere i era un carrer ramader. I: Llavors, posteriorment es van construir uns edificis aquí. B: Sí però molts segles cap aquí. Clar és que hi ha un entremig que no el conec però, però sí, és així. Posteriorment, durant un segle com a mínim, hi va haver uns edificis, pel meu gust horribles, no hi havia llum a cap dels carrers, eren molt fúnebres i... i fa, per sort, uns 15 anys es van aterrar. I: Es van aterrar perquè deuriem quedar també deshabitats, no? aquests edificis i van aprofitar l'avinentsa i els van... B: Sí, com tot el barri, va anar quedant deshabitat i... i és això que tu dius, doncs... I: Van aprofitar per esponjar una mica. B: Sí. Aquests edificis que no tenien cap mena de valor històric ni catalogació, ni res, eren fins i tot, uns "maxambrats", que no era un bloc fet de cop si no que em penso que es va anar fent mica en mica cases unes a sobre les altres com aquell qui diu que eren com un laberint aquests pisos per dins, doncs, van decidir aterrar-los i fer-hi la plaça. I: És a dir, la plaça es va crear fa 15 anys i el motiu ja ens l'has dit. #00:08:57-6#

I: A banda de crear la plaça, un cop es va fer la plaça, aquesta plaça ha tingut més transformacions? És a dir, tal com és ara ja ho era fa 15 anys o hi ha hagut canvis en aquesta plaça? #00:09:07-1#

B: No, ja ens agradaria que hagués sigut així des de bon principi. Tot i que, no està acabada, ni hi hagut mai un projecte que s'hagi portat a terme. Hi ha hagut projectes però no han arribat enlloc. Aquesta plaça durant uns quants anys era un aparcament de cotxes. Tota la gent volia i que anava al casc antic o que hi vivia aparcaven aquí. De fet, no era ni una plaça, era un aparcament de sorra. Llavors, es va prohibir aparcar-hi perquè es va remodelar un edifici d'aquí el Carrer de la Ramada, Can Calderó, i es va fer servir com a magatzem d'obres més de

la meitat de la plaça. Es va ballar i hi havia una grua i van decidir retirar els cotxes perquè no hi cabia tot i no era compatible que hi hagués un magatzem d'obres i un aparcament i tot això. Un cop acabat el magatzem d'obres es van saber que hi havia unes ruïnes de la ciutat antiga a sota i va estar durant un període d'un any o un any i mig descoberta sense la sorra i amb les restes arquitectòniques visibles. Per tant, que no eren..., no exercia de plaça, sinó que era tota ballada pel voltant i era això... **Després, es va cobrir de sorra. Després, els veïns, la comissió i els geganters vam apretar perquè s'hi posessin bancs, perquè s'hi posessin papereres, perquè s'hi posessin arbres, torratxes amb flors, i s'hi va acabar posant. Tot i així, hi havia uns contenidors, set o vuit, allà al mig de la plaça, que feien molt lleig i també vam aconseguir que els poguessin treure i ara a través dels pressupostos participatius, aquest any que ve, 2018, s'hi posarà llum i es farà una mica de pavimentat a terra per acabar d'acondicionar-ho una mica.** (E_A_D2_3) #00:11:27-1#

I: Quantes papereres hi ha? #00:11:29-9#

B: A la plaça, si no ho recordo malament, n'hi ha dues o tres com a molt, però no és una plaça massa grossa, està prou bé. #00:11:37-1#

I: I els contenidors que queden més a prop de la plaça són els que hi ha a la plaça que està al mig del Carrer de la Riera? #00:11:45-9#

B: A la Plaça Pompeu Fabra o al call nou, o al Carrer Sant Antoni M. Claret o a la Rambla de l'Hospital, "bueno", aquells queden potser més lluny. #00:11:57-3#

I: Què no t'agrada de la plaça? o què canviaries? #00:12:18-2#

B: De la plaça, físicament, doncs és evident que hi falta llum. Des de fa molts anys que ho reivindiquem i com he dit, aquest any que ve s'hi posarà enllumenat a través de les votacions que vam guanyar amb els pressupostos participatius. **És a dir, què hi trobo a faltar? Doncs, llum. Com també he dit doncs sóc molt nostàlgic i molt romàntic de la ciutat com era abans, antigament, fa un segle, i hi posaria un enllumenat que hi donés una calidesa i una cosa més romàntica que no pas un pal amb tres focus que il·lumini i ja està, no?!** (E_A_D1_3) Això és una de les coses físiques de les que hi trobo a faltar, així com que s'hi acabin de plantar els arbres, que va quedar a mig fer. Que es treguin unes pilones de ferro que hi ha, que s'hi van posar quan es va prohibir que hi aparquessin vehicles. Físicament, doncs, l'acabaria d'arreglar tal, més o menys, tal i com està projectat però amb aquest tema dels llums. **I dinàmicament, m'agradaria, doncs, que hi hagués molta vida i, per això, hi estem lluitant uns quants veïns. Com per exemple, que els avis de la Rambla de l'Hospital vinguin aquí a jugar a la petanca, que juguen a petanca, i hi puguin ser cada tarda allà, donant vida i ambient i caliu i creant vincles i teixit social.** (E_A_D2_3) Que puguin ser cada tarda allà. I bé, de moment està prou bé perquè ja procurem que hi hagi molta activitat. **Per la Festa Major de la ciutat de Vic s'hi fan un parell o tres d'actes, per la Festa Major del barri s'hi fa gairebé la totalitat dels actes que no són cercaviles o recorreguts.** (E_A_D2_3b) Una de les coses que m'he descuidat de dir és quan es va fer el monument de la Vella també vam procurar que anés allà per donar més a conèixer la plaça i el barri i perquè com que teníem el Merma, l'estàtua del Merma que està ubicada a la Plaça Major de referent i és un lloc de quedada per molta gent, preteníem també, o almenys ens hagués agradat, doncs, que la Vella, el monument de la Vella, fos un lloc de quedada i de trobada també i de que, per tant, la plaça aquesta tingués vida, això, per ser un punt de trobada. És a prop d'on, molts cops pots aparcar el cotxe i és un bon lloc on pots quedar i mira, en comptes de quedar al Merma doncs, quedar a la Vella i... I de que hi hagués, en definitiva, doncs, moviment de persones i moviment al barri. (E_A_D2_3c) Antigament, aquells carrers, als anys 70 i 80, com he dit eren molt fúnebres i foscos, no hi havia ni bars ni restaurants,

imaginem-nos aquells carrers en una època que la droga, l'heroïna era molt visible als carrers i amb els joves i de nit gairebé no s'hi podia ni passejar perquè estava ple de persones punxant-se i ple de xeringues a les clavegueres. I: Això allà a la Plaça? B: Clar la plaça no existia. No, als carrerons del voltant. Clar, no hi havia gens de vida ni de circulació de gent i de nit, i en algun carrer gairebé ni de dia, no s'hi podia passejar tranquil·lament. I: El fet de posar l'estàtua de la Vella creus que ha aconseguit que la gent conegui més la plaça o que la gent ho hagi pres com un punt de referència del barri o no ha influït al final amb tot això? B: Sí, sí. I tant que ha influït, ha sigut molt positiu el fet de poder-hi posar l'estàtua. Potser no com un s'ho imagina de és quedarà allà a la Vella (fita) però ha donat molt nom i molt reconeixement a la plaça. Tothom sap on és la plaça perquè hi ha l'estàtua de la Vella també. Fins i tot, molta gent no en diu la Plaça Gaudí, sinó que en diuen la Plaça de la Vella i segur que per molta gent és un punt de trobada. I el que sí que, per altra part, l'ha pogut donar molt a conèixer no és potser pròpiament per la gent que viu a la ciutat, sinó és per molta gent turista que visita la ciutat que es para allà a tirar fotografies al monument i en algun mural que hi ha dels gegants i, per tant, aquella plaça es coneguda perquè hi ha un monument i perquè la gent hi tira fotografies. Si no hi hagués el monument la gent no es pararia allà i no hi tirarien fotografies i potser, no es fixarien ni que han passat per aquella mateixa plaça, cosa que el monument ha anat, ha sigut 100% positiu que es posés allà. (E_A_D2_4) #00:18:10-1#

I: Parlaves de temes d'inseguretat a l'espai públic, no?! Quan hi havia tot de persones punxant-se i "bueno", a la nit pràcticament deuria ser impossible passar per allà. Creus que ara es dóna d'alguna manera també algun punt d'inseguretat en algun moment del dia en aquesta zona o aquesta percepció ja ha desaparegut del tot? Vull dir, ara no et trobes per exemple, joves fent "botellon", fumant o liant-la per aquesta zona? #00:18:57-4#

B: No, no. És una zona totalment tranquil·la i hi passeja gent que va a sopar o a prendre alguna cosa als restaurants. I: És a dir, creus que hi ha percepció de seguretat les 24h del dia? B: Sí, de les 3 a les 6 de la matinada no ho sé, però hi tant. Les 20 hores del dia segur. (E_A_D2_4b) #00:19:26-4#

I: Per què creus que hi deu haver ara aquesta percepció de seguretat? A banda, de que no hi ha gent punxant-se. #00:19:32-8#

B: Molt senzill, doncs perquè la seguretat ens la dóna que hi hagi moviment de persones i comerços o bars i restaurants oberts i aquest és el cas del barri, doncs, que està molt transitat per molta varietat de persones que això et dóna seguretat de que alguna en concret no s'atreveixi a poder-te fer res sabent, o tu mateixa tens la seguretat que si algú s'atrevis a fer-te algo, doncs, que hi ha molta gent pel carrer o molts bars i restaurants oberts on podries refugiar-te o demanar auxili. No és un lloc on sigui fàcil d'agredir algú o d'atracar o de fer-li mal, o de violar, perquè, clar, on hi ha moviment aquest tipus de persones no els hi interessa que puguin ser vistes o detingudes, o atrapades, o el que sigui. (E_A_D2_4c) #00:20:42-3#

I: És a dir, la il·luminació que demaneu no és en aquest sentit de promoure que hi hagi una sensació de major seguretat, sinó que simplement per donar més vida a la plaça, no? #00:20:53-5#

B: Sí. És que a la plaça... sí, sí. No és per seguretat la il·luminació, és perquè en aquesta plaça no s'hi ha posat mai il·luminació. Es va tirar a terra l'edifici i no s'hi va posar il·luminació i al bell mig de la plaça és fosca. Per tant, és una cosa pendent que hi ha des del primer dia que es va tirar l'edifici a terra que és posar llum allà. El que sí que podrà servir per a alguns incívics que treuen el gos a passejar i es pot cagar allà al mig de la plaça i com que no hi ha llum i des dels carrers adjacents gairebé ni es veu, doncs, hi ha algú que no la recull. I evidentment, per tenir

una plaça ben il·luminada i ben maca i ja està. #00:21:47-5#

I: Quin tipus de persones venen a aquesta plaça? És a dir, són homes, dones, joves, avis, nens... #00:21:57-5#

B: Hi ha nens que juguen en aquesta plaça, moltes vegades són, o bé de l'escola que hi ha al costat, l'Escola Santa Caterina, o bé nens que van aquí a l'espai del Casal Claret (Escola de Pau) que quan entren o quan surten juguen aquí. O molts dies amb les activitats del Casal Claret hi juguen. I gent i veïnat que hi passeja, gent que hi va de pas perquè ha aparcat el vehicle fora del casc antic i entra al cas antic. (E_A_D2_5) Homes i dones, i canalla amb... #00:22:44-5#

I: I els veïns en fan ús també eh de la plaça? #00:22:44-6#

B: Sí, no és pas que et trobis com antigament el veïnat al carrer petant la xerrada asseguts al banc i que és un punt de trobada per veïns, no... no és tant com aniria bé que fos per aquest tema. Si que en fem ús a les festes i les activitats i amb tot però no és una plaça que hi passis i et trobis els veïns asseguts o els veïns fent-ne gaire ús la veritat. (E_A_D2_5b) I: S'ha perdut una mica, no?! en aquest sentit? B: Sí, sí, sí. #00:23:24-6#

I: Hi ha diferents orígens socioculturals? És a dir, diferents ètnies, religions, classes socials, de les persones que fan ús de la plaça? #00:23:32-3#

B: Sí, i tant! Sí, sí. I: Ens podries dir una mica quin ventall hi podria haver? B: Ostres, doncs, hi ha nens, suposo que musulmans, fills de marroquins, fills de nigerians, fills de gent que ja vivia aquí, fills de catalans per dir-ho d'alguna manera, tot tipus, tota barreja de... de barreja entre ells també eh, hi ha de tot. (E_A_D6_5) #00:24:15-4#

I: Què hi fan? Ja ens ho has respost. Creus que varien els usos que es fa de l'espai segons si és entre setmana, cap de setmana, si és de dia o de nit, si és estiu o hivern? #00:24:37-3#

B: Sí, sí, sí. Evidentment a l'estiu convida més a ser al carrer i t'hi pots trobar moltes més ocasions gent seient en un banc, nens jugant, moltes més hores que no pas a l'hivern, evidentment. A l'hivern es fa fosc de seguida, gairebé no tenen temps de poder-ho disfrutar. A l'estiu són moltes més hores. Sí potser hi ha més activitat quotidiana entre setmana perquè hi ha unes rutines i uns horaris, que no pas el cap de setmana. Molta vida li poden donar els nens i els pares que seuen fent companyia o vigilant els nens i, per tant, és molt més entre setmana que no pas el cap de setmana. (E_A_D2_5c) #00:25:46-2#

I: Quines activitats ens destacaries que es fan a la plaça durant el llarg de l'any? #00:25:49-8#

B: Ostres, les destacaria totes perquè trobo que cada una té el seu punt positiu. Des de la Festa Major que fan el Casal Claret que l'emmarquen a dins de les festes del barri i que fan un dinar Intercultural amb tot tipus de gent vinguda d'arreu del món que actualment viu a Vic. Activitats com aquest mateix dia un mercat de coses que tu ja no utilitzes i les pots anar a intercanviar. Totes les activitats que hi fem a les festes com pot ser la Trobada de gegants, com poden ser concerts o una mostra de paradetes amb vins i cerveses i productes de la terra. Per exemple, les havaneres que organitzem des de la Festa Major de la ciutat perquè hi ve gent gran, és el públic de les havaneres però hi ve la gent de tot Vic a seure allà a la plaça i... totes les valoro de forma molt positiva. Per exemple, també, des de fa uns quants anys s'hi comença el "BirraNostrum" i un dia hi pots trobar tots els avis de Vic allà asseguts mirant havaneres i un altre dia tots els joves de Vic. La ContraCrida també s'hi fa. (E_A_D2_5d) Les valoro totes moltíssim perquè valorem moltíssim que es facin coses al carrer, al nostre barri. #00:27:39-9#

I: Creus que hi ha elements del mobiliari urbà que faciliten les relacions socials? #00:27:45-5#

B: Sí, evidentment, sí, sí. Físicament, hi pot afavorir que hi hagi ombres a l'estiu i per tant, que hi hagi arbres. També ho fa més romàntic o un lloc més agradable de ser-hi si hi ha verd, no només per l'ombra hi són els arbres sinó per tot això. Que hi hagi bancs per poder seure i petar la xerrada i estar tranquil·lament. Que hi hagi papereres perquè vol dir que és un lloc on hi pots passar una estona i, per tant, les papereres hi tenen un sentit i fan un ús. També hi trobaria a faltar, per exemple, una font perquè a l'estiu és un servei que dones a la població i un lloc on hi hagi una font, amb la calor que fa a l'estiu doncs és un lloc on pots assegurar que molts nens t'hi vinguin a jugar per aquest mateix motiu o que sigui un lloc, un motiu més per passar per aquella plaça perquè saps que hi pots veure aigua, rentar-te les mans, refrescar-te, el que sigui. (E_A_D1_6) I: per tant, parles de la importància de que hi hagi coses que més facilitar les relacions, facilitin el dia a dia, la comoditat per estar al carrer, com per exemple, els lavabos públics també, no?! B: Sí, els lavabos públics és una bona idea com a model de ciutat però a la plaça Gaudí no sabria on ubicar-los. Una cosa física, també és un bar, que pot ser un punt de trobada, però és evident que no és una cosa pública i de mobiliari urbà. (E_A_D1_6b) #00:30:42-5#

I: Creus que es visibilitza algun tipus de desigualtat a la plaça o en general a l'espai públic de Vic? Tipus de desigualtat de gènere, racisme, classisme, per edat. #00:30:59-0#

B: Ostres, m'hi hauria de fixar. Però una de les coses que he vist ha sigut homes assetjant verbalment a dones. Però a la plaça no ho he vist mai. (E_A_D4_6) #00:31:49-9#

I: Per acabar m'agradaria demanar-te unes quantes dades personals. Lloc de naixement? #00:31:50-3#

B: Barcelona. Hi vaig viure fins als 8 anys. #00:32:10-6#

I: Amb quants anys vas venir a Vic? #00:32:17-7#

B: A 3r de primària, deuria tenir 8 anys més o menys. Però ja hi havia viscut molts estius i molts caps de setmana perquè els meus avis eren d'aquí Vic. No era un lloc nou per a mi. #00:32:35-5#

I: Situació civil? #00:32:35-6#

B: Amb parella. #00:32:43-0#

I: Nivell d'estudis? #00:32:43-0#

B: Secundària inacabada. #00:32:50-0#

I: Quina és la teva ocupació? #00:32:52-1#

B: Comercial i repartidor d'embotits i formatges. #00:32:55-3#

I: Quines aficions, voluntariat, activisme o participació comunitària realitzes a banda dels gegants? #00:33:10-3#

B: Ara mateix, col·laboro amb l'esquerra independentista o amb l'independentisme en general,

jugo a billar, participo a l'AAVV del Seminari Vell, sóc responsable de dues colles geganteres (Carrer de la Riera i de la Ciutat de Vic), amb la Comissió de Festes del Carrer de la Riera, amb la Comissió de Festa Major, i al Patronat de Festa Major de procuradors de la cultura popular vigatana que seria com una branca de la Comissió de la Festa Major i no recordo si estic en alguna més o... #00:34:02-2#

I: Hi ha altres llocs de l'espai públic que freqüentis sovint a aquí Vic? #00:34:09-2#

B: Sí, al barri on visc. **Activitats socials les faig anant als comerços del barri i passejant a la meva gossa que em relaciono amb gent al descampat on la trec i amb el veïnatge de l'escala doncs evidentment.** (E_A_D3_7) #00:34:54-0#

I: Ara pots somiar i dir què t'agradaria trobar quan vas pel carrer? És a dir, quin seria el teu ideal o et faria especialment gràcia? No cal que sigui una cosa lògica que existeixi, pot ser una cosa que a tu a nivell personal et pugui fer feliç. #00:35:19-9#

B: Doncs trobar-me que tots els vehicles fossin elèctrics, que la gent anés amb un somriure i sense faltar el respecte a altres persones, que no hi hagués contenidors perquè es fes el porta a porta i per fi ens carreguéssim una mica menys el planeta i res, pràcticament la gent amb un somriure a la boca ja és un canvi social i de societat molt important. A partir d'aquí es poden fer moltes coses. #00:36:07-0#

I: Alguna altra cosa que vulguis afegir o que no hagi acabat de dir? #00:36:12-6#

B: No, em penso que no!

2.2. Entrevista informant clau del Parc Jaume Balmes

Nom: Alexandra Prats

I: Entrevista amb l'Alex Prats com a informant clau del Parc Jaume Balmes. Explica'm això que deies, la relació que hi ha amb el carrer Sant Pere i el Parc Jaume Balmes. Per què tu ets de l'associació del carrer Sant Pere, no? #00:00:26-4#

B: Sí, jo sóc de l'associació del carrer Sant Pere. He viscut des dels 8 anys al carrer i la connexió que hem tingut amb el parc, normalment, és a través d'un carrer que connecta el Carrer Sant Pere amb el Parc Balmes que és un carrer que passa ara pel costat de l'escola i per l'Orfeó i allà és el que ens comunica el que és aquest parc amb el carrer Sant Pere a no ser que vulguis donar tota la volta pel final del carrer que també pots arribar al parc. Però és com un call que normalment jo sempre faig servir per arribar a casa meva. #00:01:02-6#

I: De quin barri ets? És a dir, a quin barri vius ara? #00:01:07-0#

B: Ara actualment visc al centre. #00:01:14-3#

I: O sigui, quants anys has viscut al carrer Sant Pere? #00:01:15-6#

B: Dels 8 anys als 25, 24. És on he crescut. #00:01:24-4#

I: I per quina raó fas vida al barri on ens trobem? #00:01:32-9#

B: Faig vida al barri on ens trobem perquè és on hi ha la casa de la meva mare i és un barri on me'l sento molt pròxim i un carrer que me'l... sobretot és un carrer i un barri, "bueno", el carrer i el voltant, me'l sento molt pròxim perquè és on hi ha la casa me mare i... casa la mare sempre és un lloc molt familiar i molt de... no sé com dir-ho, com molt d'amor i molt d'on surts. #00:02:07-4#

I: Explica'ns una mica en què consisteix el que fas ara quan vens al barri, a part d'anar a casa la teva mare. #00:02:19-8#

B: **El que faig ara és la vida al barri amb els veïns i les veïnes. La idea és fer vida al barri, donar vida al barri, donar vida a la gent que surti al carrer, fer xarxa, conèixe'ns,... El barri és la infraestructura física i també la gent que hi viu i el que faig ara allà i el que fem entre tots i totes és fer vida a nivell de persones i de fer activitats i tota mena de, de, ... això, d'activitats lúdiques per fer xarxa i conneixe'ns millor.** (E_B_D2_1) #00:02:56-7#

I: Cada quan vens al parc? B: Al parc? I: Sí. B: Però parada o passar-hi? I: Bueno, sí, passar-hi o anar-hi expressament, no sé. #00:03:11-6#

B: **Clar jo al parc també hi vaig bastant perquè també és la connexió del que és el meu barri amb el Vic 2, bueno el Vic 2 no, el Remei, un altre barri de Vic, i com que hi vaig també força sovint és un lloc... per mi el parc és un lloc molt de pas. Realment no m'hi paro, crec que l'últim cop m'hi vaig parar va ser per la festa major que els negres hi van fer la seva activitat. Crec que és l'últim cop que jo hi vaig parar a nivell d'assentar-me en un banc i parar-me. Però sinó sempre és de pas i també vull dir, no sé si toca ara, que molts cops amb me mare que fa classes de dibuix al carrer Sant Pere amb els nens sortíem tots i anàvem a dibuixar al Parc**

Balmes. I: I això encara ho fa la teva mare amb els nens que van a dibuixar? B: Depèn de si la classe és molt mogudeta o no. Però si té uns alumnes tranquils i això, sí, continua anant-hi perquè és un lloc que hi passa molta gent i és... i també hi ha aquell sortidor, l'aigua aquella que per mi dóna un ambient molt agradable i molts cops l'hem dibuixat, o ens hem assentat al voltant i em berenat allà o el que sigui. (E_B_D2_2) #00:04:30-1#

I: Què t'agrada d'aquest barri o d'aquesta zona? #00:04:32-9#

B: Doncs, m'agrada molt perquè és bastant tranquil a nivell del carrer. I després, al parc si que hi passa molta gent però també és força tranquil en el sentit de que hi pots estar-hi llegint, dibuixant, fent, estant, vull dir fent el que creguis. I m'agrada molt per això. I també m'agrada que hi hagi molt moviment però de persones perquè com que hi ha... hi ha el Parc Balmes i després hi ha tota una part peatonal. Tot allò només hi passen... sí que hi ha algun cotxe puntual que hi passi però generalment són persones. I a més, hi ha el cole que també dóna molta vida de gent i de pares i nens. Sí que és veritat que hi ha com la carretera que passa per l'altre cantó però jo em centro més amb la part peatonal que és molt agradable i m'agrada molt per això, perquè és peatonal, hi ha herbes i arbres i és tranquil en general. (E_B_D2_2b) #00:05:32-0#

I: Coneixes alguna cosa de la història d'aquest lloc? #00:05:36-1#

B: La veritat és que no. Ni d'aquest lloc ni del meu carrer ni d'enlloc. La veritat és que no estic gaire informada de la història del barri en general. Però "bueno" ara ens hi posarem a tope. Ara la idea, un dels projectes de l'associació de veïns és explicar molt la història i arrelant-se molt a la història i partir des de la història perquè hi ha molta gent nova al barri i es tracta de conèixer la història per tirar endavant perquè serà més enriquidor si coneixem d'on venim i que s'ha fet fins ara per continuar fent el que es pugui. (E_B_D6_2) #00:06:11-7#

I: Però a nivell de el teu recorregut, des de que erets petita fins ara, has vist alguna diferència, algun canvi al barri? #00:06:20-7#

B: Ahh... home, en... sí, bastanta perquè realment el carrer Sant Pere abans ja era una zona bastant com descuidada i era com, no les afores però sí que era com una mica... era com una mica més descuidat del que és tota aquella part del final de carrer i les cases del darrere. I el Balmes, el Parc Balmes estava... s'hi han fet obres, s'han fet reformes de millora però abans era una mica més descuidat tot aquesta zona. Però ara sí que s'hi fa molta més vida i s'intenta de fer molta més vida però sí, ha canviat bastant el carrer. Me'n recordo que entre cometes quan erets petita els pares patien si anaves sola a casa i ara no hi ha cap mena de perill ni re. #00:07:20-2#

I: I l'escola quan temps fa que la van fer? Te'n recordes? #00:07:21-1#

B: L'escola fa molt poc, no sé ben bé l'any però és molt, molt nou perquè allà abans hi havia un pàrquing i era molt gran aquell pàrquing i s'hi feien moltes coses també. Potser ara el fet que de que hi hagi l'escola fa que hi hagi menys moviment a nivell de barri, no d'escola, si que hi ha moviment dins l'escola, però abans es feien molts concerts i es feien moltes activitats diverses, ara no. Però "bueno", hi ha una escola. (E_B_D2_2, escola molt nova, per tant, s'han de redefinir els usos del parc acord a aquesta nova realitat. Abans hi havia més activitat lúdica) Però és molt nova, molt nova. No sé quan fa. #00:07:53-0#

I: Hi ha alguna cosa que no t'agrada o que canviaries del parc? #00:07:59-0#

B: Mm... Doncs, no ho sé (riu). No ho sé, puc contestar després si se m'acudeix? I: Sí (riu). #00:08:17-6#

I: Quin tipus de persones venen a aquest lloc? (Homes, dones, joves, avis, infants, ...) #00:08:25-4#

B: Homes, jo crec que una mica de tot perquè entre que hi ha un cole, hi ha els nens i nenes, entre que hi ha l'escola d'arts que hi ha més adolescents, entre que hi ha el Remei, "bueno" que connecta el Remei i a més el centre de Vic que això engloba molts orígens diferents i amb molta gent diversa. Jo crec que hi passa bastant, bastant de totes les edats i cultures (E_B_D6_3, diversitat) + (E_B_D5_3, diversitat) . #00:08:51-4#

I: Parles més de passar? Però gent que s'hi estigui i que faci alguna cosa en el parc en sí? Has observat algun perfil en concret? #00:09:01-4#

B: Homes, jo el que he vist és gent joves de l'escola d'arts, sí que hi estan bastant. Am... i també els... Clar, els pares quan s'esperen que els nens surtin de l'escola i crec que majoritàriament, gent gran però perquè es paren a mirar la vida com passa. Suposo que quan estiguem jubilats també ho farem més. Tot i que és algo que m'agradaria fer... (E_B_D5_3, el perfil és de persones no productives, parla també de la manca de temps dels adults a la societat, societat de la immediatesa) I: Ara ja eh?! B: No ho faig mai, sí. #00:09:29-7#

I: Ja ho has contestat una mica, no?! però potser ens podries parlar una mica d'aquesta diversitat d'orígens socioculturals de la gent o que hi passa o que hi fa vida allà. #00:09:41-6#

B: Sí, perquè és això, com que connecta amb el Remei que allà sí que és veritat que hi ha molta més diversitat cultural (E_B_D6_3b) , am... hi passa molta gent que va des de a comprar al mercat al centre de Vic, a... que va a l'escola que hi ha al Sagrat Cor, que va tot el que és La Sínia, tota la part de més amunt, des de qualsevol activitat que s'hi pugui fer al Remei. Vull dir, és tant gran el barri que hi ha moltes coses a fer. (E_B_D2_3) A més, també hi ha l'escola el Centre que per desgràcia o no és un cole que hi ha, o sigui que, o sigui m... tinc la sensació que s'estan creant molts guetos a nivell d'escoles que hi ha potser el que és el típic de Vic de tota la vida va a una certa escola i el que acaba de venir a Vic o el que sigui va amb una altra i això... van dir en el seu moment que ho evitarien, que hi hauria molta més barreja en general però pel que tinc entès al Centre, la majoritària, un 90% o no sé quin tant per cent de nens són de molts orígens diferents i això també fa que hi hagi molta més diversitat. Que és molt enriquidor per mi, realment jo estic molt contenta de veure-ho, vull dir a mi m'encanta la diversitat cultural, m'encanta les diferents cultures i les diferents maneres de fer i tot. I aquest parc hi passa molta, molta gent. I també trobo que molta gent d'altres cultures i orígens, tinc la sensació que se sol més parar als bancs que la gent de tota la vida de Vic. Molts cops estic allà i veig molta gent parlant per telèfon, allà assentada o simplement parlant una amb l'altra, i això m'agrada molt. (E_B_D6_3c) #00:11:41-6#

I: Què fan les persones que freqüenten el parc? #00:11:49-1#

B: Doncs jo diria que parlar entre elles mentre estan assentades al banc i mirar la gent com passa. És que realment allà no hi ha algo que puguis fer una activitat, si no, hi ha els bancs i, després, si portes lo que sigui de casa, com un llibre o un amic per parlar, no hi ha una activitat per fer, o sigui, és com... o estàs assentat mirant o parlant amb el del costat o llegint, pintant però no tens com més opcions de fer una altra cosa. (E_B_D1_3) #00:12:24-5#

I: Creus que varien els usos segons si és entre setmana o cap de setmana, si és de dia o de nit,

si és estiu o hivern? #00:12:35-9#

B: Home, jo diria que sí perquè a l'estiu sol freqüentar més la gent el carrer, a.. però en canvi hi ha menys pares i mares esperant als nens a l'escola perquè l'escola està tancada. O... a l'hivern suposo que freqüenten més els pares i els nans de l'escola d'arts i a l'estiu deu freqüentar gent més diversa que simplement vol anar a prendre el sol o el que sigui. (E_B_D2_4) #00:13:01-3#

I: I entre setmana o cap de setmana? #00:13:03-8#

B: És això, jo diria que entre setmana això, com l'hivern més joves i pares i els findes més gent que va a comprar, gent que va a voltar a nivell lúdic, no tant pares i mares que s'esperen o (E_B_D2_4b) ... no sé. #00:13:24-8#

I: Coneixes a... "bueno" perquè suposo que és un parc on s'hi realitzen diferents activitats. Jo per exemple hi vaig veure l'any passat em sembla que era, hi vaig veure que feien la fira dels formatges, la festa dels negres també, de la vella. Saps si és fa alguna altra activitat allà? #00:13:51-0#

B: A... per exemple, me mare hi anava a pintar amb els nens, això no és fer-se una activitat punt... és molt puntual però es va fer. Crec que també que no ho sé segur, uns que es fan dir el cercle del silenci. Crec que també anaven al Parc Balmes a reunir-se i a trobar-se. I: Saps el dia que ho fan això? B: Era com un dimecres cada mes o... I: Sí, jo sé que és un cop al mes però el dia exacte no el sé i l'hora tampoc. B: No sé si era dimecres o divendres. Però crec que al Casal Claret ho pots anar a informar-te. I: Vale. B: I no ho sé, la veritat, no en sóc conscient. Suposo que l'escola d'arts també hi deu fer alguna cosa. I: I teniu previst des de l'associació de veïns del Carrer Sant Pere d'organitzar-hi alguna cosa? O ja hi havíeu organitzat alguna cosa des de l'associació? B: Pel que jo tinc entès no perquè normalment es fa o al mig del carrer o a la plaça Enric González que és la que queda just després del carrer. I: És aquella... B: On hi ha un bar i on hi ha... I: A al gòtic?! B: Sí, aquella plaça hi ha un edifici que també forma part del Carrer Sant Pere i allà es poden... Clar, com que hi ha aquella plaça i tot el carrer. Però "bueno", com que és un projecte d'associació... tindrem en compte usar aquest parc, és molt maco per fer algo i molta gent et veu. (E_B_D2_4c) #00:15:22-0#

I: Creus que hi ha elements estàtics, dinàmics o socials, estàtics em refereixo per exemple, bancs o la font o "bueno" coses així que són sempre fixes allà, dinàmics vindria a ser o que fa fred o que fa calor, o que és de dia o de nit, o socials "bueno" simplement que hi hagi més volum de gent que passa o menys... que faciliten les relacions socials? #00:15:52-7#

B: Molt, no?! Jo crec que és la clau. Per exemple, si fa bon temps, tens molts bancs i hi ha molta gent pues et convida molt a estar-hi. A més, sent un lloc de pas no és allò que sembla un lloc com desèrtic o que no convidi a anar-hi. Vull dir, jo, a mi em convida molt. Sí que és veritat que jo abans, per exemple, m'estiraria a l'herba que assentar-me en un banc. Perquè a més, aquí... sí que hi ha bancs... ja estan bé els bancs que hi ha però per exemple, molts són quan ja hi ha el ciment al terra, i jo, per exemple, m'agrada molt més ficar-me a l'herba i coses així. A nivell de caques de gos no sé com està però sempre te'n pots trobar alguna. I la font, per mi hi fa molt, és molt enriquidor, a més, pel que tinc entès l'aigua que surt és la que torna... Vull dir que no és que hi hagi un malgast d'aigua sinó que l'aigua va corrent entenc. Per això, que... jo el trobo molt agradable el sortidor d'aigua i l'herba i evidentment els bancs, no tothom pot seure a l'herba sinó que també hi han d'haver-hi uns bancs. Per mi els bancs m'encanten, crec que no s'haurien de treure mai d'una ciutat i aquests, i aquí encara es conserven aquests que hi caben dos o tres persones, que no són aquests individuals, que a mi això m'agrada molt.

Però clar, també cap banc mira a l'herba. Tots els que hi ha miren o a fora, i els que hi ha al mig es miren entre ells, però no n'hi ha cap que es miri a l'herba. Suposo que és o seure a l'herba o seure al voltant de la font, també es pot. Però no és allò... sí que n'hi ha uns que miren a l'herba però és com a l'altre cantó de la paret que ja queda com més lluny i ja tens com el pas aquell al mig. Que "bueno" que per gustos colors eh, però també molaria, jo que sé, si el pare no es vol asseure a l'herba però estar allà amb els fills pues que miri els fills des del banc o... però clar, no sé eh, això després no sé com... després sí que no em convida gaire són aquelles baranes de ferro que hi ha allà que separen la... la carretera amb el parc, tampoc sé com es podria fer o millorar. Però és clar, allà tu jugues a pilota i crec que sí que es pot filtrar la pilota? o no? I: Per allà la barana? Sí, en un moment donat sí, pot passar eh! perquè els forats són grossos. B: I també és com que quan vols travessar a l'altre cantó has de donar tota la volta per el pas de zebra i allà potser sí que faltaria com un pas o alguna cosa. Jo molts cops, ho puc grabar?! He saltat la balla per no haver d'anar a fer tota una volta. Vull dir... no sé com s'hauria d'arreglar. I allò sí que no... aquest tipus de balla no em convida gaire... o sigui, potser és de les coses que potser canviaria. Però per lo altre... està bé. Bueno, no sé, tampoc hi entenc molt de parcs com per saber que és (riu) A mi m'agrada aquest parc, és maco, és herba al mig de Vic i a més, hi passa molta gent que et pots entretenir molt. (E_B_D1_5) #00:18:55-9#

I: Per què creus que pot ser important la vida social al carrer? #00:18:58-5#

B: Buah, jo hi crec molt. Per mi és la clau d'un barri, per mi no conèixer els teus veïns, o sigui, l'altre dia en parlàvem amb me germana, un dels principals problemes d'aquesta societat que pel que jo tinc entès és el sentiment de solitud, depressions, i com aquesta sensació que com... no sé com dir-ho, com... això, bàsicament solitud o molta gent gran que es troba sola amb un pis, per mi això ja és el resum d'aquest sentiment i és com fer vida al barri és com, per mi és una manera de com de alleugerir aquest sentiment de que un potser pot sentir que es troba sol. És com una manera de fer barri que molts cops no parles amb el veí per por, per vergonya, pel que sigui i l'excusa de fer vida al barri és conèixer a la gent que t'envolta, vull dir, només pel fet de viure al barri ja formes part del barri, o sigui, ja és... no has de buscar cap altra, cap altra cosa que faci que tu puguis estar en aquell barri. No sé com dir-ho, és com que molts cops si penses així, si penses allà, no. Només pel fet de viure en el barri ja és com que et pots sentir part d'allò. I clar, només pel fet de sentir-te part d'algo ja és com combatre aquest sentiment de solitud o de por o del que sigui que fa que no et relacionis amb els del teu voltant. I pot ser una tonteria tant gran com conèixens fent amanides per al dinar popular com per una classe de ganxet que una veïna té ganes de fer o perquè us trobeu escombrant a l'escala i decidiu que un dia ho fas tu i l'altre dia ho fa l'altre i així no ho heu de fer cada setmana dos cops per exemple. Són coses que, per mi, faciliten molt la vida de la gent i de les persones i que realment... suposo que la conclusió és sentir-se més feliç i més còmode allà on vius, és que casa teu és allà on vius, és on cada dia vas a dormir, és on cada dia estàs amb la teva família o amb tu mateix o el que sigui, és com sentir-te còmode i sentir-te a gust allà on vius, per mi, no té, no té preu. És com... ho veig amb la meva mare mateix, vull dir, me mare al principi aquestes coses li fan molta mandra que si quedar que si no sé que, i ho veus que només per... que jo sóc l'excusa de que l'associació continuï, la veus animada amb ganes de fer xocolata per tots i que tothom se senti còmode i que no sé què i que no sé quantos, i veus que surten converses molt fluïdes sense... de parlar de coses quotidianes, de coses de que si els nens a.. jo que sé, pues mm... no sé, que els nens cap té ganes d'anar a fer un extraescolar pues que simplement juguin al carrer amb els altres nens. (E_B_D5_6) No sé, crec que fa que això, que siguem més persones i que siguem més felices. (E_B_D3_6) Però "bueno", molt maco però ja veurem com funciona en el barri (riu). #00:22:02-7#

I: Creus que hi ha algun tipus de desigualtat social que es visibilitza al parc o a l'espai públic de Vic? Tipus de gènere, racisme, classisme, per edats,... Ens podries explicar alguna situació de

desigualtat que hagi viscut o hagi vist? #00:22:21-9#

B: Home, desigualtat sempre n'hi ha, un exemple, clar, normalment, és que no sé. Per exemple, jo no sé si és casual o no però qui em trobo més jugant pel carrer són gent d'altres orígens. Jo entenc que molta gent estarà fent extraescolars mentres ells estàn allà jugant a pilota o a futbol o al que sigui, mm... si és desigualtat, home, suposo que sí que tenen menys oportunitats a poder fer un altre tipus d'activitat, sigui imposada pels pares o no, saps?! No, no ho sé. És que no sé fins a quin punt és desigualtat, és que clar, jo no sé si és casual que la gent que vegi més assentada a un banc és d'altres orígens. Mm... o tenen la costum més de fer vida al carrer també perquè a molts llocs de l'Àfrica es passen tot el dia al carrer perquè, sigui pel que sigui, estan molt més acostumats a fer vida de barri, d'estar al carrer i és on estan a gust. Aquí potser tenim menys la costum i estem com molt, tenim molt la idea de que han de fer els nens i les nenes 50 mil coses i com més extraescolars més intel·ligents seran, no ho sé. O perquè com que fem horaris de 5mil hores pues no tenim temps pels fills i també els enviem on sigui. (E_B_D6_6) No ho sé. És que clar en el barri en concret no et sabria dir que hagi vist...

I: No, o a nivell de Vic eh! Si t'has trobat amb alguna situació que diguis... B: Desigualtat. és difícil eh! I: Et poso un exemple eh! que jo m'hi trobo tot sovint. Anar pel carrer tranquil·lament i que un home, un... qualsevol home eh! vull dir m'hi he trobat amb homes de tots els orígens i totes les edats i de totes les classes socials, et comenci a dir coses, en plan, Guapa, guapa! "Bueno", saps?! B: Sí, això m'hi he trobat. I no m'agrada. També és veritat que hi ha altres cultures que dir-te hola i guapa pel carrer per ells no és que t'estiguin faltant el respecte sinó que per ells ho veuen com algo normal, que a mi no m'agrada i a mi em molesta i a mi em violenta. Vull dir que no m'agrada. I "bueno", tot depèn del context en el sentit de que si em coneix d'una altra cosa i em diu, hola guapa! Li diré hola! saps?! I no hi donaré més voltes però si és algú random que no conec de res i si que em diu hola guapa! pues a mi sí que em crea rebuig i no m'agrada gens. Realment, em poso com tensa i no m'agrada. No tinc perquè posar-me tensa perquè un home em digui que estic guapa o no. No m'agrada gens que opinin de mi algú qualsevol pel carrer i em molesta bastant. Sí que solu contestar en el sentit de, no em diguis wapa o coses així però, clar, hi ha moments que no estàs per aquestes coses o no tens o no et sents forta per afrontar-ho i això i sí que és veritat que ho veus. (E_B_D4_6) Sí, això sí. Això m'ha passat. També m'ha passat...no sé. A mi és que em molesta molt, per exemple, que em deixin passar, rollo que m'obrin la porta i aquestes coses, a mi em molesta també perquè és com que ja m'estan diferenciant pel fet de ser dóna, entenc jo, perquè m'estan obrint la porta perquè jo no tinc prou força per obrir la porta, pues a mi això em molesta. M'hi he trobat, sí, sí. O... lo típic, aquí no em passa tant però a Argentina em passava molt de que tots els tios que tenia al davant em deixaven passar abans al bus i jo sempre els hi deia, no, no, passi, passi! No, no, no, passa, passa! Dic, que no que passis tu! Saps?! O sigui, i no m'agradava perquè em posava com borde i jo no tenia ganes d'estar borde però clar, és que si no vull passar abans que tu, no vull. Vull dir passa tu que estaves tu abans que jo, saps?! I clar, després és el punt de, ai potser ets mal educada, ai potser només volia ser simpàtic. Mira m'és igual, pues que em digui el bon dia que fa però que no em deixi passar. Saps?! Coses així sí que m'hi he trobat. Mm... I no sé. #00:27:30-8#

I: Fora d'aquest parc hi ha altres llocs o espais públics que freqüentis sovint? #00:27:38-2#

B: A... m'agradaria freqüentar molt més del que ho faig. Com que ara visc al centre freqüento molt la Plaça Major de Vic. No sé si em fa vergonya dir-ho o no?! És veritat perquè hi passo cada dia. Freqüento molt també... "bueno" és que jo com que sempre vaig a peu als llocs, realment crec que freqüento bastant el carrer. Vull dir és que sempre vaig a peu a tot arreu hagi d'anar a un cantó o un altre de Vic, vull dir. I això sí que m'agrada molt perquè crec que molts cops perds com aquesta oportunitat quan vas molt amb cotxe i jo vaig a peu a tot arreu. Per tant, sí que freqüento bastant, intento bastant anar a carrers que m'agraden. (E_B_D4_7).

Així com el carrer de La Calla m'agrada molt passar-hi. Mmm... els ponts, crec que sóc... a més, m'agrada córrer i això fa que també freqüenti més (E_B_D2_7, no té temps per estar tranquil·lament a l'espai però sí per córrer) potser a... però clar, això ja és més a les afores però m'agrada molt igual. Jo crec que sí. Que com que això, com que vaig a peu a tot arreu freqüent bastant el carrer. I com que també m'agrada assentar-me en una terrassa a fer un talladet pues també miro... M'agrada molt empanar-me mirant la gent. #00:28:48-4#

I: Ara passem a la part de dades personals que seria que ens diguis el teu lloc de naixement? #00:28:56-2#

B: Jo vaig nèixer a Barcelona a la Vall d'Hebron. Vivia a Vic. #00:29:04-2#

I: Quants anys fa que vius a Vic? #00:29:07-5#

B: Doncs des que vaig nèixer, 25. #00:29:12-0#

I: Gènere? #00:29:11-0#

B: Dona #00:29:16-8#

I: Tens filles o fills? #00:29:23-0#

B: No #00:29:23-0#

I: Situació civil? #00:29:26-8#

B: Soltera. #00:29:26-6#

I: Nivell d'estudis? #00:29:26-6#

B: Màster oficial universitari d'advocada. Seré advocada a l'octubre. #00:29:37-7#

I: Quina és la teva ocupació actualment? #00:29:37-6#

B: Aa... Sóc estudiant, treballo amb un despatx d'advocats i faig de cambrera. #00:29:49-4#

I: Quines aficions, activisme, voluntariat i/o participació comunitària realitzes? #00:29:55-8#

B: Amb l'Associació de Veïns i Veïnes del Carrer Sant Pere. Tot el tema de Càrnies en Lluita. Però realment quan s'ha de fer algo hi sóc. Vull dir sempre que sigui des de que es crida des de Unitat Contra el Feixisme i el Racisme, sigui dels CDRs o el que sigui, sempre que hi crec amb la causa i crec que val la pena fer xarxa i estar-hi, hi seré. #00:30:22-7#

I: Que t'agradaria trobar quan vas pel carrer? És a dir, quin seria el teu ideal o et faria especialment gràcia veure pel carrer? No cal que sigui una cosa lògica, que existeixi, pot ser una cosa que a tu a nivell personal et pugui fer feliç. #00:30:33-7#

B: A mi, pues, a mi realment el que m'agrada molt és la gent que freqüenti els carrers i que vegis que parlen entre... que estan parlant i s'estan relacionant entre ells, saps?! Que es vegi que hi ha complicitat, respecte, que realment les preguntes que es facin un amb l'altre siguin de debò, no lo típic de com estàs? Bé, bé, adéu. Saps?! no. Que hi hagi com aquesta mena de xarxa i de.. com de sensibilitat i respecte. Això, a mi m'agrada molt quan veig gent parlant pel

carrer que es para així que veus que és súper improvisat però que hi ha un grup de gent parlant. (E_B_D2_8) O que veus nens jugant al carrer perquè crec que ara crec que s'està perdent tot el tema de estar al carrer jugant i entre cometes perdent el temps, saps?! Fent el que sigui. M'agrada molt, molt, molt, quan... que jo abans ho feia de petita, de veure nens que fan paradetes que hi venen pues braçalets que han fet, o... i paren a la gent a parlar i... tot això. (E_B_D5_8) Per exemple, tot el tema dels mercats, a mi m'agrada molt. No m'agradaria mai que desapareguessin els mercats. M'agraden moltíssim perquè és això també és molta relació del carrer o, per exemple... no sé. M'agrada molt, per exemple, tot això de les fires i els mercats de, per exemple, d'això que van fer de tast de formatges aquí al parc Balmes mateix. Trobo que el fet de fer fires així també enriqueix molt el barri i fa que coneguis coses que potser... o botigues o maneres de fer, o gent que potser no coneixeries si no fessin aquest tipus de fires i mercats. No sé. A veure, sempre mirant el rerefons que hi ha. Si és només per pur capitalisme vendre, vendre, vendre, no. Però si és per fer barri conèixer i ensenyar el que un està fent i que realment creu en aquell model que està fent i ho ensenya, això m'agrada molt. O sigui és com tot aquest tema de barri. O quan et trobes, per exemple, gent que té un projecte i l'està explicant al carrer o que no sigui estrany veure pallassos fent o una obra al mig del carrer o... per exemple, jo me'n recordo un cop a Noruega que hi havia molta gent al carrer, tocant i fent espectacles i aquí encara és com que ho veiem estrany saps?! I això m'agradaria molt que és, que això que la gent s'acostumés molt a que hi hagi coses i activitats al carrer i que no sigui algo diferent o estrany. (E_B_D2_8b) Per exemple, ara al passeig, m'hi he trobat més d'un cop que no sé si són de l'Escola de Música o de quina escola són, que fan recitals al mig del passeig. Clar, jo penso, ai mira... saps?! Vull dir, són nens que realment ho senten. El fet de cantar i ballar i ho estan fent al mig del carrer. Això m'agrada molt. #00:33:24-7#

I: Vale. I per acabar, hi ha alguna cosa... #00:33:27-4#

B: A espera't! I una altra cosa. Veure veïns amb cadires al mig del carrer també m'agradaria molt. De fet estem pensant per fer-ho al Carrer Estret. Que ja veure'm. Sí. En plan, agafar la cadira, assentar-te. I: I prendre la fresca com es feia abans als pobles. B: Sí, és que, hi ha un barri a Sabadell que ho fan. És un barri perifèric, crec que és bastant d'ètnia gitana pel que tinc entès, crec. I estan molt al carrer amb la cadira. Agafen la cadira, la fiquen davant de la seva porta i s'hi asseuen i si queden tot el dia i ningú els hi diu que fas aquí saps?! I això crec que molaria molt fer-ho, en comptes d'estar mirant la tele al davant del putu TV3 o de quin canal sigui mirant una peli que estàs pensant, vaia peli de merda, pues estar a baix amb la cadira amb una llimonada que potser l'ha fet el veí, saps?! Això sí que m'agradaria, coses més així. Són costums suposo i vergonyes i pors i no sé. I: "Bueno" i que un cop es perd és molt difícil que es troni a fer, no? B: Però a mi el que em sap més greu és que està mal vist, saps?! És com rebuig, saps?! (E_B_D2_9) I encara nosaltres que tenim com aquest clima mediterrani que fa més bon temps i la gent surt més al carrer però tu pugues cap al nord, que entenc que fa molt fred però que es podrien buscar altres maneres, encara deu ser més estrany. No sé... Que clar, és lo típic, com menys coneixes a l'altre més prejudicis, més pors, "bueno" més com l'amic aquest invisible que no coneixes. (E_B_D3_9) En canvi, si tu coneixes l'altre i la caga ves a saber perquè, tu saps qui és i que l'ha cagat sense voler o no i en parles. En canvi, si no coneixes a l'altre prejudicis o perquè està tancat a casa o el que sigui, "pues" costa molt més entrar-hi. I: Sí, de fet, una de les motivacions que m'han portat a treballar aquest tema és que durant l'estiu que vaig estar treballant a diferents barris d'aquí Vic em vaig adonar que molta gent tenia com molts prejudicis envers d'altres persones sobretot de diferents orígens pel simple fet de que no els coneixien, saps?! Només els veien de passada o els veien que estaven allà, ocupant un espai que ells consideraven que era el seu espai, no?! I realment penso que si baixessin i es possessin a parlar amb aquestes persones i es coneguessin entre elles tot aquest racisme que es respira jo crec que marxaria, saps?! B: Clar, perquè veurien que són persones

normals que només volen tenir una vida fàcil, com tothom, i viure. És que... ja està. Vull dir, és que després... és això, com més coneixes i més coneixes el barri, la gent que t'envolta, menys et creus als polítics. Vull dir és que... vull dir polítics com l'Anglada em referia, eh! En plan, veus que tot el que diu "pues" no té fonament, vull dir, si el teu amic és digui com es digui, vingui d'on vingui, pot ser el teu amic o la teva amiga igual. Clar, nosaltres una cosa que tenim al barri molt bona és que tenim una mesquita allà i aquí podem treballar molt el tema aquest perquè pel que he vist gent de tota la vida del carrer encara té moltes barreres amb aquesta mesquita. I clar, això ho podem treballar moltíssim a nivell de fer activitats, de fer coses en comú, que ens ensenyin la mesquita, que ens... vull dir que si volen. Però jo tinc entès perquè jo de petita hi vaig anar, que ens obrien la mesquita i ens l'ensenyaven, saps?! Coses així és com molt agradable sentir-te còmode al teu barri i si... clar tens com aquesta por o aquests prejudicis o aquests no sé què. Fa que estiguis més tens. El teu estat d'estar tens ho trasllades a l'altre i a l'altre i a l'altre. En canvi, si anem fent com xarxa "pues"... jo trobo que és molt enriquidor.

(E_B_D3_9) #00:37:28-5#

I: Hi ha alguna cosa que no hagin dit i que vulguis dir per acabar? #00:37:32-1#

B: Ja ho he dit tot em sembla.

2.3. Entrevista informant clau de la Plaça de la Noguera

Nom: Carme Vilaregut

I: Doncs estem entrevistant a la Carme Vilaregut que és la presidenta de l'Associació de Veïns del barri del Remei de Vic i comencem, doncs que ens expliquis de quin barri ets i a quin barri vius? #00:00:17-8#

B: Doncs mira, vaig néixer al carrer de Gurb però des dels 11 anys que visc aquí al barri del Remei. Primer vivia al Carrer Virrei Avilés a la cooperativa Joan XXIII i després, em vaig traslladar aquí al Passeig de la Generalitat al costat de la Plaça de la Noguera, ja fa molts anys. #00:00:38-9#

I: Per quina raó fas vida al barri on ens trobem? En que consisteix el que fas quan estàs aquí? #00:00:43-9#

B: Hi visc, o sigui, gairebé el 100% de la meva vida és al barri menys quan treballo que estic a l'escola Salarich però faig tota la meva vida al barri. El barri, al ser una mica allunyat del centre i el fet de voler, de tenir la voluntat de fer vida al barri fa que descobreixis, de fet sempre ha estat així perquè com que ja hi vivia de petita, que ja tinc tot el que és necessari. Per tant, em permet fer molta vida al barri, o sigui, des d'anar a comprar, des de trobar-me amb les amistats, faig moltes hores de cada dia diària la faig al barri. (E_C_D2_1) #00:01:29-3#

I: I a la plaça cada quan hi vas? #00:01:36-0#

B: La travesso molt sovint. La travesso molt sovint. I des de que estic a l'AVV del Remei doncs encara més sovint perquè és un dels llocs doncs d'actuació i de recuperació que ens vam proposar. Bàsicament des de que sóc àvia també hi vaig molt sovint els caps de setmana i a les tardes quan fa més bo amb els nens que tenen 3 anys i és un espai obert. I des de que està mig recuperat, no del tot però en procés de recuperació, doncs encara hi anem més perquè hi ha una sorrera, hi ha bancs, quan fa sol és un espai obert que... dels pocs que hi ha al barri que és de bon aprofitar. (E_C_D1_1) #00:02:17-4#

I: Ara que has dit això de que l'esteu recuperant, ens podries explicar una mica què heu fet fins ara per recuperar-ho i que teniu pensat fer més endavant? #00:02:27-0#

B: Aa... "bueno" com he dit abans és un barri que hi ha pocs espais oberts perquè és molt vertical i és molt poblat i hi ha molta diversitat, i al tirar les parets a terra dels edificis que hi havia ens van descobrir doncs aquest espai amb una gran noguera al mig, no?! I amb uns quants arbres que també feien una mica d'ombra i de manera natural, la gent, a l'haver-hi l'espai obert, hi va començar a passejar i a ser-hi. I la gent que és de fora i que tenen, viuen en espais més reduïts hi feien doncs moltes estones de trobada i la gent més autòctona sí que hi passejava i s'hi trobava sovint. (E_C_D2_1b) I llavors, des de l'associació vam decidir que seria un espai a tenir en compte al barri i a donar-li, o sigui, a donar-li una mica la vida que ella mateixa havia pres de manera natural i social, no?! La gent en deia la plaça de l'arbre perquè va quedar descoberta aquesta Noguera magnífica, o aquella perquè llavors es va morir, vam començar a dir-li la Plaça de la Noguera i vam dir, diem-li el nom, i va quallar, va enganxar, i era la Plaça de la Noguera i jo penso que deu ni do ràpidament com s'ha pres el nom. Vam tenir mala sort perquè la Noguera es va morir i llavors vam dir, doncs va vinga fem-hi una actuació ara encara més perquè és que hi donava vida, era l'entitat eh?! era l'entitat de la plaça i la veritat és que un cop fora s'ha trobat a faltar i llavors vam decidir doncs parlar amb

l'ajuntament i dir que a veure quines actuacions estaven previstes. La situació és que és de més d'un propietari, que l'ajuntament sí que la vetlla i la vol tenir però no en la seva totalitat, jo crec que les últimes vegades que hem parlat és que no sé quants metres quadrats sí que es podia fer una permuta o alguna cosa, però que hi ha una part que és de difícil per tant, no és de l'ajuntament encara, és temporal l'ús que se'n pot fer. Però no passa res, des de l'associació vam dir ara hi és, per tant, ara es pot aprofitar i vam començar les converses i vam imaginar una mica la vida que hi volíem donar (E_C_D1_2) i com que hi ha molta canalla al barri i a la plaça des de que hi és que en feien ús i també hi havia molta gent que hi anava a reposar doncs donem-li l'ús, continuem demanant l'ús que ja ha pres ella sola, no?! I vam demanar que fos doncs que hi hagués arbres, una plaça amb arbres, que hi hagués la font, que ja hi era, i elements de joc infantil que no fossin... o sigui que fossin més d'elements com naturals, que no hi haguessin "bueno" massa coses de plàstic, ni de colors, que ens agradaria perquè això és una demanda, doncs que fossin doncs d'acord doncs més amb la natura, no? I a llavors, enjardinar-la una mica per donar-li una mica l'entitat de plaça, tancar-la una mica, no?! Am... i sí, sí, ens va costar però ara aquest any passat la vam inaugurar i vam fer petites reformes eh?! Jo penso que la plaça encara ha d'acabar de prendre cos, no?! I van enjardinar la paret de darrere, que era una paret que estava en molt mal estat i ara ha quedat molt bonica i vam posar flors a sota, unes jardineres a la banda de baix i vam plantar uns arbres, vam construir un escenari i vam posar bancs al voltant, i els elements de joc. I la veritat és que és molt simple és molt senzilla però és la Plaça de la Noguera i jo penso que és un espai obert de bon ús. Els arbres a mi em fan una mica de pena perquè no tenen terra. M'agradaria eh! Jo penso que el proper objectiu amb l'ajuntament és demanar que aquests arbres tinguin terra i puguin créixer aviat perquè és que és... no sé com es diu, és sauló. I això no els hi va bé per créixer. Els hi han de... els hi posen els nutrients directament perquè no es morin. I ara vull veure si han arrelat perquè a l'època que vam plantar els arbres tampoc era la millor eh! Però "bueno" ja hi ha els primers, ja hi ha el primer canvi i el primer... I vam estar contents, vam estar contents perquè tothom deia, ah, pots comptar, no durarà. (E_C_D2_2) Ningú va tocar cap planta, ningú va tocar cap arbret, ningú ha tocat els arbres, sí que és veritat que hi ha papers a terra de quan s'asseuen, i vam fer posar una paperera també, i s'ha de conscienciar a la gent. Jo penso que en el bon temps, quan vingui el bon temps, quan ve el bon temps que llavors hi ha més ús, hi ha més aflluència, els agents cívics de l'ajuntament i nosaltres mateixos com a veïns hem d'ajudar a dir, oïta... si els hi diu ningú es nega a collir el paper que tira a terra. (E_C_D2_2b) #00:07:24-5#

I: Què t'agrada d'aquest barri? #00:07:31-1#

B: No ho sé, m'agrada. M'agrada perquè és una mica diferent, perquè s'avé amb la meua manera de pensar. Perquè és un barri on i queb tothom, és un barri que no és classista, que s'aparta una mica d'aquest classicisme, que no vull pas dir que els altres barris ho siguin, però té una entitat pròpia al ser apartat del centre, on s'hi concentra molta immigració, va néixer com amb gent treballadora i s'avé amb la meua manera de ser i m'hi trobo còmode, m'hi trobo còmode. També em trobo còmode quan vaig a Vic eh! però em trobo còmode vivint aquí al Remei m'hi trobo còmode. (E_C_D7_2) I passejant, a veure, no hi ha elements sorprenents però hi ha elements que són de referència i que t'aporten, que t'aporten coses si els vas descobrint mica en mica. Mira m'agrada. Senzillament! #00:08:42-0#

I: Coneixes alguna cosa de la història de la plaça? #00:08:46-6#

B: Ja et dic, jo conec, ja ho he explicat abans una mica. Hi havia, me'n recordo que hi havia els edificis aquests que van aterrar que hi havia una casa de... com es diu... un mecànic abans hi havia, un edifici que no era massa alt, unes casetes petites que contrastaven amb els blocs de pisos i clar, jo des de darrere casa meua sí que veia els avellaners que encara hi ha ara i una

mica de pati però la sorpresa va ser descobrir-la doncs un cop van tirar les parets a terra per la banda de la carretera i llavors, el primer que la va... **val a dir que el primer que la va ulla va ser el Miquel Ordeig pintant els murals perquè clar, va deixar descobert els darreres, és com el passeig, que eren els darreres dels carrers de la plaça i, no és que no fessin massa goig però es clar, estaven sense pintar, es veien i en canvi els murals penso que també hi han ajudat i han començat una mica a donar-hi aquest toc de que és una plaça de tots per dir-ho d'alguna manera, no?! (E_C_D2_3)** Ell que com a artista l'ha obert i l'ha... Hi ha pogut aportar i el que ha vingut després. I llavors, ja et dic és que és bastant recent, vull dir no fa... és una plaça nova, aquest espai és nou. #00:10:13-8#

I: El motiu pel qual es van tirar a terra aquestes casetes el saps? #00:10:27-5#

B: Jo crec que volien vendre per edificar i llavors, amb l'arribada de la crisi no es va poder edificar, crec eh! #00:10:45-2#

I: Això, una mica ja ens ho has explicat. Quines transformacions físiques ha tingut la plaça no?! Aquests elements que hi heu anat posant no?! Els bancs, l'escenari, els gronxadors. #00:11:01-0#

B: **Són elements importants eh! perquè els elements parlen i conviden a fer una sèrie d'activitats i llavors, depèn de quins elements hi posem o demanem, la plaça, és clar, va adquirent una entitat i se'n fa un ús o se'n fa un altre. (E_C_D1_3)** #00:11:19-3#

I: Què no t'agrada, "bueno", entenc que ara t'agrada la plaça, no?! però potser hi afegiries alguna altra cosa o què, què és el que afegiries? #00:11:30-5#

B: **Jo hi afegiria més elements... o sigui, el terra l'arreglaria perquè és aquest terra sorrenc, o sigui, potser hi posaria més elements de fusta, com una mica més enjardinat, o sigui, elements més naturals amb pedres o amb fusta com parcel·les, com més parcel·lat, i... perquè a sota si us hi fixeu hi ha com una mena com de paper, "bueno" com de... I: No m'hi he fixat massa. B: Sí, hi ha com uns plàstics i el sauló aquest o la sorra a sobre. Doncs hi ha aquest com aïllant que com que hi ha poca sorra i fa baixada, quan plou es perd la sorra i es veu molt. I llavors, jo penso que aquí sí que canviaria, o sigui, el sol el parcel·laria més amb una mica de gespa, amb una mica més de... travesses de la via, jo com me la imagino me la imagino així, divertida, eh?! Amb pedres, que els mateixos elements donessin joc a la canalla i visualment fos molt agradable de veure, no?! (E_C_D1_3b) **No m'agrada que hi ha molts gossos, hi ha molta gent que hi porta el gos a fer pipí, aa... les caques tothom les recull, eh?! Però, és clar, és que hi ha molts gossos també, és un problema. De vegades penso, com ho podríem fer? Perquè clar hi ha tants pocs espais oberts que la gent que té gossos també clar, és... si ho fan a les voreres també empipa, vull dir que és de difícil solució eh! Però quan veig que la canalla hi juguen i aixis, empipa una mica perquè clar és poc higiènic, no?! (E_C_D2_3b) + (E_C_D3_3)** d'alguna manera. Què més milloraria? **Hi posaria més elements de joc perquè són molt pocs, són petits (E_C_D1_3c)** i molt d'això. Hi posaria més elements de joc i... és que... #00:13:31-8#**

I: L'ús, pel que vas explicant eh, tu te l'imagines sobretot enfocat a famílies no? amb nens i... #00:13:39-0#

B: Sí, però al llarg del dia, ja et dic, va canviant eh la gent que d'això perquè **hi ha els treballadors que esperen els autobusos que també s'hi assenten.** Al migdia també hi reposen, uns altres tipus de... **hi ha gent, deuen treballar a les càrniques, i llavors a l'estiu hi ha molta gent que hi va a prendre el sol i a la primavera i sortint de l'escola i a l'estiu hi ha... i els diumenges que hi ha els mercat, hi ha un públic més familiar, més familiar.** Però **també hi ha**

molta gent gran eh que s'hi asseu. I quan van fer les, com era? les... aquells concerts?! I: Sí, allò que es fa a l'estiu eh?! Que es fa cada diumenge crec. A la plaça (de la Noguera) em sembla que es feia els dissabtes. Pots ser? B: **Es feia els dissabtes a la tarda. Doncs era molt divertit perquè podies veure, jo que sé, un concert de jazz i hi havia doncs gent pròpia que li agradava, que venia a escoltar la música però també hi havia famílies, també hi havia gent immigrada o gent que vivia per aquests barris i passava per allà i s'hi quedava.** Vull dir que... molt bé! Jo penso que, a més a més, és important eh! perquè visualitza el respecte que hi ha, o sigui que la gent s'imagina el Remei un barri conflictiu pel simple fet que hi ha gent de fora i no hi ha conflictes. O sigui, hi ha els que pots trobar als altres barris, no?! Però aquest espai obert visualitza doncs que tothom pot estar-hi, en la mesura, a fer-hi el que s'hi pot fer en una plaça i que no passa absolutament res. (E_C_D2_4) #00:15:21-7#

I: "Bueno" una mica aquesta pregunta també ja me l'has respost, quin tipus de persones venen a aquest lloc? Homes, dones, joves, avis, infants, #00:15:31-3#

B: Sí, ara últimament... van canviant eh! els espais. Ara, per exemple, al vespre, abans de que fes tant fred, hi havia un grup de jovent, joves de jo que sé, de 12 o pude de 13 a 16 anys eh! que jugaven a futbol perquè hi ha molt espai que no hi ha re. Hi ha molt espai que no hi ha re. I a llavors, es clar, què passava? que no feien pas cap mal ús eh! però la pilota, per exemple, amb les jardineres de vora la parada (de bus) ha escapat les flors. Perquè jugaven eh! no en feien cap mal ús. I penso que si... la pròxima demanda ha de ser, ens l'hem d'acabar d'imaginar. Volem que hi juguïn a futbol? Clar, si volem que juguïn a futbol "bueno" s'ha de pensar un altre element. Si no volem que juguïn a futbol la plaça ha de tornar a parlar per ella mateixa i hi ha d'haver doncs aquests espais o més jocs per infants... si volem un públic familiar més infantil, que jo penso que fa falta, doncs haurem d'anar per aquí. (E_C_D2_4b) #00:16:40-3#

I: I hi ha diversitat d'origens culturals? #00:16:48-3#

B: Sí, sí. D'origens culturals i generacionals, eh?! Les senyores grans que venen amb el gosset, o que venen allà a prendre el sol o que s'assenten a parlar, o a esperar a la canalla. I vénen gent... jo he vist gent paquistan... "Bueno", hindús. He vist gent de Ghana. (E_C_D6_4) Sí, sí. #00:17:11-6#

I: **I gent del centre de Vic que vingui cap a la plaça** (de la Noguera) també ho has vist això? #00:17:16-7#

B: El diumenge. **El diumenge amb el mercat. Sí, sí. M'he trobat gent del centre de Vic que juguen i que venen i és un espai que és de molt bon aprofitar. A vegades venen amb bicicleta, els petits amb patinets, ... el diumenge eh bàsicament.** (E_C_D2_4c) **Si s'hi fessin més coses al barri baixarién més.** (E_C_D2_4d) També quan des de l'associació vam demanar aquest Nadal que hi possessin l'avet. Un avet. Perquè abans es guarnia la noguera, és que la noguera la trobem a faltar molt, eh! Ara l'han plantada eh una noguereta petita. **A davant de l'escenari hi ha una noguereta petita. Però és que és tant petita... que no es veu. Jo no sóc experta eh potser... no sé si l'haguessin pogut plantar una mica més d'això. Però és una noguereta petita. No sé... Trigarà a créixer, com els altres arbres a fer ombra, que hi ha de fer ombra, perquè aquí fa molt fred a l'hivern però fa molta calor a l'estiu.** (E_C_D1_4) I això també a veure aviam com ho portem. I doncs aquest Nadal vam posar el tió, que és un element maco de... que uneix a la ciutat en aquestes festes i que convida a tothom a fer-s'hi fotos i... "bueno" a recordar una tradició i hi vam posar un avet amb llums, ningú va tocar res, però ni una llum, ni... res de res. Vull dir que també va ser un encert. I llavors també hi havia gent que si venia a fer fotos passejant, o sigui, el mateix diumenge s'hi feien fotos, el dissabte també quan la gent

arribava o gent que anava a l'ETC, "bueno". Però és més el cap de setmana penso quan baixen de Vic. (E_C_D2_5) #00:18:54-3#

I: Destacaries alguna cosa que fan les persones que freqüenten la plaça? #00:19:08-4#

B: Jo penso que reposen, o sigui que és lo que... saps?! les places són o per passejar, o per estar assegut i parlar i conversar, o observar. I penso que bàsicament és això eh! (E_C_D2_5b) A la sorrera, sí. Per exemple, els xinesos, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "bueno" que facilita la cohesió que és important. (E_C_D6_5) + (E_C_D5_5) + (E_C_D3_5) Els treballadors, ja et dic, al dematí. I: Els que agafen el bus per anar a Barcelona, eh? et refereixes. B: Sí, i "bueno" per anar... no sé on van, eh! I: A vale, que els passen a recollir per allà també eh?! B: Sí, els passen a recollir amb furgonetes o autobús i tot això. I al migdia hi tornen a ser assentats al banc. Gent gran, gent gran. I el cap de setmana és un públic més familiar i a partir de les 5 de la tarda també, quan fa bo. Sí, és variat. (E_C_D2_5c) #00:20:26-5#

I: Abans ens has parlat de l'activitat aquesta que es va fer de concerts, de mini concerts. Es feien un cop a la setmana, no?! B: Sí, era allò de Vic Ciutat Cultural o com?! I: Ah, no, crec que... B: Capital de Cultura Catalana. I: No però això és una altra cosa, lo dels concerts és uns concerts que es fan durant el mes de juliol em penso, que es fan cada diumenge a diferents llocs i em sembla que ho van ajuntar amb això. I els dissabtes es feia a la plaça de la Noguera, no?! Es va fer durant diferents dissabtes eh que sí. B: Sí, sí. Dissabtes. Hi havia La Reciclaría que posava la paradeta aquesta de begudes i gelats que era coquetó, era molt coquetó! Clar, o sigui, tot plegat, era agradable perquè deies... doncs, això no?! una paradeta que és una mica vintage però que també era... feia visible un comerç o un establiment que hi ha al barri, La Reciclaría que és ben nova i que funciona bé i en canvi, la música que era gràcies a l'ajuntament, i llavors aquest públic que es deixava doncs sorprendre gratament amb gent que ja sabia que venia a fer i que venia a escoltar. I: Art de Pas es deia, sí. (E_C_D2_5d) B: Això, Art de Pas sí és veritat. I: I es fan altres activitats? #00:21:55-1#

B: A veure, nosaltres com a associació intentem, o sigui, fer activitats a diferents llocs i, per exemple, per la castanyada aquest any, des de que hi ha l'escenari i que estan més arreglada, hi han fet titelles, vem fer castanyada, vem... per primera vegada, vem fer la castanyada al barri des de molt temps enrere, que abans es feia més als Habitatges Montseny. També es fa ara a La Sínia i aquí a la part del Remei no... feia anys que no es feia. I llavors vam dir, va doncs provem i vem fer un espectacle de titelles que va encantar a la canalla, però va encantar i que volem repetir l'any que ve, i vem fer la castanyada allà a un raconet de la plaça, vam fer els bidons i vam fer una bona castanyada, gràcies als avis d'aquí de l'associació dels Habitatges Montseny perquè ens van ajudar molt en J., en M., un senyor que em sembla que es deia F. "bueno" saps allò? molt bé, molt bé! I "bueno" que ho repetirem i millorarem. I uns altres actes s'hi fan... també quan fan... quan hi ha política tothom la vol eh?! Tothom hi fa els seus mítings eh també. Tots, tots, tots. Alguna vegada s'hi ha fet alguna concentració... no sé, em sembla que hi van... I: Jo recordo que va començar una manifestació que es va fer per lo d'en Joan Coma, me'n recordo que va començar aquí la plaça. Hi havia molta, molta gent. B: També es va fer ara amb el CDR una xocolatada per la República. Després... I: Per la Festa Major no hi feu...? B: Per la Festa Major en principi hi fèiem el ball, o sigui, que l'any passat hi vem posar un envelat, sí. Però intentem que els actes quedin repartits per tot el barri. Si que hi fem però vem començar posant-hi un envelat i aquest any... que he fet per la Festa Major? I: Em sembla

que el ball hi havia previsió de pluja i és quan es va fer a la Sínia. B: I aquest any potser per la Festa Major no vem fer res... les bitlles. **Les bitlles sí que s'hi fan. Sí, sí, el campionat de bitlles.** I: Que el campionat es fa per la festa major? B: Sí, i també quan toca eh, en algunes altres dates, però per la festa major també hi és. I no sé si vem fer res més, eh?! Perquè llavors l'espuma i tot això ho fem a l'altra banda a la Rambla Tarradelles. Mm... no. I llavors, també que hi va haver esperat, **hi va haver un grup de famílies sud-americanes que no sé ben bé quina activitat fan eh! però a vegades fan teatre.** O sigui, potser com dos o tres cops a l'any venen a fer teatre allà. Fan com una mena de teatre, no diré social però un teatre no sé, veig **que ho deuen haver treballat abans i llavors venen aquí una tarda, berenen i fan un teatre.** I a... què he pensat més, he pensat alguna cosa més i m'ha marxat. I: Per la inauguració també deuríeu fer... B: Sí i tant, **els vem inaugurar al 2017, va venir l'ajuntament amb el regidor de barris, sí, sí, van venir els gegants, sí, sí. No, no, va ser una festa petita (E_C_D2_6)** , "bueno" és que, és clar, són de casa les del Remei (riu). Va fer molt goig, la veritat és que molt goig, sí, sí. Vem inaugurar la plaça de la Noguera i el nostre local, que no en teníem i ara en tenim al Candi Bayés. #00:25:45-2#

I: Creus que hi ha elements (estàtics, dinàmics o socials), estàtics serien els bancs, els gronxadors, ... dinàmics seria el temps, no? si fa sol o si no en fa, si fa fred o si fa calor, ... o socials que seria doncs la tipologia de persones que hi ha, que faciliten les relacions socials? #00:26:14-2#

B: Jo penso que el fet de que sigui un espai obert això ja ho possibilita, eh! El fet de que estigui pensada o acosti a gent de diferent edat també. I **penso que el fet d'estar en un lloc de pas també és veritat que permet visualitzar o observar conductes de tot tipus perquè, a vegades, es creen estereotips i en canvi, en una plaça els nens tots hi van a jugar, la gent gran tots van a reposar o a buscar l'ombra (E_C_D2_6b)** o a jugar. Per tant, són coses en comú que sembla que no tinguem i que descobrim i penso que la plaça ho fa possible. #00:26:55-2#

I: Per què creus que pot ser important la vida social al carrer? #00:27:05-9#

B: "Bueno" perquè, una mica el que comentàvem quan ens hem trobat eh, que **en un lloc on hi arriba un alt índex d'immigració és un lloc ja hi ha moltes famílies treballadores, que pateix una crisi, que pateix més la crisi que pateix tothom, fa que la gent es quedi molt a casa seva perquè uns i altres se senten com amenaçats. Uns tenen por de lo nou que arriba, d'aquestes famílies immigrades que desconeixen la seva manera de fer, la seva llengua, les seves costums i, per tant, es protegeixen, no és que les vulguin... el primer sentiment no és de a veure què passa i vaig a conèixe-ho sinó que se senten amenaçats i es protegeixen. I la gent nova que està desarrelada i que encara pateix un dol per haver deixat tot el que ha deixat, doncs també és protegeix també quedant-se a casa, no?! Llavors, clar, hi ha d'haver, en algun moment, a vegades no hi és però jo penso que és del tot necessari que o a l'escola, a això, l'escola de La Sínia hi fa el Carnaval, o sigui que, des de l'escola, des de l'ajuntament, els mateixos veïns, alguna cosa vagi fent possible aquesta descoberta i aquest contacte de punts en comú que tenim tots com a persones que treballem, que estimem, ... i sí que hi ha elements diferenciadors que també s'han de conèixer i s'han de respectar. Al moment que hi ha contacte, al moment que això es visualitza, al moment que ho fa possible, tot això es rebaixa, aquest recel es rebaixa. Jo penso que tant de bo hi haguessin més places amb més activitats i amb més elements lúdics i socials que permetessin aquestes relacions (E_C_D3_6) + (E_C_D6_6).** #00:29:07-4#

I: Creus que hi ha algun tipus de desigualtat social que es visualitza a la plaça o a l'espai públic en general a Vic? Tipus de desigualtats de gènere, o de racisme, de classisme, per edat. #00:29:26-0#

B: En tot Vic. O sigui, si miro diferents espais de Vic eh?! I: Sí. B: Home sí, jo penso que sí. Jo penso que sí. Clar, si tu vas, per exemple, a la plaça hi ha com un cost... veus un públic familiar, els pares joves, famílies joves amb nens que passen, doncs, l'estona junts, que participen de les activitats que munten. I aquí al barri, és un barri que amb el temps hi ha una població adulta important que, a vegades, doncs els costa sortir perquè hi ha pocs espais, perquè són grans, perquè tenen dificultats. I la població jove que està formada per parelles vingudes de fora, són els nens, els nens estan molt al carrer, sobretot la població marroquí estan molt al carrer. Llavors, són nens que estan sols, que juguen, que criden, que a vegades molesten, però que clar, sí que es veu, sí. I... no sé, no dic pas que sigui l'únic barri perquè segurament a la perifèria hi ha més barris on es visualitza això, però sí que veig que hi ha diferència perquè clar, l'origen, la cultura, les expectatives de futur, la... el nivell d'estudis que tenen les famílies, tot això, clar, configura un barri, configura una manera de fer, segur eh! (E_C_D6_7) Sí que es veu sí. I: I has vist mai alguna situació que diguis, aquí hi veig clarament una desigualtat? B: Sí, és que tan sols, et dic, quan veig els nens sols, quan estan sols ja veig aquesta desigualtat. O quan veig, per exemple, que les dones marroquines, "bueno" ara ja van a comprar però, per exemple, durant molt temps eren els marits que hi anaven. Clar, es veu, es veuen desigualtat. Les dones hindús també costa molt de veure-les al carrer amb... (E_C_D6_7) també és un tema, doncs, que es veu. Vull dir, el jovent... jo penso que no és... no són grans coses però sí que si t'hi fixes s'hi que es veuen desigualtats. Sí, sí. No és una desigualtat, no sé com dir-te, de... és cultural, és cultural i de manera de fer d'aquestes cultures, no sé com dir-t'ho. (E_C_D6_7) No sé com contestar-te aquesta pregunta, deixam-ho pensar. I: Pensa, pensa. B: Clar, és que a l'escola mateix, per exemple, la de La Sínia, el 90% són persones nouvingudes. És l'escola del barri i s'hi fa un treball, doncs, fabulós. Però, a veure, no té massa raó de ser aquesta connotació de... perquè la gent no vol estudiar amb famílies nouvingudes. Una mica és tot el que hem dit abans, no?! Clar, això és una... quan els toca l'escola de La Sínia molts s'ho repensen. I els que hi han anat, doncs, "bueno" descobreixen una escola totalment normalitzada. Que al segle XXI potser ja hauríem d'anar canviant les coses. També és veritat que la concentració... la societat és diversa, les escoles han de ser diverses. O sigui, no és normal una escola només amb nens autòctons amb una ciutat que hi ha molta immigració i tampoc és normal que hi hagi una concentració tant alta d'immigrants. Jo penso que també diu poc a favor de la societat. I: Però eh que s'havia fet com un intent de barrejar una mica per orígens? B: "Bueno" sí, hi ha el model Vic que intenta fer aquesta... hi ha unes places, o sigui que intenten repartir. Però clar, a veure, les escoles es configuren al barris i els barris hi viuen les famílies que hi viuen. I tampoc, tampoc no pots fer un... o sigui, tampoc és... també és antinatural que un nen que viu aquí hagi d'agafar un autobús i se n'ha d'anar a no sé quina escola més allunyada. Vull dir que encara hi ha per treballar i encara hi ha per fer. O sigui, el problema hi és, jo penso que s'han fet, s'han pensat solucions des de diferents àmbits, però que el problema hi és i encara s'hi ha de treballar molt eh! (E_C_D6_7b) #00:34:16-1#

I: Fora d'aquesta plaça o d'aquest barri perquè tu et mou molt per tot el barri del Remei, hi ha altres llocs o espais públics que freqüentis sovint? #00:34:28-0#

B: "Bueno", el barri dels Habitatges Montseny perquè tenim el projecte de la Biblioteca Montseny, hi ha la Rambla Tarradellas que també ens hi movem molt. Espais públics eh? I: Sí. B: Hi he el CAP, que també és un punt de referència, la Rambla Tarradellas perquè és oberta i també és un lloc on... de pas, on també s'hi troba moltíssima gent. I llavors, hi ha el Vic 2 que també m'hi acosto bastant, també per comprar i per anar... i per l'associació que també hi fem diferents activitats. Són els llocs del barri que em moc més. I: I fora del barri quins llocs... a quins llocs freqüentes... B: Públics? I: Sí. B: Hi ha la plaça que m'agrada molt també voltar-hi. Al centre de Vic, al casc antic. I no em moc gaire... al centre i cap aquí al Remei. "Bueno" ara també tot passejant passo pel barri del Sucre i per anar cap al Nadal, que hi tinc la mare, i

llavors també m'ha permès descobrir aquest barri que si no, no... no hi passava gens, no. Però em moc bastant entre el centre de Vic i el Remei, eh! Vaig fent sempre aquest recorregut. #00:35:54-8#

I: I ara hi ha unes quantes preguntes de dades personals. Lloc de naixement? #00:36:01-3#

B: Aquí Vic. #00:36:01-5#

I: Quants anys fas que vius aquí Vic? "Bueno" això seria com demanar-te l'edat directament. #00:36:07-4#

B: Sí, 58 anys. #00:36:08-6#

I: Gènere o sexe? Dona. Ah... tens filles o fills? #00:36:15-4#

B: Sí, tinc dos fills. Una noia de 33 i un noi de 31. #00:36:16-3#

I: Vale, situació civil? "Bueno" si no vols respondre no cal eh. #00:36:24-6#

B: Sí, sí. Casada. #00:36:24-6#

I: Nivell d'estudis? #00:36:26-5#

B: Ah... Diplomatura de mestra. #00:36:30-8#

I: Quina és la teva professió? #00:36:32-7#

B: Mestra. #00:36:31-2#

I: Quines aficions, activisme, voluntariat i/o participació comunitària fas? #00:36:39-4#

B: Fa un parell d'anys que participo de l'AVV del Remei. I també, com a activitat d'oci que m'ha portat a l'associació i a fer algunes altres activitats, recuperar espais de lectura, petits espais de lectura, tipus biblioteca, ludoteca, allà on sigui, al barri si pot ser esclar. #00:37:02-2#

I: De moment a Habitatges Montseny eh?! #00:37:06-2#

B: Exacte, a la Biblioteca Montseny dels Habitatges. #00:37:05-8#

I: Molt bé. I ara has de deixar volar una mica la imaginació. Què t'agradaria trobar quan vas pel carrer, és a dir, quin seria el teu ideal o et faria especialment gràcia veure al carrer? No cal que sigui una cosa lògica, que existeixi, pot ser una cosa que a tu a nivell personal et pugui fer feliç. #00:37:24-0#

B: Sí. Mira, m'agradaria més... m'agradaria que hi hagués més alegria, jo penso que hi ha poca alegria als carrers. I llavors, que de tant en tant, hi hagués una festa, música, que la gent se saludés més. Jo penso que la gent que és... anem molt... "Bueno", m'agradaria que hi hagués més alegria. La gent no riu, no... que fossin tots una mica més nens. Ens deixéssim anar una mica més tots i hi hagués més alegria. Hi hauria d'haver més festa al carrer hi hauria d'haver més vida al carrer, i més rialles. Ens hem tornat tant políticament correctes i tant silenciosos que jo penso que això va una mica... es contradeix una mica amb aquest contacte que pot propiciar la cohesió social al carrer i al barri. Més alegria! Més festa! (E_C_D2_8) #00:38:17-

8#

I: I hi ha alguna altra cosa que encara no hagi dit o que t'agradaria afegir? #00:38:20-6#

B: No, no. Que la Plaça de la Noguera hauria d'anar... m'agradaria molt eh! imaginar-me altra vegada la plaça de la Noguera amb la gran noguera i amb arbres que fessin una bona ombra i la gent que se la sentís ben seva.

3. Dades categoritzades

- Plaça Gaudí

Dimensió	Observacions	Observacions focalitzades	Diari de camp	Entrevista	Interpel·lacions
D1. Espais utilitzats	<p>Hi ha un home d'uns 30 anys de pell fosca assegut al banc de davant del Casal Claret, per tant, queda just davant del banc on m'he situat jo.</p> <p>Dos bancs més a la dreta de l'home hi ha una dona de pell clara d'entre 18-25 anys asseguda també. Aquesta dona sembla que estigui escrivint en una llibreta i no aixeca la mirada per observar. (O_1A_D1_14a).</p> <p>Al cantó on toca el sol, a l'altra banda de la plaça, hi ha molta gent asseguda als peus de les façanes dels edificis i a les torretes gegants. (O_2A_D1_18)</p> <p>Un home de pell clara d'entre 60-70 anys amb un bastó i un barret vermell s'asseu al banc que queda davant meu. (O_3A_D1_19)</p>	<p>Jo em situo al banc que queda més a prop de l'Arròs i Peix, gairebé davant de l'oficina d'Educació. La dona magrebina va caminant tota l'estona pel carrer de la Ramada.</p> <p>Les dones de l'oficina van un tros per la plaça i una retrocedeix i quan torna a sortir de l'oficina va pel Carrer de les Basses.</p> <p>La dona de 50 anys va pel Carrer de les Basses.</p> <p>Els homes de la furgoneta només ocupen l'espai caminant de la furgoneta al local passant pel carrer de les Basses.</p> <p>L'home del cotxe ocupa l'espai del Carrer de les Basses amb el seu cotxe i després, es situa al respatller del banc on joestic asseguda, és a dir, amb els peus al mateix carrer. L'home del cotxe és un conegut meu i un cop l'ha entrat al garatge es para a parlar amb mi, és a dir, compartim el banc en el qual m'he situat. (Focalitzada 1)</p> <p>Fa molt fred i el sol ja no toca a cap punt de la plaça, fet pel qual potser és complicat trobar a persones fent-ne ús, sobretot pel que fa a activitats opcionals</p>	<p>Que les persones que han d'anar a alguna de les entitats de la plaça o que simplement vulguin fer alguna cosa a la plaça mateixa hagin de lligar la bici a un arbre, és un indicati clar que en aquesta plaça hi falta algun sistema d'estacionament de bicis, encara que te l'acabin robant al cap de 5 minuts. (D_3A_D1_20 més com una manca d'elements).</p> <p>El fet que la plaça cridi l'atenció a les persones visitants a la ciutat és un aspecte molt positiu per la feina realitzada des de les entitats que han anat tenint cura de les millores que han donat caràcter a l'espai (bancs, mural, escultura, etc.). (D_3A_D1_20c) elements creats per les entitats).</p>	<p>És a dir, què hi trobo a faltar? Doncs, llum. Com també he dit doncs sóc molt nostàlgic i molt romàntic de la ciutat com era abans, antigament, fa un segle, i hi posaria un enllumenat que hi donés una calidesa i una cosa més romàntica que no pas un pal amb tres focus que il·lumini i ja està, no?! (E_A_D1_3)</p> <p>Físicament, hi pot afavorir que hi hagi ombres a l'estiu i per tant, que hi hagi arbres. També ho fa més romàntic o un lloc més agradable de ser-hi si hi ha verd, no només per l'ombra hi són els arbres sinó per tot això. Que hi hagi bancs per poder seure i petar la xerrada i estar tranquil·lament. Que hi hagi papereres perquè vol dir que és un lloc on hi pots passar una estona i, per tant, les papereres hi tenen un sentit i fan un ús. També hi trobaria a faltar, per exemple, una font perquè a l'estiu és un servei que dones a la població i un lloc on hi hagi una font, amb la calor que fa a l'estiu doncs és un lloc on pots assegurar que</p>	<p>Els espais utilitzats són els dos bancs on hi ha persones assegudes i el banc on em situo jo. Però els espais més utilitzats són els de pas, sobretot a l'anada cap a l'escola i a la tornada pel carrer de la Ramada.</p> <p>Quan es fan activitats la plaça està plena de gent per tot arreu. Quan no hi ha activitat programada i no hi ha les terrasses dels bars costa veure vida social al carrer.</p> <p>Hi ha molt teixit associatiu que organitza moltes activitats a la plaça i li donen vida, sobretot a l'estiu.</p>

		(Focalitzada 2)		<p>molts nens t'hi vinguin a jugar per aquest mateix motiu o que sigui un lloc, un motiu més per passar per aquella plaça perquè saps que hi pots veure aigua, rentar-te les mans, refrescar-te, el que sigui. (E_A_D1_6)</p> <p>Sí, els lavabos públics és una bona idea com a model de ciutat però a la plaça Gaudí no sabria on ubicar-los. Una cosa física, també és un bar, que pot ser un punt de trobada, però és evident que no és una cosa pública i de mobiliari urbà. (E_A_D1_6b)</p>	
D2. Activitats i usos	<p>El tema del mural és la cultura popular catalana de festes i tradicions a Vic (castells, gegants, bestiari, grallers, etc.). Destaca una bandera estelada que sembla que han hagut de repintar més d'una vegada per les marques negres que s'entreveuen (O_1A_D2_14b).</p> <p>En el marc del 25-N, dia contra la violència masclista, el Casal Claret sol fer alguna activitat a la plaça. Aquest cop han fet el que semblaria un mural efímer a terra a partir de sorra de colors, on hi diu "Mima't" amb lletres vermelles a sobre d'un cor gegant multicolor i unes lletres als costats que diuen "NO-VIOLÈNCIA". També hi ha un fil que va d'un arbre a l'altre amb tot de coloms de paper pintats (O_1A_D2_14b).</p> <p>Hi ha molt moviment de persones que passen caminant de pressa:</p>	<p>alguns infants tornen cap a l'Escola Santa Caterina després de dinar, hi ha algunes dones que els acompanyen. Concretament passa una dona, que sembla d'origen magrebí perquè porta mocador, amb un carret de nen/a petit. Al seu voltant, hi ha dos nens d'uns 8 anys, dos nens d'uns 6 anys i 1 nena d'uns 7 anys que van en la mateixa direcció (Focalitzada 1)</p> <p>passen un parell de dones de pell clara i d'uns 30 anys. Surten de l'oficina de la regidoria d'Educació. (Focalitzada 1)</p> <p>Surten una altra dona de pell clara més gran, d'uns 50 anys (Focalitzada 1)</p> <p>Hi ha una furgoneta aparcada de cul al local del costat del dels geganters. Un noi d'uns 18 anys i un home d'uns 40, ambdós de pell clara, surten de la furgoneta i agafen material del darrere. (Focalitzada 1)</p>	<p>L'home que corre em fa pensar en una cosa que va dir un professor-antropòleg una vegada sobre el fet que aquesta activitat és impensable que ningú la volgués fer en èpoques anteriors perquè no té cap sentit per ningú córrer si no tens pressa per anar enlloc. Em fa pensar en la societat de la immediatesa i que, fins i tot, el temps lliure es fan coses relacionades amb la rapidesa. En general, sembla que hi ha poca estona per passejar, per seure tranquil·lament a un banc, fer coses que ajudin a l'acte de pensar i reflexionar en l'ara. Una mica com la idea de la pedagogia lenta. Pot ser que aquesta manera de fer i d'entendre la vida estigui mal vista? Pot ser que ens sentim culpables de fer coses que no siguin productives?</p>	<p>En realitat és al barri en general, no?! Però aquí a la Plaça Gaudí doncs, hi passo moltes més hores perquè tenim el local de l'associació al carrer d'aquí davant (Carrer de les Basses) i tota la feina que fem neix i surt de... o totes les idees, si més no, neixen i surten d'aquí dintre d'aquest local però aquí a la plaça hi desenvolupem moltes activitats i molts actes públics que, "bueno", n'hi ha moltíssims, una llista inacabable. (E_A_D2_1)</p> <p>M'agrada doncs l'activitat que nosaltres i la vida que nosaltres hi intentem donar-hi. (...) Doncs, el que m'agrada d'aquesta plaça és tota l'activitat que s'hi porta a terme i bé, no sé... I: Activitat et refereixes a tot el que organitzeu els geganters... B:</p>	<p>Hi ha dues entitats que tenen protagonisme a l'espai perquè hi fan moltes activitats que donen vida a la plaça: Colla Gegantera del Carrer de la Riera i el Casal Claret.</p> <p>Entitats fan murals, organitzen activitats, s'ajuden entre elles amb el material, s'autofinancen amb parada de menjar i barra, són les que dignifiquen l'espai demanant elements urbans que</p>

<p>un home d'uns 20 anys de pell clara, una dona d'uns 20 anys de pell clara amb un casc de moto a la mà, un altre home de pell clara d'uns 40 anys, etc. No hi ha cap moment que no passi algú o altre, poca quantitat però constant, és com un degoteig. Pel que fa als vehicles també, sobretot els que entren des de la Rambla i passen pel carrer de la Ramada. Semblaria que la intenció pot ser anar a l'escola o per trobar lloc per aparcar al Carrer Sant Antoni M. Claret. (O_1A_D2_14c)</p> <p>Com que la parada que organitzen durant la fira medieval és de menjar, al costat hi posen unes taules que els hi cedeix el Casal Claret. (O_2A_D2_18a)</p> <p>Els geganters fan aquesta parada per fer diners per la colla, és a dir, totes les persones que hi treballen ho fan de forma voluntària. Per fer-ho, s'organitzen per torns durant els dies que dura el mercat. La seva parada sempre està molt ambientada perquè hi ha molta gent col·laborant. (O_2A_D2_18b)</p> <p>Molts d'ells estan menjant entrepans o pizzes. (O_2A_D2_18c)</p> <p>Passa una parella de pell clara mirant-s'ho tot molt, cap a totes direccions i amunt. Van a poc a poc i acaben marxant direcció Correus. (O_3A_D2_21, turistes atrets per l'escultura).</p>	<p>Un home de pell clara arriba amb un nen d'uns 12 anys també de pell clara, amb cotxe i aparca el cotxe dins del garatge que hi ha al costat de l'oficina d'Educació.</p> <p>La dona d'origen magrebi acompanya als infants a l'escola (activitat necessària).</p> <p>Les noies i la dona que surten de l'oficina marxen de la feina (activitat necessària).</p> <p>Els homes de la furgoneta estan treballant (activitat necessària).</p> <p>L'home del cotxe torna d'anar a buscar al seu fill a l'institut i se'n van a dinar a casa (activitat necessària).</p> <p>(Focalitzada 1)</p> <p>Home d'origen subsaharià amb pell fosca que utilitza paraules que no puc entendre i altres en anglès i castellà. Sembla tenir entre 20 i 30 anys.</p> <p>Noi jove amb faccions indoeuropees. Va amb una motxilla de muntanya. Passa més d'una vegada per la plaça. Sembla tenir entre 16 i 20 anys.</p> <p>(Focalitzada 2)</p>	<p>(D_3A_D2_20).</p> <p>Arribem a la Plaça Gaudí i destaquem que ens agrada perquè té bancs i durant el dia sempre hi ha algun moment o altre que hi toca el sol. La S. comenta que els bancs han de ser de fusta per les temperatures (fred i calor) i que el model que hi ha en aquesta plaça és el Barcelona que és un dels més còmodes. Comenta que han de tenir respall i han d'estar posats a una alçada correcta per a facilitar l'ús de la gent gran. Però en aquesta plaça no s'hi fa gaire vida social quotidiana (a banda de les terrasses dels bars = consum capitalista) i que es podrien diversificar els usos (parc infantil, paviments diferents, etc.). Comenta que el fet que el paviment sigui tot de sauló pot generar que se l'apropiïn els gossos. (D_A_D2_57)</p>	<p>Els geganters, la comissió de festes, l'associació del Casal Claret, l'ajuntament per festa major o per fires i mercats, o... sí. El que m'agrada és que és una plaça, intentem que ho sigui, molt dinàmica i amb molta vida i amb molta relació. (E_A_D2_2)</p> <p>Després, es va cobrir de sorra. Després, els veïns, la comissió i els geganters vam apretar perquè s'hi possessin bancs, perquè s'hi possessin papereres, perquè s'hi possessin arbres, torratxes amb flors, i s'hi va acabar posant. Tot i així, hi havia uns contenidors, set o vuit, allà al mig de la plaça, que feien molt lleig i també vam aconseguir que els poguessin treure i ara a través dels pressupostos participatius, aquest any que ve, 2018, s'hi posarà llum i es farà una mica de pavimentat a terra per acabar d'acondicional-ho una mica. (E_A_D2_3)</p> <p>I dinàmicament, m'agradaria, doncs, que hi hagués molta vida i, per això, hi estem lluitant uns quants veïns. Com per exemple, que els avis de la Rambla de l'Hospital vinguin aquí a jugar a la petanca, que juguen a petanca, i hi puguin ser cada tarda allà, donant vida i ambient i caliu i creant vincles i teixit social. (E_A_D2_3)</p> <p>Per la Festa Major de la ciutat de Vic s'hi fan un parell o tres</p>	<p>afavoreixin la vida social (bancs, papereres, arbres, torratxes, escultura de la Vella, llum, etc.)</p> <p>Aquests elements ajuden a que hi pugui haver vida però no la generen per sí sols, sinó que és el conjunt: bars amb terrassa, activitats diverses, lloc de pas, estètica.</p> <p>L'afluència constant de persones i el fet d'estar rodejada de pisos amb finestres a la plaça fa que es percebi com un lloc segur a qualsevol hora del dia.</p> <p>L'associació de veïns està reclamant la diversificació d'usos a partir de fer dos tipus de paviment a la plaça.</p> <p>Lloc de pas de persones diverses: trajecte escolar, sortida de feina, lloc d'oci pels restaurants, etc.</p>
---	--	--	--	--

	<p>Hi ha menys moviment que al Parc Balmes. Molta gent de pas, com un degoteig. (O_3A_D2_19).</p> <p>Hi ha una dona amb el seu gos petit que recull la caca que acaba de fer amb una bossa. La llença a la paperera de davant el local dels geganters. (O_3A_D2_19b)</p> <p>Passa un home de pell clara d'uns 40 anys amb roba esportiva corrents i creua el lloc per un cantó de la plaça direcció a la Catedral. (O_3A_D2_19c).</p> <p>Una noia arriba des de Correus i deixa la bici lligada a un arbre de davant del Casal Claret. (O_3A_D2_19e).</p> <p>Miro enrere i veig una dona de mitjana edat rossa amb un gos que va direcció cap on es troba ella. (O_3A_D2_19f).</p>			<p>d'actes, per la Festa Major del barri s'hi fa gairebé la totalitat dels actes que no són cercaviles o recorreguts. (E_A_D2_3b)</p> <p>quan es va fer el monument de la Vella també vam procurar que anés allà per donar més a conèixer la plaça i el barri i perquè com que teníem el Merma, l'estàtua del Merma que està ubicada a la Plaça Major de referent i és un lloc de quedada per molta gent, preteníem també, o almenys ens hagués agradat, doncs, que la Vella, el monument de la Vella, fos un lloc de quedada i de trobada també i de que, per tant, la plaça aquesta tingués vida, això, per ser un punt de trobada. És a prop d'on, molts cops pots aparcar el cotxe i és un bon lloc on pots quedar i mira, en comptes de quedar al Merma doncs, quedar a la Vella i... I de que hi hagués, en definitiva, doncs, moviment de persones i moviment al barri. (E_A_D2_3c)</p> <p>I el que sí que, per altra part, l'ha pogut donar molt a conèixer no és potser pròpiament per la gent que viu a la ciutat, sinó és per molta gent turista que visita la ciutat que es para allà a tirar fotografies al monument i en algun mural que hi ha dels gegants i, per tant, aquella plaça es coneguda perquè hi ha un monument i perquè la</p>	<p>Coincideix que els cotxes que fan la volta a la plaça són d'homes i que qui acompanya i va a buscar als infants a peu són dones.</p> <p>Hi ha elements que afavoreixen que la gent utilitzi la plaça: escultura de la Vella com a punt de referència i bancs.</p> <p>És un lloc per passejar el gos pel fet que el paviment és de sauló.</p> <p>Entre setmana hi ha poca gent fent activitats no productives o tranquil·les.</p> <p>La vida social, fora de les activitats organitzades per les entitats, està marcada per l'ús dels bars o dels restaurants (àmbit privat/capitalista).</p> <p>La diversitat d'usos fa que sigui una plaça amb persones de diferents característiques</p>
--	--	--	--	---	---

			<p>gent hi tira fotografies. Si no hi hagués el monument la gent no es pararia allà i no hi tirarien fotografies i potser, no es fixarien ni que han passat per aquella mateixa plaça, cosa que el monument ha anat, ha sigut 100% positiu que es posés allà. (E_A_D2_4)</p> <p>És una zona totalment tranquil·la i hi passeja gent que va a sopar o a prendre alguna cosa als restaurants. I: És a dir, creus que hi ha percepció de seguretat les 24h del dia? B: Sí, de les 3 a les 6 de la matinada no ho sé, però hi tant. Les 20 hores del dia segur. (E_A_D2_4b)</p> <p>a seguretat ens la dóna que hi hagi moviment de persones i comerços o bars i restaurants oberts i aquest és el cas del barri, doncs, que està molt transitat per molta varietat de persones que això et dóna seguretat de que alguna en concret no s'atreveixi a poder-te fer res sabent, o tu mateixa tens la seguretat que si algú s'atrevis a fer-te algo, doncs, que hi ha molta gent pel carrer o molts bars i restaurants oberts on podries refugiar-te o demanar auxili. No és un lloc on sigui fàcil d'agredir algú o d'atracar o de fer-li mal, o de violar, perquè, clar, on hi ha moviment aquest tipus de persones no els hi interessa que puguin ser vistes o detingudes, o atrapades, o el que sigui.</p>	<p>socioculturals i d'edats.</p> <p>A l'estiu hi ha molta més vida que a l'hivern.</p>
--	--	--	--	--

				<p>(E_A_D2_4c)</p> <p>Hi ha nens que juguen en aquesta plaça, moltes vegades són, o bé de l'escola que hi ha al costat, l'Escola Santa Caterina, o bé nens que van aquí a l'espai del Casal Claret (Escola de Pau) que quan entren o quan surten juguen aquí. O molts dies amb les activitats del Casal Claret hi juguen. I gent i veïnat que hi passeja, gent que hi va de pas perquè ha aparcat el vehicle fora del casc antic i entra al cas antic. (E_A_D2_5)</p> <p>Evidentment a l'estiu convida més a ser al carrer i t'hi pots trobar moltes més ocasions gent seient en un banc, nens jugant, moltes més hores que no pas a l'hivern, evidentment. A l'hivern es fa fosc de seguida, gairebé no tenen temps de poder-ho disfrutar. A l'estiu són moltes més hores. Sí potser hi ha més activitat quotidiana entre setmana perquè hi ha unes rutines i uns horaris, que no pas el cap de setmana. Molta vida li poden donar els nens i els pares que seuen fent companyia o vigilant els nens i, per tant, és molt més entre setmana que no pas el cap de setmana. (E_A_D2_5c)</p> <p>el Casal Claret que l'emmarquen a dins de les festes del barri i que fan un dinar Intercultural amb tot tipus de gent vinguda d'arreu del món que actualment viu a</p>	
--	--	--	--	--	--

				Vic. Activitats com aquest mateix dia un mercat de coses que tu ja no utilitzes i les pots anar a intercanviar. Totes les activitats que hi fem a les festes com pot ser la Trobada de gegants, com poden ser concerts o una mostra de paradetes amb vins i cerveses i productes de la terra. Per exemple, les havaneres que organitzem des de la Festa Major de la ciutat perquè hi ve gent gran, és el públic de les havaneres però hi ve la gent de tot Vic a seure allà a la plaça (...), també, des de fa uns quants anys s'hi comença el "BirraNostrum" i un dia hi pots trobar tots els avis de Vic allà asseguts mirant havaneres i un altre dia tots els joves de Vic. La ContraCrida també s'hi fa. (E_A_D2_5d)	
D3. Relació entre persones	<p>Mentre dinem estic molta estona parlant amb dues de les noies noves de la colla. Una d'elles és escultora i m'ha ensenyat alguns dels treballs de restauració que està realitzant. Es mostra molt oberta i propera amb tothom. (O_2A_D3_18a)</p> <p>De seguida es queda mirant cap al lloc on em trobo jo i somriu.(...) No sembla que la vegi perquè no fa cap gest. Quan passa per davant de la noia, aquesta la saluda i ella recula per fer-li dos petons. Parlen poca estona i la dona amb el gos marxa. (O_3A_D3_19)</p>	<p>Les dues dones de 30 anys que surten de l'oficina parlen entre elles i s'acomiaden.</p> <p>Conversa entre un veí de la plaça i jo. L'home del cotxe i jo mantenim una conversa informal a un banc (activitat social).</p> <p>La dona d'uns 50 anys ens saluda a l'home i a mi quan surt de l'oficina però no es para a parlar. (Focalitzada 1)</p> <p>Dues dones, també d'origen magrebí, porten mocador al cap. Una porta un cotxet d'infant i l'altra una nena d'uns 4 anys a coll. Poden tenir entre 30 i 40 anys. Parlen i no entenc el que diuen. Les dues dones amb elements d'origen</p>	<p>La gent de la colla gegantera és mostra molt oberta i acollidora amb tothom. Em sento molt còmode tota l'estona, tot i que hi ha molta gent nova que no conec. (D_2A_D3_18)</p> <p>L'activitat es converteix en una excusa molt bona per relacionar-se amb gent que d'una altra manera no coneixerien. (D_2A_D3_19)</p> <p>Referent al model de relació que es dona a la colla gegantera, em plantejo si la tipologia de persones que participen en aquests tipus de grups tenen facilitats pel fet de ser persones molt obertes o si és l'ambient que ja hi ha al</p>	<p>Activitats socials les faig anant als comerços del barri i passejant a la meua gossa que em relaciono amb gent al veïnatge de l'escala doncs evidentment. (E_A_D3_7)</p>	<p>Les entitats de la plaça afavoreixen molt la relació entre persones de diferents edats i orígens.</p> <p>Al ser un lloc de pas i de referència (entitats) per algunes persones afavoreix la trobada entre conegudes.</p> <p>Les persones que es relacionen</p>

		<p>magrebí parlen i caminen juntes. sembla que vénen d'acompanyar altres nens/es a l'escola</p> <p>La noia d'origen magrebí està de passada i s'atura al banc on em trobo per parlar amb mi i després, davant d'un balcó situat al costat de l'oficina d'Educació, al carrer de les Basses per parlar amb la seva mare. Ens relacionem la noia d'origen magrebí i jo, parlant amb cordialitat sobre aspectes de la nostra vida diària.</p> <p>Les dues dones amb faccions indoeuropees parlen i una fuma.</p> <p>No hi ha relacions entre persones de diferents orígens, tret de la que tenim la noia d'origen magrebí i jo.</p> <p>(Focalitzada 2)</p>	<p>grup el que fa que es sentin còmodes per mostrar-se així. Suposo que deu ser una barreja d'ambdues coses. En qualsevol cas, m'ajuda a reforçar la idea que és important que existeixin aquests grups de relació units per un objectiu en concret però que acaba esdevenint una excusa per poder conèixer i participar col·lectivament a la comunitat. (D_2A_D3_20)</p>		<p>entre elles a la plaça és perquè ja es coneixen prèviament: feina, entitats, escola, restaurant, etc.</p> <p>Les relacions que es donen entre persones de diferents orígens és dóna a través de les entitats.</p> <p>Treure a passejar el gos facilita la trobada i relació amb altra gent.</p> <p>No hi ha comerços de barri/d'ús quotidià que afavoreixin aquesta trobada entre veïnes.</p>
<p>D4. Gènere</p>	<p>Passen dues dones que semblen joves (entre 18-20 anys), per separat (no van juntes). Porten hijab, fet pel qual penso que són d'origen magrebí. Una de les dones porta una carpeta de color taronja a la mà. Els homes del banc continuen observant-ho tot detingudament però a aquestes dues dones no se les miren en cap moment. A mi em miren molt sovint. (O_1A_D4_15a).</p> <p>Passa una dona de pell clara que conec que va a recollir a la seva filla a l'escola Santa Caterina. Té molta pressa perquè falta poc per les 5 i ha d'anar a recollir la nena. (O_1A_D4_15b).</p>	<p>Dues dones dretes a davant del Barecu. Poden tenir entre 40 i 50 anys. Una gesticula molt i fuma. Sembla que estan dinant al restaurant. Estan conversant.</p>	<p>Quan veig l'actuació de les Trementinaires m'adono que estan representant a un perfil de dones que trenquen amb els rols de gènere perquè mostren un caràcter fort i una vida social pública, fet que s'ha associat tradicionalment als homes. (...)la representació d'aquesta figura és també la d'una dona independent i amb autonomia. El fet que siguin un grup també mostra un element de sororitat que defuig de l'individualisme que es promou des del capitalisme i el patriarcat, ja que socialment se'ns vol imposar un model de</p>	<p>I: Creus que es visibilitza algun tipus de desigualtat a la plaça o en general a l'espai públic de Vic? (...)B: Però una de les coses que he vist ha sigut homes assetjant verbalment a dones. Però a la plaça no ho he vist mai. (E_A_D4_6)</p>	<p>Hi ha dones a l'espai públic però, sobretot, de passada.</p> <p>Sembla que les dones que van amb hijab passen més desapercebudes que jo, que estic prenent notes asseguda a un banc.</p> <p>La majoria de persones que</p>

	<p>Al cap de poc, unes dones vestides de pageses amb colors vius han començat a fer una representació al mig de la plaça i han reunit a un bon nombre de curiosos. El grup està format per 6 dones d'uns 40 anys i de pell clara. A la boca hi duen un puro que mentre canten se'l van posant i traient amb una mà. Amb l'altra mà s'aixequen un cantó de la faldilla llarga mentre la mouen al ritme de la cançó. La lletra d'aquesta cançó parla sobre dones que es fan dir "Les trementinaires" i que parlen d'ensenyar a fumar als homes. (O_2A_D4_18)</p>		<p>relacions entre nosaltres de competitivitat o enfrontament. (D_2A_D4_19)</p> <p>El fet que els homes del banc no hagin parat gens d'atenció cap a les dones amb hijab i que a mi no m'hagin tret els ulls de sobre també em fa plantejar algunes qüestions: Passen més desapercebudes les dones que utilitzen vel? Pot ser que els homes interpretin que a les dones que van amb aquesta peça de roba se les ha de respectar? Hi pot haver un factor de voler ser lliures al carrer en les dones que trien portar mocador? Si fos així, no seria en definitiva la manca de respecte dels homes cap a les dones el motiu pel qual acabem triant com ens vestim o no? És a dir, som lliures en aquesta elecció realment? Si triem la manera com ens vestim per ser lliures al carrer, no estem deixant de ser lliures en aquesta elecció? No puc saber què en pensen les dones que porten hijab perquè amb les que conec no hi tinc prou vincle per plantejar aquesta idea (que potser és una mica massa filosòfica) però sí que des de la meva experiència, alguna vegada sí que he tingut dilemes a l'hora de triar què em posaria si tenia previst anar molta estona pel carrer sola pensant que aquell dia no tenia ganes d'enfrontar-me amb ningú. Després, m'he adonat que tant és com et vesteixis</p>		<p>acompanyen o van a buscar als infants a l'escola són dones. Això posa de relleu que hi ha certes tasques que encara que es facin a l'espai públic si estan relacionades amb la cura, la fan les dones. Per tant, potser sí que hi ha una utilització de l'espai públic per part de les dones però per realitzar activitats de de l'esfera reproductiva.</p> <p>Hi ha certa "normalitat" per part d'alguns homes per assetjar verbalment a les dones que van pel carrer.</p>
--	--	--	--	--	--

			<p>perquè et pots trobar amb la mateixa situació igualment. (D_1A_D4_16b).</p> <p>Aquesta dona sembla que passi més desapercebuda que jo perquè els homes del banc de davant meu no l'observen en cap moment. El fet que es trobi a un banc perpendicular al d'ells hi deu tenir molt a veure ((D_1A_D4_15c).</p> <p>darrers dies he tingut enganxades amb tres homes diferents (d'origens diversos) a tres llocs diferents de la ciutat per temes d'assetjament masclista verbal. Tot i que les meves respostes són des del respecte i la comunicació no violenta, sempre em genera malestar l'enfrontament i m'adono que, en molts casos, no serveix de res perquè continuen dient-me coses sense escoltar-me. (D_1A_D4_16a).</p>		
D5. Edat			Hi ha molts joves i estan tots molt animats, s'ho passen molt bé junts. (O_2A_D5_18		Els joves que fan ús de l'espai públic ho fan a través d'alguna de les entitats o activitats que s'organitzen.
D6. Origen sociocultural	Hi ha un home d'uns 30 anys de pell fosca assegut al banc de davant del Casal Claret, per tant, queda just davant del banc on m'he situat jo. Dos bancs més a la	Noia d'origen magrebí però sense cap signe que ho pugui evidenciar. L'edat és d'uns 15 anys. El motiu pel qual tinc aquesta informació és perquè ens coneixem.		hi ha nens, suposo que musulmans, fills de marroquins, fills de nigerians, fills de gent que ja vivia aquí, fills de catalans per dir-ho	Les persones que tenen relacions socials informals (no derivades de

	<p>dreta de l'home hi ha una dona de pell clara d'entre 18-25 anys asseguda també. Aquesta dona sembla que estigui escrivint en una llibreta i no aixeca la mirada per observar. (O_1A_D6_14a).</p> <p>Al cap de pocs segons arriba un home de pell fosca que és amb el que estava parlant, i s'asseu amb ell al banc. Continuen parlant però no entenc el que diuen perquè parlen amb una llengua que és desconeguda per mi (O_1A_D6_14b).</p> <p>passa un home que pels trets físics podria semblar d'origen magrebí (pell morena, barba grisa i llarga) i d'entre 40-50 anys. Quan arriba a l'alçada del banc dels homes de pell fosca, hi passa molt a prop, tant que sembla que els hi vagi a dir alguna cosa. Els homes asseguts callen i se'l queden mirant. L'home que va caminant passa de llarg. (O_1A_D6_15)</p> <p>En el moment que els homes del banc i l'home que travessa la plaça es miren fixament i durant tanta estona em genera una sensació de tensió. Això em fa plantejar si hi pot haver conflictivitat pels seus orígens, ambdós del continent africà però uns de països subsaharians i l'altre del nord. Algunes vegades, he vist aquest enfrontament entre els infants i se'm genera la pregunta: Pot ser que dins del sud hi hagi un nord que situï en desigualtat a les persones que viuen més al sud? És a dir, dins de la població immigrada provinent</p>			<p>d'alguna manera, tot tipus, tota barreja de... de barreja entre ells també eh, hi ha de tot. (E_A_D6_5)</p>	<p>cap activitat programada) a l'espai públic de forma espontània i fent activitats gratuïtes i no productives són d'origen subsaharià. En canvi, les dones que es relacionen a l'espai públic és perquè estan dinant a un restaurant. Per tant, dins d'un àmbit de consum i entre persones "autòctones".</p> <p>A la plaça hi juguen infants de diferents orígens.</p> <p>Per tant, hi ha molta diversitat.</p> <p>No veig persones d'origen subsaharià als restaurants i bars del centre i em pregunto si és un aspecte de classe social o cultural?</p>
--	---	--	--	--	--

	<p><u>de països empobrits hi ha també com una jerarquia segons el color de la pell i el nivell socioeconòmic? Pot ser que en el racisme, les persones de pell fosca tinguin un doble opressor (magrebins i europeus) com si es tractés d'una escala social? En cas que existeixi aquest racisme, també es pot donar a la inversa? (de les persones de pell fosca cap a les persones blanques o magrebines).</u> (D_1A_D6_16).</p>				
<p>D7. Classe social</p>		<p>Les dones de pell clara són les úniques que es veu clarament que estan fent una activitat opcional i social, alhora. Estan dinant al Barecu i han sortit a fumar, per tant, podem veure que tenen diners per anar a dinar a un restaurant.</p> <p>El noi de pell fosca també està fent una activitat social però que no depèn d'una activitat privada (no està a cap bar ni restaurant), i tampoc sabem si la trucada que ha realitzat és per motius opcionals o necessaris.</p> <p>Si comparem les dues activitats socials, podem veure que hi ha una diferència socioeconòmica, que pot estar marcada per aspectes culturals o de prioritat, que situen a unes persones per sobre de l'altre, en aquest cas, un noi d'origen subsaharià. A més, en un cas, poden realitzar una activitat social perquè no tenen responsabilitats (activitats necessàries) però en un cas, es fa derivada d'una activitat econòmica i de l'altre no. Potser</p>			<p>Les persones d'origen subsaharià fan utilització de l'espai sense estar consumint en establiments privats. Per tant, podem veure que hi ha un component de classe en l'ús de l'espai quan aquest es fa mitjançant l'ús d'algun dels restaurants que pot estar vinculat amb el fet que aquests són molt cars.</p>

		elles tenen feina i ell no? (Focalitzada 2)			
--	--	--	--	--	--

- Parc Jaume Balmes

Dimensió	Observació	Diari de camp	Entrevista	Interpel·lacions
D1. Espais utilitzats	<p>asseguda al banc de fusta 1 (O_1B_D1_29)</p> <p>Em situo al segon banc (el número 9) venint del sud, que queda enfocat cap a la façana de la residència del bisbat. (O_2B_D1_30)</p> <p>Hi ha un home assegut a uns dels bancs de la placeta interior mirant el mòbil que passa molt desapercbut. (O_2B_D2_30d) + (O_2B_D4_30b, home sol assegut) + (O_2B_D1_30b)</p> <p>Asseguda al banc de fusta 11 que està a dins la placeta. (O_3B_D1_31)</p> <p>Només canvia que hi ha una tovallola de color blau estesa al banc 14. (O_3B_D1_31b)</p> <p>Avui, la posició que he adoptat em permet fixar-me més en les persones que passen pel cantó de la carretera. M'adono que la majoria de persones que passen per aquest cantó són de pell clara i amb una intencionalitat més de passejar. Primer passa un home blanc d'uns 60 anys amb un gos. Passa una dona de pell clara d'uns 80 anys amb cadira de rodes i un home blanc de la mateixa edat que l'arrossega. Passa un home de pell morena amb una bossa de plàstic rosa. (O_3B_D6_31) (O_3B_D1_31c)</p>	<p>Hi ha molts bancs però en desús perquè és una zona massa de pas. En canvi, a davant de l'escola que és on les famílies i els infants es podrien relacionar entre ells abans d'entrar-hi i sortint, no n'hi ha. Potser no en calen tants al lloc de pas i repartir-los a zones que puguin fer un major ús. (D_3B_D1_35)</p>	<p>Doncs jo diria que parlar entre elles mentre estan assentades al banc i mirar la gent com passa. És que realment allà no hi ha algo que puguis fer una activitat, si no, hi ha els bancs i, després, si portes lo que sigui de casa, com un llibre o un amic per parlar, no hi ha una activitat per fer, o sigui, és com... o estàs assentat mirant o parlant amb el del costat o llegint, pintant però no tens com més opcions de fer una altra cosa. (E_B_D1_3)</p> <p>si fa bon temps, tens molts bancs i hi ha molta gent pues et convida molt a estar-hi. A més, sent un lloc de pas no és allò que sembla un lloc com desèrtic o que no convidi a anar-hi. Vull dir, jo, a mi em convida molt. Sí que és veritat que jo abans, per exemple, m'estiraria a l'herba que assentar-me en un banc. Perquè a més, aquí... sí que hi ha bancs... ja estan bé els bancs que hi ha però per exemple, molts són quan ja hi ha el ciment al terra, i jo, per exemple, m'agrada molt més ficar-me a l'herba (...)el trobo molt agradable el sortidor d'aigua i l'herba i evidentment els bancs, no tothom pot seure a l'herba sinó que també hi han d'haver-hi uns bancs. Per mi els bancs m'encanten, crec que no s'haurien de treure mai d'una ciutat i aquests, i aquí encara es conserven aquests que hi caben dos o tres</p>	<p>Hi ha moltes persones de pas. Sembla que el carrer més perpendicular a la carretera està menys transitat i qui hi passa sembla que sigui més per passejar.</p> <p>Els bancs estan en desús perquè tot i ser un lloc amb molta gent de pas, sempre estan buits.</p>

	<p>Pel cantó interior, en tractar-se més d'un lloc de pas, hi ha molt moviment de vianants i no tinc temps d'apuntar-los a tots. Decideixo apuntar-ho amb aspectes generals i després, només els que facin coses més enllà de caminar. (O_3B_D1_31d)</p> <p>Marxa pel cantó que queda més a prop de la carretera i direcció sud. També hi passen un home i una dona de pell clara d'uns 80 anys però direcció nord. (O_3B_D1_32)</p> <p>Mentrestant, un home de pell clara d'entre 30-40 anys que ha passat pel tros de gespa s'asseu al sortidor mentre beu una llauna de cervesa. (O_3B_D2_32b) + (O_3B_D1_32b)</p> <p>Un home seu al banc 9 però des d'on sóc no puc saber què fa ni puc veure cap característica física seva. Em sorprèn que s'assegui algú al banc. (O_3B_D1_33)</p>		<p>persones, que no són aquests individuals, que a mi això m'agrada molt. Però clar, també cap banc mira a l'herba. Tots els que hi ha miren o a fora, i els que hi ha al mig es miren entre ells, però no n'hi ha cap que es miri a l'herba. (...)si el pare no es vol asseure a l'herba però estar allà amb els fills pues que miri els fills des del banc o... però clar, no sé eh, això després no sé com... després sí que no em convida gaire són aquelles baranes de ferro que hi ha allà que separen la... la carretera amb el parc, tampoc sé com es podria fer o millorar. (...) també és com que quan vols travessar a l'altre cantó has de donar tota la volta per el pas de zebra i allà potser sí que faltaria com un pas o alguna cosa. (...) A mi m'agrada aquest parc, és maco, és herba al mig de Vic i a més, hi passa molta gent que et pots entretenir molt. (E_B_D1_5)</p>	
<p>D2. Activitats i usos</p>	<p>Són les 5 de la tarda i els infants de l'escola Santa Caterina que queda al final del carrer de Sant Antoni M. Claret van direcció sud pel carrer del parc. Els infants de l'Escola Centre van direcció nord. Per tant, hi ha molt de moviment i no tinc temps de recollir totes les dades. (O_1B_D2_29)</p> <p>Passa un home amb un bastó per a invidents i ulleres de sol. Dedueixo que té alguna disminució visual. Fa un recorregut recte en direcció sud. (O_2B_D2_30)</p> <p>Passa una dona de mitjana edat amb els cabells rossos, que treballa a la botiga de llanes de la Plaça Tarradellas, direcció sud. (O_2B_D2_30b)</p> <p>Una dona surt de l'edifici del davant que pertany al bisbat de Vic i pel que em comenta l'informant clau de la Plaça Gaudi, es tracta d'una residència de</p>	<p>La majoria de persones anaven direcció centre. (D_2B_D2_31)</p> <p>Destacar que les persones que van direcció sud poden anar cap al Remei o cap a una zona de pàrquing gratuït que hi ha just abans del pont o una que hi ha just després, al solar de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil. Per tant, es fa difícil saber quines van cap al barri realment. (D_3B_D2_33)</p> <p>Les persones que passen pel cantó de la carretera semblaria que volen evitar creuar-se amb massa gent i passen més amb un ritme de passeig. La majoria són de pell clara i d'edat avançada, desconec si hi pot haver quelcom relacionat amb el racisme inconscient. (D_3B_D2_33b)</p> <p>Hi ha molts bancs però en desús perquè és una zona massa de pas. En canvi, a davant de l'escola que és on les famílies i els infants es podrien relacionar entre ells abans d'entrar-hi i sortint, no n'hi ha. Potser no en calen tants al lloc de pas i repartir-los a zones que puguin fer un major ús. (D_3B_D1_35) +</p>	<p>El que faig ara és la vida al barri amb els veïns i les veïnes. La idea és fer vida al barri, donar vida al barri, donar vida a la gent que surti al carrer, fer xarxa, conèixe'ns... El barri és la infraestructura física i també la gent que hi viu i el que faig ara allà i el que fem entre tots i totes és fer vida a nivell de persones i de fer activitats i tota mena de, de, ... això, d'activitats lúdiques per fer xarxa i conèixe'ns millor. (E_B_D2_1)</p> <p>Clar jo al parc també hi vaig bastant perquè també és la connexió del que és el meu barri amb el Vic 2, bueno el Vic 2 no, el Remei, un altre barri de Vic, i com que hi vaig també força sovint és un lloc... per mi el parc és un lloc molt de pas. Realment no m'hi paro, crec que l'últim cop m'hi vaig parar va ser per la festa major que els negres hi van fer la seva activitat. Crec que és l'últim cop que jo hi vaig parar a nivell d'assentar-me en un</p>	<p>El carrer del parc és un lloc de pas per molta diversitat de persones.</p> <p>Hi ha gent que passeja pel tros perpendicular a la carretera, sobretot gent gran i de pell clara.</p> <p>Els bancs no s'utilitzen, només puntualment perquè és una</p>

	<p>monges i capellans. La dona puja a una furgoneta blanca aparcada de cara al centre arran de la paret de l'edifici. Engega el cotxe i se'n va direcció al carreró de l'Orfeó per girar. Marxa direcció sud i gira cap a la dreta. (O_2B_D2_30c)</p> <p>Hi ha un home assegut a uns dels bancs de la placeta interior mirant el mòbil que passa molt desapercebut. (O_2B_D2_30d)</p> <p>Em crida l'atenció les persones que van amb caputxa com si es volguessin tapar de la pluja que anuncia el cel però que no ha arribat. Concretament amb la caputxa posada: passa un home d'uns 18 anys de pell morena amb jersei vermell direcció sud i un home de pell fosca d'uns 40 anys amb jersei amb estampat de camuflatge direcció nord. Aquest últim va amb un altre home de pell fosca de la mateixa franja d'edat que va vestit tot de blanc i parla pel mòbil, des d'on sóc no puc sentir el que diu. Passa un home de pell fosca d'entre 30-40 anys amb jersei vermell i groc i gorra vermella direcció nord. Passa una parella de pell clara d'uns 40 anys agafada de la mà direcció nord. (O_3B_D2_32)</p> <p>Mentrestant, un home de pell clara d'entre 30-40 anys que ha passat pel tros de gespa s'asseu al sortidor mentre beu una llauna de cervesa. (O_3B_D2_32b)</p> <p>Un nen de pell clara d'uns 8 anys s'apropa a la font per veure aigua però no surt res. Al cap d'una estona un altre nen de pell fosca d'uns 8 anys també ho prova. En cap dels casos els hi funciona. (O_3B_D5_33) + (O_3B_D2_33)</p>	<p>(D_3B_D2_35).</p> <p>Quan arribem al Parc Jaume Balmes, comentem que és una zona que, sobretot a l'estiu, convida a estar-s'hi perquè hi ha molta ombra i bancs. Li ensenyem l'Escola Centre i ens comenta que està molt ben situada perquè hi ha molt espai al davant que permet als pares, mares i infants poder-se esperar amb tranquil·litat al davant i, a més, es faciliten les relacions socials entre els que esperen. El fet de posar-hi bancs ajudaria a aquestes relacions socials. L'únic impediment és el fet que es permet el trànsit de vehicles. S'hauria de restringir per a vehicles autoritzats com per exemple la furgoneta d'ADFO. (D_B_D2_57)</p>	<p>banc i parar-me. Però sinó sempre és de pas i també vull dir, no sé si toca ara, que molts cops amb me mare que fa classes de dibuix al carrer Sant Pere amb els nens sortíem tots i anàvem a dibuixar al Parc Balmes (...) i també hi ha aquell sortidor, l'aigua aquella que per mi dóna un ambient molt agradable i molts cops l'hem dibuixat, o ens hem assentat al voltant i em berenat allà o el que sigui. (E_B_D2_2)</p> <p>al parc si que hi passa molta gent però també és força tranquil en el sentit de que hi pots estar-hi llegint, dibuixant, fent, estant, vull dir fent el que creguis. I m'agrada molt per això. I també m'agrada que hi hagi molt moviment però de persones perquè com que hi ha... hi ha el Parc Balmes i després hi ha tota una part peatonal. Tot allò només hi passen... sí que hi ha algun cotxe puntual que hi passi però generalment són persones. I a més, hi ha el cole que també dóna molta vida de gent i de pares i nens. Sí que és veritat que hi ha com la carretera que passa per l'altre cantó però jo em centro més amb la part peatonal que és molt agradable i m'agrada molt per això, perquè és peatonal, hi ha herbes i arbres i és tranquil en general. (E_B_D2_2b)</p> <p>L'escola fa molt poc, no sé ben bé l'any però és molt, molt nou perquè allà abans hi havia un pàrquing i era molt gran aquell pàrquing i s'hi feien moltes coses també. Potser ara el fet que de que hi hagi l'escola fa que hi hagi menys moviment a nivell de barri, no d'escola, sí que hi ha moviment dins l'escola, però abans es feien molts concerts i es feien moltes activitats diverses, ara no. Però "bueno", hi ha una escola. (E_B_D2_2, escola molt nova, per tant, s'han de redefinir els usos del parc acord a aquesta nova realitat. Abans hi havia més activitat lúdica)</p> <p>com que connecta amb el Remei que allà si</p>	<p>zona massa de pas i estan enfocats cap al lloc de més trànsit de persones fet que pot incomodar a la persona que vol seure-hi tranquil·lament una estona. Durant l'estona d'arribada i sortida de l'escola anirien molt bé per seure-hi però queden allunyats de l'entrada. Quan hi ha més usos, a banda del de passada, és quan s'hi fan activitats organitzades per entitats. La part de gespa i del sortidor són més tranquils, fet pel que semblaria que s'hi poden donar més usos sense la mirada directa dels vianants. Hi va haver una variació dels usos amb l'obertura de</p>
--	---	--	--	---

			<p>que és veritat que hi ha molta més diversitat cultural (E_B_D6_3b) am... hi passa molta gent que va des de a comprar al mercat al centre de Vic, a... que va a l'escola que hi ha al Sagrat Cor, que va tot el que és La Sínia, tota la part de més amunt, des de qualsevol activitat que s'hi pugui fer al Remei. Vull dir, és tant gran el barri que hi ha moltes coses a fer. (E_B_D2_3)</p> <p>a l'estiu sol freqüentar més la gent el carrer, a.. però en canvi hi ha menys pares i mares esperant als nens a l'escola perquè l'escola està tancada. O... a l'hivern suposo que freqüenten més els pares i els nanus de l'escola d'arts i a l'estiu deu freqüentar gent més diversa que simplement vol anar a prendre el sol o el que sigui. (E_B_D2_4)</p> <p>jo diria que entre setmana això, com l'hivern més joves i pares i els findes més gent que va a comprar, gent que va a voltar a nivell lúdic, no tant pares i mares que s'esperen o (E_B_D2_4b)</p> <p>l'any passat em sembla que era, hi vaig veure que feien la fira dels formatges, la festa dels negres també, de la vella (...)me mare hi anava a pintar amb els nens, això no és fer-se una activitat punt... és molt puntual però es va fer. Crec que també que no ho sé segur, uns que es fan dir el cercle del silenci. Crec que també anaven al Parc Balmes a reunir-se i a trobar-se. (...)com que és un projecte d'associació... tindrem en compte usar aquest parc, és molt maco per fer algo i molta gent et veu. (E_B_D2_4c)</p> <p>m'agrada córrer i això fa que també freqüenti més (E_B_D2_7, no té temps per estar tranquil·lament a l'espai però sí per córrer)</p> <p>a mi m'agrada molt quan veig gent parlant pel carrer que es para així que veus que és súper improvisat però que hi ha un grup de gent parlant. (E_B_D2_8)</p> <p>M'agrada molt, per exemple, tot això de les</p>	<p>l'escola en la que no s'ha adaptat els elements urbans a aquesta nova realitat.</p> <p>A l'estiu i els caps de setmana la part de gespa s'utilitza més.</p> <p>Al ser un lloc de pas, és un molt bon lloc per realitzar-hi activitats obertes a tothom.</p> <p>No hi ha pisos que donin al parc, per tant, és molt important que continuï sent un lloc tant de pas perquè són els ulls de la comunitat a l'espai.</p>
--	--	--	---	--

			<p>fires i els mercats de, per exemple, d'això que van fer de tast de formatges aquí al parc Balmes (...) sempre mirant el rerefons que hi ha. Si és només per pur capitalisme vendre, vendre, vendre, no. Però si és per fer barri conèixer i ensenyar el que un està fent i que realment creu en aquell model que està fent i ho ensenya, això m'agrada molt (...)</p> <p>O quan et trobes, per exemple, gent que té un projecte i l'està explicant al carrer o que no sigui estrany veure pallassos fent o una obra al mig del carrer o... per exemple, jo me'n recordo un cop a Noruega que hi havia molta gent al carrer, tocant i fent espectacles i aquí encara és com que ho veiem estrany saps?! (...)</p> <p>que la gent s'acostumés molt a que hi hagi coses i activitats al carrer i que no sigui algo diferent o estrany. (E_B_D2_8b)</p> <p>Veure veïns amb cadires al mig del carrer també m'agradaria molt (...)</p> <p>En plan, agafar la cadira, assentar-te. I: I prendre la fresca com es feia abans als pobles. B: Sí, és que, hi ha un barri a Sabadell que ho fan. És un barri perifèric, crec que és bastant d'ètnia gitana pel que tinc entès, crec. I estan molt al carrer amb la cadira. Agafen la cadira, la fiquen davant de la seva porta i s'hi asseuen i si queden tot el dia i ningú els hi diu que fas aquí saps?! I això crec que molaria molt fer-ho, en comptes d'estar mirant la tele al davant del putu TV3 o de quin canal sigui mirant una peli que estàs pensant, vaia peli de merda, pues estar a baix amb la cadira amb una llimonada que potser l'ha fet el veí, saps?! (...)</p> <p>Són costums suposo i vergonyes i pors i no sé (...)</p> <p>Però a mi el que em sap més greu és que està mal vist, saps?! És com rebuig, saps?! (E_B_D2_9)</p>	
D3. Relació entre	una dona de pell clara d'entre 60-70 anys que camina direcció nord saluda a una nena que va direcció sud en un cotxet que empeny una dona de pell morena i cabells	M'agrada que hi hagi aquesta relació entre la dona gran i la nena del cotxet d'origen hindú perquè podem pensar que la relació entre les persones de diferents orígens potser són distants pel fet de tractar-se de	per mi no conèixer els teus veïns, o sigui, l'altre dia en parlàvem amb me germana, un dels principals problemes d'aquesta societat que pel que jo tinc entès és el sentiment de	Hi ha relació sobretot entre persones conegudes que van

<p>persones</p>	<p>fosc. Va vestida amb roba tradicional de l'Índia. La nena somriu a la dona gran i la saluda. (O_1B_D3_29)</p> <p>Un nen de pell fosca i dos nens amb faccions asiàtiques d'entre 8-10 anys, els tres van junts direcció sud i parlant. (O_1B_D3_29)</p> <p>Dos homes d'entre 20-25 anys i una dona de la mateixa franja, tots tres de pell morena, van de costat caminen més aviat a poc a poc, sense pressa, i parlen entre ells. Semblarien d'algun lloc de sud-americà per l'accent. (O_2B_D3_30)</p> <p>Passen dos homes de pell clara, un d'uns 40 anys i l'altre amb cabells grisos d'uns 60, tots dos porten motxilla a l'esquena i parlen entre ells, sembla que tornin de treballar. (O_2B_D3_31b)</p> <p>En direcció sud, passa una dona de pell clara d'uns 60 anys i amb cabells curts i rossos que va amb una altra dona d'entre 20-30 anys que porta hijab i un bastó blanc per a persones cegues que utilitza arrossegant la punta d'un cantó a un altre, fet pel qual dedueixo que té deficiència visual. Passa una dona de pell clara d'uns 30 anys amb cabells llargs i rossos en direcció contrària i quan ja estan distanciades uns dos metres la dona dels cabells curts la saluda cridant: ¡Adió Anna! La dona es gira i li diu adéu. (O_3B_D3_32)</p> <p>Un nen de pell clara d'entre 6-8 anys i una nena de pell clara d'uns 12 anys agafen un colom que sembla ferit i se l'emporten direcció a la zona amb gespa. Una dona de pell clara d'entre 60-70 anys els crida l'atenció, va cap a ells i després marxa direcció nord anant-se girant de tant en tant. Els nens continuen direcció sud amb el colom entre les mans. (O_3B_D3_32b)</p> <p>A la part que dóna a la carretera es troben una dona i un home de pell clara d'uns 40</p>	<p>persones adultes però que amb els infants les coses són més fàcils. (D_1B_D3_29)</p> <p>És molt significatiu que passi una dona de pell clara d'uns 60 anys, que deduïm com a veïna "autòctona" del barri pel fet que ha saludat a una altra dona en castellà, amb una dona magrebina perquè hi ha una relació entre dones de diferents orígens socioculturals. Que la dona de pell clara saludí a persones conegudes mentre va amb la dona magrebina és una bona manera de trencar amb prejudicis que puguin tenir algunes persones envers la cultura musulmana i les persones nouvingudes. Si aquesta dona és una persona referent del barri (fet que desconec) aquesta visibilització es converteix en una eina molt potent per trencar també estereotips de gènere que puguin generar desigualtats entre les mateixes dones però de diferents orígens culturals. Un altre dels aspectes que podrien generar alguna desigualtat a la dona magrebina és la seva deficiència visual, que a banda de les dificultats a la seva vida diària, el fet que passegi pel carrer visibilitza una realitat que normalment no apareix a l'imaginari social quan pensem en una persona cega. (D_3B_D3_33)</p> <p>El fet que passi un noi que va mirant el mòbil sense observar res del que hi ha al seu voltant em fa pensar en les dificultats de relació que aquestes noves tecnologies poden suposar sobretot pel que fa a les espontànies i al carrer. Em passa el mateix quan veig una persona amb casos pel carrer. Puc entendre que t'agradi molt la música però sembla més una manera d'aïllar-te del món que t'envolta. Potser és la manera com ens plantejem la nostra presència a l'espai públic, com un simple tràmit o trajecte d'un lloc a un altre? Si no hi haguessin els mòbils o els aparells d'escoltar música com es refugiarien? Té a veure amb el fet de ser jove i la inseguretats? O és més una cosa que ha anat apareixent a mesura que s'ha anat generalitzant aquesta societat individualista? (D_3B_D5_34) + (D_3B_D3_34, ús de les noves tecnologies com a impediment de relacions, absència-presència)</p> <p>Tenint en compte les trobades entre persones amb gos, torno a veure que el gos continua sent una excusa per sortir al carrer i relacionar-se amb la gent.</p>	<p>solitud, depressions, (...) molta gent gran que es troba sola amb un pis, per mi això ja és el resum d'aquest sentiment i és com fer vida al barri és com, per mi és una manera de com de alleugerir aquest sentiment de que un potser pot sentir que es troba sol. És com una manera de fer barri que molts cops no parles amb el veí per por, per vergonya, pel que sigui i l'excusa de fer vida al barri és conèixer a la gent que t'envolta, vull dir, només pel fet de viure al barri ja formes part del barri (...). Només pel fet de viure en el barri ja és com que et pots sentir part d'allò. I clar, només pel fet de sentir-te part d'algo ja és com combatre aquest sentiment de solitud o de por o del que sigui que fa que no et relacionis amb els del teu voltant. I pot ser una tonteria tant gran com conèixens fent amanides per al dinar popular com per una classe de ganxet que una veïna té ganes de fer o perquè us trobeu escombrant a l'escala i decidiu que un dia ho fas tu i l'altre dia ho fa l'altre i així no ho heu de fer cada setmana dos cops per exemple. Són coses que, per mi, faciliten molt la vida de la gent i de les persones i que realment... suposo que la conclusió és sentir-se més feliç i més còmode allà on vius, és que casa teu és allà on vius, és on cada dia vas a dormir, és on cada dia estàs amb la teva família o amb tu mateix o el que sigui, és com sentir-te còmode i sentir-te a gust allà on vius, per mi, no té, no té preu. (...) fa que això, que siguem més persones i que siguem més feliçes. (E_B_D3_6)</p> <p>com menys coneixes a l'altre més prejudicis, més pors, "bueno" més com l'amic aquest invisible que no coneixes. (E_B_D3_9)</p> <p>jo tinc entès perquè jo de petita hi vaig anar, que ens obrien la mesquita i ens l'ensenyaven, saps?! Coses així és com molt agradable sentir-te còmode al teu barri i si... clar tens com aquesta por o aquests</p>	<p>juntes caminant i de pas. Els casos ens els que hi ha relació entre persones de diferents orígens sol ser entre dones de diferents edats (dona gran – nena/dona rossa – dona hijab).</p> <p>Hi ha infants de diferents orígens que van junts cap a casa. També hi ha infants que de passada volen beure a la font i no poden perquè no funciona.</p> <p>Hi ha certa responsabilitat comunitària quan algú fa alguna cosa que no ha de fer (infants amb ocell).</p> <p>Hi ha persones nouvingudes que es paren a parlar amb altres persones del mateix origen fet que pot ajudar a que se sentin còmodes i que s'hi vulguin arrelar.</p> <p>Hi ha persones "autòctones" que passegen els seus gossos i es troben amb altres persones que fan el mateix i parlen.</p>
------------------------	--	--	--	--

	<p>anys amb un gos petit cadascú. Semblaria que és habitual que es trobin passejant el gos en aquell lloc. Es saluden i parlen molta estona en català. (O_3B_D3_32c)</p> <p>Al mateix moment, més amunt, dues dones i tres homes que sembla que es troben espontàniament s'aturen per parlar. Per les característiques físiques (pell morena i cabells negres) i per com van vestides les dones, amb vestits de colors i mantells de seda i brillantines, semblen d'origen hindú. (O_3B_D3_33)</p>	<p>(D_3B_D3_34b).</p> <p>Veure el grup d'hindús que s'han parat a parlar em fa pensar que és molt positiu que les persones novingudes puguin relacionar-se entre iguals perquè si se senten bé a un lloc també tindran ganes de viure i relacionar-se amb la societat d'allà, indispensable per a la inclusió social. (D_3B_D3_35)</p>	<p>prejudicis o aquests no sé què. Fa que estiguis més tens. El teu estat d'estar tens ho trasllades a l'altre i a l'altre i a l'altre. En canvi, si anem fent com xarxa "pues"... jo trobo que és molt enriquidor. (E_B_D3_9)</p>	<p>Aquesta activitats sembla que és una bona manera de sortir al carrer i relacionar-se amb altra gent.</p> <p>No s'hi percep cap apropiació de l'espai per part de cap col·lectiu, potser perquè és un lloc de pas i massa visible.</p>
<p>D4. Gènere</p>	<p>Una dona surt de l'edifici del davant que pertany al bisbat de Vic i pel que em comenta l'informant clau de la Plaça Gaudi, es tracta d'una residència de monges i capellans. La dona puja a una furgoneta blanca aparcada de cara al centre arran de la paret de l'edifici. Engaga el cotxe i se'n va direcció al carreró de l'Orfeo per girar. Marxa direcció sud i gira cap a la dreta. (O_2B_D2_30c) + (O_2B_D4_30 treballadora)</p> <p>Hi ha un home assegut a uns dels bancs de la placeta interior mirant el mòbil que passa molt despercebut. (O_2B_D2_30d) + (O_2B_D4_30b, home sol assegut)</p> <p>Passa un home de pell clara i d'entre 70-80 anys amb ulleres de sol (o amb vidres que s'enfosqueixen amb la claror) que se'm queda mirant. Va a poc a poc, sembla que passeja.</p> <p>Passen dos homes d'entre 18-20 anys de pell fosca amb bicicleta direcció sud, sembla que van junts, al passar per davant meu se'm queden mirant. (O_2B_D4_30c, només em miren els homes)</p> <p>Una dona camina direcció sud mentre busca alguna cosa a la bossa. Passa molt</p>	<p>Em sorprèn que les dones tinguin tendència a anar arran de la paret. (D_2B_D4_31)</p> <p>És molt significatiu que passi una dona de pell clara d'uns 60 anys, que deduïm com a veïna "autòctona" del barri pel fet que ha saludat a una altra dona en castellà, amb una dona magrebina perquè hi ha una relació entre dones de diferents orígens socioculturals. Que la dona de pell clara saludí a persones conegudes mentre va amb la dona magrebina és una bona manera de trencar amb prejudicis que puguin tenir algunes persones envers la cultura musulmana i les persones novingudes. Si aquesta dona és una persona referent del barri (fet que desconec) aquesta visibilització es converteix en una eina molt potent per trencar també estereotips de gènere que puguin generar desigualtats entre les mateixes dones però de diferents orígens culturals. Un altre dels aspectes que podrien generar alguna desigualtat a la dona magrebina és la seva deficiència visual, que a banda de les dificultats a la seva vida diària, el fet que passegi pel carrer visibilitza una realitat que normalment no apareix a l'imaginari social quan pensem en una persona cega. (D_3B_D3_33) + (D_3B_D4_33)</p> <p>Passen dones amb la pell clara fent trajectes caminant però no es paren mai a fer res a l'espai, els homes de pell clara tenen menys presència, potser perquè van amb cotxe? (D_3B_D4_34)</p> <p>El fet que sempre que ho he vist siguin homes, també podria tenir alguna cosa a analitzar respecte al gènere</p>	<p>tot depèn del context en el sentit de que si em coneix d'una altra cosa i em diu, hola guapa! Li diré hola! saps?! I no hi donaré més voltes però si és algú random que no conec de res i si que em diu hola guapa! pues a mi sí que em crea rebuig i no m'agrada gens. Realment, em poso com tensa i no m'agrada. No tinc perquè posar-me tensa perquè un home em digui que estic guapa o no. No m'agrada gens que opinin de mi algú qualsevol pel carrer i em molesta bastant. Sí que sol contestar en el sentit de, no em diguis wapa o coses així però, clar, hi ha moments que no estàs per aquestes coses o no tens o no et sents forta per afrontar-ho i això i sí que és veritat que ho veus. (E_B_D4_6)</p> <p>jo com que sempre vaig a peu als llocs, realment crec que freqüento bastant el carrer. Vull dir és que sempre vaig a peu a tot arreu hagi d'anar a un cantó o un altre de Vic, vull dir. I això sí que m'agrada molt perquè crec que molts cops perds com aquesta oportunitat quan vas molt amb cotxe i jo vaig a peu a tot arreu. Per tant, sí que freqüento bastant, intento bastant anar a carrers que m'agraden. (E_B_D4_7).</p>	<p>La majoria de dones van soles, de pas i moltes utilitzen més les perifèries del carrer, eviten passar pel centre. Sembla que vulguin evitar la interacció amb altres persones que vinguin de cara. Això pot estar relacionat amb el fet que les dones que fan ús de l'espai públic és per a trajectes de la quotidiana, no lúdica, ja que les dones ho fem tot més a peu. L'ús de les perifèries pot estar vinculat amb voler</p>

	<p>arran de la paret i entre una furgoneta blanca aparcada tot i que l'espai és molt reduït. El que buscava era un mocador de paper que ara utilitza per mocar-se. Continua el carrer arran de paret. (...)Passa una altra dona direcció centre que també va arran de la paret i entremig de la furgoneta. Després en passa una altra direcció sud, també a prop de la paret però no tant i no passa per entremig de la furgoneta i la paret. (O_2B_D4_30d, els homes passen pel mig i ella per l'extrem)</p> <p>Un home de pell morena d'entre 20.25 anys que acabava de passar direcció centre i que em mirava molt, ha tornat a passar a la inversa però aquest cop més a prop de la paret. Va vestit esportiu però de carrer i de color fosc. Sembla d'origen magrebi. (O_2B_D4_30e)</p> <p>Una dona gran amb una bossa de la compra amb pocs productes (cafè, etc.) passa pel mig del carrer. Una altra dona, més jove, passa pel mig i se'm queda mirant. (O_2B_D4_30f, trenquen amb la idea d'abans)</p> <p>Passa un home de pell clara i d'uns 30 anys conduint una furgoneta d'ADFO, ja que per accedir al local d'aquesta entitat s'ha de passar per aquest carrer peatonal. (O_2B_D4_31)</p>	<p>perquè si ets dona i de classe baixa encara tens més dificultats per poder fer les teves necessitats perquè ni al carrer les pots fer i estem parlant d'aspectes fisiològics. Tenint en compte que les dones són les que realitzen més trajectes de la vida quotidiana a peu podríem concloure que la ciutat no només no està pensada per als homes de classe baixa sinó que tampoc ho està per a les dones de qualsevol classe social que facin trajectes a peu per la ciutat. Recordo la frase de la membre del Col·lectiu Punt 6 a la xerrada que vaig assistir: "En una societat capitalista i patriarcal es prioritza l'esfera productiva". En relació al tema dels lavabos públics ella ens va dir que és necessari tenir-hi accés quan estàs fora de casa i que és una manera de donar suport a les necessitats de la vida quotidiana. (D_3B_D4_34).</p>		<p>passar desapercibudes i que ningú (normalment homes) no et digui res, aquesta incomoditat que provoca l'assetjament amb el que ens hem trobat moltes dones.</p>
<p>D5. Edat</p>	<p>Cap al sud també passa un noi blanc d'uns 16 anys sense treure la mirada de la pantalla del mòbil. (O_3B_D5_32)</p> <p>Un home de pell clara d'entre 70-80 anys entra a la zona de gespa i es posa a orinar darrere d'un arbre. Ho fa dissimuladament pensant que no el vegin des del carrer més transitat de gent però no s'adona que hi ha gent a la part de placeta. (O_3B_D5_32b)</p> <p>Un nen de pell clara d'entre 6-8 anys i una nena de pell clara d'uns 12 anys agafen un</p>	<p>El fet que passi un noi que va mirant el mòbil sense observar res del que hi ha al seu voltant em fa pensar en les dificultats de relació que aquestes noves tecnologies poden suposar sobretot pel que fa a les espontànies i al carrer. Em passa el mateix quan veig una persona amb cascos pel carrer. Puc entendre que t'agradi molt la música però sembla més una manera d'aïllar-te del món que t'envolta. Potser és la manera com ens plantejem la nostra presència a l'espai públic, com un simple tràmit o trajecte d'un lloc a un altre? Si no hi haguessin els mòbils o els aparells d'escolltar música com es refugiarien? Té a veure amb el fet de</p>	<p>jo el que he vist és gent jove de l'escola d'arts, sí que hi estan bastant. Am... i també els... Clar, els pares quan s'esperen que els nens surtin de l'escola i crec que majoritàriament, gent gran però perquè es paren a mirar la vida com passa. Suposo que quan estiguem jubilats també ho farem més. Tot i que és algo que m'agradaria fer... (E_B_D5_3, el perfil és de persones no productives, parla també de la manca de temps dels adults a la societat, societat de la immediatesa)</p>	<p>Hi ha una manca de lavabos públics per aquella zona, ja que no hi ha cap edifici públic a prop, que donin resposta a necessitats de la vida quotidiana de les persones</p>

	<p>colom que sembla ferit i se l'emporten direcció a la zona amb gespa. Una dona de pell clara d'entre 60-70 anys els crida l'atenció, va cap a ells i després marxa direcció nord girant-se de tant en tant. Els nens continuen direcció sud amb el colom entre les mans. (O_3B_D3_32b) + (O_3B_D5_32c)</p> <p>Un nen de pell clara d'uns 8 anys s'apropa a la font per veure aigua però no surt res. Al cap d'una estona un altre nen de pell fosca d'uns 8 anys també ho prova. En cap dels casos els hi funciona. (O_3B_D5_33)</p>	<p>ser jove i la inseguretat? O és més una cosa que ha anat apareixent a mesura que s'ha anat generalitzant aquesta societat individualista? (D_3B_D5_34)</p> <p>Quan veig a un home gran orinant al carrer el primer que em ve al cap és que és un mal educat. Però buscant la manera de dir-li que això no s'ha de fer m'adono que no hi ha gaires opcions. Per tant, al final no els hi dic res i penso en la conclusió següent: que la gent gran hagi de fer les seves necessitats a un parc denota una manca de lavabos públics. En aquesta zona no hi ha cap edifici públic. La solució acabaria sent anar a un local privat i haver de consumir per justificar-ne l'ús, per tant, en aquest fet hi ha un component de classe: si no tens diners, no pots consumir i no pots utilitzar els serveis però també es produeix una discriminació cap a la gent gran que per necessitats fisiològiques ha d'orinar més sovint. Com que no són persones productives se les deixa de banda a l'hora de dissenyar la ciutat? (edatisme). A la ciutat no hi ha lavabos públics, per tant la ciutat no està pensada per a les persones sense diners, per les persones amb una classe social baixa però tampoc està pensada per a les persones grans, els infants i els joves desocupats. (D_3B_D5_34b)</p> <p>En aquest cas, es tracta de nens que juguen moltes hores al carrer sense un referent adult. El fet que al parc hi hagi una sortida d'escola encara li dóna més importància a què el punt d'aigua funcioni. Si no es contempla aquesta qüestió vol dir que no es creu que aquell espai hagi de ser un lloc on es faci vida i no es té gens en compte que s'està produint una discriminació cap a les persones que no tenen diners per comprar-se aigua i cap als infants que juguen al parc (edatisme). De nou, la ciutat no està pensada per a les persones sense recursos econòmics (classe social) i tampoc per a les persones que no són productives (edatisme). (D_3B_D5_35)</p>	<p><u>que els nens cap té ganes d'anar a fer un extraescolar pues que simplement juguin al carrer amb els altres nens.</u> (E_B_D5_6)</p> <p>veus nens jugant al carrer perquè crec que ara crec que s'està perdent tot el tema de estar al carrer jugant i entre cometes perdent el temps, saps?! Fent el que sigui. M'agrada molt, molt, molt, quan... que jo abans ho feia de petita, de veure nens que fan paradetes que hi venen pues braçalets que han fet, o... i paren a la gent a parlar i... tot això. (E_B_D5_8)</p>	<p>que no es troben a l'esfera productiva o que han de realitzar molts trajectes a peu. Tenint en compte que és un lloc de pas i d'ús d'infants que van o venen d'una escola o d'una altra, la font hauria de funcionar tot l'any.</p>
<p>D6. Origen sociocultural</p>	<p>Un home de pell fosca d'uns 40 anys li dóna una bufetada a un nen de pell fosca d'uns 8 anys. (O_1B_D6_29)</p> <p>Passen dos homes d'uns 20 anys de pell fosca molt abrigats amb roba esportiva però de carrer. Un dels nois va amb unes</p>	<p>La bufetada que li dóna aquell home al nen em sembla que no té massa sentit perquè no veig que l'infant hagi fet res. En realitat, des del meu punt de vista, aquests mètodes no tenen mai sentit. Em venen al cap aspectes culturals en relació als models educatius perquè el que nosaltres veiem com violència hi ha cultures que ho</p>	<p>un dels projectes de l'associació de veïns és explicar molt la història i arrelant-se molt a la història i partir des de la història perquè hi ha molta gent nova al barri i es tracta de conèixer la història per tirar endavant perquè serà més enriquidor si coneixem</p>	<p>L'espai no és un lloc objectiu en els trajectes de les persones d'origen nouvingut</p>

<p>botes de color marró clar. Parlen entre ells però no els entenc. (O_2B_D6_30)</p> <p>Avui, la posició que he adoptat em permet fixar-me més en les persones que passen pel cantó de la carretera. M'adono que la majoria de persones que passen per aquest cantó són de pell clara i amb una intencionalitat més de passejar. Primer passa un home blanc d'uns 60 anys amb un gos. Passa una dona de pell clara d'uns 80 anys amb cadira de rodes i un home blanc de la mateixa edat que l'arrossega. Passa un home de pell morena amb una bossa de plàstic rosa. (O_3B_D6_31)</p> <p>1 home blanc d'uns 30 anys del barri (el conec perquè hem coincidit a les festes del barri del Remei) que sembla que se'n va cap a casa perquè va direcció sud. (O_3B_D6_32)</p> <p>Direcció sud, passa un altre cop la noia de la trena negra llarga que ha passat abans per la Plaça de la Noguera. Ara no va sola, sinó que va amb un nen d'entre 8-10 anys amb patinet i que porta un turbant amb un monyo recollit al davant, peça que porten els nens sikhs i que em fa pensar que els dos pertanyen a la comunitat que hi ha a Vic i que, per tant, tenen orígens hindús. (O_3B_D6_32b)</p> <p>Un nen de pell clara d'uns 8 anys s'apropa a la font per veure aigua però no surt res. Al cap d'una estona un altre nen de pell fosca d'uns 8 anys també ho prova. En cap dels casos els hi funciona. (O_3B_D5_33) + (O_3B_D7_33) + (O_3B_D6_33)</p>	<p>veuen com educatiu. Em plantejo quina és la millor manera d'abordar aquest tema amb les famílies des de les escoles o serveis públics però també em plantejo si jo, com a simple veïna hauria d'intervenir dient-li alguna cosa a l'home o no? Potser sense vincle és molt difícil arribar a l'altre però on queda la nostra responsabilitat comunitària, fins a on podem intervenir educativament a l'espai públic i entre persones desconegudes? (D_1B_D6_29 lligat a la responsabilitat comunitària)</p> <p>(...) que no hagi passat cap dona d'origen magrebí o subsaharià (D_2B_D6_31).</p> <p>És molt significatiu que passi una dona de pell clara d'uns 60 anys, que deduíem com a veïna "autòctona" del barri pel fet que ha saludat a una altra dona en castellà, amb una dona magrebina perquè hi ha una relació entre dones de diferents orígens socioculturals. Que la dona de pell clara saludat a persones conegudes mentre va amb la dona magrebina és una bona manera de trencar amb prejudicis que puguin tenir algunes persones envers la cultura musulmana i les persones novingudes. Si aquesta dona és una persona referent del barri (fet que desconec) aquesta visibilització es converteix en una eina molt potent per trencar també estereotips de gènere que puguin generar desigualtats entre les mateixes dones però de diferents orígens culturals. Un altre dels aspectes que podrien generar alguna desigualtat a la dona magrebina és la seva deficiència visual, que a banda de les dificultats a la seva vida diària, el fet que passegi pel carrer visibilitza una realitat que normalment no apareix a l'imaginari social quan pensem en una persona cega. (D_3B_D3_33) + (D_3B_D4_33) + (D_3B_D6_33)</p> <p>Veure el grup d'hindús que s'han parat a parlar em fa pensar que és molt positiu que les persones novingudes puguin relacionar-se entre iguals perquè si se senten bé a un lloc també tindran ganes de viure i relacionar-se amb la societat d'allà, indispensable per a la inclusió social. (D_3B_D3_35) + (D_3B_D6_35)</p>	<p>d'on venim i que s'ha fet fins ara per continuar fent el que es pugui. (E_B_D6_2)</p> <p>jo crec que una mica de tot perquè entre que hi ha un cole, hi ha els nens i nenes, entre que hi ha l'escola d'arts que hi ha més adolescents, entre que hi ha el Remei, "bueno" que connecta el Remei i a més el centre de Vic que això engloba molts orígens diferents i amb molta gent diversa. Jo crec que hi passa bastant, bastant de totes les edats i cultures (E_B_D6_3, diversitat)</p> <p>com que connecta amb el Remei que allà sí que és veritat que hi ha molta més diversitat cultural (E_B_D6_3b)</p> <p><u>I aquest parc hi passa molta, molta gent. I també trobo que molta gent d'altres cultures i orígens, tinc la sensació que se sol més parar als bancs que la gent de tota la vida de Vic. Molts cops estic allà i veig molta gent parlant per telèfon, allà assentada o simplement parlant una amb l'altra, i això m'agrada molt.</u> (E_B_D6_3c)</p> <p><u>qui em trobo més jugant pel carrer són gent d'altres orígens. Jo entenc que molta gent estarà fent extraescolars mentre ells estan allà jugant a pilota o a futbol o al que sigui, mm... si és desigualtat, home, suposo que sí que tenen menys oportunitats a poder fer un altre tipus d'activitat, sigui imposada pels pares o no, saps?! No, no ho sé. És que no sé fins a quin punt és desigualtat, és que clar, jo no sé si és casual que la gent que vegi més assentada a un banc és d'altres orígens. Mm... o tenen la costum més de fer vida al carrer també perquè a molts llocs de l'Àfrica es passen tot el dia al carrer perquè, sigui pel que sigui, estan molt més acostumats a fer vida de barri, d'estar al carrer i és on estan a gust. Aquí potser tenim menys la costum i estem com molt, tenim molt la idea de que han de fer els nens i les nenes 50 mil coses i com més</u></p>	<p>sinó que és un lloc de pas.</p> <p>Tampoc l'utilitzen per passejar.</p> <p>El fet que aquest espai sigui un dels llocs que connecta el centre amb el Remei fa que hi hagi moltes persones de diferents orígens de passada.</p> <p>Els infants que van sols pel carrer solen ser infants d'origen novingut.</p>
---	---	---	---

			<p><u>extraescolars més intel·ligents seran, no ho sé. O perquè com que fem horaris de 5mil hores pues no tenim temps pels fills i també els enviem on sigui. (E_B_D6_6)</u></p>	
D7. Classe social	<p>Al final de l'observació arriba un home de pell clara, "sense sostre", d'entre 30-40 anys i ens demana si tenim diners o si tenim menjar. Al cap de poc un altre home de pell clara, "sense sostre" d'entre 40-50 anys se'ns apropa i ens demana si tenim tabac. Semblaria que van junts perquè es saluden i parlen. El més jove ens explica que és italià. Li demano perquè va marxar d'Itàlia. Va molt begut i li costa mantenir-se dret i parlar. Diu que a casa seva hi havia problemes i que busca feina. Diu que la vida és molt dura i es posa a plorar. Diu que ell és el culpable de la seva situació. (O_3B_D7_33)</p>	<p>Quan veig a un home gran orinant al carrer el primer que em ve al cap és que és un mal educat. Però buscant la manera de dir-li que això no s'ha de fer m'adono que no hi ha gaires opcions. Per tant, al final no els hi dic res i penso en la conclusió següent: que la gent gran hagi de fer les seves necessitats a un parc denota una manca de lavabos públics. En aquesta zona no hi ha cap edifici públic. La solució acabaria sent anar a un local privat i haver de consumir per justificar-ne l'ús, per tant, en aquest fet hi ha un component de classe: si no tens diners, no pots consumir i no pots utilitzar els serveis però també es produeix una discriminació cap a la gent gran que per necessitats fisiològiques ha d'orinar més sovint. Com que no són persones productives se les deixa de banda a l'hora de dissenyar la ciutat? (edatisme). A la ciutat no hi ha lavabos públics, per tant la ciutat no està pensada per a les persones sense diners, per les persones amb una classe social baixa però tampoc està pensada per a les persones grans, els infants i els joves desocupats. (D_3B_D5_34b) + (D_3B_D7_34).</p> <p>A Vic, hi ha fonts que quan s'acaba l'estiu les paren. Ho vaig poder comprovar treballant al barri del Sucre de Vic durant l'estiu i principis de tardor, ja que va funcionar perfectament fins al setembre. Tornem al tema de la classe social, ja que hi ha persones que no tenen diners per comprar-se una aigua. En aquest cas, es tracta de nens que juguen moltes hores al carrer sense un referent adult. El fet que al parc hi hagi una sortida d'escola encara li dona més importància a què el punt d'aigua funcioni. Si no es contempla aquesta qüestió vol dir que no es creu que aquell espai hagi de ser un lloc on es faci vida i no es té gens en compte que s'està produint una discriminació cap a les persones que no tenen diners per comprar-se aigua i cap als infants que juguen al parc (edatisme). De nou, la ciutat no està pensada per a les persones sense recursos econòmics (classe social) i tampoc per a les persones que no són productives (edatisme). (D_3B_D5_35) +</p>	<p><u>qui em trobo més jugant pel carrer són gent d'altres orígens. Jo entenc que molta gent estarà fent extraescolars mentres ells estan allà jugant a pilota o a futbol o al que sigui, mm... si és desigualtat, home, suposo que sí que tenen menys oportunitats a poder fer un altre tipus d'activitat, sigui imposada pels pares o no (E_B_D7_6)</u></p>	<p>A la ciutat de Vic, des de l'administració, semblaria que no es treballa amb el col·lectiu de les persones "sense llar" i sembla que hi hagi un intent d'invisibilitzar-les.</p> <p>Fora del període de vacances no es té en compte als infants que juguen al carrer, ni pel que fa a si tenen les seves necessitats extraescolars cobertes ni pel que fa a que puguin beure aigua de les fonts.</p> <p>El fet que no hi hagi lavabos públics també és una forma de desigualtat cap a les persones sense recursos econòmics.</p>

		(D_3B_D7_35). Amb el tema de les persones sense sostre, reflexiono sobre com es tracta aquesta problemàtica a la ciutat de Vic. Una vegada que em vaig trobar amb una professional de serveis socials de Vic per un tema de les meves pràctiques li vaig demanar quins serveis tenien per a les persones sense sostre i em va contestar que a Vic no hi ha persones en aquesta situació. Això ens pot donar una pista de com es treballa aquest tema a la ciutat: si no veig el problema, no cal que l'abordi. Cal tenir en compte que hi ha entitats religioses que sí que donen resposta (assistencial) a aquest tema. (D_3B_D7_35)		
--	--	--	--	--

- Plaça de la Noguera

Dimensió	Observació	Diari de camp	Entrevista	Interpel·lacions
D1. Espais utilitzats	Asseguda al banc de fusta 1b acompanyada. (O_1C_D1_38) Hi ha dues noies de pell fosca d'entre 15 i 20 anys amb un infant i un gos de mida mitjana de color blanc amb taques rosses lligat amb una corretja que subjecta una de les noies. Estan jugant amb l'infant al gronxador. Posen l'infant al cotxet i marxen direcció Rambla Tarradellas. Quan passen		La travesso molt sovint. La travesso molt sovint. I des de queestic a l'AVV del Remei doncs encara més sovint perquè és un dels llocs doncs d'actuació i de recuperació que ens vam proposar. Bàsicament des de que sóc àvia també hi vaig molt sovint els caps de setmana i a les tardes quan fa més bo amb els nens que tenen 3 anys i és un espai obert. I des de que està mig recuperat, no del tot però en procés de recuperació, doncs encara hi anem més perquè hi ha una sorrera, hi ha bancs, quan fa sol és un espai obert que... dels pocs que hi ha al barri que és de bon aprofitar. (E_C_D1_1) Vam tenir mala sort perquè la Noguera es va morir i llavors vam dir, doncs va vinga fem-hi una actuació ara encara més perquè és que hi donava vida, era l'entitat eh?! era l'entitat de la plaça i la veritat és que un cop fora s'ha trobat a faltar i llavors vam decidir doncs parlar amb l'ajuntament i dir que a veure quines actuacions estaven previstes. La situació és que és de més d'un propietari, que l'ajuntament sí que la	S'utilitzen tots els bancs menys els que estan al costat dret de l'escenari enfocats mirant cap a la paret, els bancs 5 i 6 del croquis. No té massa sentit que estiguin enfocats d'aquesta

	<p>a la nostra alçada el gos tiba a la noia que la porta un metre direcció cap a nosaltres. L'altra noia continua caminant i la que porta el gos arrossega també el cotxet anant ella al davant i el cotxet d'esquena. L'infant mira cap a totes bandes com si busqués algú. (O_1C_D1_45)</p> <p>Un home de pell fosca s'asseu al banc 7 quedant de cara cap a nosaltres. Parla pel telèfon i parla amb un idioma que desconec. Dedueixo que és d'origen subsaharià. Al cap de pocs minuts, quan acaba de parlar per telèfon, s'aixeca i marxa. (O_1C_D1_45b)</p> <p>Un home de pell clara parla per mòbil mentre va caminant a pas pausat per la plaça. Primer passa per davant nostre i va fent anades i tornades. Després, s'asseu a l'escenari i després, es queda dret davant del mural republicà. No està en cap moment prou a prop perquè pugui sentir en quin idioma parla. (O_1C_D1_45c)</p> <p>Passa un home molt tapat i amb unes bosses de plàstic a les mans, pujat a sobre d'una moto de cros que apareix com si vingués de la Rambla</p>		<p>vetlla i la vol tenir però no en la seva totalitat, jo crec que les últimes vegades que hem parlat és que no sé quants metres quadrats sí que es podia fer una permuta o alguna cosa, però que hi ha una part que és de difícil per tant, no és de l'ajuntament encara, és temporal l'ús que se'n pot fer. Però no passa res, des de l'associació vam dir ara hi és, per tant, ara es pot aprofitar i vam començar les converses i vam imaginar una mica la vida que hi volíem donar (E_C_D1_2)</p> <p>Són elements importants eh! perquè els elements parlen i conviden a fer una sèrie d'activitats i llavors, depèn de quins elements hi posem o demanem, la plaça, és clar, va adquirint una entitat i se'n fa un ús o se'n fa un altre. (E_C_D1_3)</p> <p>Jo hi afegiria més elements... o sigui, el terra l'arreglaria perquè és aquest terra sorrenc, o sigui, potser hi posaria més elements de fusta, com una mica més enjardinat, o sigui, elements més naturals amb pedres o amb fusta com parcel·les, com més parcel·lat,...) Doncs hi ha aquest com aïllant que com que hi ha poca sorra i fa baixada, quan plou es perd la sorra i es veu molt. I llavors, jo penso que aquí sí que canviaria, o sigui, el sol el parcel·laria més amb una mica de gespa, amb una mica més de... travesses de la via, jo com me la imagino me la imagino així, divertida, eh?! Amb pedres, que els mateixos elements donessin joc a la canalla i visualment fos molt agradable de veure, no?! (E_C_D1_3b)</p> <p>Hi posaria més elements de joc perquè són molt pocs, són petits (E_C_D1_3c)</p> <p>A davant de l'escenari hi ha una noguereta petita. Però és que és tant petita... que no es veu. Jo no sóc experta eh potser... no sé si l'haguessin pogut plantar una mica més d'això. Però és una noguereta petita. No sé... Trigarà a créixer, com els altres arbres a fer ombra, que hi ha de fer ombra, perquè aquí fa molt fred a l'hivern però fa molta calor a l'estiu. (E_C_D1_4)</p>	<p>manera.</p> <p>Els elements defineixen una mica l'ús que es pot fer de la plaça però cal tenir en compte que la situació de la plaça, al mig d'una arteria principal del barri, fa que sigui un lloc molt concorregut. En aquest sentit, tenir en compte que abans de posar-hi els darrers elements ja era un espai en el que hi havia vida social, per tant, aquests la reforcen i la diversifiquen però no la generen. La dignificació de l'espai fa que tothom hi vulgui anar.</p> <p>No hi ha cap element substitutori de la gran noguera que donava nom a la plaça, fet</p>
--	---	--	--	---

	<p>Tarradellas (en contra direcció). Entra a la plaça anant lent i la travessa fins a quedar a la punta més propera al banc 3. L'aparca i se'n va direcció el centre de Vic. (O_1C_D1_45d)</p> <p>Asseguda a un banc de fusta (1b) acompanyada d'una amiga. (O_2C_D1_46)</p> <p>Hi ha un home de pell fosca amb una gorra taronja assegut al banc 11 tot sol. (O_2C_D1_46)</p> <p>Al cap d'una estona canvia de banc i es posa al 7. Es talla les ungles de les mans. (O_2C_D2_46) + (O_2C_D1_46b)</p> <p>Un altre home de pell fosca s'asseu a un dels bancs individuals que hi ha al davant (9), va vestit amb una jaqueta d'arreglar. Un altre home de pell fosca vestit més informal i amb un barret negre esportiu, es recolza amb el cul al reposabraços del banc individual del costat (8) quedant d'esquena als que estan asseguts. (O_2C_D1_47)</p> <p>A una altra reunió de bancs hi ha dos homes al banc 14 i un al banc 15. Tots tres tenen la pell fosca i parlen entre ells sense parar en una llengua que desconec. Arriba un altre home de</p>			<p>que en dificultarà l'ús durant l'estiu per la manca d'ombra a l'espai.</p> <p>Els elements de joc s'utilitzen per infants de forma informal. L'escenari s'utilitza quan hi ha alguna activitat organitzada però també per seure als cantons.</p> <p>Falten elements que ajudin a marcar més els espais, a diversificar-ne els usos i a millorar-lo estèticament perquè encara hi ha gent que veu l'espai com un solar, per exemple, el de la moto. Hi ha llocs de la plaça que realment sembla que ho sigui perquè estan molt buits. La Carme ja apunta a aquesta millora a partir d'elements</p>
--	--	--	--	--

	<p>pell fosca i s'asseu al costat de l'home del banc 15. Crida i mira direcció la Rambla Tarradellas com si parlés amb algú que queda amagat al meu angle de visió. Continuen la conversa entre els quatre. (O_2C_D3_47b) + (O_2C_D1_47b)</p> <p>Una dona de pell morena, d'entre 50-60 anys, vestida amb una armilla-anorac rosa i les ungles del mateix color, va amb dos gossos petits, un de blanc i un de ros. Porta tres barres de pa i una bossa plena de taronges. Lliga un dels gossos a la bossa de taronges que posa al costat del banc 2 i marxa amb les barres de pa. (O_2C_D1_47c)</p> <p>Dos homes de pell clara amb una bossa de mandarines s'asseuen al banc del gos de les taronges. No parlen entre ells, pelen les mandarines i se les mengen. Les peles se les guarden a la mà i després les guarden a la mateixa bossa de les mandarines. (O_2C_D1_48)</p> <p>Asseguda al banc de fusta número 1a acompanyada d'un amic (O_3C_D1_50). Hi ha tres homes asseguts al banc 4, just al costat del gronxador, i 2 homes drets a davant</p>			<p>naturals que permetin el joc lliure i diferents materials al terra. Exemple, túnel de branques, pedres que marquin un caminet, gespa, etc.</p> <p>Hi ha alguns homes d'origen subsaharià que fan coses de l'esfera privada (tallar-se les ungles) en públic. Desconec si és cultural o tenen una manca d'espai íntim i, per tant, estaríem parlant d'elements vinculats amb el sense llarisme als que s'hauria de poder donar resposta.</p> <p>La plaça és un objectiu en sí mateixa, no és un lloc de pas. Molta gent s'asseu als bancs, tant en grup com</p>
--	---	--	--	---

	<p>d'ells. Aquests homes tenen la pell morena i els cabells molt negres però no porten cap peça de roba que em faciliti la identificació del seu origen. Van vestits de carrer: porten camisa, texans i vambes. Parlen en un idioma que desconec. Dedueixo que són originaris de la zona de l'Índia. Arriben tres homes més. Parlen entre ells. Un d'ells marxa pel mig de la plaça, es para a la font a beure aigua i marxa direcció sud. (O_3C_D1_50b)</p> <p>Un home de pell clara d'entre 50 i 60 anys va amb una bossa de plàstic petita, seu a una punta de l'escenari. Després veig que va amb un gos petit amb corretja però sense agafar-la de manera que el gos pot anar passejant lliurement. Arriba un altre home de pell clara de la mateixa franja d'edat i el saluda en castellà i s'asseu al seu costat. (O_3C_D1_50c)</p> <p>Al banc 11 hi ha dos homes de pell fosca que parlen entre ells però no reconec la llengua. Dedueixo que són d'origen subsaharià. (O_3C_D1_50d)</p>			<p>individualment. Els bancs individuals que hi ha estan posats de manera que afavoreixen la relació. Per tant, en aquest cas, se'n fa un bon ús. Passejar el gos és una excusa per utilitzar l'espai. N'hi ha molt sovint però no sembla que en excés. Tampoc hi ha una apropiació de l'espai per part d'aquests. La Carme comenta que és un problema, potser més com a postura de reivindicació de més espais verds al barri, ja que és un dels barris més densament poblats i amb menys espais verds.</p> <p>És un lloc de relació entre grups d'iguals per origen. Poca relació</p>
--	--	--	--	---

	<p>Un home de pell clara d'entre 60-70 anys seu al banc 1b que queda al costat esquerre d'on estic situada jo. No el puc veure gaire però sí que veig que va tirant escopits de tant en tant. (O_3C_D1_51)</p> <p>Hi ha moviment constant de persones que van passant pel mig de la plaça per anar d'un lloc a un altre: un home de pell fosca d'entre 30-40 anys, una dona de pell clara d'uns 80 anys amb bastó i cabells grisos, una dona de pell clara d'entre 60-70 anys amb una bossa de la compra, una nena d'entre 12-14 anys amb faccions asiàtiques i vestida amb el xandall de l'escola Santa Caterina arrossegant un carro de la compra, passa una noia d'entre 15-17 anys de pell morena i cabells negres recollits en una trena llarga. Aquesta mateixa noia la veig després a l'observació que faig al Parc Balmes. Passa una parella de pell clara d'uns 40 anys que després, quan vaig direcció al segon lloc d'observació els torno a veure que tornen amb una bossa de plàstic amb el logo de "Clare!" i</p>			<p>entre persones de diferents orígens però quan és dóna, la resposta és positiva. No hi ha gaire ús de l'espai de dones d'origen nouvingut, comparat amb l'ús que en fan els homes, en aquest cas subsaharians o hindús.</p> <p>Pel que fa a l'ús de la plaça com a lloc de pas hi ha molta diversitat tant d'edat, gènere i origen. Però gairebé no es veuen infants i joves d'origen "autòcton", potser pel tema de l'envelliment del barri que comenta la Carme, és a dir, hi ha molta mobilitat de les persones joves del barri cap a altres zones de la ciutat.</p>
--	---	--	--	---

	<p>dedueixo que tornen de comprar a aquella botiga que es troba al costat de la Plaça de la Noguera. Una dona d'entre 30-40 anys amb carret de la compra i una nena passen pel mig de la plaça, la dona porta hijab i la nena, que deu tenir uns 10 anys, no. Semblen mare i filla. La dona li dóna diners a la nena i marxen juntes direcció Rambla Tarradellas. (O_3C_D1_51b)</p>			<p>Els murals també han dignificat el lloc i l'han fet més de la gent.</p>
<p>D2. Activitats i usos</p>	<p>Hi ha dues noies de pell fosca d'entre 15 i 20 anys amb un infant i un gos de mida mitjana de color blanc amb taques rosses lligat amb una corretja que subjecta una de les noies. Estan jugant amb l'infant al gronxador. Posen l'infant al cotxet i marxen direcció Rambla Tarradellas. Quan passen a la nostra alçada el gos tiba a la noia que la porta un metre direcció cap a nosaltres. L'altra noia continua caminant i la que porta el gos arrossega també el cotxet anant ella al davant i el cotxet d'esquena. L'infant mira cap a totes bandes com si busqués algú. (O_1C_D1_45) + (O_1C_D2_45) Un home de pell fosca</p>	<p>La plaça s'utilitza molt perquè els gossos facin les necessitats potser això és un indicatiu de la manca d'espais verds al barri. (D_2C_D2_48) Passejar el gos es converteix en una excusa per sortir de casa, per tant, fer ús de l'espai públic, i relacionar-se amb altres persones. La majoria de persones que han passat amb gos eren dones i totes les persones que han passat amb un gos eren de pell clara. Sembla que aquest individualisme i aïllament al qual el sistema neoliberal ens empeny, algunes persones intenten pal·liar-lo amb la companyia d'un gos. Tenir gos s'ha convertit en un tret molt occidental i sorprèn veure persones d'origen africà o asiàtic que en tinguin. Potser ells no en tenen tanta necessitat pel fet que viuen d'una manera més comunitària o potser perquè és una despesa que consideren innecessària o simplement perquè</p>	<p>Hi visc, o sigui, gairebé el 100% de la meua vida és al barri menys quan treballa que estic a l'escola Salarich però faig tota la meua vida al barri. El barri, al ser una mica allunyat del centre i el fet de voler, de tenir la voluntat de fer vida al barri fa que descobreixis, de fet sempre ha estat així perquè com que ja hi vivia de petita, que ja tinc tot el que és necessari. Per tant, em permet fer molta vida al barri, o sigui, des d'anar a comprar, des de trobar-me amb les amistats, faig moltes hores de cada dia diària la faig al barri. (E_C_D2_1) és un barri que hi ha pocs espais oberts perquè és molt vertical i és molt poblat i hi ha molta diversitat, i al tirar les parets a terra dels edificis que hi havia ens van descobrir doncs aquest espai amb una gran noguera al mig, no?! I amb uns quants arbres que també feien una mica d'ombra i de manera natural, la gent, a l'haver-hi l'espai obert, hi va començar a passejar i a ser-hi. I la gent que és de fora i que tenen, viuen en espais més reduïts hi feien doncs moltes estones de trobada i la gent més autòctona sí que hi passejava i s'hi trobava sovint. (E_C_D2_1b) com que hi ha molta canalleta al barri i a la plaça des de que hi és que en feien ús i també hi havia molta gent que hi anava a reposar doncs donem-li l'ús, continuem demanant l'ús que ja ha pres ella sola, no?! I vam demanar que fos doncs que hi hagués arbres, una plaça amb arbres, que hi hagués la font, que ja hi era, i elements de joc infantil que no fossin... o sigui que fossin més d'elements com naturals, que no hi haguessin "bueno" massa coses de plàstic, ni de colors, que ens agradaria perquè això és una demanda, doncs que fossin doncs d'acord doncs més amb la natura, no? I a llavors, enjardinar-la una mica per</p>	<p>Hi ha persones de diferents edats (molta gent gran), orígens (totes de pell clara exceptuant unes noies de pell fosca) i gènere (majoritàriament dones) que passegen gossos. És un element de relació important perquè obliga a sortir a les persones grans i facilita les relacions entre persones que es troben quan el passegen, potser també ajuda a minvar les conseqüències de l'envelliment del barri i promou la relació amb persones novingudes. Sembla que la majoria de persones recullen les caques. Fins i tot, un cas tira la colilla del cigarro al terra i acte seguit recull</p>

	<p>s'asseu al banc 7 quedant de cara cap a nosaltres. Parla pel telèfon i parla amb un idioma que desconec. Dedueixo que és d'origen subsaharià. Al cap de pocs minuts, quan acaba de parlar per telèfon, s'aixeca i marxa. (O_1C_D1_45b) + (O_1C_D2_45b)</p> <p>Un home de pell clara parla per mòbil mentre va caminant a pas pausat per la plaça. Primer passa per davant nostre i va fent anades i tornades. Després, s'asseu a l'escenari i després, es queda dret davant del mural republicà. No està en cap moment prou a prop perquè pugui sentir en quin idioma parla. (O_1C_D1_45c) + (O_1C_D2_45c)</p> <p>Al cap d'una estona canvia de banc i es posa al 7. Es talla les unghes de les mans. (O_2C_D2_46)</p> <p>Un home de pell clara, major de 65 anys que va amb un gos <i>Golden</i> blanc deslligat està fumant i tira la colilla a terra i recull la caca del gos amb una bossa blava petita. (O_2C_D2_47)</p> <p>Un home i una dona d'uns 40 anys, pell morena i cabells negres que dedueixo que són</p>	<p>és una cosa cultural. (D_2C_D2_49)</p>	<p>donar-li una mica l'entitat de plaça, tancar-la una mica, no?! Am... i sí, sí, ens va costar però ara aquest any passat la vam inaugurar i vam fer petites reformes eh?! Jo penso que la plaça encara ha d'acabar de prendre cos, no?! I van enjardinar la paret de darrere, que era una paret que estava en molt mal estat i ara ha quedat molt bonica i vam posar flors a sota, unes jardineres a la banda de baix i vam plantar uns arbres, vam construir un escenari i vam posar bancs al voltant, i els elements de joc. I la veritat és que és molt simple és molt senzilla però és la Plaça de la Noguera i jo penso que és un espai obert de bon ús. Els arbres a mi em fan una mica de pena perquè no tenen terra. M'agradaria eh! Jo penso que el proper objectiu amb l'ajuntament és demanar que aquests arbres tinguin terra i puguin créixer aviat perquè és que és... no sé com es diu, és sauló. I això no els hi va bé per créixer. Els hi han de... els hi posen els nutrients directament perquè no es morin. I ara vull veure si han arrelat perquè a l'època que vam plantar els arbres tampoc era la millor eh! Però "bueno" ja hi ha els primers, ja hi ha el primer canvi i el primer... I vam estar contents, vam estar contents perquè tothom deia, ah, pots comptar, no durarà. (E_C_D2_2)</p> <p>sí que és veritat que hi ha papers a terra de quan s'asseuen, i vam fer posar una paperera també, i s'ha de conscienciar a la gent. Jo penso que en el bon temps, quan vingui el bon temps, quan ve el bon temps que llavors hi ha més ús, hi ha més afluència, els agents cívics de l'ajuntament i nosaltres mateixos com a veïns hem d'ajudar a dir, oïta... si els hi diu ningú es nega a collir el paper que tira a terra. (E_C_D2_2b)</p> <p>val a dir que el primer que la va ulla va ser el Miquel Ordeig pintant els murals perquè clar, va deixar descobert els darreres, és com el passeig, que eren els darreres dels carrers de la plaça i, no és que no fessin massa goig però es clar, estaven sense pintar, es veïen i en canvi els murals penso que també hi han ajudat i han començat una mica a donar-hi aquest toc de que és una plaça de tots per dir-ho d'alguna manera, no?! (E_C_D2_3)</p> <p>No m'agrada que hi ha molts gossos, hi ha molta gent que hi porta el gos a fer pipí, aa... les caques tothom les recull, eh?! Però, és clar, és que hi ha molts gossos també, és un problema. De vegades penso, com ho podríem fer? Perquè clar hi ha tants pocs espais oberts que la gent que té gossos també clar, és... si ho fan a les voreres també empipa, vull dir que és de difícil solució eh! Però quan veig que la canalla hi juguen i aixís, empipa una mica perquè clar és poc higiènic, no?! (E_C_D2_3b)</p> <p>hi ha els treballadors que esperen els autobusos que també s'hi assenten. Al migdia també hi reposen, uns altres tipus de... hi ha gent, deuen treballar a les càrniques, i llavors a l'estiu hi ha molta gent que hi va a prendre el sol i a la primavera i sortint de l'escola i a l'estiu hi ha... els diumenges que hi ha els mercat, hi ha un públic més familiar, més</p>	<p>la caca. També hi ha llaunes i emboltoris al terra. Per tant, sembla que s'ha fet una bona campanya per les caques dels gossos però s'ha descuidat altres aspectes com les colilles i els plàstics. El tema del reciclatge i de les andròmines al carrer tampoc es treballa adequadament perquè sempre hi ha coses fora del contenidor i no es llegeix bé per què serveix cadascun. Aquesta tasca l'han d'assumir des de l'ajuntament i després, ja és genera una responsabilitat comunitària. Però si ni tant sols hi ha uns mínims és difícil que les veïnes prenguin consciència.</p> <p>El gronxador és un element que convida a estar una estona a la plaça, tant a infants sols com a famílies. En el cas de les famílies les que jo observo són totes d'origen nouvingut però la Carne assegura que els diumenges amb el mercat també n'hi ha d'autòctones perquè vénen a comprar al mercat. Comenta que aquestes famílies</p>
--	---	---	---	--

	<p>d'origen pakistanès o hindú perquè la dona va vestida amb roba tradicional d'allà, van amb una nena d'uns 4 anys i un nen d'uns 6 o 7 que juguen al gronxador. L'home va amb crossets i la dona porta a la nena de la mà. Marxen direcció Rambla Tarradellas passant pel mig de la plaça. Suposo que es tracta d'un nucli familiar. (O_2C_D2_47b)</p> <p>Una dona de pell clara, d'entre 30-40 anys, va amb un gos blanc i negre lligat, van donant voltes per la plaça fins que el gos fa les seves necessitats. (O_2C_D2_47c)</p> <p>Dos homes de pell clara amb una bossa de mandarines s'asseuen al banc del gos de les taronges. No parlen entre ells, pelen les mandarines i se les mengen. Les peles se les guarden a la mà i després les guarden a la mateixa bossa de les mandarines. (O_2C_D1_48) + (O_2C_D2_48)</p> <p>Dins la plaça però a l'extrem on es troben les torratxes gegants de fusta passa una dona amb un gos petit ros que porta un abric de gos pel fred. Fa una caca i la</p>		<p>familiar. Però també hi ha molta gent gran eh que s'hi asseu. I quan van fer les, com era? les... aquells concerts?! (...)Es feia els dissabtes a la tarda. Doncs era molt divertit perquè podies veure, jo que sé, un concert de jazz i hi havia doncs gent pròpia que li agradava, que venia a escoltar la música però també hi havia famílies, també hi havia gent immigrada o gent que vivia per aquests barris i passava per allà i s'hi quedava. Vull dir que... molt bé! Jo penso que, a més a més, és important eh! perquè visualitza el respecte que hi ha, o sigui que la gent s'imagina el Remei un barri conflictiu pel simple fet que hi ha gent de fora i no hi ha conflictes. O sigui, hi ha els que pots trobar als altres barris, no?! Però aquest espai obert visualitza doncs que tothom pot estar-hi, en la mesura, a fer-hi el que s'hi pot fer en una plaça i que no passa absolutament res. (E_C_D2_4)</p> <p>Sí, ara últimament... van canviant eh! els espais. Ara, per exemple, al vespre, abans de que fes tant fred, hi havia un grup de jovent, joves de jo que sé, de 12 o pude de 13 a 16 anys eh! que jugaven a futbol perquè hi ha molt espai que no hi ha re. Hi ha molt espai que no hi ha re. I a llavors, es clar, què passava? que no feien pas cap mal ús eh! però la pilota, per exemple, amb les jardineres de vora la parada (de bus) ha escapçat les flors. Perquè jugaven eh! no en feien cap mal ús. I penso que si... la pròxima demanda ha de ser, ens l'hem d'acabar d'imaginar. Volem que hi juguin a futbol? Clar, si volem que juguin a futbol "bueno" s'ha de pensar un altre element. Si no volem que juguin a futbol la plaça ha de tornar a parlar per ella mateixa i hi ha d'haver doncs aquests espais o més jocs per infanti... si volem un públic familiar més infantil, que jo penso que fa falta, doncs haurem d'anar per aquí. (E_C_D2_4b)</p> <p>I gent del centre de Vic que vingui cap a la plaça (...)El diumenge amb el mercat. Sí, sí. M'he trobat gent del centre de Vic que juguen i que venen i és un espai que és de molt bon aprofitar. A vegades venen amb bicicleta, els petits amb patinets, ... el diumenge eh bàsicament. (E_C_D2_4c)</p> <p>Si s'hi fessin més coses al barri baixarien més. (E_C_D2_4d)</p> <p>aquest Nadal vam posar el tió, que és un element maco de... que uneix a la ciutat en aquestes festes i que convida a tothom a fer-s'hi fotos i... "bueno" a recordar una tradició i hi vam posar un avet amb llums, ningú va tocar res, però ni una llum, ni... res de res. Vull dir que també va ser un encert. I llavors també hi havia gent que si venia a fer fotos passejant, o sigui, el mateix diumenge s'hi feien fotos, el dissabte també quan la gent arribava o gent que anava a l'ETC, "bueno". Però és més el cap de setmana penso quan baixen de Vic. (E_C_D2_5)</p> <p>Jo penso que reposen, o sigui que és lo que... saps?! les places són o per passejar, o per estar assegut i parlar i conversar, o observar. I penso que</p>	<p>vindrien més si s'hi fessin més coses. Els caps de setmana també hi ha gent de pas que va a l'ETC. Que s'hi fessin coses com a la resta de la ciutat fa que sigui vist com una part més d'aquesta (ex. Posar un tió gegant a les festes de Nadal).</p> <p>Entre setmana hi ha persones que esperen el bus per anar a Barcelona, hi ha treballadors de les càrnies que esperen que els passin a buscar, gent gran que passeja als gossos i quan arriba el bon temps que reposen als bancs i infants de diferents orígens que juguen junts, etc.</p> <p>Les activitats organitzades per entitats del barri promouen la participació de la comunitat. Les activitats organitzades amb una finalitat de ciutat (La Vella, el Carnaval, Art de Pas, etc.) promouen la participació de la comunitat i de fora, és a dir, ajuda que hi hagi gent de fora del barri que s'hi apropin i, per tant, a trencar amb</p>
--	---	--	--	--

	<p>dona la recull amb una bossa petita. La dona té la pell clara i entre 70-80 anys. Sempre passeja el gos deslligat pel barri (ja l'havia vist abans) perquè li fa molt cas i va molt a poc a poc.</p> <p>(O_2C_D2_48b, el gos és una bona manera que els avis surtin al carrer, possibiliten les relacions)</p> <p>Una altra dona de pell clara, més jove (entre 40 – 50 anys) passeja un gos negre petit lligat amb corretja. Apareixen a la plaça com si vinguessin de Rambla Tarradellas i van direcció Passeig Generalitat nord.</p> <p>(O_2C_D2_48c)</p> <p>Passa pel mig de la plaça una dona de pell clara d'entre 20-30 anys que ve del mercat amb dues caixes de maduixes i va direcció Rambla Tarradellas.</p> <p>Seguidament, en direcció contrària passa un home amb faccions asiàtiques amb un anorac que sembla que abrigui molt i les mans a les butxaques, com si tingués molt fred. Va direcció al mercat i un cop al Passeig de la Generalitat va cap al nord. Passa un home de pell clara que fa la mateixa trajectòria que la noia de les maduixes ha</p>		<p>bàsicament és això eh! (E_C_D2_5b)</p> <p>els xinesos, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "bueno" que facilita la cohesió que és important. (...)Els treballadors, ja et dic, al dematí (...)els passen a recollir amb furgonetes o autobús i tot això. I al migdia hi tornen a ser assentats al banc. Gent gran, gent gran. I el cap de setmana és un públic més familiar i a partir de les 5 de la tarda també, quan fa bo. Sí, és variat. (E_C_D2_5c)</p> <p>era agradable perquè deies... doncs, això no?! una paradeta que és una mica vintage però que també era... feia visible un comerç o un establiment que hi ha al barri, La Reciclaría que és ben nova i que funciona bé i en canvi, la música que era gràcies a l'ajuntament, i llavors aquest públic que es deixava doncs sorprendre gratament amb gent que ja sabia que venia a fer i que venia a escoltar. I: Art de Pas es deia, sí. (E_C_D2_5d)</p> <p>per la castanyada aquest any, des de que hi ha l'escenari i que estan més arreglada, hi han fet titelles, vem fer castanyada, (...)gràcies als avis d'aquí de l'associació dels Habitatge Montseny (...)quan hi ha política tothom la vol eh?! Tothom hi fa els seus mitings eh també. Tots, tots, tots. Alguna vegada s'hi ha fet alguna concentració... (...)una manifestació que es va fer per lo d'en Joan Coma, (...)També es va fer ara amb el CDR una xocolatada per la República. (...) Per la Festa Major en principi hi fèiem el ball, o sigui, que l'any passat hi vem posar un envelat, sí. Però intentem que els actes quedin repartits per tot el barri. (...)Les bitlles si que s'hi fan. Sí, sí, el campionat de bitlles. (...)hi va haver un grup de famílies sud-americanes que no sé ben bé quina activitat fan eh! però a vegades fan teatre. (...)que ho deuen haver treballat abans i llavors venen aquí una tarda, berenen i fan un teatre. (...)els vem inaugurar al 2017, va venir l'ajuntament amb el regidor de barris, sí, sí, van venir els gegants, sí, sí. No, no, va ser una festa petita. (E_C_D2_6)</p> <p>penso que el fet d'estar en un lloc de pas també és veritat que permet visualitzar o observar conductes de tot tipus perquè, a vegades, es creen estereotips i en canvi, en una plaça els nens tots hi van a jugar, la gent gran tots van a reposar o a buscar l'ombra. (E_C_D2_6b)</p> <p>m'agradaria que hi hagués més alegria, jo penso que hi ha poca alegria als carrers. I llavors, que de tant en tant, hi hagués una festa, música, que la gent se saludés més. Jo penso que la gent que és... anem molt... "Bueno", m'agradaria que hi hagués més alegria. La gent no riu, no... que fossin tots una mica més nens. Ens deixéssim anar una mica més tots i hi</p>	<p>l'estigmatització del barri. En aquest sentit, l'ajuntament hi té un paper rellevant quan programa activitats potents. Una bona manera seria incloure el barri, per exemple, en activitats com el MMVV, el Medieval que al carrer del Remei i de Sant Pere hi tindria sentit tenint en compte que formen part del nucli històric, la Festa Major, Mercat del Ram, etc.</p> <p>Semblaria que l'espai no està pensat per gossos però la manca de zones verdes al barri fa que hi acabin anant. Si no es soluciona a la llarga hi pot haver alguna incompetència amb la finalitat d'ús familiar perquè els infants no podran jugar a la sorrera.</p>
--	---	--	--	--

	<p>fet, sembla que tingui uns 40 anys i va carregat amb bosses de la compra. (O_2C_D2_48d)</p>		<p>hagués més alegria. Hi hauria d'haver més festa al carrer hi hauria d'haver més vida al carrer, i més rialles. Ens hem tornat tant políticament correctes i tant silenciosos que jo penso que això va una mica... es contradeix una mica amb aquest contacte que pot propiciar la cohesió social al carrer i al barri. Més alegria! Més festa! (E_C_D2_8)</p>	
<p>D3. Relació entre persones</p>	<p>Mentre estic fent el croquis de la plaça apareix l'Anna Gómez. De seguida, s'adona que estic fent observació i li demano si és perquè es nota. Em comenta que no, que ella ho ha encertat perquè està al cas del treball que estic fent. Aquesta trobada espontània ens permet parlar d'un tema acadèmic que teníem pendent. (O_1C_D3_44)</p> <p>Dues dones de pell clara d'entre 60 i 70 anys que van amb un gos petit cadascuna, es troben al mig de la plaça i es posen a parlar. Una porta un mocador groc que dedueix que té a veure amb el tema polític. Parlen en català i s'hi estan fins que acabo la meva observació. (O_1C_D3_45)</p> <p>Al cap d'una estona sembla que l'home de la gorra taronja i el que té al davant intercanvien unes paraules però molt poca estona. (O_2C_D3_47)</p> <p>A una altra reunió de bancs hi ha dos homes al banc 14 i un al banc 15. Tots tres tenen la pell</p>	<p>Els homes d'origen hindú es relacionen només entre ells i sembla que hagin quedat per parlar a la plaça. Una manera de viure millor el procés migratori és poder compartir espais entre iguals i, en aquest cas, sembla que ho fan a l'espai públic. (D_3C_D3_51)</p> <p>Les trobades espontànies amb les persones ens permeten solucionar temes de forma més ràpida i entenedora. (D_1C_D3_45)</p> <p>Destaco també el fet que les persones grans tinguin gos perquè es converteix en una excusa per sortir de casa. (D_1C_D2_45) + (D_1C_D3_45)</p>	<p>No m'agrada que hi ha molts gossos, hi ha molta gent que hi porta el gos a fer pipí, aa... les caques tothom les recull, eh?! Però, és clar, és que hi ha molts gossos també, és un problema. De vegades penso, com ho podríem fer? Perquè clar hi ha tants pocs espais oberts que la gent que té gossos també clar, és... si ho fan a les voreres també empipa, vull dir que és de difícil solució eh! Però quan veig que la canalla hi juguen i aixís, empipa una mica perquè clar és poc higiènic, no?! (E_C_D2_3b) + (E_C_D3_3)</p> <p>els xinesos, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "bueno" que facilita la cohesió que és important. (E_C_D6_5) + (E_C_D5_5) + (E_C_D3_5)</p> <p>en un lloc on hi arriba un alt índex d'immigració és un lloc ja hi ha moltes famílies treballadores, que pateix una crisi, que pateix més la crisi que pateix tothom, fa que la gent es quedi molt a casa seva perquè uns i altres se senten com amenaçats. Uns tenen por de lo nou que arriba, d'aquestes famílies immigrades que desconeixen la seva manera de fer, la seva llengua, les seves costums i, per tant, es protegeixen, no és que les vulguin... el primer sentiment no és de a veure què passa i vaig a conèixe-ho sinó que se senten amenaçats i es protegeixen. I la gent nova que està desorientada i que encara pateix un dol per haver deixat tot el que ha deixat, doncs també és protegeix també quedant-se a casa, no?! Llavors, clar, hi ha d'haver, en algun moment, a vegades no hi és però jo penso que és del tot necessari que o a l'escola, a això, l'escola de La Sínia hi fa el Carnaval, o sigui que, des de l'escola, des de l'ajuntament, els mateixos veïns, alguna cosa vagi fent possible aquesta descoberta i aquest contacte de punts en comú que tenim tots com a persones que treballem, que estimem, ... i sí que hi ha elements diferenciadors que també s'han de conèixer i s'han de respectar. Al moment que hi ha contacte, al moment que això es visualitza, al moment que ho fa possible, tot això es rebaixa, aquest recel es rebaixa. Jo penso que tant de bo hi haguessin més places amb més activitats i amb més elements lúdics i socials que permetessin aquestes relacions (E_C_D3_6)</p>	<p>No hi ha gaire relacions espontànies entre persones desconegudes però quan n'hi ha la resposta és positiva.</p> <p>Hi ha alguna relació espontània entre persones desconegudes de diferent gènere i origen.</p> <p>Les activitats que s'organitzen al barri i que criden a la participació de tota la ciutat ajuden a trencar amb</p>

	<p>fosca i parlen entre ells sense parar en una llengua que desconec. Arriba un altre home de pell fosca i s'asseu al costat de l'home del banc 15. Crida i mira direcció la Rambla Tarradellas com si parlés amb algú que queda amagat al meu angle de visió. Continuen la conversa entre els quatre. (O_2C_D3_47b)</p> <p>Quan es troba amb el gos petit protegit del fred aquest es posa molt content. Es deuen conèixer perquè les dones intercanvien unes paraules i perquè aquesta dona del gos negre també passeja molt amb ell pel barri (l'he vist molts cops). (O_2C_D1_48, gos com a facilitador de relacions)</p> <p>Quan la dona del gos de les taronges torna, el gos comença a cridar i plorar d'alegria, el gos blanc s'apropa sense fer gens de soroll. La dona comenta als homes de les mandarines que seuen al banc del costat, que ha de lligar el gos perquè si no la segueix. Parla en castellà amb accent sud-americà, fet pel qual dedueixo que té orígens d'allà. Deixa al gos deslligat i agafa la bossa de taronges. La posa al</p>			<p>l'estigmatització perquè promou la relació informal entre persones de diferents barris. (La Vella, el Carnaval, Art de Pas, etc.).</p> <p>La posició dels bancs de la zona amb asfalt sembla que facilita la relació entre persones perquè n'hi ha que aparentment sembla que no es coneixen acaben intercanviant algunes paraules.</p> <p>Passejar el gos es converteix en una excusa per trobar-se i parlar amb persones que</p>
--	--	--	--	--

	<p>banc 1, al costat d'on estic situada i agafa les espumes i les tira cap a la dreta. S'asseu mentre els hi diu als mateixos homes que fa calor i li contesten que sí (O_2C_D3_48) (important!!! Relació entre desconeguts de diferent gènere i origen!!!).</p> <p>Hi ha tres homes asseguts al banc 4, just al costat del gronxador, i 2 homes drets a davant d'ells. Aquests homes tenen la pell morena i els cabells molt negres però no porten cap peça de roba que em faciliti la identificació del seu origen. Van vestits de carrer: porten camisa, texans i vambes. Parlen en un idioma que desconec. Dedueixo que són originaris de la zona de l'Índia. Arriben tres homes més. Parlen entre ells. Un d'ells marxa pel mig de la plaça, es para a la font a beure aigua i marxa direcció sud. (O_3C_D1_50b) + (O_3C_D3_50)</p> <p>Un home de pell clara d'entre 50 i 60 anys va amb una bossa de plàstic petita, seu a una punta de l'escenari. Després</p>			<p>també ho fan. La majoria són dones. Es senten més legitimades per sortir al carrer si tenen gos? En canvi, els homes no sembla que necessitin cap excusa per sortir i seure a un banc. Hi ha moltes trobades entre grups d'iguals que, encara que no es relacionin amb altres persones de diferents orígens, és un element de vitalitat al carrer.</p>
--	---	--	--	--

	<p>veig que va amb un gos petit amb corretja però sense agafar-la de manera que el gos pot anar passejant lliurement. Arriba un altre home de pell clara de la mateixa franja d'edat i el saluda en castellà i s'asseu al seu costat. (O_3C_D1_50c) + (O_3C_D3_50b)</p> <p>Arriba a la plaça un gos marró petit deslligat i el gos de l'home assegut a l'escenari va corrents molt content a saludar-lo. Arriba una dona de pell clara d'entre 40-50 anys, vestida amb un forro polar rosa, jersei vermell, pantalons i sabates negres, mitjons de flors i ulleres. Se'n va cap als homes que hi ha a l'escenari i comencen a parlar, sembla que ja es coneixen. Al cap de poca estona, arriben dos homes de pell clara d'uns 30 anys i s'ajunten amb els dos homes i la dona que ja hi ha a l'escenari. Semblaria que és un lloc de trobada habitual entre ells. Parlen tots cinc en castellà. (O_3C_D3_51)</p>			
<p>D4. Gènere</p>	<p>Arriba a la plaça un gos marró petit deslligat i el gos de l'home assegut a</p>	<p>No hi ha cap relació entre persones de diferents orígens i tampoc entre homes i dones. (D_1C_D6_45) + (D_1C_D4_45)</p> <p>La relació que es dona entre el grup</p>	<p>O quan veig, per exemple, que les dones marroquines, "bueno" ara ja van a comprar però, per exemple, durant molt temps eren els marits que hi anaven. Clar, es veu, es veuen desigualtat. Les dones hindús també costa molt de veure-les al carrer amb... (E_C_D6_7)</p>	<p>Les dones que utilitzen</p>

	<p>l'escenari va corrents molt content a saludar-lo. Arriba una dona de pell clara d'entre 40-50 anys, vestida amb un forro polar rosa, jersei vermell, pantalons i sabates negres, mitjons de flors i ulleres. Se'n va cap als homes que hi ha a l'escenari i comencen a parlar, sembla que ja es coneixen. Al cap de poca estona, arriben dos homes de pell clara d'uns 30 anys i s'ajunten amb els dos homes i la dona que ja hi ha a l'escenari. Semblaria que és un lloc de trobada habitual entre ells. Parlen tots cinc en castellà. (O_3C_D3_51)</p>	<p>que es troben a l'escenari podria ser donada pel fet de trobar-se passejant el gos. Però semblaria que és un ritual habitual perquè es troben amb persones que no tenen gos. En aquest cas, també trobem que hi ha relació entre persones de diferent gènere però el mateix origen. (D_3C_D4_52, lligat a relacions socials)</p>		<p>l'espai públic van amb gos.</p> <p>La majoria de relacions és d'homes amb homes i dones amb dones però hi ha excepcions de dues dones: una que es troba amb un grup d'iguals de diferent gènere i una altra que parla amb homes de diferent origen.</p> <p>La majoria de dones que estan a l'espai públic és per realitzar tasques de la vida quotidiana: anar a comprar, acompanyar els infants a l'escola, etc. Per tant, hi</p>
--	--	---	--	--

				estan de passada i no com a objectiu en sí mateix.
D5. Edat	<p>Hi ha dues noies de pell fosca d'entre 15 i 20 anys amb un infant i un gos de mida mitjana de color blanc amb taques rosses lligat amb una corretja que subjecta una de les noies. Estan jugant amb l'infant al gronxador. Posen l'infant al cotxet i marxen direcció Rambla Tarradellas. Quan passen a la nostra alçada el gos tiba a la noia que la porta un metre direcció cap a nosaltres. L'altra noia continua caminant i la que porta el gos arrossega també el cotxet anant ella al davant i el cotxet d'esquena. L'infant mira cap a totes bandes com si busqués algú. (O_1C_D1_45) + (O_1C_D2_45) + (O_1C_D5_45)</p> <p>Ara al gronxador hi ha una nena de pell clara i amb cabells rossos que es gronxa tota sola. Al voltant no hi ha cap adult i dedueixo que mentre la persona referent d'ella està comprant al mercat, la deixa que es gronxi. No veig quan marxa però tampoc a cap adult amb ella en cap moment.</p>	<p>Pel tema de l'edat podem destacar el fet que hi hagi dues noies tan joves cuidant del que suposo que és el seu germà petit. (D_1C_D5_45)</p> <p>El fet que hi hagi tres nens d'origen magrebí a l'espai sense un referent adult no em fa pensar en cap moment que estan sols perquè semblaria que és habitual que sigui així. (...)En aquest fet hi pot tenir a veure els horaris laborals de la família que semblaria que són difícils de conciliar amb la cura dels infants. (...)L'acció de jugar al carrer la trobo molt positiva perquè quan hi ha infants en un espai pot ser un símptoma de bona harmonia i seguretat perquè els infants no van a llocs on no es senten segurs i perquè hi ha una responsabilitat inconscient cap a aquests infants dels adults que hi ha a l'espai, com un sentiment de comunitat. (...)</p>	<p>els xinesos, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "bueno" que facilita la cohesió que és important. (E_C_D6_5) + (E_C_D5_5)</p>	<p>Hi ha infants que els cuiden les germanes.</p> <p>Relacionem com a normal que infants autòctons vagin acompanyats per adults i que els d'origen nouvingut vagin sols.</p> <p>Jugar al carrer possibilita la relació entre infants de diferents orígens, promou la seva autonomia i que aprenguin a gestionar els petits conflictes sense la intervenció d'un adult.</p> <p>Pel que fa al barri, actuen com un element de seguretat informal perquè els adults que hi ha al voltant exerceixen una responsabilitat comunitària inconscient i els infants mateixos aprenen sobre aquesta responsabilitat (educació informal).</p> <p>Els elements de joc combinats en</p>

	<p>(O_2C_D5_47)</p> <p>Hi ha tres nens d'entre 8 i 12 anys, d'origen magrebi asseguts al banc 14. Al banc 15 hi ha un home de pell fosca d'uns 20 anys assegut que va vestit amb gorra morada, xupa de cuir negra, texans i vambes. No parlen entre ells. Conec l'origen dels nens perquè l'any passat vaig treballar a activitats d'esport al carrer i ells hi participaven. Dos d'ells marxen amb patinet i el tercer, més petit, marxa a peu. Tots van direcció Rambla Tarradellas. No hi ha adults de referència. (O_3C_D5_50)</p>			<p>equilibri amb altres usos de l'espai fa que no sigui un lloc dirigit només per a infants o per adults, de manera que tan uns com els altres es senten còmodes a l'espai perquè no hi ha una delimitació d'usos de l'espai ni està dirigit a un col·lectiu en concret. Als infants no els hi agrada estar a llocs d'infants.</p>
<p>D6. Origen sociocultural</p>	<p>Ara al gronxador hi ha una nena de pell clara i amb cabells rossos que es gronxa tota sola. Al voltant no hi ha cap adult i dedueixo que mentre la persona referent d'ella està comprant al mercat, la deixa que es gronxi. No veig quan marxa però tampoc a cap adult amb ella en cap moment. (O_2C_D5_47) + (O_2C_D6_47)</p>	<p>No hi ha cap relació entre persones de diferents orígens i tampoc entre homes i dones. (D_1C_D6_45)</p> <p>Ens sorprèn que vagin amb un gos perquè és la primera vegada que veiem persones d'origen subsaharià al barri que en tenen. (D_1C_D4_45)</p> <p>Ens sorprèn veure una nena petita de pell clara i rossa jugant sola. Sembla que hem assumit que els nens amb orígens socioculturals de països africans o asiàtics és "normal" que juguin sols al carrer però que si és una nena petita (de menys de 8 anys) sola i d'origen "autòcton", no és tan "normal". (D_2C_D6_49)</p> <p>En cap moment es dona relació entre persones de diferents</p>	<p>D'origens culturals i generacionals, eh?! Les senyores grans que venen amb el gosset, o que venen allà a prendre el sol o que s'assenten a parlar, o a esperar a la canalla. I vénen gent... jo he vist gent paquistan... "Bueno", hindús. He vist gent de Ghana. (E_C_D6_4)</p> <p>els xinesos, els nens de les famílies xineses que porten els bars, hi juguen molt a l'estiu. I cap al vespre que ells tenen el bar obert encara, doncs clar, només és travessar perquè són a l'altra banda de la carretera i hi juguen molt. I clar, per exemple, aquestes edats tan... no sé, deuen tenir de 10 anys en avall, o sigui de 3 a 10, doncs llavors juguen amb tots els nens que hi ha allà i per tant, aquí hi ha un contacte i una cohesió "bueno" que facilita la cohesió que és important. (E_C_D6_5)</p> <p>I aquí al barri, és un barri que amb el temps hi ha una població adulta important que, a vegades, doncs els costa sortir perquè hi ha pocs espais, perquè són grans, perquè tenen dificultats. I la població jove que està formada per parelles vingudes de fora, són els nens, els nens estan molt al carrer, sobretot la població marroquí estan molt al carrer. Llavors, són nens que estan sols, que juguen, que criden, que a vegades molesten, però que clar, sí que es veu, sí. I... no sé, no dic pas que sigui l'únic barri perquè segurament a la perifèria hi ha més barris on es visualitza això, però sí que veig que hi ha diferència perquè clar, l'origen,</p>	<p>Hem associat que els infants d'origen autòcton no poden estar sols a l'espai públic i que els d'origen immigrant no passa res. A uns se'ls sobreprotegeix i carrega d'activitats extraescolars i els altres semblaria que no tenen accés a activitats extraescolars. La realitat dels pares i mares sol ser la mateixa per ambdós casos: manca de conciliació entre la vida laboral i la familiar, però en un cas els avis i avies assumeixen aquesta tasca de cura dels infants i en l'altra no. També hi ha un component cultural en el que uns han perdut la confiança en la comunitat i els altres encara tenen un fort lligam amb aquesta concepció i amb aquesta acció ajuden a promoure la responsabilitat social de la comunitat, és a dir, l'enforteixen.</p> <p>El joc lliure entre infants de diferents orígens socioculturals fa que es relacionin entre ells i que,</p>

		<p>orígens. (D_3C_D6_52, lligat a relacions socials)</p>	<p>la cultura, les expectatives de futur, la... el nivell d'estudis que tenen les famílies, tot això, clar, configura un barri, configura una manera de fer, segur eh! (E_C_D6_7)</p> <p>quan veig els nens sols, quan estan sols ja veig aquesta desigualtat. O quan veig, per exemple, que les dones marroquines, "bueno" ara ja van a comprar però, per exemple, durant molt temps eren els marits que hi anaven. Clar, es veu, es veuen desigualtat. Les dones hindús també costa molt de veure-les al carrer amb... (E_C_D6_7)</p> <p>és cultural, és cultural i de manera de fer d'aquestes cultures, no sé com dir-t'ho. (E_C_D6_7)</p> <p>a l'escola mateix, per exemple, la de La Sínia, el 90% són persones nouvingudes. És l'escola del barri i s'hi fa un treball, doncs, fabulós. Però, a veure, no té massa raó de ser aquesta connotació de... perquè la gent no vol estudiar amb famílies nouvingudes. (...)la societat és diversa, les escoles han de ser diverses. O sigui, no és normal una escola només amb nens autòctons amb una ciutat que hi ha molta immigració i tampoc és normal que hi hagi una concentració tant alta d'immigrants. Jo penso que també diu poc a favor de la societat (...)les escoles es configuren als barris i els barris hi viuen les famílies que hi viuen. I tampoc, tampoc no pots fer un... o sigui, tampoc és... també és antinatural que un nen que viu aquí hagi d'agafar un autobús i se n'ha d'anar a no sé quina escola més allunyada. Vull dir que encara hi ha per treballar i encara hi ha per fer. O sigui, el problema hi és, jo penso que s'han fet, s'han pensat solucions des de diferents àmbits, però que el problema hi és i encara s'hi ha de treballar molt eh! (E_C_D6_7b)</p>	<p>per tant, hi hagi una major cohesió social en un futur.</p> <p>El fet que els infants juguin al carrer o que el Remei sigui un barri amb molta població nouvinguda no és un problema però sí que és una realitat s'ha d'analitzar tenint en compte la resta de zones de la ciutat. Si hi ha un desequilibri entre les característiques de les persones d'un lloc i un altre s'han de promoure accions que ajudin a trencar amb possibles desigualtats socials. Per exemple, promoure millores en les condicions dels habitatges (ascensor, remodelar, pisos socials per joves, etc.), promoure millores a l'entorn (zones verdes, carrils bici, etc.), promoure activitats de ciutat, en conjunt, accions que facin que aquest barri sigui tan digne o més que els altres.</p>
<p>D7. Classe social</p>			<p><u>M'agrada perquè és una mica diferent, perquè s'avé amb la meua manera de pensar. Perquè és un barri on i queb tothom, és un barri que no és classista, que s'aparta una mica d'aquest classicisme, que no vull pas dir que els altres barris ho siguin, però té una entitat pròpia al ser apartat del centre, on s'hi concentra molta immigració, va néixer com amb gent treballadora i s'avé amb la meua manera de ser i m'hi trobo còmode, m'hi trobo còmode. També em trobo còmode quan vaig a Vic eh! però em trobo còmode vivint aquí al Remei m'hi trobo còmode.</u> (E_C_D7_2)</p>	<p>Per altra banda, als barris on no hi ha un índex de persones nouvingudes tan elevat no s'hi hauria d'invertir tant però sí que s'haurien de promoure mesures per garantir l'accés de persones nouvingudes (lloguer social, afavorir el lloguer de pisos buits, etc.).</p> <p>Com? Desconec els mecanismes administratius per poder fer-ho però hi ha experiències a ciutats com Barcelona, per tant, no deu ser tant complicat, només fa falta voluntat i saber trobar les oportunitats. A nivell comercial també s'haurien de prendre mesures perquè hi hagi vida al barri.</p>

